

KOMISJA EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 20.7.2011
KOM(2011) 452 wersja ostateczna

2011/0202 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY
w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych

Część III

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

{SEK(2011) 949 wersja ostateczna}
{SEK(2011) 950 wersja ostateczna}

Tytuł III

Wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka operacyjnego

Rozdział 1

Ogólne zasady dotyczące stosowania poszczególnych metod

Artykuł 301

Zezwolenia i powiadomienia

1. Aby zakwalifikować się do stosowania metody standardowej, instytucje muszą spełniać kryteria określone w art. 309 oraz ogólne standardy zarządzania ryzykiem określone w art. 73 i 83 dyrektywy [do wstawienia przez OP]. Przed zastosowaniem metody standardowej instytucje powiadamiają o tym właściwe organy.

W przypadku spełnienia warunków określonych w art. 308 ust. 2 i w art. 309 właściwe organy zezwalają instytucjom na stosowanie odpowiedniego alternatywnego wskaźnika dla linii biznesowych „bankowość detaliczna” i „bankowość komercyjna”.

2. Właściwe organy zezwalają instytucjom na stosowanie metod zaawansowanego pomiaru na podstawie ich własnych systemów pomiaru ryzyka operacyjnego, jeśli spełnione są wszystkie standardy jakościowe i ilościowe określone odpowiednio w art. 310 i 311 oraz jeśli instytucje spełniają ogólne standardy zarządzania ryzykiem zawarte w art. 73 i 83 dyrektywy [do wstawienia przez OP] oraz w tytule VII rozdział 3 sekcja II tej dyrektywy.

Instytucje występują również do właściwych organów z wnioskiem o zezwolenie na wdrożenie istotnych rozszerzeń i zmian w przedmiotowych metodach zaawansowanego pomiaru. Właściwe organy wydają takie zezwolenie wyłącznie wtedy, gdy po wdrożeniu tych istotnych rozszerzeń i zmian instytucje będą nadal spełniać standardy określone w akapicie pierwszym.

3. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia następujących elementów:
 - a) metody oceny, na podstawie której właściwe organy zezwalają instytucjom na stosowanie metod zaawansowanego pomiaru;
 - b) warunków oceny istotności rozszerzeń i zmian metod zaawansowanego pomiaru.

EUNB przedstawia Komisji powyższe projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 31 grudnia 2013 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Artykuł 302
Powrót do stosowania mniej zaawansowanych metod

1. Instytucje stosujące metodę standardową nie mogą powrócić do stosowania metody wskaźnika bazowego, chyba że są spełnione warunki określone w ust. 3.
2. Instytucje stosujące metody zaawansowanego pomiaru nie mogą powrócić do stosowania metody standardowej ani metody wskaźnika bazowego, chyba że są spełnione warunki określone w ust. 3.
3. Instytucja może powrócić do stosowania mniej zaawansowanej metody oceny ryzyka operacyjnego wyłącznie wtedy, gdy spełnione są oba poniższe warunki:
 - a) instytucja wykazała w sposób zadowalający właściwy organ, że korzystanie z mniej zaawansowanej metody nie jest proponowane w celu zmniejszenia związanych z ryzykiem operacyjnym wymogów w zakresie funduszy własnych instytucji, jest konieczne ze względu na charakter i złożoność instytucji oraz nie miałoby znaczącego negatywnego wpływu na wypłacalność instytucji ani jej zdolność do skutecznego zarządzania ryzykiem operacyjnym;
 - b) instytucja otrzymała uprzednie zezwolenie właściwego organu.

Artykuł 303
Łączne stosowanie różnych metod

1. Instytucje mogą stosować kombinację różnych metod pod warunkiem uzyskania zezwolenia od właściwych organów. Właściwe organy udzielają takiego zezwolenia, jeśli spełnione są warunki określone w przepisach, odpowiednio, ust. 2–4.
2. Instytucja może stosować metodę zaawansowanego pomiaru w połączeniu z metodą wskaźnika bazowego lub z metodą standardową, jeśli spełnione są oba poniższe warunki:
 - a) połączenie metod stosowane przez instytucję obejmuje wszystkie rodzaje ryzyka operacyjnego, zaś metoda stosowana przez instytucję w celu objęcia różnorodnych działań, lokalizacji geograficznych, struktur prawnych i innych istotnych podziałów określonych wewnętrznie jest dla właściwych organów zadowalająca;
 - b) kryteria określone w art. 309 i standardy określone w art. 310 i 311 są spełnione w odniesieniu do aspektów działalności objętych, odpowiednio, metodą standardową i metodami zaawansowanego pomiaru.
3. W przypadku instytucji, które chcą stosować metodę zaawansowanego pomiaru w połączeniu z metodą wskaźnika bazowego lub z metodą standardową, właściwe organy mogą w indywidualnych przypadkach obwarować wydanie zezwolenia poniższymi dodatkowymi warunkami:
 - a) w dniu wdrożenia metody zaawansowanego pomiaru znaczna część ryzyka operacyjnego danej instytucji objęta jest tą metodą;

- b) instytucja podejmuje zobowiązanie dotyczące stosowania metody zaawansowanego pomiaru w odniesieniu do znaczącej części swoich działań zgodnie z harmonogramem, który został przedłożony właściwym organom i przez nie zatwierdzony.
4. Instytucja może zwrócić się do właściwego organu z wnioskiem o udzielenie zezwolenia na łączne stosowanie metody wskaźnika bazowego i metody standardowej tylko w wyjątkowych okolicznościach, takich jak niedawne nabycie nowego przedsiębiorstwa, które może wymagać okresu przejściowego przy stosowaniu metody standardowej.
- Właściwy organ udziela takiego zezwolenia wyłącznie w przypadku, gdy instytucja zobowiązała się do stosowania metody standardowej zgodnie z harmonogramem, który został przedłożony właściwemu organowi i przez niego zatwierdzony.
5. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających poniższe kwestie:
- a) warunki stosowane przez właściwe organy przy ocenie metodyki, o której mowa w ust. 2 lit. a);
- b) warunki stosowane przez właściwe organy przy podejmowaniu decyzji o nałożeniu dodatkowych warunków, o których mowa w ust. 3.

EUNB przedstawia Komisji powyższe projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 31 grudnia 2016 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Rozdział 2

Metoda wskaźnika bazowego

Artykuł 304 *Wymóg kapitałowy*

Zgodnie z metodą wskaźnika bazowego wymóg w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka operacyjnego jest równy 15 % średniej z trzech lat dla odpowiedniego wskaźnika zdefiniowanego w art. 305.

Instytucje obliczają średnią z trzech lat dla odpowiedniego wskaźnika na podstawie obserwacji wyników z ostatnich trzech dwunastomiesięcznych okresów dokonywanych pod koniec roku obrachunkowego. Jeżeli dane zweryfikowane przez biegłego rewidenta nie są dostępne, instytucja może wykorzystać dane szacunkowe.

Jeśli w przypadku dowolnej obserwacji wartość odpowiedniego wskaźnika jest ujemna lub równa zero, instytucje nie uwzględniają tej wartości w obliczeniach średniej z trzech lat. Instytucje obliczają średnią z trzech lat jako iloraz sumy wartości dodatnich oraz liczby wartości dodatnich.

Artykuł 305
Odpowiedni wskaźnik

1. W przypadku instytucji stosujących standardy rachunkowości przewidziane dyrektywą 86/635/EWG, w oparciu o rachunkowe kategorie rachunku zysków i strat instytucji, zgodnie z art. 27 tej dyrektywy, odpowiedni wskaźnik jest sumą pozycji wymienionych w tabeli 1 niniejszego ustępu. Instytucje uwzględniają w tej sumie wszystkie pozycje odpowiednio ze znakiem dodatnim lub ujemnym.

Tabela 1
1 Odsetki należne i podobne przychody
2 Odsetki do zapłacenia i podobne opłaty
3 Przychody z akcji i innych papierów wartościowych o stałej/zmiennej stopie dochodu
4 Przychody z tytułu prowizji/opłat
5 Koszty z tytułu prowizji/opłat
6 Zysk netto lub strata netto z operacji finansowych
7 Pozostałe przychody operacyjne

Instytucje dokonują korekty tych pozycji celem odzwierciedlenia następujących zastrzeżeń:

- a) instytucje obliczają odpowiedni wskaźnik przed odliczeniem rezerw i kosztów operacyjnych. Instytucje włączają do kosztów operacyjnych koszty usług outsourcingowych świadczonych przez osoby trzecie inne niż jednostka dominująca lub jednostka zależna instytucji lub jednostka zależna jednostki dominującej wobec danej instytucji. Instytucje mogą wykorzystywać wydatki poniesione na outsourcing usług świadczonych przez osoby trzecie do obniżenia odpowiedniego wskaźnika, jeśli koszty te poniesione zostały przez podmiot podlegający zasadom niniejszego rozporządzenia bądź równoważnym zasadom;
- b) przy obliczaniu odpowiedniego wskaźnika instytucje nie uwzględniają poniższych pozycji:
 - (i) zrealizowanych zysków/strat ze sprzedaży pozycji z portfela niehandlowego;
 - (ii) przychodów z tytułu zdarzeń nadzwyczajnych lub występujących nieregularnie;
 - (iii) przychodów z tytułu ubezpieczenia.
- c) jeśli rewaluacja pozycji handlowych stanowi część rachunku zysków i strat, instytucje mogą uwzględnić ją w obliczeniach. Jeżeli instytucje stosują art. 36 ust. 2 dyrektywy

86/635/EWG, uwzględniają w obliczeniach rewaluację zawartą w rachunku zysków i strat.

2. W przypadku gdy instytucje stosują zasady rachunkowości inne niż ustanowione na mocy dyrektywy 86/635/EWG, obliczają one odpowiedni wskaźnik na podstawie danych, które najlepiej odpowiadają definicji określonej w niniejszym artykule.
3. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia metodyki obliczania odpowiedniego wskaźnika, o którym mowa w ust. 2.

EUNB przedstawia Komisji powyższe projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 31 grudnia 2016 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Rozdział 3

Metoda standardowa

Artykuł 306

Wymóg w zakresie funduszy własnych

1. W ramach metody standardowej instytucje dokonują podziału swojej działalności na linie biznesowe wymienione w tabeli 2 w ust. 4, zgodnie z zasadami określonymi w art. 307.
2. Instytucje obliczają wymóg w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka operacyjnego jako średnią z trzech lat dla sumy rocznych wymogów w zakresie funduszy własnych dla wszystkich linii biznesowych wymienionych w tabeli 2 w ust. 4. Roczny wymóg w zakresie funduszy własnych dla każdej linii biznesowej odpowiada iloczynowi odpowiadającego mu czynnika beta, podanego w powyższej tabeli, oraz części odpowiedniego wskaźnika przyporządkowanej do bieżącej linii biznesowej.
3. W każdym dowolnym roku instytucje mogą bez ograniczeń kompensować ujemne wymogi w zakresie funduszy własnych wynikające z ujemnej części odpowiedniego wskaźnika w dowolnej linii biznesowej dodatnimi wymogami w zakresie funduszy własnych w innych liniach biznesowych. Jednak w przypadku, gdy suma wymogów w zakresie funduszy własnych we wszystkich liniach biznesowych w danym roku jest ujemna, instytucje stosują wartość zerową jako wartość licznika w odniesieniu do tego roku.
4. Instytucje obliczają średnią z trzech lat dla sumy, o której mowa w ust. 2, na podstawie dokonywanych na koniec roku obrachunkowego obserwacji wyników z ostatnich trzech dwunastomiesięcznych okresów. Jeżeli dane zweryfikowane przez biegłego rewidenta nie są dostępne, instytucja może wykorzystać dane szacunkowe.

Tabela 2

Linia biznesowa	Wykaz działań	Udział procentowy
-----------------	---------------	-------------------

		(czynnik beta)
Finansowanie przedsiębiorstw	Gwarantowanie emisji instrumentów finansowych lub subemisja instrumentów finansowych z gwarancją przejęcia emisji Usługi związane z gwarantowaniem emisji Doradztwo inwestycyjne Doradztwo dla podmiotów gospodarczych dotyczące struktury kapitałowej, strategii branżowej i zagadnień pokrewnych oraz doradztwo i usługi w zakresie fuzji i przejęć podmiotów gospodarczych Badania inwestycyjne i analiza finansowa oraz inne formy ogólnych zaleceń w sprawie transakcji związanych z instrumentami finansowymi	18 %
Handel i sprzedaż	Zawieranie transakcji na własny rachunek Pośrednictwo na rynku pieniężnym Przyjmowanie oraz przekazywanie zleceń w związku z instrumentem finansowym lub większą ich liczbą Wykonywanie zleceń w imieniu klienta Subemisja instrumentów finansowych bez gwarancji przejęcia emisji Obsługa wielostronnych platform obrotu	18 %
Detaliczna działalność brokerska (obsługa indywidualnych osób fizycznych lub małych i średnich przedsiębiorstw spełniających kryteria określone w art. 79 w odniesieniu do kategorii ekspozycji detalicznych)	Przyjmowanie oraz przekazywanie zleceń w związku z instrumentem finansowym lub większą ich liczbą Wykonywanie zleceń w imieniu klienta Subemisja instrumentów finansowych bez gwarancji przejęcia emisji	12 %
Bankowość komercyjna	Przyjmowanie depozytów i innych funduszy podlegających zwrotowi	15 %

	Udzielanie kredytów Leasing finansowy Gwarancje i zobowiązania	
Bankowość detaliczna (obsługa indywidualnych osób fizycznych lub małych i średnich przedsiębiorstw spełniających kryteria określone w art. 79 w odniesieniu do kategorii ekspozycji detalicznych)	Przyjmowanie depozytów i innych funduszy podlegających zwrotowi Udzielanie kredytów Leasing finansowy Gwarancje i zobowiązania	12 %
Płatności i rozliczenia	Usługi związane z transferem środków pieniężnych Emitowanie instrumentów płatniczych i administrowanie nimi	18 %
Usługi pośrednictwa	Przechowywanie instrumentów finansowych i administrowanie nimi na rzecz klientów, w tym usługi powiernicze i pokrewne, takie jak zarządzanie gotówką/zabezpieczeniem	15 %
Zarządzanie aktywami	Zarządzanie portfelem Zarządzanie UCITS Inne formy zarządzania aktywami	12 %

Artykuł 307

Zasady przyporządkowywania działalności do linii biznesowych

1. Instytucje opracowują i dokumentują szczegółowe zasady oraz kryteria przyporządkowywania odpowiedniego wskaźnika dla bieżących linii biznesowych i działań do standardowych ram określonych w art. 306. Poddają one te zasady i kryteria przeglądowi oraz odpowiednio je dostosowują do nowych lub zmieniających się rodzajów działalności i ryzyka.
2. Instytucje stosują następujące zasady do przyporządkowywania linii biznesowych:
 - a) instytucje przyporządkowują wszystkie działania do linii biznesowych w sposób wyczerpujący oraz wzajemnie się wykluczający;
 - b) każde działanie, którego nie można jednoznacznie przypisać do linii biznesowej, a które pełni funkcję pomocniczą w stosunku do działania przypisanego do takiej linii, instytucje przyporządkowują do linii biznesowej, którą takie działanie wspomaga. Jeśli

działanie pomocnicze wspomaga więcej niż jedną linią biznesową, instytucje stosują obiektywne kryterium przyporządkowywania;

- c) jeśli danego działania nie można przyporządkować do konkretnej linii biznesowej, wówczas instytucje wykorzystują tę linię biznesową, która ma największy udział procentowy. Tę samą linię biznesową stosuje się do wszelkich działań pomocniczych powiązanych z takim działaniem;
 - d) instytucje mogą stosować metody wewnętrznej wyceny do przypisywania odpowiedniego wskaźnika do poszczególnych linii biznesowych. Koszty powstałe w ramach jednej linii biznesowej, które są przypisywane do innej linii, można przenieść do tej linii biznesowej, której dotyczą;
 - e) przyporządkowywanie działań do linii biznesowych dla celów obliczania wymogów kapitałowych z tytułu ryzyka operacyjnego musi być zgodne z kategoriami użytymi przez instytucje w odniesieniu do ryzyka kredytowego oraz ryzyka rynkowego;
 - f) za ustalenie zasad przyporządkowywania odpowiada kadra kierownicza wyższego szczebla, której pracę nadzoruje organ zarządzający instytucji;
 - g) instytucje poddają proces przyporządkowywania działań do linii biznesowych niezależnemu przeglądowi.
3. EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia warunków stosowania zasad przyporządkowywania działalności do linii biznesowych, o których mowa w niniejszym artykule.

EUNB przedstawia Komisji powyższe projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia 31 grudnia 2017 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Artykuł 308

Alternatywna metoda standardowa

1. W ramach alternatywnej metody standardowej instytucje stosują w odniesieniu do linii biznesowych „bankowość detaliczna” i „bankowość komercyjna” następujące zasady:
 - a) odpowiedni wskaźnik to znormalizowany wskaźnik przychodów równy kwocie nominalnej kredytów i zaliczek pomnożonej przez współczynnik 0,035;
 - b) na kredyty i zaliczki składają się całkowite wykorzystane kwoty w odpowiednich portfelach kredytowych. W przypadku linii biznesowej „bankowość komercyjna” instytucje włączają do nominalnej kwoty kredytów i zaliczek również papiery wartościowe z portfela niehandlowego.
2. Aby uzyskać zezwolenie na stosowanie alternatywnej metody standardowej, instytucja musi spełniać następujące warunki:

- a) jej działania w zakresie bankowości detalicznej lub komercyjnej generują co najmniej 90 % jej dochodów;
 - b) znacząca część jej działalności w zakresie bankowości detalicznej lub bankowości komercyjnej dotyczy kredytów obciążonych dużym prawdopodobieństwem niewykonania zobowiązania;
 - c) alternatywna metoda standardowa zapewnia odpowiednie podstawy do obliczenia wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka operacyjnego.
3. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu doprecyzowania warunków stosowania alternatywnej metody standardowej, o których mowa w ust. 2.

EUNB przedstawia Komisji powyższe projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 31 grudnia 2016 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Artykuł 309

Kryteria dotyczące stosowania metody standardowej

Kryteria, o których mowa w art. 301 ust. 1 akapit pierwszy, są następujące:

- a) instytucje ustanawiają dobrze udokumentowany system oceny ryzyka operacyjnego oraz zarządzania nim wraz z jasno określonym zakresem odpowiedzialności przypisanym temu systemowi. Określają one swój poziom ekspozycji na ryzyko operacyjne i prowadzą rejestr istotnych danych na temat ryzyka operacyjnego, w tym danych na temat istotnych strat. System ten podlega regularnemu, niezależnemu przeglądowi;
- b) system oceny ryzyka operacyjnego danej instytucji jest ściśle powiązany z procesem zarządzania ryzykiem tej instytucji. Wynik tej oceny stanowi integralną część procesu monitorowania i kontroli profilu ryzyka operacyjnego instytucji;
- c) instytucje wdrażają system raportowania wobec kadry kierowniczej wyższego szczebla, w ramach którego sprawozdania na temat ryzyka operacyjnego przedstawiane są odpowiedniemu działowi lub osobie w instytucji. Instytucje ustanawiają procedury podejmowania właściwych działań zgodnie z informacjami zawartymi w sprawozdaniach dla kierownictwa.

Rozdział 4

Metody zaawansowanego pomiaru

SEKCJA 1

KRYTERIA KWALIFIKUJĄCE

Artykuł 310

Standardy jakościowe

Standardy jakościowe, o których mowa w art. 301 ust. 2, są następujące:

- a) wewnętrzny system pomiaru ryzyka operacyjnego danej instytucji stanowi integralną część jej bieżących procedur zarządzania;
- b) w ramach instytucji istnieje niezależna funkcja zarządzania ryzykiem operacyjnym;
- c) instytucje regularnie sporządzają sprawozdania na temat ekspozycji na ryzyko operacyjne oraz poniesionych strat i ustanawiają procedury podejmowania właściwych działań naprawczych;
- d) system zarządzania ryzykiem instytucji jest dobrze udokumentowany. Instytucja ustanawia strategię zapewnienia zgodności oraz zasady postępowania w przypadku braku zgodności;
- e) instytucje poddają procesy zarządzania ryzykiem operacyjnym oraz systemy pomiaru tego ryzyka regularnym przeglądom przeprowadzanym przez biegłych rewidentów wewnętrznych lub zewnętrznych;
- f) procedury walidacji wewnętrznej instytucji działają w sposób należyty i skuteczny;
- g) przepływ danych oraz procedury związane z systemem pomiaru ryzyka w instytucji są przejrzyste i ogólnie dostępne.

Artykuł 311

Standardy ilościowe

- 1. Standardy ilościowe, o których mowa w art. 301 ust. 2, obejmują standardy dotyczące procedur, danych wewnętrznych, danych zewnętrznych, analizy scenariuszy wariantowych, otoczenia biznesowego oraz czynników kontroli wewnętrznej, o których mowa odpowiednio w ust. 2–6.
- 2. Poniżej przedstawiono standardy dotyczące procedur:
 - a) instytucje obliczają swoje wymogi w zakresie funduszy własnych z uwzględnieniem zarówno oczekiwanych, jak i nieoczekiwanych strat, chyba że współczynnik oczekiwanych strat jest odpowiednio ujęty w ich wewnętrznych normach prowadzenia działalności. Miara ryzyka operacyjnego obejmuje potencjalnie poważne przypadki skrajne, osiągając normę ostrożnościową porównywalną z przedziałem ufności na poziomie 99,9 % przez okres jednego roku;

- b) system pomiaru ryzyka operacyjnego instytucji obejmuje zastosowanie danych wewnętrznych, danych zewnętrznych, analizy scenariuszy wariantowych oraz czynników odzwierciedlających otoczenie biznesowe i systemy kontroli wewnętrznej wymienione w ust. 3–6. Instytucja ustanawia dobrze udokumentowaną metodę ważenia stopnia zastosowania tych czterech elementów w ramach całościowego systemu pomiaru ryzyka operacyjnego;
- c) system pomiaru ryzyka w instytucji obejmuje główne czynniki ryzyka, które wpływają na kształt ogona szacowanego rozkładu strat;
- d) instytucje mogą uznać korelacje strat wynikłych z ryzyka operacyjnego w ramach poszczególnych ocen ryzyka operacyjnego jedynie wówczas, gdy stosowane przez nie systemy pomiaru takich korelacji są należyte i wdrożone w sposób rzetelny, oraz mogą uwzględnić niepewność wyniku towarzyszącą tego typu estymacjom korelacji, w szczególności podczas występowania warunków skrajnych. Instytucje weryfikują swoje założenia dotyczące korelacji, stosując odpowiednie techniki ilościowe i jakościowe;
- e) system pomiaru ryzyka instytucji jest wewnętrznie spójny i unika się w nim sytuacji wielokrotnego uwzględniania tych samych ocen jakościowych lub technik ograniczenia ryzyka, które zostały uznane w innych obszarach objętych niniejszym rozporządzeniem.

3. Standardy dotyczące danych wewnętrznych są następujące:

- a) instytucje opierają opracowane przez siebie wewnętrzne metody pomiaru ryzyka operacyjnego na obserwacji historycznej obejmującej okres co najmniej pięciu lat. Kiedy instytucja po raz pierwszy przechodzi na stosowanie metody zaawansowanego pomiaru, dopuszcza się trzyletni okres obserwacji historycznej;
- b) instytucje są w stanie przyporządkować wewnętrzne dane historyczne dotyczące strat do linii biznesowych określonych w art. 306 oraz do rodzajów zdarzeń zdefiniowanych w art. 313, a także przedłożyć te dane na wniosek właściwych organów. W wyjątkowych okolicznościach instytucja może przypisać zdarzenia straty, które mają wpływ na całą instytucję, do dodatkowej linii biznesowej „pozycje korporacyjne”. Instytucje ustanawiają udokumentowane, obiektywne kryteria przypisywania strat do konkretnych linii biznesowych i rodzajów zdarzeń. Straty wynikłe z ryzyka operacyjnego, które są związane z ryzykiem kredytowym i które w przeszłości były zawarte w wewnętrznych bazach danych na temat ryzyka kredytowego, instytucje zapisują w bazach danych dotyczących ryzyka operacyjnego i wykazują je oddzielnie. Takie straty nie podlegają narzutom kapitałowemu z tytułu ryzyka operacyjnego, dopóki instytucje traktują je jako ryzyko kredytowe do celów obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych. Straty wynikłe z ryzyka operacyjnego, które są związane z ryzykiem rynkowym, są włączane przez instytucje do obszaru wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka operacyjnego;
- c) wewnętrzne dane instytucji na temat strat są kompleksowe, obejmując wszystkie istotne działania i ekspozycje pochodzące ze wszystkich odpowiednich podsystemów oraz lokalizacji geograficznych. Instytucje są w stanie wykazać, że jakiegokolwiek nieuwzględnione działania lub ekspozycje, zarówno indywidualnie, jak i łącznie nie będą miały istotnego wpływu na całokształt ocen ryzyka. Instytucje określają właściwe progi minimalnych strat do celów gromadzenia wewnętrznych danych o stratach;

- d) oprócz informacji na temat kwot straty brutto instytucje gromadzą informacje dotyczące daty zdarzenia straty, kwot odzyskanych ze straty brutto, a także informacje opisowe na temat czynników lub przyczyn zdarzenia straty;
 - e) instytucje ustanawiają szczegółowe kryteria alokacji danych o stratach wywołanych zdarzeniami straty, które dotyczą działów scentralizowanych lub działań wykraczających swoim zasięgiem poza jedną linię biznesową, a także powstałych na skutek powiązanych ze sobą zdarzeń straty rozciągniętych w czasie;
 - f) instytucje ustanawiają udokumentowane procedury oceny odniesienia danych historycznych do sytuacji obecnej, w tym ustalenia możliwości zastosowania ocen subiektywnych, skalowania lub innych korekt, oceny stopnia możliwości ich zastosowania oraz określenia jednostki lub osoby upoważnionej do podejmowania decyzji w tym zakresie.
4. Standardy kwalifikujące dotyczące danych zewnętrznych są następujące:
- a) instytucja stosuje w ramach swojego systemu pomiaru ryzyka operacyjnego odpowiednie dane zewnętrzne, w szczególności wówczas, gdy istnieją podstawy, by przypuszczać, że instytucja ta jest narażona na występujące sporadycznie, ale potencjalnie wysokie straty. Instytucja systematycznie określa sytuacje wymagające zastosowania danych zewnętrznych oraz metodykę uwzględniania tych danych w swoim systemie pomiaru;
 - b) instytucje dokonują regularnych przeglądów warunków i procedur stosowania danych zewnętrznych, dokumentują je i poddają okresowemu niezależnemu przeglądowi.
5. Aby ocenić stopień narażenia na szczególnie niekorzystne zdarzenia, instytucja stosuje analizę scenariuszy wariantowych opartą na opiniach ekspertów w powiązaniu z danymi zewnętrznymi. Z czasem instytucja weryfikuje i ponownie przeprowadza takie oceny na podstawie porównania z rzeczywiście poniesionymi stratami, co ma na celu uwierzytelnienie ich wyników.
6. Standardy kwalifikujące dotyczące czynników otoczenia biznesowego oraz kontroli wewnętrznej są następujące:
- a) stosowana w skali całej instytucji metoda oceny ryzyka obejmuje zasadnicze czynniki otoczenia biznesowego i kontroli wewnętrznej, które mogą wpłynąć na zmianę profilu ryzyka operacyjnego instytucji;
 - b) instytucje uzasadniają wybór każdego czynnika jego istotnym wpływem na zwiększanie ryzyka, w oparciu o własne doświadczenia i specjalistyczne oceny danych obszarów działalności;
 - c) instytucje są w stanie przedstawić właściwym organom uzasadnienie poziomu wrażliwości ocen ryzyka na zmiany w czynnikach oraz względną wagę różnych czynników. Poza uchwyceniem zmian ryzyka dzięki usprawnieniu kontroli ryzyka należy w stosowanych ramach pomiaru ryzyka instytucji ująć również potencjalny wzrost ryzyka na skutek większej złożoności lub wzrostu skali działalności;

- d) instytucja dokumentuje swoje ramy pomiaru ryzyka i poddaje je niezależnemu przeglądowi prowadzonemu w ramach instytucji oraz przez właściwe organy. Z czasem instytucje weryfikują ten proces oraz jego rezultaty i dokonują ich ponownej oceny na podstawie porównania z danymi wewnętrznymi na temat faktycznie poniesionych strat oraz z odpowiednimi danymi zewnętrznymi

7. EUNB opracowuje regulacyjne standardy techniczne w celu określenia:

- a) warunków dokonania oceny, czy system jest należyty i wdrożony w sposób rzetelny na potrzeby ust. 2 lit. d);
- b) wyjątkowych okoliczności, w których instytucja może przypisać zdarzenia straty do dodatkowej linii biznesowej, o której mowa w ust. 3 lit. b).

EUNB przedstawia Komisji powyższe projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 31 grudnia 2016 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Artykuł 312

Wpływ ubezpieczenia i innych mechanizmów transferu ryzyka

- 1. Właściwe organy zezwalają instytucjom na uwzględnienie wpływu ubezpieczenia z zastrzeżeniem warunków określonych w ust. 2–5 i innych mechanizmów transferu ryzyka, jeżeli instytucja może wykazać, że został osiągnięty efekt znacznego ograniczenia ryzyka.
- 2. Ubezpieczyciel posiada zezwolenie na działalność ubezpieczeniową i reasekuracyjną oraz uzyskał minimalny rating zdolności wypłaty odszkodowań przyznany przez uznaną instytucję ECAI, której EUNB przypisał co najmniej 3. stopień jakości kredytowej, zgodnie z zasadami nadawania wagi ryzyka ekspozycjom wobec instytucji na podstawie rozdziału 2.
- 3. Ubezpieczenie i ramy ubezpieczenia instytucji spełniają następujące warunki:
 - a) początkowy okres ważności polisy ubezpieczeniowej wynosi co najmniej jeden rok. W przypadku polis o rezydualnym okresie krótszym niż jeden rok instytucja dokonuje koniecznych redukcji wartości, które odzwierciedlają zmniejszający się okres ważności polisy, aż do pełnej stuprocentowej redukcji dla polis, których rezydualny okres wynosi maksymalnie 90 dni;
 - b) okres wypowiedzenia polisy ubezpieczeniowej wynosi minimum 90 dni;
 - c) polisa ubezpieczeniowa nie posiada wyłączeń ani ograniczeń, które uruchamiane są działaniami nadzorczymi lub które w przypadku niewypłacalności instytucji uniemożliwiałyby instytucji, administratorowi lub likwidatorowi przeprowadzenie windykacji z tytułu szkód lub kosztów poniesionych przez instytucję, z wyjątkiem zdarzeń mających miejsce po rozpoczęciu postępowania upadłościowego lub likwidacyjnego w stosunku do instytucji. Polisa ubezpieczeniowa może jednak zawierać

postanowienia wykluczające wszelkie grzywny, kary finansowe lub odszkodowania karne wynikające z działań podejmowanych przez właściwe organy;

- d) obliczenia związane z ograniczeniem ryzyka uwzględniają zakres ubezpieczenia w sposób na tyle przejrzysty i spójny, by wykazać rzeczywiste prawdopodobieństwo wystąpienia straty i jej wpływ na określenie kapitału na ryzyko operacyjne;
 - e) ubezpieczenie zapewnia osoba trzecia. W przypadku, gdy ubezpieczenia dokonują wewnętrzne zakłady ubezpieczeń i podmioty zależne, ekspozycja musi zostać przekazana niezależnej osobie trzeciej spełniającej kryteria kwalifikujące określone w ust. 2;
 - f) zasady uznawania ubezpieczenia są należycie uzasadnione i udokumentowane.
4. Metodyka uznawania ubezpieczenia obejmuje wszystkie poniższe elementy z zastosowaniem obniżek lub redukcji wysokości uznanego ubezpieczenia:
- a) jeśli rezydualny okres polisy ubezpieczeniowej wynosi mniej niż jeden rok:
 - (i) rezydualny okres polisy ubezpieczeniowej;
 - (ii) warunki wypowiedzenia polisy;
 - b) niepewność dotycząca płatności, jak również niedopasowanie zakresów polis ubezpieczeniowych.
5. Zmniejszenie wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu uznania ubezpieczenia i innych mechanizmów transferu ryzyka nie przekracza wartości 20 % wymogu w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka operacyjnego przed uwzględnieniem technik ograniczenia ryzyka.

Artykuł 313

Klasyfikacja rodzajów zdarzeń strat

Rodzaje zdarzeń strat, o których mowa w art. 311 ust. 3 lit. b), są następujące:

Tabela 3	
Kategoria zdarzenia straty	Definicja
Oszustwo wewnętrzne	Straty spowodowane działaniami polegającymi na celowej defraudacji, sprzeniewierzeniu majątku lub obejściu regulacji, przepisów prawa lub przepisów wewnętrznych przedsiębiorstwa, z wyjątkiem zdarzeń związanych z różnorodnością lub dyskryminacją pracowników, które dotyczą co najmniej jednej osoby wewnętrznej
Oszustwo zewnętrzne	Straty spowodowane działaniami polegającymi na celowej defraudacji, sprzeniewierzeniu majątku lub obejściu przepisów prawa przez osobę trzecią

Zasady dotyczące zatrudnienia oraz bezpieczeństwo w miejscu pracy	Straty powstałe na skutek działań niezgodnych z przepisami lub porozumieniami dotyczącymi zatrudnienia oraz bezpieczeństwa i higieny pracy, wynikające z wypłaty odszkodowań z tytułu uszkodzenia ciała lub zdarzeń związanych z różnorodnością lub dyskryminacją pracowników
Klienci, produkty i normy prowadzenia działalności	Straty wynikające z niewywiązania się z obowiązków zawodowych wobec niektórych klientów, będące skutkiem działań nieumyślnych lub zaniedbania (w tym wymagań powierniczych i wymogów dotyczących odpowiedniego zachowania) lub też związane z charakterem bądź strukturą produktu
Szkody w rzeczowych aktywach trwałych	Straty powstałe na skutek straty lub szkody w rzeczowych aktywach trwałych w wyniku klęski żywiołowej lub innych wydarzeń
Zakłócenie działalności gospodarczej i awarie systemu	Straty powstałe na skutek zakłócenia działalności gospodarczej lub awarii systemu
Wykonanie transakcji, dostawa i zarządzanie procesami operacyjnymi	Straty powstałe na skutek nieprawidłowego rozliczenia transakcji lub wadliwego zarządzania procesami operacyjnymi, w ramach stosunków z kontrahentami i sprzedawcami

Tytuł IV

Wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Artykuł 314

Dopuszczalne rozwiązania dotyczące wymogów skonsolidowanych

1. Z zastrzeżeniem ust. 2 i wyłącznie do celów obliczania pozycji netto i wymogów w zakresie funduszy własnych zgodnie z niniejszym tytułem na zasadzie skonsolidowanej instytucje mogą wykorzystywać pozycje w jednej instytucji bądź przedsiębiorstwie do kompensowania pozycji w innej instytucji bądź przedsiębiorstwie.
2. Instytucje mogą stosować przepisy ust. 1 wyłącznie po uzyskaniu zezwolenia właściwych organów, które wydają je po spełnieniu wszystkich poniższych warunków:
 - a) alokacja funduszy własnych w grupie jest satysfakcjonująca;
 - b) warunki regulacyjne, prawne lub umowne określające działalność tych instytucji gwarantują wzajemne wsparcie finansowe w ramach grupy.
3. W przypadku przedsiębiorstw zlokalizowanych w państwach trzecich oprócz wymogów wymienionych w ust. 2 konieczne jest spełnienie wszystkich poniższych wymogów:
 - a) przedsiębiorstwom takim udzielono zezwolenia w danym państwie trzecim i przedsiębiorstwa te albo spełniają kryteria definicji instytucji kredytowej, albo są uznanymi firmami inwestycyjnymi z państwa trzeciego;
 - b) przedsiębiorstwa takie przestrzegają indywidualnie wymogów w zakresie funduszy własnych równoważnych wymogom określonym w niniejszym rozporządzeniu;
 - c) w danych państwach trzecich nie obowiązują przepisy, które mogłyby znacząco wpływać na przepływ funduszy w ramach grupy.

Rozdział 2

Wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka pozycji

SEKCJA 1

PRZEPISY OGÓLNE I SZCZEGÓLNE INSTRUMENTY

Artykuł 315

Wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka pozycji

Wymóg w zakresie funduszy własnych instytucji stanowi sumę wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka ogólnego i szczególnego pozycji w instrumentach dłużnych i instrumentach kapitałowych. Pozycje sekurytyzacyjne w portfelu handlowym traktowane są jako instrumenty dłużne.

Artykuł 316

Kompensowanie

1. Wartość bezwzględna nadwyżki długiej (krótkiej) pozycji danej instytucji nad pozycją krótką (długą) w tych samych akcjach, papierach dłużnych i zamiennych papierach wartościowych danych emisji oraz w identycznych kontraktach terminowych typu *future* na instrumenty finansowe, opcjach, warrantach i zabezpieczonych warrantach stanowi pozycję netto tej instytucji w każdym takim instrumencie. Przy wyliczaniu pozycji netto pozycje w poszczególnych instrumentach pochodnych traktowane są zgodnie z przepisami art. 317–319. Posiadane przez instytucje własne instrumenty dłużne zostają wyłączone z wyliczeń wymogów kapitałowych z tytułu ryzyka szczególnego stosownie do art. 325.
2. Nie zezwala się na kompensowanie pozycji w zamiennych papierach wartościowych z pozycją przeciwną w instrumencie bazowym, chyba że właściwe organy przyjmują podejście, w którym uwzględnia się prawdopodobieństwo przeprowadzenia zamiany, lub ustanawiają wymóg w zakresie funduszy własnych na pokrycie ewentualnej straty, którą można ponieść przy dokonaniu zamiany. Takie podejścia bądź wymogi w zakresie funduszy własnych należy zgłaszać do EUNB. EUNB monitoruje zakres praktyk w tym obszarze i wydaje odpowiednie wytyczne zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.
3. Wszystkie pozycje netto bez względu na znak, jakim są opatrzone, muszą być przeliczane codziennie na walutę sprawozdawczą danej instytucji po obowiązującym natychmiastowym kursie wymiany jeszcze przed agregacją tych pozycji

Artykuł 317

Kontrakty terminowe typu future i kontrakty terminowe typu forward na stopę procentową

1. Kontrakty terminowe typu *future* na stopę procentową, kontrakty terminowe na stopę procentową i terminowe zobowiązania zakupu lub sprzedaży instrumentów dłużnych traktuje się jako połączenia pozycji długiej i krótkiej. Pozycję długą w kontraktach terminowych typu *future* na stopę procentową traktuje się zatem jako połączenie zaciągniętej pożyczki zapadalnej w terminie wykonania kontraktu terminowego typu *future* i posiadanych aktywów

z terminem zapadalności identycznym z terminem zapadalności instrumentu lub pozycji referencyjnej, będących przedmiotem danego kontraktu terminowego typu *future*. Podobnie sprzedany kontrakt terminowy na stopę procentową będzie traktowany jako pozycja długa z terminem zapadalności identycznym z terminem rozliczenia umowy wydłużonym o okres obowiązywania umowy oraz jako pozycja krótka z terminem zapadalności identycznym z terminem rozliczenia. Zarówno zaciągniętą pożyczkę, jak i posiadane aktywa wpisuje się do kategorii pierwszej określonej w tabeli 1 w art. 325 do celów obliczenia wymogu w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka szczególnego dla kontraktów terminowych typu *future* na stopę procentową oraz kontraktów terminowych na stopę procentową. Terminowe zobowiązanie zakupu instrumentu dłużnego traktuje się jako połączenie zaciągniętej pożyczki z terminem zapadalności identycznym z terminem dostawy instrumentu i pozycji długiej (kasowej) w samym instrumencie dłużnym. Zaciągniętą pożyczkę wpisuje się do kategorii pierwszej określonej w tabeli 1 w art. 325 do celów wyliczenia ryzyka szczególnego, natomiast instrument dłużny wpisuje się do tej kolumny tabeli, która będzie właściwa dla danego instrumentu.

2. Do celów niniejszego artykułu „pozycja długa” oznacza pozycję, w którą wchodzi instytucja poprzez ustalenie stopy oprocentowania, jaką otrzyma w danej przyszłej dacie, natomiast „pozycja krótka” oznacza pozycję, w którą wchodzi instytucja poprzez ustalenie stopy oprocentowania, jaką zapłaci w danej przyszłej dacie.

Artykuł 318 *Opcje i warranty*

1. Opcje i warranty na stopę procentową, instrumenty dłużne, akcje, indeksy akcyjne, kontrakty terminowe typu *future* na instrumenty finansowe, swapy i waluty obce traktowane są jako pozycje o wartości równej kwocie instrumentu bazowego będącego przedmiotem opcji, pomnożonej do celów niniejszego rozdziału przez współczynnik delta tej opcji. Wspomniane pozycje mogą być kompensowane ewentualnymi pozycjami przeciwnymi w identycznych bazowych papierach wartościowych lub instrumentach pochodnych. Stosowany współczynnik delta, w stosownych przypadkach, oznacza współczynnik delta używany przez daną giełdę lub wyliczony przez właściwe organy lub – w przypadku braku takiego współczynnika oraz w przypadku opcji będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym – współczynnik wyliczony przez samą instytucję z zastosowaniem odpowiedniego modelu i po uzyskaniu zezwolenia właściwych organów. Zezwolenia udziela się, jeśli model pozwala na prawidłowe oszacowanie zakresu zmian wartości opcji lub warrantu w odniesieniu do niewielkich zmian w cenie rynkowej instrumentu bazowego.
2. Instytucje w odpowiedni sposób uwzględniają w wymogach w zakresie funduszy własnych pozostałe rodzaje ryzyka powiązane z opcjami inne niż ryzyko delta.
3. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu zdefiniowania zakresu metod uwzględniania w swoich wymogach w zakresie funduszy własnych pozostałych rodzajów ryzyka – innych niż ryzyko delta – o których mowa w ust. 2, w sposób proporcjonalny do skali i złożoności działań instytucji w obszarze opcji i warrantów.

EUNB przedstawia Komisji powyższe projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 1 stycznia 2013 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Artykuł 319

Swapy

Do celów związanych z ryzykiem stopy procentowej swapy traktuje się według zasad obowiązujących dla instrumentów bilansowych. Swap stopy procentowej, zgodnie z którym instytucja otrzymuje odsetki według zmiennej stopy oprocentowania i płaci je według stopy stałej, traktuje się zatem jako odpowiadający pozycji długiej w instrumencie o oprocentowaniu zmiennym, którego termin zapadalności odpowiada najbliższemu terminowi określenia stopy procentowej i pozycji krótkiej w instrumencie o stałym oprocentowaniu o takim samym terminie zapadalności jak swap.

Artykuł 320

Ryzyko stopy procentowej obciążające instrumenty pochodne

1. Instytucje, które dokonują wyceny instrumentów według wartości rynkowej i zarządzają ryzykiem stopy procentowej obciążającym instrumenty pochodne, o których mowa w art. 317–319, na zasadzie dyskontowania przepływów pieniężnych, mogą po uzyskaniu zezwolenia właściwych organów posługiwać się modelami wrażliwości celem wyliczania pozycji, o których mowa w tych artykułach, i mogą również stosować te modele w stosunku do wszelkich obligacji, w których przypadku wierzytelność główna spłacana jest regularnie przez cały okres do wykupu, a nie jednorazową płatnością kwoty kapitału w terminie wykupu. Zezwolenia udziela się, jeśli modele te wygenerują pozycje o takiej samej wrażliwości na zmiany stopy procentowej, jak związane z nimi przepływy pieniężne. Wrażliwość tę ocenia się w odniesieniu do niezależnych ruchów przykładowych stóp procentowych dobranych w różnych punktach krzywej dochodowości, przy czym należy umieścić przynajmniej jeden punkt badania wrażliwości w każdym przedziale zapadalności wyznaczonym w tabeli 2 w art. 328. Pozycje włącza się do wyliczeń wymogów w zakresie funduszy własnych dla ryzyka ogólnego instrumentów dłużnych.
2. Instytucje, które nie posługują się modelami wspomnianymi w ust. 1, mogą uznać za w pełni kompensujące się wszelkie pozycje w instrumentach pochodnych objętych przepisami art. 317–319, które spełniają przynajmniej następujące warunki:
 - a) pozycje mają tę samą wartość i są denominowane w tej samej walucie;
 - b) istnieje ściśle dopasowanie stopy referencyjnej (w przypadku pozycji o zmiennym oprocentowaniu) lub kuponu (w przypadku pozycji o oprocentowaniu stałym);
 - c) najbliższy termin określenia stopy oprocentowania, a w przypadku pozycji z kuponami o stałym oprocentowaniu – rezydualny termin zapadalności, odpowiada następującym limitom:
 - (i) do jednego miesiąca: ten sam dzień;
 - (ii) od jednego miesiąca do jednego roku: w ciągu siedmiu dni;
 - (iii) powyżej jednego roku: w ciągu 30 dni.

Artykuł 321
Kredytowe instrumenty pochodne

1. Przy obliczaniu wymogu w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka ogólnego i szczególnego strony, która przyjmuje na siebie ryzyko kredytowe („sprzedawca zabezpieczenia”), uwzględnia się wartość referencyjną umowy dotyczącej kredytowego instrumentu pochodnego, chyba że wskazano inaczej. Niezależnie od zdania pierwszego instytucja może zdecydować się na zastąpienie wartości nominalnej wartością nominalną powiększoną o zmianę wartości rynkowej netto kredytowego instrumentu pochodnego od momentu uruchomienia wymiany handlowej, co stanowi spadek netto z perspektywy sprzedawcy zabezpieczenia i ma wartość ujemną. Do celów obliczania narzutu kapitałowego z tytułu ryzyka szczególnego, z wyjątkiem narzutu kapitałowego z tytułu swapów przychodu całkowitego, zamiast terminu wymagalności zobowiązania stosuje się termin rozliczenia umowy dotyczącej kredytowego instrumentu pochodnego. Pozycje określa się w następujący sposób:
 - a) swap przychodu całkowitego generuje pozycję długą z tytułu ryzyka ogólnego dla zobowiązania referencyjnego oraz pozycję krótką z tytułu ryzyka ogólnego dla obligacji rządowej zapadającej w najbliższym terminie określenia stopy procentowej, której przypisuje się wagę ryzyka równą 0 % zgodnie z tytułem II rozdział 2. Generuje on również pozycję długą z tytułu ryzyka szczególnego dla zobowiązania referencyjnego;
 - b) swap ryzyka kredytowego nie generuje pozycji z tytułu ryzyka ogólnego. Do celów ryzyka szczególnego instytucja musi udokumentować syntetyczną pozycję długą dla zobowiązania podmiotu referencyjnego, chyba że instrument pochodny posiada zewnętrzną ocenę ratingową oraz spełnia warunki dotyczące pozycji dłużnych o obniżonym ryzyku, w którym to przypadku generowana jest pozycja długa dla tego instrumentu pochodnego. W przypadku należnych płatności premii lub odsetek w ramach produktu, przepływy środków pieniężnych muszą być przedstawiane jako pozycje referencyjne w obligacjach rządowych;
 - c) jednopodmiotowy instrument dłużny powiązany ze zdarzeniem kredytowym jako produkt oprocentowany sam generuje pozycję długą z tytułu ryzyka ogólnego w instrumencie dłużnym. Do celów ryzyka szczególnego tworzy się syntetyczną pozycję długą dla zobowiązania podmiotu referencyjnego. Dodatkową pozycję długą tworzy się u emitenta instrumentu dłużnego. Jeżeli instrument dłużny powiązany ze zdarzeniem kredytowym posiada rating zewnętrzny oraz spełnia warunki dotyczące pozycji dłużnych o obniżonym ryzyku, wystarczy odnotować pojedynczą pozycję długą z tytułu ryzyka szczególnego dla tego instrumentu;
 - d) oprócz pozycji długiej z tytułu ryzyka szczególnego emitenta instrumentu dłużnego wielopodmiotowy instrument dłużny powiązany ze zdarzeniem kredytowym zapewniający proporcjonalne zabezpieczenie generuje pozycję dla każdego podmiotu referencyjnego, gdzie całkowitą wartość referencyjną umowy przypisuje się każdej z pozycji proporcjonalnie do udziału procentowego w całkowitej wartości referencyjnej, jaką stanowi każda ekspozycja wobec podmiotu referencyjnego. Jeżeli możliwe jest wyodrębnienie więcej niż jednego zobowiązania podmiotu referencyjnego, podstawę określenia ryzyka szczególnego stanowi zobowiązanie o najwyższej wadze ryzyka.

Jeżeli wielopodmiotowy instrument dłużny powiązany ze zdarzeniem kredytowym posiada rating zewnętrzny oraz spełnia warunki dotyczące pozycji dłużnych o obniżonym ryzyku, wystarczy odnotować pojedynczą pozycję długą z tytułu ryzyka szczególnego dla tego instrumentu;

- e) kredytowy instrument pochodny uruchamiany pierwszym niewykonaniem zobowiązania generuje pozycję odpowiadającą wartości referencyjnej zobowiązania każdego z podmiotów referencyjnych. Jeśli wartość maksymalnej zapłaty w przypadku zdarzenia kredytowego jest mniejsza niż wymóg w zakresie funduszy własnych wyznaczony według metody omówionej w pierwszym zdaniu niniejszej litery, wówczas taką maksymalną kwotę zapłaty można przyjąć jako wymóg w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka szczególnego.

Kredytowy instrument pochodny uruchamiany drugim niewykonaniem zobowiązania generuje pozycję odpowiadającą wartości referencyjnej zobowiązania każdego z podmiotów referencyjnych z pominięciem podmiotu o najniższym wymogu w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka szczególnego. Jeśli wartość maksymalnej zapłaty w przypadku zdarzenia kredytowego jest mniejsza niż wymóg w zakresie funduszy własnych wyznaczony według metody omówionej w zdaniu pierwszym niniejszej litery, wówczas taką kwotę można przyjąć jako wymóg w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka szczególnego.

Jeżeli kredytowy instrument pochodny uruchamiany n-tym niewykonaniem zobowiązania posiada zewnętrzną ocenę ratingową, sprzedawca zabezpieczenia oblicza wymóg w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka szczególnego przy wykorzystaniu oceny ratingowej instrumentu pochodnego i używa w stosownych przypadkach odpowiednich wag ryzyka dla sekurytyzacji.

- 2. Dla strony przenoszącej ryzyko kredytowe („nabywca ochrony”) pozycje określa się na zasadzie lustrzanego odbicia pozycji sprzedawcy zabezpieczenia, z wyjątkiem papieru dłużnego indeksowanego do zdarzeń kredytowych (który nie skutkuje stworzeniem krótkiej pozycji u emitenta). W przypadku obliczania wymogu w zakresie funduszy własnych dla „nabywcy ochrony” wykorzystuje się wartość referencyjną umowy dotyczącej kredytowego instrumentu pochodnego. Niezależnie od zdania pierwszego instytucja może zdecydować się na zastąpienie wartości referencyjnej wartością referencyjną pomniejszoną o wszelkie zmiany wartości rynkowej netto kredytowego instrumentu pochodnego od momentu uruchomienia wymiany handlowej, co stanowi spadek netto z perspektywy nabywcy ochrony i ma wartość ujemną. Jeśli w danym momencie obowiązuje opcja kupna połączona z przyrostem wartości odsetek danego instrumentu (*step-up*), moment ten traktuje się jako termin rozliczenia ochrony.

Artykuł 322

Papiery wartościowe sprzedawane w ramach umowy z udzielonym przyrzeczeniem odkupu lub pożyczone

Strona przekazująca papiery wartościowe lub gwarantowane prawa do tych papierów w ramach umowy z udzielonym przyrzeczeniem odkupu oraz strona udzielająca pożyczki papierów wartościowych uwzględniają te papiery wartościowe przy obliczaniu swoich wymogów w zakresie funduszy własnych

przeprowadzanych stosownie do niniejszego rozdziału, pod warunkiem że papiery te są pozycjami portfela handlowego.

SEKCJA 2

INSTRUMENTY DŁUŻNE

Artykuł 323

Pozycje netto w instrumentach dłużnych

Pozycje netto klasyfikuje się według waluty, w której są denominowane, i przyjmuje się je za podstawę obliczeń wymogu w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka ogólnego i szczególnego oddzielnie dla każdej waluty.

PODSEKCJA 1

RYZIKO SZCZEGÓLNE

Artykuł 324

Ograniczenie wymogu w zakresie funduszy własnych w odniesieniu do pozycji netto

Instytucja może wprowadzić górne ograniczenie wymogu w zakresie funduszy własnych w tytułu ryzyka szczególnego w odniesieniu do pozycji netto w instrumencie dłużnym na poziomie najwyższej potencjalnej straty powiązanej z ryzykiem niewykonania zobowiązań. Dla pozycji krótkiej limit ten może być obliczany jako zmiana wartości ze względu na instrument lub, w stosownych przypadkach, ze względu na fakt, że podmioty bazowe natychmiast są pozbawiane ryzyka niewykonania zobowiązań.

Artykuł 325

Wymogi w zakresie funduszy własnych w odniesieniu do instrumentów dłużnych niestanowiących pozycji sekurytyzacyjnych

1. Instytucja przypisuje swoje pozycje netto w portfelu handlowym dotyczące instrumentów niestanowiących pozycji sekurytyzacyjnych, obliczone zgodnie z art. 316, do odpowiednich kategorii wymienionych w tabeli 1, według ich emitenta lub dłużnika, zewnętrznej lub wewnętrznej oceny kredytowej oraz rezydualnego terminu zapadalności, a następnie mnoży te pozycje przez wagi wskazane w tej tabeli. Następnie instytucja sumuje zarówno długie, jak i krótkie pozycje ważone wynikające z zastosowania przepisów niniejszego ustępu, aby wyliczyć wymóg w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka szczególnego.

<i>Tabela 1</i>	
Kategorie	Wymóg w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka szczególnego
Dłużne papiery wartościowe, którym według metody standardowej	0 %

dotyczącej ryzyka kredytowego przypisano by wagę ryzyka wynoszącą 0 %.	
Dłużne papiery wartościowe, którym według metody standardowej dotyczącej ryzyka kredytowego przypisano by wagę ryzyka wynoszącą 20 % lub 50 %, oraz inne uznane pozycje określone w ust. 6.	0,25 % (okres pozostały do ostatecznego terminu zapadalności: nie więcej niż sześć miesięcy) 1,00 % (okres pozostały do ostatecznego terminu zapadalności: ponad sześć miesięcy, ale nie więcej niż 24 miesiące) 1,60 % (termin pozostały do zapadalności: ponad 24 miesiące)
Dłużne papiery wartościowe, którym według metody standardowej dotyczącej ryzyka kredytowego przypisano by wagę ryzyka wynoszącą 100 %.	8,00 %
Dłużne papiery wartościowe, którym według metody standardowej dotyczącej ryzyka kredytowego przypisano by wagę ryzyka wynoszącą 150 %.	12,00 %

2. W przypadku instytucji stosujących metodę IRB do kategorii ekspozycji, która obejmuje emitenta instrumentu dłużnego, warunkiem kwalifikowania się przez emitenta do wagi ryzyka obliczonej według metody standardowej dotyczącej ryzyka kredytowego zgodnie z ust. 1 jest posiadanie ratingu wewnętrznego z poziomem współczynnika PD nieprzekraczającym poziomu powiązanego z odpowiednim stopniem jakości kredytowej w ramach metody standardowej.
3. Instytucje mogą obliczać wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka szczególnego dla wszelkich obligacji kwalifikujących się do 10 % wagi ryzyka zgodnie z art. 124 ust. 3 jako połowę stosującego się wymogu w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka szczególnego dla drugiej kategorii z tabeli 1.
4. Inne kwalifikujące się pozycje to:
 - a) pozycje długie i krótkie w aktywach kwalifikujące się do stopnia jakości kredytowej odpowiadającego co najmniej klasie inwestycyjnej w procesie przyporządkowania według metody standardowej dotyczącej ryzyka kredytowego;
 - b) pozycje długie i krótkie w aktywach, których wartość PD według metody IRB dla ryzyka kredytowego nie przewyższa wartości aktywów, o których mowa w lit. a), ze względu na wypłacalność emitenta;

- c) pozycje długie i krótkie w aktywach, dla których niedostępna jest ocena kredytowa wyznaczonej zewnętrznej instytucji oceny wiarygodności kredytowej oraz które spełniają wszystkie poniższe warunki:
 - (i) są one uznawane przez przedmiotową instytucję za wystarczająco płynne;
 - (ii) ich jakość inwestycyjna jest zdaniem instytucji co najmniej równoważna jakości aktywów, o których mowa w lit. a);
 - (iii) są notowane na przynajmniej jednym rynku regulowanym w państwie członkowskim lub na giełdzie w państwie trzecim, pod warunkiem że giełda ta jest uznawana przez właściwe organy danego państwa członkowskiego;
- d) pozycje długie i krótkie w aktywach emitowanych przez instytucje podlegające wymogom w zakresie funduszy własnych określonym w niniejszym rozporządzeniu, które są uznawane przez zainteresowaną instytucję za wystarczająco płynne oraz których jakość inwestycyjna jest zdaniem instytucji co najmniej równoważna jakości aktywów, o których mowa w lit. a);
- e) emitowane przez instytucje papiery wartościowe, które uznaje się za równoważne lub wyższe pod względem jakości kredytowej niż papiery, którym przyznano 2. stopień jakości kredytowej według metody standardowej dotyczącej ryzyka kredytowego z tytułu ekspozycji wobec instytucji oraz które podlegają procedurom nadzorczym i regulacyjnym porównywalnym do tych, o których mowa w tej dyrektywie.

Instytucje stosujące przepisy lit. c) lub d) posiadają udokumentowaną metodykę oceny spełniania przez aktywa wymogów określonych w tych literach i informują o niej właściwe organy.

Artykuł 326

Wymogi w zakresie funduszy własnych w odniesieniu do instrumentów stanowiących pozycje sekurytyzacyjne

1. W przypadku tych instrumentów w portfelu handlowym, które stanowią pozycje sekurytyzacyjne, instytucja stosuje następujące wagi wobec swoich pozycji netto obliczonych zgodnie z art. 316 ust. 1:
 - a) w przypadku pozycji sekurytyzacyjnych, które w portfelu niehandlowym tej samej instytucji kredytowej podlegałyby metodzie standardowej dotyczącej ryzyka kredytowego – 8 % wagi ryzyka obliczonej według metody standardowej opisanej w rozdziale 5;
 - b) w przypadku pozycji sekurytyzacyjnych, które w portfelu niehandlowym tej samej instytucji kredytowej podlegałyby metodzie wewnętrznych ratingów – 8 % wagi ryzyka obliczonej według metody wewnętrznych ratingów opisanej w rozdziale 5.
2. Metodę formuły nadzorczej określoną w art. 257 można zastosować, jeżeli instytucja może zapewnić oszacowania wartości PD, oraz w stosownych przypadkach oszacowania ekspozycji, w przypadku której nie wykonano zobowiązania (EAD), i straty z tytułu niewykonania zobowiązania (LGD) będące parametrami wejściowymi do metody formuły nadzorczej

zgodnie z wymogami w zakresie szacowania tych parametrów według metody wewnętrznych ratingów zgodnie z przepisami rozdziału 2 sekcja 3.

Instytucja inna niż instytucja inicjująca, która mogłaby stosować tę metodę w odniesieniu do tych samych pozycji sekurytyzacyjnych we własnym portfelu niehandlowym, może stosować tę metodę wyłącznie po uzyskaniu zgody właściwych organów, której udziela się jeśli instytucja spełnia warunki podane w poprzednim zdaniu.

Oszacowania wartości PD oraz LGD stanowiące parametry wejściowe do metody formuły nadzorczej można również dokonywać w oparciu o dane szacunkowe pochodzące z metody IRC instytucji, której udzielono zezwolenia na wykorzystanie modelu wewnętrznego do określenia ryzyka szczególnego instrumentów dłużnych. Z tej drugiej możliwości można korzystać wyłącznie po uzyskaniu zezwolenia właściwych organów, którego udziela się, jeśli przedmiotowe dane szacunkowe spełniają wymogi ilościowe dla metody wewnętrznych ratingów zgodnie z przepisami rozdziału 2 sekcja 3.

Zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 EUNB wydaje wytyczne określające zastosowanie oszacowań wartości PD oraz LGD stanowiących parametry wejściowe, jeśli oszacowania te oparte są na metodzie IRC.

3. W przypadku pozycji sekurytyzacyjnych, które podlegają dodatkowej wadze ryzyka zgodnie z art. 396, stosuje się 8 % całkowitej wagi ryzyka.
4. Instytucja sumuje pozycje ważne wynikające z zastosowania przepisów niniejszego artykułu (zarówno pozycje długie, jak i krótkie), aby wyliczyć wymóg w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka szczególnego.
5. W drodze odstępstwa od przepisów ust. 4 w okresie przejściowym, który kończy się z dniem 31 grudnia 2013 r., instytucja oddzielnie sumuje swoje ważne pozycje długie netto oraz swoje ważne pozycje krótkie netto. Większa z tych sum stanowi wymóg w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka szczególnego. Instytucja informuje jednak co kwartał właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia o całkowitej kwocie ważonych pozycji długich netto i pozycji krótkich netto, z podziałem na rodzaje aktywów bazowych.

Artykuł 327

Wymóg w zakresie funduszy własnych dla korelacyjnego portfela transakcyjnego

1. Korelacyjny portfel transakcyjny składa się z pozycji sekurytyzacyjnych i kredytowych instrumentów pochodnych uruchamianych n-tym niewykonaniem zobowiązania, które spełniają wszystkie następujące kryteria:
 - a) pozycje nie są ani pozycjami resekurytyzacyjnymi, ani opcjami na transzę sekurytyzacyjną, ani żadnymi innymi instrumentami pochodnymi ekspozycji sekurytyzacyjnych, które nie dają proporcjonalnego udziału we wpływach z transzy sekurytyzacyjnej;
 - b) wszystkie instrumenty referencyjne należą do jednej z poniższych kategorii:
 - (i) instrumenty jednopodmiotowe, w tym jednopodmiotowe kredytowe instrumenty pochodne, dla których istnieje płynny dwustronny rynek;

- (ii) będące przedmiotem zwyczajowego obrotu indeksy oparte na tych jednostkach referencyjnych.

Uznaje się, że rynek dwustronny istnieje wówczas, gdy występują na nim niezależne, składane w dobrej wierze oferty kupna i sprzedaży, tak że możliwe jest określenie w ciągu jednego dnia ceny racjonalnie powiązanej z ostatnią ceną sprzedaży lub bieżącymi kwotowaniami konkurencyjnych, przedstawianych w dobrej wierze, kursów kupna i sprzedaży oraz dokonanie kupna lub sprzedaży po takiej cenie w stosunkowo krótkim czasie, który odpowiada obowiązującym zwyczajom handlowym.

2. W skład korelacyjnego portfela transakcyjnego nie mogą wchodzić pozycje, które odnoszą się do:
 - a) instrumentu bazowego, który można by przypisać do kategorii ekspozycji „należności detaliczne lub warunkowe należności detaliczne” lub do kategorii ekspozycji „należności lub warunkowe należności zabezpieczone hipotekami na nieruchomościach” według metody standardowej dotyczącej ryzyka kredytowego w portfelu niehandlowym instytucji; lub
 - b) roszczenia wobec jednostki specjalnego przeznaczenia.
3. Instytucja może włączyć do korelacyjnego portfela transakcyjnego pozycje, które nie są ani pozycjami sekurytyzacyjnymi, ani kredytowymi instrumentami pochodnymi uruchamianymi n-tym niewykonaniem zobowiązania, ale które zabezpieczają inne pozycje tego portfela, pod warunkiem że płynny rynek dwustronny opisany w ostatnim akapicie ust. 1 istnieje w odniesieniu do danego instrumentu lub jego instrumentów bazowych i nie określa się go jako sumy tych kwot.
4. Instytucja uznaje wyższą z poniższych kwot jako wymóg w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka szczególnego dla korelacyjnego portfela transakcyjnego:
 - a) całkowity wymóg w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka szczególnego, który stosowałby się tylko do pozycji długich netto korelacyjnego portfela transakcyjnego;
 - b) całkowity wymóg w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka szczególnego, który stosowałby się tylko do pozycji krótkich netto korelacyjnego portfela transakcyjnego.

PODSEKCJA 2

RYZIKO OGÓLNE

Artykuł 328

Obliczanie ryzyka ogólnego na podstawie metody terminów zapadalności

1. W celu obliczenia wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka ogólnego wszystkie pozycje waży się według terminów zapadalności, jak wyjaśniono w ust. 2, aby ustalić kwotę funduszy własnych wymaganą do pokrycia tych pozycji. Wymóg ten zostaje ograniczony, jeżeli obok pozycji ważonej posiadana jest również przeciwstawna pozycja ważona w tym samym przedziale zapadalności. Ograniczenie wymogu przeprowadza się również wówczas, gdy przeciwstawne pozycje ważne zaliczane są do innych przedziałów

zapadalności, przy czym stopień ograniczenia wymogu zależy od tego, czy obie pozycje znajdują się w tej samej strefie, czy nie, oraz od konkretnych stref, w jakich te pozycje się znajdują.

2. Instytucja klasyfikuje swoje pozycje netto do odpowiednich przedziałów zapadalności znajdujących się, odpowiednio, w kolumnie 2 lub 3 tabeli 2 zawartej w ust. 4. Instrumenty o oprocentowaniu stałym klasyfikuje się według rezydualnego terminu zapadalności, natomiast instrumenty, których oprocentowanie zmienia się przed ostatecznym terminem zapadalności – według okresu do najbliższego terminu określenia stopy procentowej. Ponadto instytucja rozróżnia instrumenty dłużne o kuponach odsetkowych w wysokości co najmniej 3 % od tych o kuponach odsetkowych poniżej 3 % i na tej podstawie przypisuje je odpowiednio do kolumny 2 lub 3 w tabeli 2. Każdy z nich następnie mnoży się przez podaną w kolumnie 4 w tabeli 2 wagę dla danego przedziału zapadalności.
3. Instytucja następnie wylicza sumę ważonych pozycji długich i sumę ważonych pozycji krótkich w każdym przedziale zapadalności. Kwota pierwszej sumy równoważona kwotą drugiej sumy w danym przedziale zapadalności stanowi dopasowaną pozycję ważoną tego przedziału, zaś rezydualna pozycja długa lub krótka stanowi niedopasowaną pozycję ważoną tego przedziału. Następnie wylicza się sumę łączną dopasowanych pozycji ważonych we wszystkich przedziałach.
4. Instytucja wylicza sumy łączne niedopasowanych pozycji ważonych długich dla przedziałów zapadalności należących do każdej strefy w tabeli 2 celem określenia niedopasowanej pozycji ważonej długiej dla każdej strefy. Podobnie wylicza się sumę niedopasowanych pozycji ważonych krótkich w każdym przedziale poszczególniej strefy, aby obliczyć niedopasowaną pozycję ważoną krótką tej strefy. Kwota niedopasowanej pozycji ważonej długiej w danej strefie równoważona niedopasowaną pozycją ważoną krótką w tej samej strefie stanowi dopasowaną pozycję ważoną tej strefy. Kwota niedopasowanej pozycji ważonej – długiej lub krótkiej – w danej strefie, której nie można w ten sposób zrównoważyć, stanowi niedopasowaną pozycję ważoną tej strefy.

Tabela 2				
Strefa	Przedział zapadalności			
	Kupon odsetkowy w wysokości co najmniej 3 %	Kupon odsetkowy poniżej 3%		
Pierwsza	do 1 miesiąca	do 1 miesiąca	0,00	—
	$> 1 \leq 3$ miesiące	$> 1 \leq 3$ miesiące	0,20	1,00
	$> 3 \leq 6$ miesięcy	$> 3 \leq 6$ miesięcy	0,40	1,00
	$> 6 \leq 12$ miesięcy	$> 6 \leq 12$ miesięcy	0,70	1,00
Druga	$> 1 \leq 2$ lata	$> 1,0 \leq 1,9$ lat	1,25	0,90

	$> 2 \leq 3$ lata	$> 1,9 \leq 2,8$ lat	1,75	0,80
	$> 3 \leq 4$ lata	$> 2,8 \leq 3,6$ lat	2,25	0,75
Trzecia	$> 4 \leq 5$ lat	$> 3,6 \leq 4,3$ lat	2,75	0,75
	$> 5 \leq 7$ lat	$> 4,3 \leq 5,7$ lat	3,25	0,70
	$> 7 \leq 10$ lat	$> 5,7 \leq 7,3$ lat	3,75	0,65
	$> 10 \leq 15$ lat	$> 7,3 \leq 9,3$ lat	4,50	0,60
	$> 15 \leq 20$ lat	$> 9,3 \leq 10,6$ lat	5,25	0,60
	> 20 lat	$> 10,6 \leq 12,0$ lat	6,00	0,60
		$> 12,0 \leq 20,0$ lat	8,00	0,60
		> 20 lat	12,50	0,60

5. Kwotę niedopasowanej pozycji ważonej długiej lub krótkiej strefy pierwszej, która jest równoważona przez niedopasowaną pozycję ważoną krótką lub długą strefy drugiej, równoważy się pozycją ważoną między strefą pierwszą a drugą. Następnie dokonuje się takiego samego obliczenia dla pozostałej części niedopasowanej pozycji ważonej strefy drugiej i dla niedopasowanej pozycji ważonej strefy trzeciej w celu obliczenia dopasowanej pozycji ważonej między strefą drugą a trzecią.
6. Instytucja może również odwrócić kolejność obliczeń w ust. 5, aby obliczyć dopasowaną pozycję ważoną między strefą drugą a trzecią przed obliczeniem tej pozycji między strefą pierwszą a drugą.
7. Pozostałą część niedopasowanej pozycji ważonej strefy pierwszej równoważy się następnie pozostałą częścią tej samej pozycji strefy trzeciej po dopasowaniu pozycji strefy drugiej i trzeciej, aby obliczyć dopasowaną pozycję ważoną między strefą pierwszą a trzecią.
8. Pozycje rezydualne, które nadal pozostają niedopasowane po przeprowadzeniu przedstawionych w ust. 5, 6 i 7 trzech oddzielnych obliczeń w celu dopasowania pozycji między strefami, zostają zsumowane.
9. Wymóg w zakresie funduszy własnych danej instytucji oblicza się jako sumę następujących wielkości:
 - a) 10 % dopasowanych pozycji ważonych we wszystkich przedziałach zapadalności;
 - b) 40 % dopasowanej pozycji ważonej strefy pierwszej;
 - c) 30 % dopasowanej pozycji ważonej strefy drugiej;
 - d) 30 % dopasowanej pozycji ważonej strefy trzeciej;

- e) 40 % dopasowanej pozycji ważonej między strefą pierwszą a drugą oraz między strefą drugą a trzecią;
- f) 150 % dopasowanej pozycji ważonej między strefą pierwszą a trzecią;
- g) 100 % rezydualnych niedopasowanych pozycji ważonych.

Artykuł 329

Obliczanie ryzyka ogólnego zgodnie z podejściem opartym na duracji

1. Zamiast stosować metodę określoną w art. 328, instytucje mogą obliczać wymóg w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka ogólnego obciążającego instrumenty dłużne, korzystając z metody odzwierciedlającej durację, pod warunkiem że stosują ją konsekwentnie.
2. Zgodnie z podejściem opartym na duracji, o którym mowa w ust. 1, na podstawie wartości rynkowej każdego instrumentu dłużnego o stałym oprocentowaniu instytucje wyliczają jego rentowność do wykupu, która stanowi założoną stopę dyskontową danego instrumentu. W przypadku instrumentów o oprocentowaniu zmiennym instytucja oblicza dochód dla każdego instrumentu na podstawie jego wartości rynkowej przy założeniu, że kwota główna jest wymagalna w najbliższym możliwym terminie określenia stopy procentowej.
3. Następnie instytucja wylicza zmodyfikowaną durację każdego instrumentu dłużnego według następującego wzoru:

$$\text{zmodyfikowany czas trwania} = \frac{D}{1 + R}$$

gdzie:

D = duracja obliczona według następującego wzoru:

$$D = \frac{\sum_{t=1}^M \frac{t \cdot C_t}{(1 + R)^t}}{\sum_{t=1}^M \frac{C_t}{(1 + R)^t}}$$

gdzie:

R = rentowność do wykupu, o której mowa w ust. 2;

C_t = płatność gotówkowa w czasie t ;

M = termin wymagalności kwoty głównej, o którym mowa w ust. 2.

Przy obliczaniu zmodyfikowanej duracji w przypadku instrumentów dłużnych obarczonych ryzykiem przedterminowej spłaty stosuje się korektę. Zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 EUNB publikuje wytyczne dotyczące sposobu stosowania takich korekt.

4. Następnie instytucja przypisuje każdy instrument dłużny do odpowiedniej strefy w tabeli 3. W tym celu instytucja wykorzystuje zmodyfikowaną durację każdego instrumentu.

Tabela 3		
Strefa	Zmodyfikowana duracja (w latach)	Założona zmiana stopy procentowej (w %)
Pierwsza	$> 0 \leq 1,0$	1,0
Druga	$> 1,0 \leq 3,6$	0,85
Trzecia	$> 3,6$	0,7

5. Następnie instytucja oblicza pozycję ważoną duracją dla każdego instrumentu jako iloczyn ceny rynkowej, zmodyfikowanej duracji oraz założonej zmiany stopy procentowej dla instrumentu o danej zmodyfikowanej duracji (zob. kolumna 3 w tabeli 3).
6. Instytucja oblicza swoje długie i krótkie pozycje ważne duracją w każdej strefie. Kwota pozycji długich równoważona pozycjami krótkim w danej strefie stanowi dopasowaną pozycję ważoną duracją tej strefy.

Instytucja oblicza następnie niedopasowaną pozycję ważoną duracją dla każdej strefy. Kolejnym krokiem jest stosowanie procedur określonych dla niedopasowanych pozycji ważonych w ust. 5–8.

7. Wymóg w zakresie funduszy własnych danej instytucji oblicza się zatem jako sumę następujących wielkości:
- a) 2 % dopasowanej pozycji ważonej duracją dla każdej strefy;
 - b) 40 % dopasowanych pozycji ważonych duracją między strefą pierwszą a drugą oraz między strefą drugą a trzecią;
 - c) 150 % dopasowanej pozycji ważonej duracją między strefą pierwszą a trzecią;
 - d) 100 % nadal niedopasowanych pozycji ważonych duracją.

SEKCJA 3

INSTRUMENTY KAPITAŁOWE

Artykuł 330

Pozycje netto w instrumentach kapitałowych

1. Instytucja sumuje oddzielnie wszystkie swoje pozycje długie netto i wszystkie swoje pozycje krótkie netto zgodnie z art. 316. Łączna suma wartości bezwzględnych tych dwóch wielkości stanowi pozycję globalną brutto.

2. Instytucja oblicza, oddzielnie dla każdego rynku, różnicę między sumą pozycji długich netto i pozycji krótkich netto. Łączna suma wartości bezwzględnych tych dwóch wielkości stanowi pozycję globalną netto.
3. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określające rynek terminowy, o którym mowa w ust. 2.

EUNB przedstawia Komisji powyższe projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 1 stycznia 2013 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w poprzednim akapicie, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Artykuł 331

Ryzyko szczególne instrumentów kapitałowych

Instytucja oblicza wymóg w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka szczególnego, mnożąc swoją pozycję globalną brutto przez 8 %.

Artykuł 332

Ryzyko ogólne instrumentów kapitałowych

Wymóg w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka ogólnego wynosi 8 % pozycji globalnej netto.

Artykuł 333

Indeksy giełdowe

1. EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych zawierające wykaz indeksów giełdowych, do których stosuje się co najmniej jedno z podejść określonych w ust. 3 i 4.

EUNB przedstawia Komisji powyższe projekty standardów technicznych do dnia 1 stycznia 2014 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie trzecim, zgodnie z procedurą określoną w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

2. Przed wejściem w życie standardów technicznych, o których mowa w ust. 1, instytucje mogą nadal stosować traktowanie określone w ust. 3 i 4, jeżeli właściwe organy stosowały to traktowanie przed dniem 1 stycznia 2013 r.
3. Terminowe kontakty typu *future* na indeksy giełdowe, ważone deltą ekwiwalenty opcji na takie kontrakty oraz ważone deltą ekwiwalenty opcji na indeksy giełdowe, razem zwane dalej „terminowymi kontraktami na indeksy giełdowe”, można rozłożyć na pozycje w poszczególnych instrumentach kapitałowych zaliczonych do indeksu. Takie pozycje można traktować jako pozycje bazowe w danych instrumentach kapitałowych oraz można je

kompensować z przeciwnymi pozycjami w bazowych instrumentach kapitałowych. Instytucje powiadamiają właściwy organ o stosowaniu tego podejścia.

4. Jeżeli terminowy kontrakt na indeks giełdowy nie zostaje rozłożony na poszczególne pozycje bazowe, traktuje się go jako pojedynczy instrument kapitałowy. Można jednak zignorować ryzyko szczególne takiego pojedynczego instrumentu kapitałowego, o ile przedmiotowy kontrakt jest przedmiotem obrotu giełdowego i odnosi się do indeksu o odpowiednim poziomie dywersyfikacji.

SEKCJA 4

GWARANTOWANIE EMISJI

Artykuł 334

Ograniczenie pozycji netto

1. W przypadku gwarantowania emisji instrumentów dłużnych i kapitałowych instytucja może stosować następującą procedurę obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych. Po pierwsze instytucja oblicza pozycje netto przez odliczenie pozycji z tytułu gwarantowania emisji, które są subskrybowane lub regwarantowane przez osoby trzecie na podstawie formalnych umów. Następnie instytucja zmniejsza te pozycje netto przez zastosowanie współczynników korygujących wymienionych w tabeli 4 i oblicza wymogi w zakresie funduszy własnych przy zastosowaniu obniżonych pozycji z tytułu gwarantowania emisji.

Tabela 4	
dzień roboczy 0:	100 %
dzień roboczy 1:	90 %
dni robocze 2-3:	75 %
dzień roboczy 4:	50 %
dzień roboczy 5:	25 %
po dniu roboczym 5:	0 %.

„Dzień roboczy zero” oznacza dzień roboczy, w którym instytucja podejmuje bezwarunkowe zobowiązanie przejęcia określonej ilości papierów wartościowych po ustalonej cenie.

2. Instytucje powiadamiają właściwe organy o stosowaniu przepisów ust. 1.

SEKCJA 5
WYMOGI W ZAKRESIE FUNDUSZY WŁASNYCH Z TYTUŁU RYZYKA SZCZEGÓLNEGO W
PRZYPADKU POZYCJI ZABEZPIECZONYCH KREDYTOWYMI INSTRUMENTAMI
POCHODNYMI

Artykuł 335

Odpis z tytułu zabezpieczenia kredytowymi instrumentami pochodnymi

1. Stosuje się odpisy z tytułu zabezpieczenia kredytowymi instrumentami pochodnymi zgodnie z zasadami określonymi w ust. 2–6.
2. Instytucje traktują pozycję w kredytowym instrumencie pochodnym jako jedną „stronę”, a pozycję zabezpieczoną o takiej samej wartości nominalnej lub, w stosownym przypadku, wartości referencyjnej – jako drugą „stronę”.
3. Pełny odpis stosuje się w przypadku, gdy wartości po obu stronach zawsze rozchodzą się w przeciwnych kierunkach i zasadniczo w tym samym zakresie. Dotyczy to następujących sytuacji:
 - a) obie strony zawierają całkowicie identyczne instrumenty;
 - b) długa pozycja gotówkowa jest zabezpieczona swapem przychodu całkowitego (lub odwrotnie), a zobowiązanie referencyjne oraz ekspozycja bazowa (tj. pozycja gotówkowa) są idealnie dopasowane. Termin zapadalności samego swapu może się różnić od terminu zapadalności ekspozycji bazowej.

W takich przypadkach nie stosuje się wymogu w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka szczególnego do żadnej ze stron pozycji.

4. Kompensowanie w wysokości 80 % stosuje się w przypadku, gdy wartości po obu stronach zawsze rozchodzą się w przeciwnych kierunkach oraz gdy występuje idealne dopasowanie zobowiązania referencyjnego, terminu rozliczenia zarówno zobowiązania referencyjnego, jak i kredytowego instrumentu pochodnego, a także waluty ekspozycji bazowej. Ponadto zasadnicze elementy umowy dotyczącej kredytowego instrumentu pochodnego nie powodują istotnej różnicy między ruchem cenowym kredytowego instrumentu pochodnego a ruchami cenowymi pozycji gotówkowej. W zakresie, w jakim dana transakcja przewiduje transfer ryzyka, do strony transakcji o wyższym wymogu w zakresie funduszy własnych stosuje się kompensowanie ryzyka szczególnego w wysokości 80 %, podczas gdy wymogi dotyczące ryzyka szczególnego po drugiej stronie wynoszą zero.
5. Przeprowadza się częściowy odpis, z wyjątkiem sytuacji opisanych w ust. 3 i 4, w następujących przypadkach:
 - a) pozycja jest objęta przepisem ust. 2 lit. b), ale występuje rozbieżność aktywów między zobowiązaniem referencyjnym a ekspozycją bazową. Pozycje spełniają jednak następujące wymogi:

- (i) zobowiązanie referencyjne ma stopień uprzywilejowania równy zobowiązaniu bazowemu lub niższy od niego;
 - (ii) zobowiązanie bazowe oraz zobowiązanie referencyjne mają tego samego dłużnika oraz zawierają obustronną klauzulę stwierdzenia niewykonania zobowiązań lub przekrojącą klauzulę przyspieszenia spłaty zobowiązania, które są wykonalne na mocy prawa;
- b) pozycja jest objęta przepisem ust. 2 lit. b) lub ust. 3, ale występuje niedopasowanie walutowe lub niedopasowanie terminów rozliczenia ochrony kredytowej i terminów zapadalności aktywów bazowych. Takie niedopasowanie walutowe uwzględnia się w wymogu w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka walutowego;
 - c) pozycja jest objęta przepisem ust. 3, ale występuje niedopasowanie aktywów między pozycją gotówkową a kredytowym instrumentem pochodnym. Aktywa bazowe ujmuje się jednak jako zobowiązanie (z obowiązkiem dostawy) w dokumentacji dotyczącej kredytowego instrumentu pochodnego.

W celu przeprowadzenia częściowego odpisu nie sumuje się obu wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka szczególnego dla każdej ze stron transakcji, lecz stosuje się jedynie wyższy z nich.

- 6. We wszystkich przypadkach objętych ust. 3–5 wymóg w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka szczególnego oblicza się oddzielnie względem obu stron pozycji.

Artykuł 336

Odpis z tytułu zabezpieczenia kredytowymi instrumentami pochodnymi uruchamianymi pierwszym i n-tym niewykonaniem zobowiązania

W przypadku kredytowych instrumentów pochodnych uruchamianych pierwszym i n-tym niewykonaniem zobowiązania w odniesieniu do odpisu, który należy przeprowadzić zgodnie z art. 335, stosuje się następujące podejście:

- a) jeżeli instytucja otrzymuje ochronę kredytową obejmującą koszyk podmiotów referencyjnych stanowiących podstawę kredytowego instrumentu pochodnego i gdy według warunków tej ochrony pierwsze niewykonanie zobowiązania dotyczącego aktywów uruchamia płatność, a to zdarzenie kredytowe oznacza rozwiązanie umowy, instytucja może kompensować ryzyko szczególne dla podmiotu referencyjnego, dla którego spośród bazowych podmiotów referencyjnych zgodnie z tabelą 1 w art. 325 stosuje się najniższy procentowy narzut z tytułu ryzyka szczególnego.
- b) jeżeli n-te niewykonanie zobowiązania uruchamia płatność z tytułu ochrony kredytowej, nabywca ochrony może kompensować ryzyko szczególne jedynie wtedy, gdy ochroną objęte było również niewykonanie zobowiązań od zobowiązania pierwszego do zobowiązania n-1 lub gdy niewykonanie zobowiązania n-1 miało już miejsce. Należy wówczas stosować określoną powyżej metodykę dotyczącą kredytowych instrumentów pochodnych uruchamianych pierwszym niewykonaniem zobowiązania, odpowiednio dostosowaną do produktów uruchamianych n-tym niewykonaniem zobowiązania.

SEKCJA 6

WYMOGI W ZAKRESIE FUNDUSZY WŁASNYCH W PRZYPADKU PRZEDSIĘBIORSTW ZBIOROWEGO INWESTOWANIA

Artykuł 337

Wymogi w zakresie funduszy własnych w przypadku przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania

1. Bez uszczerbku dla innych przepisów niniejszej sekcji pozycje w jednostkach uczestnictwa przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania podlegają wymogowi w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka pozycji, obejmującego ryzyko szczególne i ogólne, w wysokości 32 %. Bez uszczerbku dla przepisów art. 342 lub art. 356 ust. 6 w połączeniu z art. 342, jeżeli stosuje się zmodyfikowaną metodę ujmowania złota określoną w tych punktach, pozycje w jednostkach uczestnictwa przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania podlegają wymogowi w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka pozycji, obejmującego ryzyko szczególne i ogólne, i ryzyka walutowego w wysokości 40 %.
2. Nie zezwala się na kompensowanie bazowych inwestycji przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania z innymi pozycjami utrzymywanymi przez instytucję, chyba że wskazano inaczej w art. 339.

Artykuł 338

Kryteria ogólne w przypadku przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania

Przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania kwalifikują się do stosowania metody określonej w art. 339, jeżeli spełnione są następujące warunki:

- a) prospekt emisyjny przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania lub równoważny dokument zawiera wszystkie poniższe pozycje:
 - (i) kategorie aktywów, do inwestowania w które przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania jest upoważnione;
 - (ii) jeżeli zastosowanie mają limity inwestycyjne –limity względne i metody ich obliczania;
 - (iii) maksymalny poziom dźwigni finansowej, jeżeli jest dozwolona;
 - (iv) działania mające na celu ograniczenie ryzyka kontrahenta z tytułu zawierania finansowych transakcji pochodnych poza rynkiem regulowanym lub transakcji odkupu lub transakcji udzielenia bądź zaciągnięcia pożyczki papierów wartościowych, jeżeli takie transakcje są dozwolone;
- b) działalność przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania przedstawia się w sprawozdaniach półrocznych i rocznych, aby umożliwić ocenę aktywów i pasywów, dochodu i operacji za dany okres sprawozdawczy;
- c) udziały lub jednostki w przedsiębiorstwie zbiorowego inwestowania mogą być każdego dnia wykupione za gotówkę pochodzącą z aktywów własnych przedsiębiorstwa na żądanie posiadacza jednostki;

- d) inwestycje w przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania oddziela się od aktywów podmiotu zarządzającego tym przedsiębiorstwem;
- e) instytucja dokonująca inwestycji przeprowadza odpowiednią ocenę ryzyka przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania;
- f) przedsiębiorstwami zbiorowego inwestowania zarządzają osoby nadzorowane zgodnie z dyrektywą (UCITS) lub równoważnym ustawodawstwem, aby mogły być uznane za uznawalne.

Artykuł 339

Metody szczegółowe w przypadku przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania

1. Jeżeli instytucja posiada na bieżąco informacje na temat bazowych inwestycji przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania, może ona dokonać pełnego przeglądu tych inwestycji w celu obliczenia wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka pozycji, obejmującego zgodnie z tą metodą ryzyko ogólne i szczególne; pozycje w jednostkach przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania traktuje się jak pozycje w bazowych inwestycjach takiego przedsiębiorstwa. Zezwala się na kompensowanie pozycji w bazowych inwestycjach przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania z innymi pozycjami posiadanymi przez instytucję, o ile dana instytucja posiada taką ilość jednostek, która pozwala na wykup/tworzenie jednostek w zamian za bazowe inwestycje.
2. Instytucje mogą obliczać wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka pozycji, obejmującego ryzyko ogólne i szczególne, dla pozycji w jednostkach przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w odniesieniu do pozycji służących odwzorowaniu struktury i wyników zewnętrznie generowanego indeksu lub ustalonego koszyka instrumentów kapitałowych lub dłużnych papierów wartościowych, o których mowa w lit. a), pod warunkiem że spełnione zostały następujące warunki:
 - a) celem zezwolenia wydanego przedsiębiorstwu zbiorowego inwestowania jest odwzorowanie struktury oraz wyników zewnętrznie generowanego indeksu lub ustalonego koszyka instrumentów kapitałowych lub dłużnych papierów wartościowych;
 - b) w ciągu minimalnego okresu sześciu miesięcy można wyraźnie ustalić korelację o współczynniku co najmniej 0,9 między dziennymi wahaniami cen jednostek w przedsiębiorstwie zbiorowego inwestowania a indeksem lub koszykiem instrumentów kapitałowych lub dłużnych papierów wartościowych odnoszącym się do nich. W tym kontekście „korelacja” oznacza współczynnik korelacji między dziennymi dochodami z jednostek w przedsiębiorstwie zbiorowego inwestowania a indeksem lub koszykiem instrumentów kapitałowych lub dłużnych papierów wartościowych odnoszącym się do nich.
3. Jeżeli instytucja nie posiada na bieżąco informacji na temat bazowych inwestycji przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania, może ona obliczać wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka pozycji, obejmującego ryzyko ogólne i szczególne, pod warunkiem że spełnione zostały następujące warunki:
 - a) zakłada się, że przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania w pierwszej kolejności inwestuje w największym dozwolonym w ramach jego uprawnień zakresie w te klasy

aktywów, które wiążą się z najwyższym wymogiem w zakresie funduszy własnych oddzielnie z tytułu ogólnego i szczególnego ryzyka pozycji, następnie zaś w porządku malejącym, aż do osiągnięcia maksymalnego łącznego limitu inwestycyjnego. Pozycja w przedsiębiorstwie zbiorowego inwestowania będzie traktowana jak bezpośredni udział kapitałowy w zakładanej pozycji;

- b) przy obliczaniu wymogu w zakresie funduszy własnych oddzielnie z tytułu ogólnego i szczególnego ryzyka pozycji instytucje uwzględniają maksymalną ekspozycję pośrednią, jaką mogłyby osiągnąć poprzez przyjmowanie pozycji lewarowanych za pośrednictwem przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania, przez zwiększenie pozycji w jednostkach przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania proporcjonalnie do maksymalnej wartości ekspozycji z tytułu bazowych inwestycji wynikających z uprawnień;
 - c) jeżeli wymóg w zakresie funduszy własnych z tytułu ogólnego i szczególnego ryzyka pozycji łącznie zgodnie z niniejszym ustępem przekracza poziom określony w art. 337 ust. 1, poziom ten stanowi limit dla wymogu w zakresie funduszy własnych.
4. Instytucje mogą skorzystać z usług następujących osób trzecich w zakresie obliczeń i sprawozdań dotyczących wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka pozycji dla pozycji w jednostkach przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania objętych przepisami ust. 1–4, zgodnie z metodami określonymi w niniejszym rozdziale:
- a) depozytariusza przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania, pod warunkiem że przedsiębiorstwo to inwestuje wyłącznie w papiery wartościowe i deponuje wszystkie papiery wartościowe u danego depozytariusza;
 - b) w przypadku innych przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania – przedsiębiorstwa zarządzającego przedsiębiorstwem zbiorowego inwestowania, pod warunkiem że spełnia ono kryteria określone w art. 127 ust. 3 lit. a).

Poprawność obliczeń potwierdza audytor zewnętrzny.

Rozdział 3

Wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka walutowego

Artykuł 340

Wymogi de minimis i ważenie ryzyka walutowego

Jeżeli suma całkowitej pozycji walutowej netto instytucji i jej pozycji netto w złocie obliczona zgodnie z procedurą określoną w art. 341, w tym wszelkie pozycje walutowe i pozycje w złocie, w odniesieniu do których wymogi w zakresie funduszy własnych oblicza się przy użyciu modelu wewnętrznego, przekracza 2 % jej łącznych funduszy własnych, instytucja oblicza wymóg w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka walutowego. Wymóg w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka walutowego jest sumą całkowitej pozycji walutowej netto i pozycji netto w złocie wyrażoną w walucie sprawozdawczej, pomnożoną przez 8 %.

Artykuł 341
Obliczanie całkowitej pozycji ryzyka walutowego netto

1. Otwartą pozycję netto instytucji w każdej walucie (w tym w walucie sprawozdawczej) oraz w złocie oblicza się jako sumę następujących elementów (dodatnich lub ujemnych):
 - a) pozycja kasowa netto (tj. wszelkie pozycje aktywów pomniejszone o wszelkie pozycje pasywów w danej walucie, łącznie z naliczonymi odsetkami, lub w przypadku złota – pozycja kasowa netto w złocie);
 - b) pozycja terminowa netto, tj. wszelkie kwoty do otrzymania pomniejszone o wszelkie kwoty do zapłacenia w ramach terminowych transakcji walutowych i transakcji w złocie, w tym kontrakty terminowe typu *future* na kursy walut i złoto oraz kwoty główne swapów walutowych nieujęte w pozycji kasowej;
 - c) nieodwołalne gwarancje i podobne instrumenty, których uruchomienie jest pewne, a nieodwołalność prawdopodobna;
 - d) kwota netto ekwiwalentu delta lub opartego na współczynniku delta całego portfela opcji walutowych i na złoto;
 - e) wartość rynkowa innych opcji.

Współczynnik delta stosowany do celów, o których mowa w lit. e), to w stosownych przypadkach współczynnik delta wykorzystywany przez daną giełdę pod warunkiem uzyskania zezwolenia właściwych organów lub – w przypadku braku takiego współczynnika bądź w przypadku opcji będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym – współczynnik wyliczony przez samą instytucję przy użyciu odpowiedniego modelu. Zezwolenia udziela się, jeśli model pozwala na prawidłowe oszacowanie zakresu zmian wartości opcji lub warrantu w odniesieniu do niewielkich zmian w cenie rynkowej instrumentu bazowego.

Instytucja może uwzględnić kwotę netto przyszłych przychodów/wydatków dotychczas nienaliczonych, ale już w pełni zabezpieczonych, o ile robi to w sposób konsekwentny.

Instytucja może rozłożyć pozycje netto w koszyku walutowym na waluty składowe zgodnie z obowiązującymi kwotami.

2. Wszelkie utrzymywane celowo przez instytucję pozycje zabezpieczające przed niekorzystnym wpływem kursów walutowych na współczynniki zgodnie z art. 87 ust. 1 można – pod warunkiem uzyskania zezwolenia właściwych organów – wyłączyć z obliczania otwartych pozycji walutowych netto. Pozycje mają charakter niehandlowy lub strukturalny, a jakakolwiek zmiana warunków ich wyłączenia wymaga zezwolenia ze strony właściwych organów. Taką samą zasadę, z zachowaniem tych samych warunków, można stosować do utrzymywanych przez instytucję pozycji dotyczących kwot, które odjęto już podczas obliczania funduszy własnych.
3. Instytucja może stosować wartość bieżącą netto przy obliczaniu otwartej pozycji netto w każdej walucie i w złocie, pod warunkiem że instytucja stosuje tę metodę w sposób konsekwentny.

4. Krótkie i długie pozycje netto w każdej walucie innej niż waluta sprawozdawcza oraz długą lub krótką pozycję w zlocie przelicza się na walutę sprawozdawczą według natychmiastowych kursów wymiany. Te pozycje są następnie oddzielnie sumowane, aby określić odpowiednio sumę pozycji krótkich netto i sumę pozycji długich netto. Wyższa z tych dwóch zsumowanych wartości stanowi całkowitą pozycję walutową netto danej instytucji.
5. Instytucje w odpowiedni sposób uwzględniają w wymogach w zakresie funduszy własnych pozostałe rodzaje ryzyka powiązane z opcjami inne niż ryzyko delta.
6. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu zdefiniowania szeregu metod uwzględniania w swoich wymogach w zakresie funduszy własnych pozostałych rodzajów ryzyka – innych niż ryzyko delta – w sposób proporcjonalny do skali i złożoności działań instytucji w obszarze opcji.

EUNB przedstawia Komisji powyższe projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 1 stycznia 2013 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w poprzednim akapicie, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Artykuł 342

Ryzyko walutowe przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania

1. Do celów art. 341 w odniesieniu do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania uwzględnia się aktualne pozycje walutowe danego przedsiębiorstwa.
2. Instytucje mogą oprzeć się na sprawozdaniach następujących osób trzecich na temat pozycji walutowych w przedsiębiorstwie zbiorowego inwestowania:
 - a) instytucji przyjmującej depozyty przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania, pod warunkiem że przedsiębiorstwo to inwestuje wyłącznie w papiery wartościowe i deponuje wszystkie papiery wartościowe w danej instytucji przyjmującej depozyty;
 - b) w przypadku innych przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania – przedsiębiorstwa zarządzającego przedsiębiorstwem zbiorowego inwestowania, pod warunkiem że spełnia ono kryteria określone w ust. 3 lit. a).

Poprawność obliczeń potwierdza audytor zewnętrzny.

3. Jeżeli instytucja nie posiada informacji na temat pozycji walutowych w przedsiębiorstwie zbiorowego inwestowania, zakłada się, że przedsiębiorstwo dokonało inwestycji wyrażonych w walutach obcych w maksymalnie dozwolonym w ramach jego uprawnień zakresie, a w odniesieniu do pozycji portfela handlowego przy obliczaniu wymogu w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka walutowego instytucje uwzględniają dla pozycji w portfelu handlowym maksymalną ekspozycję pośrednią, jaką mogłyby osiągnąć poprzez przyjmowanie pozycji lewarowanych za pośrednictwem przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania. Dokonuje się tego przez zwiększenie pozycji w jednostkach przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania proporcjonalnie do maksymalnej wartości ekspozycji z tytułu bazowych inwestycji wynikających z uprawnień inwestycyjnych. Zakładaną pozycję walutową

przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania traktuje się jako oddzielną walutę zgodnie z metodą ujmowania inwestycji w złocie, z zastrzeżeniem zmiany polegającej na tym, że jeżeli znany jest kierunek inwestycji przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania, całkowitą pozycję długą można dodać do całkowitej długiej otwartej pozycji walutowej, natomiast całkowitą pozycję krótką można dodać do całkowitej krótkiej otwartej pozycji walutowej. Przed dokonaniem obliczeń nie zezwala się na kompensowanie pozycji.

Artykuł 343

Waluty silnie ze sobą skorelowane

1. Instytucje mogą ustanowić niższe wymogi w zakresie funduszy własnych w stosunku do pozycji w walutach silnie ze sobą skorelowanych. Dwie waluty uznaje się za silnie ze sobą skorelowane jedynie wówczas, gdy obliczone na podstawie dziennych danych dotyczących kursów walutowych obowiązujących w ciągu poprzednich trzech lub pięciu lat prawdopodobieństwo, iż ewentualna strata poniesiona z tytułu utrzymania przeciwstawnych pozycji jednakowej wysokości w tych walutach nie przekroczy w ciągu następnych dziesięciu dni roboczych 4 % wartości takiej pozycji dopasowanej (po przeliczeniu na walutę sprawozdawczą), wynosi co najmniej 99 % – w przypadku badania okresu trzyletniego – lub 95 % – w przypadku badania okresu pięcioletniego. Fundusze własne wymagane w stosunku do pozycji dopasowanej w dwóch walutach silnie ze sobą skorelowanych wynoszą 4 % wartości takiej pozycji dopasowanej.
2. Podczas obliczeń wymogów w ramach niniejszego rozdziału instytucje mogą wyłączyć pozycje w walutach objętych obowiązującą prawnie umową międzyrządową, która ogranicza maksymalne wahania kursów tych walut w stosunku do innych walut objętych tą samą umową. Instytucje obliczają swoje pozycje dopasowane w takich walutach i stosują wobec tych pozycji wymóg w zakresie funduszy własnych nie niższy niż 50 % dopuszczalnej granicy wahań określonej dla danych walut w przedmiotowej umowie międzyrządowej.
3. EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych zawierające wykaz walut, które spełniają wymogi określone w ust. 1.

EUNB przedstawia Komisji powyższe projekty standardów technicznych do dnia 1 stycznia 2014 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie trzecim, zgodnie z procedurą określoną w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

4. Wymóg w zakresie funduszy własnych w stosunku do dopasowanych pozycji w walutach państw członkowskich uczestniczących w drugim etapie unii gospodarczej i walutowej oblicza się jako 1,6 % wartości takich pozycji dopasowanych.
5. Do całkowitej otwartej pozycji netto, zgodnie z art. 341 ust. 4, włącza się jedynie pozycje niedopasowane w walutach, o których mowa w niniejszym artykule.

Rozdział 4

Wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka cen towarów

Artykuł 344

Wybór metody w przypadku ryzyka cen towarów

Z zastrzeżeniem przepisów art. 345–347, instytucje obliczają wymóg w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka cen towarów za pomocą jednej z metod określonych w art. 348, 349 lub 350.

Artykuł 345

Pomocnicza działalność w zakresie obrotu towarami

1. Instytucje prowadzące pomocniczą działalność w zakresie obrotu towarami rolnymi mogą określać wymogi w zakresie funduszy własnych w przypadku własnych fizycznych zapasów towarów na koniec każdego roku na następny rok, jeżeli spełniono wszystkie następujące warunki:
 - a) w każdym momencie w ciągu roku instytucja posiada fundusze własne na pokrycie tego ryzyka, które nie są niższe od średniego wymogu w zakresie funduszy własnych z tytułu tego ryzyka, ostrożnie oszacowanego na następny rok;
 - b) instytucja ostrożnie oszacowuje oczekiwaną zmienność wartości obliczonej zgodnie z lit. a);
 - c) średni wymóg w zakresie funduszy własnych z tytułu tego ryzyka nie przekracza 5 % funduszy własnych instytucji lub 1 mln EUR, a po uwzględnieniu zmienności oszacowanej zgodnie z lit. b) oczekiwana wysokość maksymalna wymogów w zakresie funduszy własnych nie przekracza 6,5 % funduszy własnych instytucji;
 - d) instytucja stale monitoruje, czy oszacowania przeprowadzone zgodnie z lit. a) i b) nadal odzwierciedlają rzeczywistość.
2. Instytucje powiadamiają właściwe organy o stosowaniu opcji przedstawionej w ust. 1.

Artykuł 346

Pozycje w towarach

1. Każda pozycja w towarach lub w towarowych instrumentach pochodnych jest wyrażona w standardowych jednostkach miary. Cena kasowa każdego towaru jest wyrażona w walucie sprawozdawczej.
2. Przyjmuje się, że pozycje w złocie lub instrumentach pochodnych opartych na złocie są obciążone ryzykiem walutowym i traktowane zgodnie z przepisami, odpowiednio, rozdziału 3 lub 5 do celów obliczania ryzyka cen towarów.
3. Do celów niniejszego rozdziału z obliczeń można wyłączyć pozycje, które stanowią wyłącznie „finansowanie zapasów”.

4. Do celów art. 349 ust. 1 nadwyżka pozycji długich instytucji nad pozycjami krótkimi, lub odwrotnie, w tym samym towarze lub identycznych towarowych kontraktach terminowych typu *future*, opcjach i warrantach stanowi jej pozycję netto w każdym towarze. Zgodnie z art. 347 instrumenty pochodne traktuje się jako pozycje w towarach bazowych.
5. Do celów obliczania pozycji w towarze następujące pozycje traktuje się jako pozycje w tym samym towarze:
 - a) pozycje w różnych podkategoriach towarów, w przypadku gdy podkategorie te są wzajemnie wymienne;
 - b) pozycje w podobnych towarach, jeżeli są bliskimi substytutami oraz jeżeli można wyraźnie ustalić, że współczynnik korelacji między zmianami cen tych towarów wynosi nie mniej niż 0,9 w okresie co najmniej jednego roku.

Artykuł 347
Instrumenty szczególne

1. Towarowe kontrakty terminowe typu *future* i terminowe zobowiązania do nabycia lub sprzedaży poszczególnych towarów włącza się do systemu pomiaru jako wartości referencyjne w standardowych jednostkach miary i przypisuje się im termin zapadalności w zależności od daty wygaśnięcia.
2. Swapy towarowe ze stałą ceną jednej strony transakcji i bieżącą ceną rynkową drugiej strony traktuje się jako szereg pozycji równych wartości referencyjnej kontraktu, przy czym w stosownych przypadkach jedna pozycja odpowiada każdej płatności z tytułu transakcji zamiany i klasyfikuje się ją do przedziałów zapadalności określonych w art. 348 ust. 1. Pozycje są długie, jeśli instytucja płaci stałą cenę, a otrzymuje cenę zmienną, a krótkie jeżeli instytucja otrzymuje stałą cenę, a płaci cenę zmienną. Swapy towarowe, w których po obu stronach transakcji występują inne towary, ujmuje się w metodzie terminów zapadalności w odpowiedniej „drabince” zapadalności.
3. Do celów niniejszego rozdziału opcje i warrant na towary lub na towarowe instrumenty pochodne traktuje się tak, jakby były pozycjami równymi co do wartości kwocie towaru bazowego, pomnożonej przez jej współczynnik delta. Tak otrzymane pozycje można kompensować z równoważnymi pozycjami w identycznym towarze bazowym lub towarowym instrumencie pochodnym. Współczynnik delta to w stosownych przypadkach współczynnik delta wykorzystywany przez daną giełdę pod warunkiem uzyskania zezwolenia właściwych organów lub – w przypadku braku takiego współczynnika bądź w przypadku opcji będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym – współczynnik wyliczony przez samą instytucję przy użyciu odpowiedniego modelu. Zezwolenia udziela się, jeśli model pozwala na prawidłowe oszacowanie zakresu zmian wartości opcji lub warrantu w odniesieniu do niewielkich zmian w cenie rynkowej instrumentu bazowego.

Instytucje w odpowiedni sposób uwzględniają w wymogach w zakresie funduszy własnych pozostałe rodzaje ryzyka powiązane z opcjami inne niż ryzyko delta.

4. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu zdefiniowania szeregu metod uwzględniania w swoich wymogach w zakresie funduszy własnych

pozostałych rodzajów ryzyka – innych niż ryzyko delta – w sposób proporcjonalny do skali i złożoności działań instytucji w obszarze opcji.

EUNB przedstawia Komisji powyższe projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 1 stycznia 2013 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

5. Jeżeli instytucja jest jedną z następujących osób, uwzględnia przedmiotowe towary przy obliczaniu wymogu w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka cen towarów:
- a) jednostką przekazującą towary lub gwarantowane prawa związane z tytułem do towarów w ramach umowy z udzielonym przyrzeczeniem odkupu;
 - b) jednostką pożyczającą towary w ramach umowy udzielenia pożyczki towarów.

Artykuł 348
Metoda terminów zapadalności

1. W odniesieniu do każdego towaru instytucja stosuje oddzielną „drabinkę” zapadalności zgodną z tabelą 1. Wszelkie pozycje w danym towarze klasyfikuje się do odpowiednich przedziałów zapadalności. Zapasy fizyczne klasyfikuje się do pierwszego przedziału zapadalności między 0 a 1 miesiącem włącznie.

Tabela 1	
Przedział zapadalności (1)	Stopa spreadu (%) (2)
$0 \leq 1$ miesiąc	1,50
$> 1 \leq 3$ miesiące	1,50
$> 3 \leq 6$ miesięcy	1,50
$> 6 \leq 12$ miesięcy	1,50
$> 1 \leq 2$ lata	1,50
$> 2 \leq 3$ lata	1,50
> 3 lata	1,50

2. Pozycje w tym samym towarze można kompensować i klasyfikować do odpowiednich przedziałów zapadalności w kwocie netto w przypadku:

- a) pozycji w kontraktach z terminem rozliczenia przypadającym w tym samym dniu;
 - b) pozycji w kontraktach z terminem rozliczenia przypadającym w odstępie co najwyżej 10 dni, jeśli kontrakty sprzedawane są na rynkach z codziennymi datami dostaw.
3. Instytucja następnie oblicza sumę pozycji długich i sumę pozycji krótkich w każdym przedziale zapadalności. Kwota zsumowanej pozycji długiej zrównoważona zsumowaną pozycją krótką w danym przedziale zapadalności stanowi dopasowaną pozycję tego przedziału, a pozostała pozycja długa lub krótka stanowi niedopasowaną pozycję tego przedziału.
4. Część niedopasowanej pozycji długiej w danym przedziale zapadalności zrównoważona niedopasowaną pozycją krótką, lub odwrotnie, w kolejnym przedziale zapadalności stanowi dopasowaną pozycję między dwoma przedziałami zapadalności. Część niedopasowanej pozycji długiej lub niedopasowanej pozycji krótkiej, której nie można w ten sposób zrównoważyć, stanowi pozycję niedopasowaną.
5. Wymóg w zakresie funduszy własnych instytucji z tytułu poszczególnych towarów oblicza się na podstawie odpowiedniej „drabinki” zapadalności jako sumę następujących elementów:
- a) sumy dopasowanych pozycji długich i krótkich pomnożonej przez odpowiednią stopę spreadu podaną w drugiej kolumnie tabeli 1 dla każdego przedziału zapadalności oraz przez cenę kasową towaru;
 - b) dopasowanej pozycji między dwoma przedziałami zapadalności dla każdego przedziału zapadalności, do którego przenosi się pozycję niedopasowaną, pomnożonej przez 0,6 %, czyli stopę przeniesienia, oraz przez cenę kasową towaru;
 - c) pozostałych pozycji niedopasowanych pomnożonych przez 15 %, czyli stopę rzeczywistą, oraz przez cenę kasową towaru.
6. Całkowity wymóg w zakresie funduszy własnych instytucji z tytułu ryzyka cen towarów oblicza się jako sumę wymogów w zakresie funduszy własnych obliczonych dla każdego towaru zgodnie z ust. 5.

Artykuł 349
Metoda uproszczona

1. Wymóg w zakresie funduszy własnych z tytułu każdego towaru oblicza się jako sumę:
- a) 15 % pozycji netto, długiej lub krótkiej, pomnożonej przez cenę kasową towaru;
 - b) 3 % pozycji brutto, długiej oraz krótkiej, pomnożonej przez cenę kasową towaru.
2. Całkowity wymóg w zakresie funduszy własnych instytucji z tytułu ryzyka cen towarów oblicza się jako sumę wymogów w zakresie funduszy własnych obliczonych dla każdego towaru zgodnie z ust. 1.

Artykuł 350
Rozszerzona metoda terminów zapadalności

Instytucje mogą stosować minimalną stopę spreadu, stopę przeniesienia i stopę rzeczywistą określone w poniższej tabeli 2 zamiast stóp wskazanych w art. 348, pod warunkiem że instytucje:

- a) prowadzą znaczącą działalność w zakresie obrotu towarowego;
- b) posiadają odpowiednio zdywersyfikowany portfel towarów;
- c) nie spełniają jeszcze wymagań niezbędnych do stosowania modeli wewnętrznych do celów ustalania wymogu w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka cen towarów.

Instytucje powiadamiają właściwe organy o stosowaniu niniejszego artykułu oraz przekazują dowody potwierdzające działania zmierzające do wdrożenia modelu wewnętrznego do celów ustalania wymogu w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka cen towarów.

Tabela 2				
	Metale szlachetne (oprócz złota)	Metale nieszlachetne	Produkty rolne (nietrwałe)	Inne, w tym surowce energetyczne
Stopa spreadu (%)	1,0	1,2	1,5	1,5
Stopa przeniesienia (%)	0,3	0,5	0,6	0,6
Stopa rzeczywista (%)	8	10	12	15

Rozdział 5
Zastosowanie modeli wewnętrznych do obliczenia wymogów w zakresie funduszy własnych

Sekcja 1
Zezwolenie i wymogi w zakresie funduszy własnych

Artykuł 351
Ryzyko ogólne i ryzyko szczególne

Ryzyko pozycji związane z rynkowym instrumentem dłużnym lub instrumentem kapitałowym lub instrumentem od nich pochodnym można podzielić dla celów niniejszego rozdziału na dwa składniki.

Pierwszy składnik stanowi ryzyko szczególne i obejmuje ryzyko zmiany ceny danego instrumentu w następstwie czynników związanych z emitentem lub – w przypadku instrumentu pochodnego – czynników związanych z emitentem instrumentu bazowego. Drugi składnik obejmuje ryzyko zmiany ceny danego instrumentu w następstwie zmiany wysokości stóp procentowych w przypadku rynkowego instrumentu dłużnego lub instrumentu od niego pochodnego bądź ogólnego ruchu cen na rynku akcji niezwiązanego z żadnymi konkretnymi atrybutami poszczególnych papierów wartościowych w przypadku instrumentu kapitałowego lub instrumentu od niego pochodnego.

Artykuł 352

Zezwolenie na stosowanie modeli wewnętrznych

1. Po sprawdzeniu przestrzegania przez instytucję wymogów zawartych w sekcjach 2, 3 i 4 właściwe organy w stosownych przypadkach udzielają instytucjom zezwolenia na obliczanie wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu co najmniej jednej z następujących kategorii ryzyka przy użyciu modeli wewnętrznych zamiast metod przedstawionych w rozdziałach 2–4 lub w połączeniu z tymi metodami:
 - a) ryzyko ogólne instrumentów kapitałowych;
 - b) ryzyko szczególne instrumentów kapitałowych;
 - c) ryzyko ogólne instrumentów dłużnych;
 - d) ryzyko szczególne instrumentów dłużnych;
 - e) ryzyko walutowe;
 - f) ryzyko cen towarów.
2. W przypadku kategorii ryzyka, w odniesieniu do których instytucja nie otrzymała zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, na stosowanie modeli wewnętrznych nadal oblicza ona wymogi w zakresie funduszy własnych zgodnie z przepisami, odpowiednio, rozdziałów 2, 3 i 4. Zezwolenie właściwych organów na stosowanie modeli wewnętrznych wymagane jest w przypadku każdej kategorii ryzyka. Istotne zmiany w stosowaniu modeli wewnętrznych, rozszerzenie zakresu stosowania modeli wewnętrznych, w szczególności w odniesieniu do dodatkowych kategorii ryzyka, i wstępne obliczanie wartości zagrożonej w warunkach skrajnych zgodnie z art. 354 ust. 2 wymagają oddzielnego zezwolenia właściwych organów.
3. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia następujących elementów:
 - a) warunków oceny istotności rozszerzeń i zmian stosowania modeli wewnętrznych;
 - b) metodyki oceny, na mocy której właściwe organy zezwalają instytucjom na stosowanie modeli wewnętrznych.

EUNB przedstawia Komisji powyższe projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 1 stycznia 2013 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Artykuł 353

Wymogi w zakresie funduszy własnych przy stosowaniu modeli wewnętrznych

1. Każda instytucja stosująca model wewnętrzny spełnia – oprócz wymogów w zakresie funduszy własnych obliczanych zgodnie z rozdziałami 2, 3 i 4 w przypadku tych kategorii ryzyka, w odniesieniu do których nie udzielono zezwolenia na stosowanie modelu wewnętrznego – wymóg w zakresie funduszy własnych wyrażony jako suma lit. a) i b):
 - a) wyższej z następujących wartości:
 - (i) miary wartości zagrożonej z poprzedniego dnia obliczonej zgodnie z art. 354 ust. 1 (VaR_{t-1});
 - (ii) średniej miary dziennych wartości zagrożonych z poprzednich 60 dni roboczych (VaR_{avg}), obliczonej zgodnie z art. 354 ust. 1, pomnożonej przez mnożnik (m_c) zgodnie z art. 355;
 - b) wyższej z następujących wartości:
 - (i) najnowszej dostępnej miary wartości zagrożonej w warunkach skrajnych obliczonej zgodnie z art. 354 ust. 2 ($s\text{VaR}_{t-1}$); oraz
 - (ii) średniej miary wartości zagrożonej w warunkach skrajnych obliczonej w sposób i z częstotliwością określonymi w ust. 10 lit. a) w ciągu poprzednich 60 dni roboczych ($s\text{VaR}_{\text{avg}}$), pomnożonej przez mnożnik (m_s) zgodnie z art. 355.
2. Instytucje stosujące model wewnętrzny do obliczania wymogu w zakresie funduszy własnych z tytułu szczególnego ryzyka instrumentów dłużnych spełniają dodatkowy wymóg w zakresie funduszy własnych wyrażony jako suma następujących lit. a) i b):
 - a) wymogu w zakresie funduszy własnych obliczonego zgodnie z art. 326 i 327 z tytułu ryzyka szczególnego pozycji sekurytyzacyjnych i instrumentów pochodnych uruchamianych n-tym niewykonaniem zobowiązania w portfelu handlowym z wyjątkiem pozycji objętych wymogiem w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka szczególnego korelacyjnego portfela transakcyjnego zgodnie z sekcją 4 oraz w stosownych przypadkach z wymogiem w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka szczególnego zgodnie z rozdziałem 2 sekcja 6 w przypadku pozycji w jednostkach przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania, w stosunku do których nie są spełnione warunki zawarte w art. 339 ust. 1 ani w art. 339 ust. 2;
 - b) wyższej z wartości:
 - (i) najnowszej miary ryzyka w przypadku dodatkowego ryzyka niewykonania zobowiązań i ryzyka migracji obliczonej zgodnie z sekcją 3;
 - (ii) średniej wartości tej miary z poprzednich 12 tygodni.

3. Instytucje posiadające korelacyjny portfel transakcyjny, który spełnia wymogi określone w art. 327 ust. 1–3, spełniają dodatkowy wymóg w zakresie funduszy własnych obliczony jako wyższa z następujących wartości:
- a) najnowszej miary ryzyka w przypadku korelacyjnego portfela transakcyjnego obliczonej zgodnie z sekcją 5;
 - b) średniej wartości tej miary z poprzednich 12 tygodni;
 - c) 8 % wymaganych funduszy własnych, które – w momencie obliczania najnowszej miary ryzyka, o której mowa w tiret pierwszym niniejszego ustępu – oblicza się zgodnie z art. 327 ust. 4 w przypadku wszystkich pozycji objętych modelem wewnętrznym w zakresie korelacyjnego portfela transakcyjnego.

SEKCJA 2

WYMOGI OGÓLNE

Artykuł 354

Obliczanie wartości zagrożonej i wartości zagrożonej w warunkach skrajnych

1. Obliczenie miary wartości zagrożonej, o której mowa w art. 353, odbywa się zgodnie z następującymi wymogami:
- a) codzienne obliczanie miary wartości zagrożonej;
 - b) 99-ty percentyl, jednostronny przedział ufności;
 - c) 10-dniowy okres utrzymywania;
 - d) efektywny okres obserwacji historycznej wynoszący co najmniej jeden rok, z wyjątkiem przypadków, gdy krótszy okres obserwacji jest uzasadniony istotnym skokiem zmienności cenowej;
 - e) co najmniej comiesięczna aktualizacja zbioru danych.

Instytucja może stosować miary wartości zagrożonej obliczone na podstawie okresu utrzymywania pozycji krótszego niż 10 dni wyskalowanego do 10 dni przy pomocy odpowiedniej metody, którą poddaje się okresowym przeglądom.

2. Ponadto instytucja co najmniej raz w tygodniu oblicza „wartość zagrożoną w warunkach skrajnych” bieżącego portfela zgodnie z wymogami określonymi w pierwszym ustępie za pomocą danych otrzymanych dzięki modelowi wartości zagrożonej skalibrowanych z danymi historycznymi pochodzącymi z ciągłego 12-miesięcznego okresu występowania istotnych skrajnych warunków finansowych mających znaczenie dla portfela instytucji. Wybór takich danych historycznych podlega przeglądowi dokonywanemu co najmniej raz w roku przez instytucję, która powiadamia o jego wyniku właściwe organy. EUNB monitoruje zakres praktyk w zakresie obliczania wartości zagrożonej w warunkach skrajnych i zgodnie z art. 16 rozporządzenia (EU) nr 1093/2010 wydaje wytyczne dotyczące tych praktyk.

Artykuł 355
Regulacyjna weryfikacja historyczna i mnożniki

1. Wyniki obliczeń, o których mowa w art. 354, skaluje się za pomocą mnożników (m_c) i (m_s).
2. Mnożniki (m_c) i (m_s) stanowią sumę 3 i dodajnika wynoszącego od 0 do 1 zgodnie z tabelą 1. Dodajnik ten zależy od liczby przekroczeń w ciągu ostatnich 250 dni roboczych, wynikających z weryfikacji historycznej miary wartości zagrożonej przeprowadzonej przez instytucję zgodnie z art. 354 ust. 1.

Tabela 1	
Liczba przekroczeń	Dodajnik
Mniej niż 5	0,00
5	0,40
6	0,50
7	0,65
8	0,75
9	0,85
10 lub więcej	1,00

3. Instytucje obliczająienne przekroczenia w oparciu o weryfikację historyczną hipotetycznych i rzeczywistych zmian wartości portfela. Przekroczenie to jednodniowa zmiana wartości portfela przewyższająca jednodniową miarę wartości zagrożonej wygenerowaną przez model wewnętrzny instytucji. Do celów określania dodajnika liczba przekroczeń jest ustalana co najmniej raz na kwartał i jest równa wyższej z liczb przekroczeń w ramach hipotetycznych i rzeczywistych zmian wartości portfela.

Weryfikacja historyczna hipotetycznych zmian wartości portfela opiera się na porównaniu wartości portfela na koniec dnia z jego wartością na koniec następnego dnia przy założeniu braku zmian pozycji.

Weryfikacja historyczna rzeczywistych zmian wartości portfela opiera się na porównaniu wartości portfela na koniec dnia z jego rzeczywistą wartością na koniec następnego dnia z wyjątkiem opłat, prowizji i wyniku odsetkowego netto.

4. Właściwe organy mogą w indywidualnych przypadkach ograniczyć dodajnik do wartości wynikającej z przekroczeń w ramach hipotetycznych zmian, jeżeli liczba przekroczeń w ramach rzeczywistych zmian nie wynika z braków w modelu wewnętrznym.
5. W celu umożliwienia właściwym organom ciągłego monitorowania adekwatności mnożników instytucje niezwłocznie – a w każdym razie nie później niż w ciągu pięciu dni roboczych – powiadamiają właściwe organy o przekroczeniach, które wynikają z ich programu weryfikacji historycznej.

Artykuł 356
Wymogi dotyczące pomiaru ryzyka

1. Każdy model wewnętrzny stosowany do obliczania wymogów kapitałowych z tytułu ryzyka pozycji, ryzyka walutowego, ryzyka cen towarów, jak również każdy model wewnętrzny stosowany w odniesieniu do transakcji korelacyjnych, spełniają wszystkie poniższe wymogi:
 - a) model dokładnie obejmuje wszystkie istotne rodzaje ryzyka zmiany cen;
 - b) model obejmuje wystarczającą liczbę czynników ryzyka w zależności od poziomu działalności instytucji na poszczególnych rynkach. Instytucja uwzględnia w modelu przynajmniej te czynniki ryzyka, które są objęte jej modelem wyceny. Model pomiaru ryzyka obejmuje nieliniowy charakter wartości opcji i innych produktów oraz ryzyko korelacji i ryzyko bazowe. Jeżeli w przypadku czynników ryzyka stosuje się wskaźniki zastępcze, muszą one mieć udokumentowaną historię potwierdzającą dobre wyniki ich stosowania w odniesieniu do faktycznej utrzymywanej pozycji.
2. Każdy model wewnętrzny stosowany do obliczania wymogów kapitałowych z tytułu ryzyka pozycji, ryzyka walutowego, ryzyka cen towarów spełnia wszystkie poniższe wymogi:
 - a) model obejmuje zbiór czynników ryzyka odpowiadających stopom procentowym w każdej walucie, w której instytucja utrzymuje pozycje bilansowe lub pozabilansowe wrażliwe na stopy procentowe. Instytucja modeluje krzywe dochodowości, stosując jedno z ogólnie przyjętych podejść. Dla istotnych ekspozycji na ryzyko stopy procentowej w najważniejszych walutach i na najważniejszych rynkach krzywą dochodowości dzieli się na co najmniej sześć segmentów terminów zapadalności w celu ujęcia wahań zmienności stóp wzdłuż krzywej dochodowości. Model obejmuje także ryzyko niedoskonale skorelowanych przesunięć między różnymi krzywymi dochodowości;
 - b) model obejmuje czynniki ryzyka odpowiadające złotu i poszczególnym walutom obcym, w których denominowane są pozycje instytucji. W odniesieniu do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania uwzględnia się ich aktualne pozycje walutowe. Instytucje mogą oprzeć się na sprawozdaniach osoby trzeciej na temat pozycji walutowej w takim przedsiębiorstwie, jeżeli w odpowiedni sposób zapewniono poprawność tego sprawozdania. Jeśli instytucja nie posiada informacji na temat pozycji walutowych w przedsiębiorstwie zbiorowego inwestowania, taką pozycję wydziela się i traktuje zgodnie z art. 342 ust. 3;
 - c) w modelu wykorzystuje się odrębny czynnik ryzyka przynajmniej dla każdego z rynków akcji, na których instytucja utrzymuje znaczące pozycje;
 - d) w modelu wykorzystuje się odrębny czynnik ryzyka przynajmniej dla każdego towaru, w którym instytucja utrzymuje znaczące pozycje. Model musi także obejmować ryzyko niedoskonale skorelowanych przesunięć między podobnymi, ale nieidentycznymi towarami oraz ryzyko zmian cen w kontraktach terminowych typu *forward* wynikające z niedopasowania terminów zapadalności. Uwzględnia się w nim także charakterystyki rynkowe, w szczególności daty dostawy i zakres uprawnień uczestników rynku do likwidowania pozycji;

- e) za pomocą modelu wewnętrznego instytucja ocenia ostrożnie ryzyko wynikające z pozycji o mniejszej płynności oraz pozycji o ograniczonej przejrzystości cen w ramach realistycznych scenariuszy rynkowych. Ponadto model wewnętrzny spełnia minimalne standardy dotyczące danych. Wskaźniki zastępcze są odpowiednio ostrożne i stosuje się je wyłącznie, jeśli dostępne dane są niewystarczające lub nie odzwierciedlają rzeczywistej zmienności pozycji lub portfela.
3. W każdym modelu wewnętrznym stosowanym do celów niniejszego rozdziału instytucje mogą uwzględniać empiryczne korelacje w ramach kategorii ryzyka oraz między kategoriami ryzyka, wyłącznie jeśli ich podejście do pomiaru korelacji jest poprawne i rzetelnie wdrażane.

Artykuł 357
Wymogi jakościowe

1. Każdy model wewnętrzny stosowany do celów niniejszego rozdziału jest prawidłowy z koncepcyjnego punktu widzenia i rzetelnie wdrażany, a w szczególności spełnia następujące wymogi jakościowe:
- a) każdy model wewnętrzny stosowany do obliczania wymogów kapitałowych z tytułu ryzyka pozycji, ryzyka walutowego lub ryzyka cen towarów jest ściśle zintegrowany z bieżącym procesem zarządzania ryzykiem instytucji i służy jako podstawa sprawozdawczości na temat ekspozycji na ryzyko dla kadry kierowniczej wyższego szczebla;
 - b) instytucja posiada jednostkę do spraw kontroli ryzyka, niezależną od jednostek handlowych i podlegającą bezpośrednio kadrze kierowniczej wyższego szczebla. Jednostka ta jest odpowiedzialna za projektowanie i wdrażanie każdego modelu wewnętrznego instytucji stosowanego do celów niniejszego rozdziału. Jednostka dokonuje również wstępnej i bieżącej walidacji każdego modelu wewnętrznego stosowanego do celów niniejszego rozdziału. Opracowuje ona i analizuje dzienne sprawozdania na temat wyników każdego modelu wewnętrznego stosowanego do obliczania wymogów kapitałowych z tytułu ryzyka pozycji, ryzyka walutowego i ryzyka cen towarów oraz na temat odpowiednich środków, które należy podejmować w postaci limitów handlowych;
 - c) organ zarządzający i kadra kierownicza wyższego szczebla instytucji aktywnie uczestniczą w procesie kontroli ryzyka, zaś codzienne sprawozdania przygotowywane przez jednostkę kontroli ryzyka są weryfikowane na szczeblu kadry kierowniczej posiadającej wystarczające uprawnienia, aby wprowadzać ograniczenia zarówno pozycji utrzymywanych przez poszczególnych uczestników rynku, jak i całkowitej ekspozycji danej instytucji na ryzyko;
 - d) instytucja posiada wystarczającą liczbę pracowników wykwalifikowanych w zakresie stosowania zaawansowanych modeli wewnętrznych, w tym modeli stosowanych do celów niniejszego rozdziału, w dziedzinach działalności handlowej, kontroli ryzyka, audytu i ewidencji;
 - e) instytucja posiada ugruntowane procedury monitorowania i zapewniania zgodności z udokumentowanym zbiorem wewnętrznych zasad i mechanizmów kontroli dotyczących

całokształtu funkcjonowania modeli wewnętrznych, w tym modeli stosowanych do celów niniejszego rozdziału;

- f) każdy model wewnętrzny stosowany do celów niniejszego rozdziału posiada udokumentowaną historię potwierdzającą odpowiednią dokładność pomiarów ryzyka;
 - g) instytucja regularnie realizuje rygorystyczny program testów skrajnych warunków, w tym odwrotnych testów warunków skrajnych, który obejmuje każdy model wewnętrzny stosowany do celów niniejszego rozdziału, a wyniki tych testów warunków skrajnych są weryfikowane przez kadrę kierowniczą wyższego szczebla i odzwierciedlane w zasadach i limitach przez nią ustalanych. Procedura ta dotyczy w szczególności braku płynności rynków w skrajnych warunkach rynkowych, ryzyka koncentracji, rynków jednokierunkowych, ryzyka wystąpienia niekorzystnych zdarzeń i ryzyka niewykonania zobowiązań wynikającego z nagłych wahań czynników, niezgodnych z oczekiwaniami rynku, produktów nieliniowych, pozycji o znacznej ujemnej wartości wewnętrznej, pozycji podlegających zjawisku luki cenowej oraz innych rodzajów ryzyka, które mogą nie być należycie uwzględnione w modelach wewnętrznych. Skrajne warunki przyjmowane w teście odpowiadają charakterowi portfeli oraz okresowi wymaganemu do zabezpieczenia ryzyka lub zarządzania nim w niekorzystnych warunkach rynkowych;
 - h) instytucja przeprowadza, jako element swojego regularnego procesu kontroli wewnętrznej, niezależny przegląd modeli wewnętrznych, w tym modeli stosowanych do celów niniejszego rozdziału.
2. Przegląd, o którym mowa w ust. 1 lit. h), obejmuje zarówno działalność jednostek handlowych, jak i niezależnej jednostki kontroli ryzyka. Przynajmniej raz w roku instytucja przeprowadza przegląd całokształtu procesu zarządzania ryzykiem. Przegląd obejmuje następujące elementy:
- a) adekwatność dokumentacji systemu i procesu zarządzania ryzykiem oraz organizację jednostki kontroli ryzyka;
 - b) uwzględnienie miar ryzyka w codziennym zarządzaniu ryzykiem oraz spójność systemu informacji zarządczej;
 - c) wykorzystywany przez instytucję proces zatwierdzania modeli wyceny ryzyka oraz systemów wyceny stosowanych przez pracowników jednostek operacyjnych i ewidencyjnych;
 - d) zakres ryzyka ujmowanego w modelu pomiaru ryzyka oraz zatwierdzanie wszelkich istotnych zmian w procesie zarządzania ryzykiem;
 - e) dokładność i kompletność danych dotyczących pozycji, dokładność i adekwatność założeń dotyczących zmienności i korelacji oraz dokładność wyceny i obliczeń wrażliwości na ryzyko;
 - f) wykorzystywany przez instytucję proces weryfikacji mający na celu ocenę spójności, terminowości i rzetelności źródeł danych wykorzystywanych do zasilania modeli wewnętrznych, w tym niezależności tych źródeł danych;

- g) proces weryfikacji stosowany przez instytucję do oceny weryfikacji historycznej przeprowadzanej w celu zweryfikowania dokładności modelu.
3. W związku ze zmianami zachodzącymi w technikach i najlepszych praktykach instytucje stosują te nowe techniki i praktyki w każdym modelu wewnętrznym stosowanym do celów niniejszego rozdziału.

Artykuł 358
Walidacja wewnętrzna

1. Instytucje posiadają procedury zapewniające odpowiednią walidację wszystkich modeli wewnętrznych, stosowanych do celów niniejszego rozdziału, przez odpowiednio wykwalifikowane osoby niebiorące udziału w procedurze ich opracowywania w celu zapewnienia prawidłowości tych modeli z koncepcyjnego punktu widzenia oraz odpowiedniego uwzględnienia w nich wszystkich istotnych rodzajów ryzyka. Walidacja odbywa się po wstępnym opracowaniu modelu wewnętrznego oraz przy wprowadzaniu istotnych zmian do tego modelu wewnętrznego. Walidację przeprowadza się również okresowo, ale przede wszystkim w przypadku wystąpienia istotnych zmian w strukturze rynku lub w składzie portfela, które mogą sprawić, że model wewnętrzny przestanie być odpowiedni. Instytucje korzystają z pojawiających się nowych rozwiązań w zakresie technik i najlepszych praktyk walidacji wewnętrznej. Walidacja modelu wewnętrznego nie ogranicza się wyłącznie do weryfikacji historycznej, ale obejmuje także przynajmniej następujące działania:
 - a) testy służące wykazaniu, czy wszelkie założenia przyjęte w ramach modelu wewnętrznego są prawidłowe i czy nie nastąpiło niedoszacowanie lub zawyżenie ryzyka;
 - b) oprócz przewidzianych w przepisach programów weryfikacji historycznych instytucje przeprowadzają własne testy walidacyjne modelu wewnętrznego, w tym weryfikacje historyczne, dotyczące struktury ich portfeli oraz związanych z nimi rodzajów ryzyka;
 - c) zastosowanie hipotetycznych portfeli w celu upewnienia się, że model wewnętrzny może uwzględniać szczególne właściwości strukturalne, które mogą potencjalnie wystąpić, np. istotne ryzyko bazowe i ryzyko koncentracji.
2. Instytucja przeprowadza weryfikację historyczną zarówno rzeczywistych, jak i hipotetycznych zmian wartości portfela.

SEKCJA 3
WYMOGI SZCZEGÓLNE W ODNIESIENIU DO MODELOWANIA RYZYKA SZCZEGÓLNEGO

Artykuł 359
Wymogi w odniesieniu do modelowania ryzyka szczególnego

Model wewnętrzny stosowany do obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka szczególnego i model wewnętrzny dla transakcji korelacyjnych spełniają następujące wymogi dodatkowe:

- a) zawierają objaśnienia dotyczące historycznych wahań cen związanych z portfelem;
- b) obejmują koncentrację w kategoriach wielkości oraz zmiany struktury portfela;
- c) są odporne na niekorzystne warunki;
- d) są testowane w ramach weryfikacji historycznej mającej na celu ocenę, czy ryzyko szczególne zostało dokładnie ujęte. Jeśli instytucja przeprowadza taką weryfikację historyczną na podstawie odpowiednich subportfeli, muszą być one wybierane w sposób spójny;
- e) uwzględniają bazowe ryzyko rodzajowe, w szczególności są wrażliwe na istotne różnice idiosynkratyczne między podobnymi, ale nie identycznymi pozycjami;
- f) uwzględniają ryzyko wystąpienia niekorzystnych zdarzeń.

Artykuł 360

Wyjątki od modeli pomiaru ryzyka szczególnego

1. Instytucja może się zdecydować na wyłączenie z obliczania wymogu w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka szczególnego przy użyciu modelu wewnętrznego tych pozycji, w odniesieniu do których spełnia ona wymóg w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka szczególnego zgodnie z art. 353 lit. c).
2. Instytucja może się zdecydować na nieujmowanie w swoim modelu wewnętrznym ryzyka niewykonania zobowiązań i ryzyka migracji w odniesieniu do instrumentów dłużnych, jeżeli te rodzaje ryzyka są objęte wymogami określonymi w sekcji 4.

SEKCJA 4

MODEL WEWNĘTRZNY W PRZYPADKU DODATKOWEGO RYZYKA NIEWYKONANIA ZOBOWIĄZAŃ I RYZYKA MIGRACJI

Artykuł 361

Wymóg posiadania modelu wewnętrznego IRC

Instytucja stosująca model wewnętrzny do obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka szczególnego instrumentów dłużnych posiada również model wewnętrzny uwzględniania dodatkowego ryzyka niewykonania zobowiązań i migracji (IRC) w celu objęcia tych rodzajów ryzyka niewykonania zobowiązań i ryzyka migracji pozycji portfela handlowego instytucji, które stanowią dodatkowe ryzyko w stosunku do ryzyka objętego pomiarem wartości zagrożonej, jak określono w art. 354 ust. 1. Instytucja wykazuje, że jej model wewnętrzny spełnia normy poprawności porównywalne z modelem IRB w przypadku ryzyka kredytowego przy założeniu stałego poziomu ryzyka, a w odpowiednich przypadkach dokonywane są korekty, aby uwzględnić wpływ płynności, koncentracji, zabezpieczeń i opcjonalności.

Artykuł 362
M48
Zakres wewnętrznego modelu IRC

Wewnętrzny model IRC obejmuje wszystkie pozycje podlegające wymogowi w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka szczególnego stóp procentowych, w tym pozycje obciążone narzutem kapitałowym z tytułu ryzyka szczególnego w wysokości 0 % zgodnie z art. 325, ale nie obejmuje pozycji sekurytyzacyjnych i kredytowych instrumentów pochodnych uruchamianych n-tym niewykonaniem zobowiązania.

Instytucja może – pod warunkiem otrzymania zezwolenia właściwych organów – zdecydować się na stałe włączanie wszystkich notowanych pozycji kapitałowych i pochodnych na podstawie notowanych instrumentów kapitałowych. Zezwolenia udziela się, jeśli takie włączenie jest spójne ze sposobem wewnętrznego pomiaru ryzyka i zarządzania nim przez instytucję.

Artykuł 363
Parametry wewnętrznego modelu IRC

1. Instytucje stosują model wewnętrzny do obliczania miary wyrażającej straty wynikające z niewykonania zobowiązań i wewnętrznej lub zewnętrznej migracji ratingowej z przedziałem ufności wynoszącym 99,9 % przez okres jednego roku. Instytucje obliczają tę miarę co najmniej raz w tygodniu.
2. Założenia korelacji są poparte analizą obiektywnych danych w ramach, które są prawidłowe z koncepcyjnego punktu widzenia. Model wewnętrzny odpowiednio odzwierciedla koncentracje emitentów. Powinien on również uwzględniać koncentracje, które mogą powstawać w warunkach skrajnych w obrębie jednej klasy produktów lub większej liczby takich klas.
3. Model wewnętrzny IRC odzwierciedla wpływ korelacji między przypadkami niewykonania zobowiązań i migracji. Nie uwzględnia się w nim wpływu dywersyfikacji między przypadkami niewykonania zobowiązań i migracji, z jednej strony, a pozostałymi czynnikami ryzyka, z drugiej strony.
4. Model wewnętrzny opiera się na założeniu stałego poziomu ryzyka przez okres jednego roku, co oznacza, że poszczególne pojedyncze pozycje lub grupy pozycji portfela handlowego, w przypadku których doszło do niewykonania zobowiązań lub migracji w okresie ich płynności, są rebilansowane na koniec okresu ich płynności w celu osiągnięcia pierwotnego poziomu ryzyka. Instytucja może również zdecydować się na ciągłe stosowanie założenia dotyczącego stałej pozycji, obejmującego jeden rok.
5. Okresy płynności określa się na podstawie czasu wymaganego do sprzedaży pozycji lub do zabezpieczenia wszystkich istotnych rodzajów ryzyka zmiany cen w skrajnych warunkach rynkowych, ze szczególnym uwzględnieniem wielkości danej pozycji. Horyzonty płynnościowe odzwierciedlają rzeczywiste praktyki i doświadczenia z okresów zarówno systematycznych, jak i niesystematycznych warunków skrajnych. Horyzonty płynnościowe mierzy się zgodnie z ostrożnymi założeniami i jest dostatecznie długi, aby sama transakcja sprzedaży lub zabezpieczenia nie wpływała w istotnym stopniu na cenę sprzedaży lub zabezpieczenia.

6. Przy ustalaniu odpowiedniego horyzontu płynnościowego dla pojedynczej pozycji lub grupy pozycji obowiązuje dolna granica trzech miesięcy.
7. Przy ustalaniu odpowiedniego horyzontu płynnościowego dla pojedynczej pozycji lub grupy pozycji uwzględnia się wewnętrzne zasady polityki instytucji w zakresie korekt wyceny i zarządzania przeterminowanymi pozycjami. Jeżeli instytucja ustala horyzonty płynnościowe nie dla pojedynczych pozycji, ale dla grup pozycji, kryteria służące do definiowania grup pozycji definiuje się w taki sposób, aby miarodajnie odzwierciedlały one różnice w płynności. Horyzonty płynnościowe są dłuższe dla pozycji, które cechuje koncentracja, co odzwierciedla dłuższy okres potrzebny do likwidacji tych pozycji. Horyzont płynnościowy w przypadku *securitisation warehouse* odzwierciedla okres, który jest wymagany w skrajnych warunkach rynkowych do utworzenia, sprzedaży i sekurytyzacji aktywów lub do zabezpieczenia istotnych czynników ryzyka.

Artykuł 364

Uznawanie zabezpieczeń w modelu wewnętrznym IRC

1. W celu uwzględnienia dodatkowych rodzajów ryzyka niewykonania zobowiązań i migracji do modelu wewnętrznego stosowanego przez instytucję można włączać zabezpieczenia. Kompensowanie pozycji jest dopuszczalne, jeżeli pozycje długie i krótkie dotyczą tego samego instrumentu finansowego. Skutki zabezpieczania lub dywersyfikacji związane z długimi i krótkimi pozycjami obejmującymi różne instrumenty lub różne papiery wartościowe tego samego dłużnika oraz z długimi i krótkimi pozycjami dotyczącymi różnych emitentów można uwzględniać jedynie za pomocą wyraźnego modelowania długich i krótkich pozycji brutto dotyczących różnych instrumentów. Instytucje uwzględniają wpływ istotnych rodzajów ryzyka, które mogą wystąpić w okresie pomiędzy datą rozliczenia zabezpieczenia a horyzontem płynnościowym, oraz możliwość wystąpienia znaczących rodzajów ryzyka bazowego w strategiach hedgingowych, w rozbiciu na produkty, uprzywilejowanie, rating wewnętrzny lub zewnętrzny, termin zapadalności, datę emisji i inne różnice pomiędzy instrumentami. Instytucja uwzględnia zabezpieczenie tylko w takim zakresie, w jakim zabezpieczenie to może być utrzymane, nawet jeżeli dłużnik stoi przed zdarzeniem kredytowym lub innym zdarzeniem.
2. W przypadku pozycji zabezpieczanych za pomocą dynamicznych strategii hedgingowych możliwe jest uznanie zmian struktury zabezpieczenia podczas horyzontu płynnościowego zabezpieczonej pozycji, pod warunkiem że dana instytucja:
 - a) decyduje się modelować zmiany struktury zabezpieczenia w sposób jednolity w odpowiedniej grupie pozycji portfela handlowego;
 - b) wykazuje, że dzięki włączeniu zmian struktury polepszają się pomiary ryzyka;
 - c) wykazuje, że rynki instrumentów stanowiących zabezpieczenia są dostatecznie płynne, aby umożliwić takie zmiany struktury zabezpieczenia nawet podczas okresów występowania warunków skrajnych. Ewentualne ryzyko rezydualne wynikające z dynamicznych strategii hedgingowych musi zostać uwzględnione w wymogu w zakresie funduszy własnych.

Artykuł 365
Wymogi szczególne w przypadku modelu wewnętrznego IRC

1. Model wewnętrzny służący do uwzględniania dodatkowego ryzyka niewykonania zobowiązań i ryzyka migracji odzwierciedla nieliniowe skutki opcji, strukturyzowanych kredytowych instrumentów pochodnych i innych pozycji, które cechuje znaczna nieliniowość w zakresie zmian cen. Instytucja należycie uwzględnia również wysokość ryzyka modelu nieodłącznie związanego z wyceną i szacowaniem ryzyka zmiany cen dotyczącego takich produktów.
2. Model wewnętrzny opiera się na obiektywnych i aktualnych danych.
3. W ramach niezależnego przeglądu i walidacji modeli wewnętrznych stosowanych do celów niniejszego rozdziału instytucja przeprowadza w szczególności wszystkie następujące czynności:
 - a) sprawdza, czy jej metoda modelowania korelacji i zmian cen jest odpowiednia dla portfela tej instytucji, w tym sprawdza wybór i wagi czynników ryzyka systematycznego;
 - b) przeprowadza różnorodne testy warunków skrajnych, w tym analizę wrażliwości i analizę scenariuszy wariantowych, aby ocenić zasadność modelu wewnętrznego w kategoriach jakościowych i ilościowych, szczególnie w odniesieniu do sposobu traktowania koncentracji. Testy nie ograniczają się do zakresu zdarzeń, które miały miejsce w przeszłości;
 - c) stosuje odpowiednią walidację ilościową, w tym odpowiednie wewnętrzne wartości referencyjne na potrzeby modelowania.
4. Model wewnętrzny jest zgodny z wewnętrznymi metodami zarządzania ryzykiem stosowanymi przez instytucję do celów identyfikowania i pomiaru ryzyka transakcyjnego oraz zarządzania nim.
5. Instytucje dokumentują swoje modele wewnętrzne, tak aby ich założenia dotyczące korelacji i inne założenia na potrzeby modelowania były przejrzyste dla właściwych organów.
6. Za pomocą modelu wewnętrznego ocenia się ostrożnie ryzyko wynikające z pozycji o mniejszej płynności oraz pozycji o ograniczonej przejrzystości cen w ramach realistycznych scenariuszy rynkowych. Ponadto model wewnętrzny spełnia minimalne standardy dotyczące danych. Wskaźniki zastępcze są odpowiednio ostrożne i można je stosować wyłącznie, jeśli dostępne dane są niewystarczające lub nie odzwierciedlają rzeczywistej zmienności pozycji lub portfela.

Artykuł 366
Nie w pełni zgodne metody IRC

Jeżeli instytucja stosuje model wewnętrzny w celu ujęcia dodatkowego ryzyka niewykonania zobowiązań i ryzyka migracji, który nie jest zgodny ze wszystkimi wymogami określonymi w art. 363, 364 i 365, ale jest zgodny z wewnętrznymi metodami stosowanymi przez instytucję do celów identyfikowania i pomiaru takiego ryzyka oraz zarządzania nim, instytucja musi być w stanie wykazać, że wymóg w zakresie funduszy własnych obliczony według tego modelu jest co najmniej równie

wysoki, jak gdyby został obliczony za pomocą modelu w pełni zgodnego z wymogami określonymi w przedmiotowych artykułach. Właściwe organy sprawdzają zgodność z przepisem określonym w poprzednim zdaniu co najmniej raz w roku. EUNB monitoruje zakres praktyk dotyczących modeli wewnętrznych niespełniających wszystkich wymogów określonych w art. 363, 364 i 365 oraz, zgodnie z art. 16 rozporządzenia (EU) nr 1093/2010, wydaje wytyczne dotyczące tych praktyk.

SEKCJA 5

MODEL WEWNĘTRZNY W ODNIESIENIU DO TRANSAKCJI KORELACYJNYCH

Artykuł 367

Wymogi w zakresie modelu wewnętrznego w odniesieniu do transakcji korelacyjnych

1. Właściwe organy udzielają zezwolenia na stosowanie modelu wewnętrznego w przypadku wymogu w zakresie funduszy własnych dla korelacyjnego portfela transakcyjnego zamiast wymogu w zakresie funduszy własnych, o którym mowa w art. 327, instytucjom, które posiadają zezwolenie na stosowanie modelu wewnętrznego w przypadku ryzyka szczególnego instrumentów dłużnych i które spełniają wymogi określone w ust. 2–6 oraz w art. 356 ust. 1, art. 357, 358 i 359.
2. Instytucje stosują przedmiotowy model wewnętrzny do obliczania miary, która odpowiednio uwzględnia wszystkie rodzaje ryzyka zmiany cen w zakresie przedziału ufności wynoszącego 99,9 % w okresie jednego roku przy założeniu stałego poziomu ryzyka, a w odpowiednich przypadkach dokonywane są korekty, aby uwzględnić wpływ płynności, koncentracji, zabezpieczeń i opcjonalności. Instytucje obliczają tę miarę co najmniej raz w tygodniu.
3. W modelu, o którym mowa w ust. 1, odpowiednio uwzględnia się następujące rodzaje ryzyka:
 - a) skumulowane ryzyko wynikające z wielu przypadków niewykonania zobowiązań, w tym z innego uporządkowania pod względem znaczenia niewykonania zobowiązań, w transzowanych produktach;
 - b) ryzyko spreadu kredytowego, w tym efekty gamma i cross-gamma;
 - c) zmienność założonych korelacji, w tym efekty krzyżowe pomiędzy spreadami i korelacjami;
 - d) ryzyko bazowe, obejmujące obie następujące bazy:
 - (i) bazę pomiędzy spreadem indeksu a spreadami podmiotów referencyjnych wchodzących w skład tego indeksu ;
 - (ii) bazę pomiędzy założoną korelacją indeksu a korelacją dostosowanych portfeli;
 - e) zmienność stopy odzysku, ponieważ wiąże się ona z faktem, że stopy odzysku mają skłonność do wpływania na ceny transz;
 - f) w stopniu, w jakim kompleksowa miara ryzyka uwzględnia korzyści z dynamicznego hedgingu, ryzyko niedopasowania zabezpieczenia i potencjalne koszty zmiany struktury takich zabezpieczeń;

- g) wszelkie inne rodzaje znacznego ryzyka zmiany cen dla pozycji w korelacyjnym portfelu transakcyjnym.
4. Instytucja stosuje w modelu, o którym mowa w ust. 1, wystarczające dane rynkowe, aby zapewnić kompleksowe uwzględnienie istotnych rodzajów ryzyka tych ekspozycji w metodzie wewnętrznej zgodnie z wymogami określonymi w niniejszym artykule. Instytucja musi być w stanie wykazać właściwym organom za pomocą weryfikacji historycznej lub przy użyciu innym metod, że jej model pozwala na prawidłowe wyjaśnienie historycznych wahań cen tych produktów.
- Instytucja stosuje właściwe praktyki i procedury w celu oddzielenia pozycji, dla których posiada zezwolenie na uwzględnienie ich w wymogu w zakresie funduszy własnych zgodnie z niniejszym artykułem, od pozycji, dla których takiego zezwolenia nie posiada.
5. W odniesieniu do portfela wszystkich pozycji objętych modelem, o którym mowa w ust. 1, instytucja regularnie stosuje określone, wcześniej ustalone scenariusze warunków skrajnych. Przy użyciu takich scenariuszy warunków skrajnych bada się wpływ warunków skrajnych na współczynniki niewykonania zobowiązań, stopy odzysku, spready kredytowe, ryzyko bazowe, korelacje oraz wpływ innych właściwych czynników na korelacyjny portfel transakcyjny. Instytucja stosuje takie scenariusze warunków skrajnych co najmniej raz w tygodniu, a przynajmniej raz na kwartał składa właściwym organom sprawozdanie z wyników symulacji, w tym również porównania z wymogiem w zakresie funduszy własnych instytucji zgodnie z niniejszym ustępem. Wszelkie przypadki wykrycia w teście warunków skrajnych istotnego przekroczenia wymogu w zakresie funduszy własnych są odpowiednio wcześniej zgłaszane właściwym organom.
6. Za pomocą modelu wewnętrznego ocenia się ostrożnie ryzyko wynikające z pozycji o mniejszej płynności oraz pozycji o ograniczonej przejrzystości cen w ramach realistycznych scenariuszy rynkowych. Ponadto model wewnętrzny spełnia minimalne standardy dotyczące danych. Wskaźniki zastępcze są odpowiednio ostrożne i można je stosować wyłącznie, jeśli dostępne dane są niewystarczające lub nie odzwierciedlają rzeczywistej zmienności pozycji lub portfela.

Tytuł V

Wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rozliczenia

Artykuł 368 *Ryzyko rozliczenia/dostawy*

W przypadku transakcji, w których instrumenty dłużne, instrumenty kapitałowe, waluty obce i towary, z wyjątkiem transakcji odkupu i transakcji pożyczek papierów wartościowych lub towarów, pozostają nierozliczone po ustalonych datach dostawy, instytucja oblicza różnicę cenową mogącą stanowić jej stratę.

Cenę oblicza się jako różnicę między ustalonym kursem rozliczeniowym danego instrumentu dłużnego, instrumentu kapitałowego, towaru lub danej waluty obcej a bieżącą wartością rynkową, jeżeli ta różnica może oznaczać stratę dla instytucji kredytowej.

Aby obliczyć wymóg w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rozliczenia, instytucja mnoży wartość tej różnicy cenowej przez odpowiedni współczynnik określony w kolumnie A poniższej tabeli 1.

Tabela 1	
Liczba dni roboczych po terminie rozliczenia	(%)
5–15	8
16–30	50
31–45	75
46 lub więcej	100

Artykuł 369 *Dostawy z późniejszym terminem rozliczenia*

1. Instytucja ma obowiązek utrzymywania funduszy własnych, jak określono w tabeli 2, jeżeli:
 - a) zapłaciła za papiery wartościowe, waluty obce lub towary przed ich otrzymaniem bądź dostarczyła papiery wartościowe, waluty obce lub towary przed otrzymaniem za nie zapłaty;
 - b) w przypadku transakcji transgranicznych, gdy upłynął co najmniej jeden dzień od czasu dokonania tej płatności lub dostawy.

Tabela 2			
Sposób ujmowania w kapitale dostaw z późniejszym terminem rozliczenia			
Kolumna 1	Kolumna 2	Kolumna 3	Kolumna 4
Rodzaj transakcji	Do pierwszej umownej płatności lub dostawy	Od pierwszej umownej płatności lub dostawy do czterech dni po drugiej umownej płatności lub dostawie	Od 5 dni roboczych po drugiej umownej płatności lub dostawie do wygaśnięcia transakcji
Dostawa z późniejszym terminem rozliczenia	Brak narzutu kapitałowego	Taki sam sposób ujmowania, jak w przypadku ekspozycji	Taki sam sposób ujmowania, jak w przypadku ekspozycji o wadze ryzyka równej 1 250 %

2. Stosując wagę ryzyka do ekspozycji z tytułu dostaw z późniejszym terminem rozliczenia, które ujmuje się w sposób określony w kolumnie 3 tabeli 2, instytucja korzystająca z metody ratingów wewnętrznych omówionej w części trzeciej tytuł II rozdział 3 może przypisać współczynniki PD na podstawie ratingu zewnętrznego kontrahenta tym kontrahentom, wobec których nie posiada żadnej innej ekspozycji zaliczonej do portfela niehandlowego. Instytucje korzystające z własnych oszacowań strat z tytułu wystąpienia niewypłacalności mogą stosować współczynnik LGD określony w art. 157 ust. 1 do ekspozycji z tytułu dostaw z późniejszym terminem rozliczenia, które ujmuje się w sposób określony w kolumnie 3 tabeli 2, pod warunkiem że stosują go do wszystkich takich ekspozycji. Jako rozwiązanie alternatywne instytucja korzystająca z metody ratingów wewnętrznych, określonej w części trzeciej tytuł II rozdział 3, może stosować wagi ryzyka według metody standardowej, zgodnie z częścią trzecią tytuł II rozdział 2, pod warunkiem że wybrane podejście będzie stosowane do wszystkich takich ekspozycji, albo może stosować wagę ryzyka równą 100 % do wszystkich tych ekspozycji.

Jeżeli kwota ekspozycji dodatniej wynikająca z transakcji dostaw z późniejszym terminem rozliczenia jest nieznaczna, instytucje mogą stosować do tych ekspozycji wagę ryzyka wynoszącą 100 %, z wyjątkiem przypadków, w których zgodnie z kolumną 4 tabeli 2 zawartej w ustępie 1 wymagana jest waga ryzyka równa 1 250 %.

3. Jako rozwiązanie alternatywne wobec stosowania wagi ryzyka równej 1 250 % do ekspozycji z tytułu dostaw z późniejszym terminem rozliczenia, zgodnie z kolumną 4 tabeli 2 zawartej w ust. 1, instytucje mogą odliczyć wartość przekazaną wraz z bieżącą ekspozycją dodatnią tych ekspozycji od pozycji kapitału podstawowego Tier I zgodnie z art. 33 ust. 1 lit. k).

Artykuł 370 *Odstępstwo*

W przypadku całkowitej awarii systemów rozrachunku lub rozliczeń właściwe organy mogą odstąpić od wymogów w zakresie funduszy własnych obliczanych zgodnie z art. 368 i 369 do czasu wznowienia ich normalnego działania. Jeżeli w tych okolicznościach kontrahent nie jest w stanie rozliczyć transakcji, nie jest to uznawane za niewykonanie zobowiązania w kontekście ryzyka kredytowego.

Tytuł VI

Wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka związanego z korektą wyceny kredytowej

Artykuł 371

Definicja korekty wyceny kredytowej

Do celów niniejszego tytułu i do celów tytułu III rozdział 6 „korekta wyceny kredytowej” („CVA”) oznacza korektę wartości portfela transakcji z kontrahentem do poziomu średniej wartości rynkowej. Korekta odzwierciedla bieżącą wartość rynkową ryzyka kredytowego kontrahenta wobec instytucji, ale nie odzwierciedla bieżącej wartości rynkowej ryzyka kredytowego instytucji wobec kontrahenta.

Artykuł 372

Zakres

1. Instytucja oblicza wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka związanego z korektą wyceny kredytowej zgodnie z niniejszym tytułem dla wszystkich instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym w odniesieniu do wszystkich rodzajów jej działalności, innych niż kredytowe instrumenty pochodne uznane za pomniejszające kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem w odniesieniu do ryzyka kredytowego.
2. Przy obliczaniu funduszy własnych wymaganych na mocy przepisów ust. 1 instytucja bierze pod uwagę transakcje finansowania papierów wartościowych, jeżeli właściwy organ uznał ekspozycje na ryzyko związane z CVA wynikające z tych transakcji za istotne.
3. Wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka związanego z CVA nie dotyczą transakcji z partnerem centralnym.

Artykuł 373

Metoda zaawansowana

1. Instytucja, która posiada zezwolenie na stosowanie modelu wewnętrznego do ryzyka szczególnego instrumentów dłużnych zgodnie z art. 352 dla wszystkich transakcji, w przypadku których posiada zezwolenie na stosowanie IMM do określania wartości ekspozycji na ryzyko kredytowe powiązanego kontrahenta zgodnie z art. 277, określa wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka związanego z CVA poprzez modelowanie wpływu zmian spreadów kredytowych kontrahentów na korekty wyceny kredytowej wszystkich kontrahentów biorących udział w tych transakcjach, uwzględniając zabezpieczenia CVA uznane za uznawalne zgodnie z art. 375.

Instytucja wykorzystuje swój model wewnętrzny do ustalania wymogów w zakresie funduszy z tytułu ryzyka szczególnego związanego z pozycjami w instrumentach dłużnych oraz stosuje przedział ufności wynoszący 99 % i odpowiednik dziesięciodniowego okresu utrzymywania. Model wewnętrzny stosuje się w taki sposób, aby stymulował zmiany spreadów kredytowych kontrahentów, ale nie modelował wrażliwości wartości CVA na zmiany innych czynników

rynkowych, w tym zmiany wartości aktywów referencyjnych, towaru, waluty lub stopy procentowej instrumentu pochodnego.

Wymogi w zakresie funduszy z tytułu ryzyka związanego z CVA wobec każdego kontrahenta oblicza się według poniższego wzoru:

$$CVA = LGD_{MKT} \cdot \sum_{i=1}^T \max \left\{ 0, \exp \left(-\frac{s_{i-1} \cdot t_{i-1}}{LGD_{MKT}} \right) - \exp \left(-\frac{s_i \cdot t_i}{LGD_{MKT}} \right) \right\} \cdot \frac{EE_{i-1} \cdot D_{i-1} - EE_i \cdot D_i}{2}$$

gdzie:

t_i = czas i-tej rewaluacji, począwszy od $t_0=0$;

t_T = najdłuższy umowny termin zapadalności w pakietach kompensowania z kontrahentem;

s_i = spread kredytowy kontrahenta w terminie t_i , stosowany do obliczania CVA kontrahenta. Jeżeli spread swapu ryzyka kredytowego kontrahenta jest dostępny, instytucja stosuje ten spread. Jeżeli taki spread swapu ryzyka kredytowego nie jest dostępny, instytucja stosuje wskaźnik zastępczy spreadu, który jest odpowiedni z punktu widzenia ratingu, branży i regionu działalności kontrahenta;

LGD_{MKT} = wartość straty z tytułu niewykonania zobowiązania przez kontrahenta obliczona w oparciu o spread instrumentu rynkowego kontrahenta, jeżeli instrument kontrahenta jest dostępny. Jeżeli instrument kontrahenta nie jest dostępny, oblicza się go w oparciu o wskaźnik zastępczy spreadu, który jest odpowiedni z punktu widzenia ratingu, branży i regionu działalności kontrahenta. Pierwszym czynnikiem wzoru jest podane w przybliżeniu zakładane krańcowe rynkowe prawdopodobieństwo niewykonania zobowiązania w okresie między t_{i-1} a t_i ;

EE_i = ekspozycja oczekiwana wobec kontrahenta w czasie rewaluacji t_i , jak określono w art. 267 pkt 19, jeżeli ekspozycje z różnych pakietów kompensowania dla takiego kontrahenta zostały dodane oraz jeżeli najdłuższy termin zapadalności każdego pakietu kompensowania jest najdłuższym umownym terminem zapadalności w ramach pakietu kompensowania; instytucja stosuje sposób postępowania przewidziany w ust. 2 w przypadku transakcji z obowiązkiem uzupełnienia zabezpieczenia, jeżeli stosuje ona dodatnią ekspozycję oczekiwania, o której mowa w art. 279 ust. 1 lit. a) lub b), do transakcji z obowiązkiem uzupełnienia zabezpieczenia;

D_i = wolny od ryzyka niewykonania zobowiązania czynnik dyskontujący w czasie t_i , gdzie $D_0=1$.

2. Obliczając wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka związanego z CVA wobec kontrahenta, instytucja oblicza wszystkie wartości stosowane w ramach jej modelu wewnętrznego dotyczącego ryzyka szczególnego instrumentów dłużnych według jednego z

poniższych wzorów (w zależności od tego, który z nich ma zastosowanie w danym przypadku):

- a) jeżeli model opiera się na wskaźnikach wrażliwości spreadu kredytowego odnośnie do poszczególnych terminów płatności, instytucja określa każdy wskaźnik wrażliwości spreadu kredytowego („*Regulatory CSOI*”) według poniższego wzoru:

$$Regulatory CSOI_i = 0,0001 \cdot t_i \cdot \exp\left(-\frac{s_i \cdot t_i}{LGD_{MKT}}\right) \cdot \frac{EE_{i-1} \cdot D_{i-1} - EE_{i+1} \cdot D_{i+1}}{2} ;$$

- b) jeżeli w ramach modelu uwzględnia się wskaźniki wrażliwości spreadu kredytowego na równoległe przesunięcia w spreadach kredytowych, instytucja stosuje poniższy wzór:

$$Regulatory CSOI_i = 0,0001 \cdot \sum_{i=1}^T \left(t_i \cdot \exp\left(-\frac{s_i \cdot t_i}{LGD_{MKT}}\right) - t_{i-1} \cdot \exp\left(-\frac{s_{i-1} \cdot t_{i-1}}{LGD_{MKT}}\right) \right) \cdot \frac{EE_{i-1} \cdot D_{i-1} - EE_i \cdot D_i}{2} ;$$

- c) jeżeli w ramach modelu uwzględnia się drugorzędne wskaźniki wrażliwości na przesunięcia w spreadach kredytowych (spread gamma), współczynniki gamma oblicza się według wzoru przedstawionego w ust. 1.

3. Określając wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka związanego z CVA zgodnie z ust. 1, instytucja, która stosuje dodatnią ekspozycję oczekiwania do zabezpieczonych instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, o których mowa w art. 279 ust. 1 lit. a) lub b), przeprowadza obie poniższe czynności:

- a) przyjmuje założenie dotyczące stałego profilu ekspozycji oczekiwanej;
- b) ustala wartość ekspozycji oczekiwanej na poziomie równym wartości efektywnej ekspozycji oczekiwanej obliczonej zgodnie z art. 279 ust. 1 lit. b) w odniesieniu do terminu zapadalności równego wyższej z poniższych wartości:
- (i) połowie najdłuższego terminu zapadalności w ramach danego pakietu kompensowania;
 - (ii) średnioważonemu referencyjnemu terminowi zapadalności wszystkich transakcji w ramach pakietu kompensowania.

4. Instytucja, która zgodnie z art. 277 posiada zezwolenie właściwego organu na stosowanie IMM do obliczania wartości ekspozycji w odniesieniu do większej części swojej działalności, ale która stosuje metodę określoną w tytule II rozdział 6 sekcja 3 lub 4 w odniesieniu do mniejszych portfeli i która posiada zezwolenie na stosowanie metody modeli wewnętrznych ryzyka rynkowego w odniesieniu do ryzyka szczególnego rynkowych instrumentów dłużnych zgodnie z art. 352, może, po uzyskaniu zezwolenia właściwych organów, obliczać wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka związanego z CVA dla pakietów kompensowania nieobjętych IMM zgodnie z ust. 1. Właściwe organy udzielają takiego zezwolenia wyłącznie w przypadku, gdy instytucja stosuje metodę określoną w tytule II rozdział 6 sekcja 3 lub 4 w odniesieniu do ograniczonej liczby mniejszych portfeli.

Do celów obliczeń, o których mowa w poprzednim akapicie, oraz w przypadkach, w których zastosowanie modelu IMM nie umożliwia uzyskania profilu ekspozycji oczekiwanej, instytucja przeprowadza obie poniższe czynności:

- a) przyjmuje założenie dotyczące stałego profilu ekspozycji oczekiwanej;
 - b) ustala wartość ekspozycji oczekiwanej na poziomie równym wartości ekspozycji obliczonej według metod określonych w tytule II rozdział 6 sekcja 3 lub 5 lub IMM w odniesieniu do terminu zapadalności równego wyższej z poniższych wartości:
 - (i) połowie najdłuższego terminu zapadalności w ramach danego pakietu kompensowania;
 - (ii) średnioważonemu referencyjnemu terminowi zapadalności wszystkich transakcji w ramach pakietu kompensowania.
5. Instytucja określa wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka związanego z CVA jako sumę wartości zagrożonej w warunkach nieskrajnych i wartości zagrożonej w warunkach skrajnych, które oblicza się w następujący sposób:
- a) w przypadku wartości zagrożonej w warunkach nieskrajnych stosuje się bieżące kalibracje parametrów w odniesieniu do ekspozycji oczekiwanej;
 - b) w przypadku wartości zagrożonej w warunkach skrajnych stosuje się przyszłe profile ekspozycji oczekiwanej wobec kontrahenta, wykorzystujące kalibrację dla warunków skrajnych zgodnie z art. 286 ust. 2. Okres występowania warunków skrajnych w odniesieniu do parametrów spreadu kredytowego jest najostrzejszą roczną fazą warunków skrajnych w ramach trzyletniego okresu warunków skrajnych stosowanego w odniesieniu do parametrów ekspozycji.
6. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu bardziej szczegółowego określenia:
- a) sposobu ustalania wskaźnika zastępczego spreadu służącego do określenia LGD_{MKT} do celów obliczeń wymaganych na mocy ust. 1;
 - b) liczby i rozmiaru portfeli spełniających kryterium dotyczącego ograniczonej liczby mniejszych portfeli, o którym mowa w ust. 4.

EUNB przedstawia Komisji powyższe projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 1 stycznia 2013 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Artykuł 374
Metoda standardowa

1. Instytucja, która nie oblicza wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka związanego z CVA wobec swoich kontrahentów zgodnie z art. 373, oblicza wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka związanego z CVA dla portfela każdego kontrahenta według poniższego wzoru, uwzględniając zabezpieczenia CVA uznane za uznawalne zgodnie z art. 375:

$$K = 2.33 \cdot \sqrt{h} \cdot \sqrt{\left(\sum_i 0.5 \cdot w_i \cdot (M_i \cdot EAD_i^{total} - M_i^{hedge} B_i) - \sum_{ind} w_{ind} \cdot M_{ind} \cdot B_{ind} \right)^2 + \sum_i 0.75 \cdot w_i^2 \cdot (M_i \cdot EAD_i^{total} - M_i^{hedge} B_i)^2}$$

gdzie:

h = roczny horyzont czasowy dotyczący ryzyka (w latach); $h = 1$;

w_i = waga mająca zastosowanie do kontrahenta „i”.

Kontrahentowi „i” przypisuje się jedną z siedmiu wag w_i na podstawie zewnętrznej oceny kredytowej wystawionej przez wyznaczoną ECAI, jak określono w tabeli 1. W przypadku kontrahenta, który nie posiada oceny kredytowej wystawionej przez wyznaczoną ECAI:

- a) instytucja stosująca metodę określoną w tytule II rozdział 3 przyporządkowuje rating wewnętrzny kontrahenta jednej z zewnętrznych ocen kredytowych;
- b) instytucja stosująca metodę określoną w tytule II rozdział 2 przypisuje temu kontrahentowi 3. stopień jakości kredytowej;

EAD_i^{total} = całkowita wartość ekspozycji na ryzyko kredytowe kontrahenta „i” (zsumowana między pakietami kompensowania) uwzględniająca skutek zabezpieczenia zgodnie z metodami określonymi w tytule II rozdział 6 sekcja 3–6 mającymi zastosowanie do obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka kredytowego tego kontrahenta.

W przypadku instytucji, która nie stosuje metody określonej w tytule II rozdział 6 sekcja 6, ekspozycję dyskontuje się przy użyciu poniższego czynnika:

$$\frac{1 - e^{-0,05 \cdot M_i}}{0,05 \cdot M_i};$$

B_i = wartość referencyjna nabytych zabezpieczeń jednopodmiotowego swapu ryzyka kredytowego (będąca sumą, jeżeli istnieje więcej niż jedna pozycja) dotycząca kontrahenta „i” i stosowana do celów zabezpieczenia ryzyka związanego z CVA.

Wartość referencyjną dyskontuje się przy użyciu poniższego czynnika:

$$\frac{1 - e^{-0,05 \cdot M_i^{hedge}}}{0,05 \cdot M_i^{hedge}};$$

B_{ind} = całkowita wartość referencyjna co najmniej jednego indeksowanego swapu ryzyka kredytowego nabytej ochrony służącej do zabezpieczenia ryzyka związanego z CVA.

Wartość referencyjną dyskontuje się przy użyciu poniższego czynnika:

$$\frac{1 - e^{-0,05 \cdot M_{ind}}}{0,05 \cdot M_{ind}};$$

w_{ind} = waga mająca zastosowanie do zabezpieczeń indeksowanych.

Instytucja przyporządkowuje wskaźniki jednej z siedmiu wag w_i na podstawie średniego spreadu indeksu „ind”;

M_i = efektywny termin zapadalności transakcji z kontrahentem „i”.

W przypadku instytucji stosującej metodę określoną w tytule II rozdział 6 sekcja 6 M_i oblicza się zgodnie z art. 158 ust. 2 lit. f).

W przypadku instytucji, która nie stosuje metody określonej w tytule II rozdział 6 sekcja 6, M_i jest referencyjnym średnioważonym terminem zapadalności, o którym mowa w art. 158 ust. 2;

M_i^{hedge} = zapadalność instrumentu zabezpieczającego z referencyjną B_i (wartości M_i^{hedge} i B_i należy zsumować, jeżeli obejmują kilka pozycji);

M_{ind} = zapadalność zabezpieczenia indeksowanego „ind”.

Jeżeli zabezpieczenie indeksowane obejmuje więcej niż jedną pozycję, M_{ind} jest referencyjnym ważonym terminem zapadalności.

2. Jeżeli kontrahent jest uwzględniony w indeksie, na którym opiera się swap ryzyka kredytowego służący do zabezpieczenia ryzyka kredytowego kontrahenta, instytucja może odjąć wartość referencyjną przypisywaną temu kontrahentowi zgodnie z wagą przypisaną jego podmiotowi referencyjnemu od wartości referencyjnej indeksowanego swapu ryzyka kredytowego uznawanego za jednopodmiotowe zabezpieczenie (B_i) pojedynczego kontrahenta z terminem zapadalności opartym na terminie rozliczenia indeksu.

Tabela 1	
Stopień jakości kredytowej	Waga w_i
1	0,7 %

2	0,8 %
3	1,0 %
4	2,0 %
5	3,0 %
6	10,0 %

Artykuł 375
Uznane zabezpieczenia

1. Zabezpieczenia są „uznanymi zabezpieczeniami” do celów obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka związanego z CVA zgodnie z art. 373 i 374, wyłącznie jeżeli stosuje się je w celu ograniczenia ryzyka związanego z CVA i jeżeli zarządza się nimi jako takimi zabezpieczeniami, oraz jeżeli należą do jednej z poniższych kategorii:
 - a) jednopodmiotowych swapów ryzyka kredytowego lub innych równorzędnych instrumentów zabezpieczających dotyczących bezpośrednio kontrahenta;
 - b) indeksowanych swapów ryzyka kredytowego, pod warunkiem że w ramach wartości zagrożonej uwzględnia się bazę pomiędzy spreadem każdego pojedynczego kontrahenta a spreadem zabezpieczeń z tytułu indeksowanych swapów ryzyka kredytowego.

Określony w lit. b) wymóg uwzględniania bazy pomiędzy spreadem każdego pojedynczego kontrahenta a spreadem zabezpieczeń z tytułu indeksowanych swapów ryzyka kredytowego w ramach wartości zagrożonej ma również zastosowanie do przypadków, w których zamiast spreadu kontrahenta stosuje się wskaźnik zastępczy.

W odniesieniu do wszystkich kontrahentów, wobec których stosuje się wskaźnik zastępczy, instytucja stosuje racjonalne bazowe szeregi czasowe oparte na reprezentatywnej grupie podobnych podmiotów, w odniesieniu do których dostępny jest spread.

Jeżeli baza pomiędzy spreadem pojedynczego kontrahenta a spreadami zabezpieczeń z tytułu indeksowanych swapów ryzyka kredytowego nie jest uwzględniona w sposób zadowalający dla właściwego organu, instytucja uwzględnia w wartości zagrożonej jedynie 50 % wartości referencyjnej zabezpieczeń indeksowanych.

Zabezpieczenia, o których mowa w lit. b), można stosować wyłącznie do celów obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka związanego z CVA zgodnie z art. 373.

2. Instytucja nie uwzględnia innych rodzajów zabezpieczeń ryzyka kontrahenta przy obliczaniu wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka związanego z CVA. W szczególności swapy ryzyka kredytowego podzielone na transze lub uruchamiane n-tym niewykonaniem zobowiązania oraz obligacje powiązane z ryzykiem kredytowym nie są

uznanymi zabezpieczeniami do celów obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka związanego z CVA.

3. Uznanych zabezpieczeń uwzględnionych przy obliczaniu wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka związanego z CVA nie uwzględnia się przy obliczaniu wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka szczególnego, jak określono w tytule IV, ani nie uznaje się za środki ograniczające ryzyko kredytowe inne niż środki dotyczące ryzyka kredytowego kontrahenta z tego samego portfela transakcji.

CZĘŚĆ CZWARTA

DUŻE EKSPOZYCJE

SEKCJA I

ZASADY DOTYCZĄCE DUŻYCH EKSPOZYCJI

Artykuł 376

Przedmiot

Instytucje monitorują i kontrolują swoje duże ekspozycje zgodnie z niniejszą częścią.

Artykuł 377

Działalność wyłączona z zakresu rozporządzenia

Przepisów niniejszej części nie stosuje się do firm inwestycyjnych, które spełniają kryteria określone w art. 90 ust. 1 lub w art. 91 ust. 1.

Artykuł 378

Definicja

Do celów niniejszej części stosuje się poniższa definicja:

„ekspozycje” do celów niniejszej części oznaczają każdy składnik aktywów lub każdą pozycję pozabilansową, o których mowa w części trzeciej tytuł II rozdział 2 i którym nie nadano wag ryzyka ani stopni ryzyka.

Artykuł 379

Obliczanie wartości ekspozycji

1. Wartość ekspozycji wynikających z pozycji, o których mowa w załączniku II, oblicza się według jednej z metod określonych w części trzeciej tytuł II rozdział 6.
2. Instytucje posiadające zezwolenie na stosowanie metody modeli wewnętrznych zgodnie z art. 277 mogą stosować metodę modeli wewnętrznych do obliczania wartości ekspozycji z tytułu transakcji odkupu, transakcji pożyczek papierów wartościowych lub towarów, transakcji z obowiązkiem uzupełnienia zabezpieczenia kredytowego i transakcji z długim terminem rozliczenia.
3. Wartość ekspozycji wobec pojedynczych klientów zaliczonych do portfela handlowego obliczają te instytucje, które obliczają wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu operacji na portfelu handlowym zgodnie z częścią trzecią tytuł IV rozdział 2 art. 293, częścią trzecią tytuł V oraz, w stosownych przypadkach, częścią trzecią tytuł IV rozdział 5 poprzez zsumowanie wartości poniższych pozycji:

- a) nadwyżki wartości pozycji długich instytucji w stosunku do wartości jej pozycji krótkich we wszystkich instrumentach finansowych emitowanych przez danego klienta, przy czym wartość pozycji netto w każdym z różnych instrumentów oblicza się według metod określonych w części trzeciej tytuł IV rozdział 2;
- b) wartości ekspozycji netto w przypadku gwarantowania emisji instrumentu dłużnego lub kapitałowego;
- c) wartości ekspozycji z tytułu transakcji, umów i kontraktów zawieranych z danym klientem, o których mowa w art. 293 i 368–370, przy czym wartość takich ekspozycji oblicza się w sposób określony w tych artykułach w odniesieniu do obliczania wartości ekspozycji.

Do celów lit. b) wartość ekspozycji netto oblicza się poprzez odliczenie wartości tych pozycji z tytułu gwarantowania emisji, które są subskrybowane lub regwarantowane przez osoby trzecie na podstawie formalnej umowy, pomniejszając ją następnie o czynniki określone w art. 334.

Do celów lit. b) instytucje ustanawiają systemy monitorowania i kontroli swoich ekspozycji z tytułu gwarantowania emisji w okresie między podjęciem początkowego zobowiązania gwarancyjnego a następnym dniem roboczym, biorąc pod uwagę charakter ryzyka związanego z danymi rynkami.

Do celów lit. c) z odniesienia w art. 293 wyłącza się część trzecią tytuł II rozdział 3.

- 4. Łączną wartość ekspozycji wobec pojedynczych klientów lub grup powiązanych klientów oblicza się poprzez zsumowanie wartości ekspozycji zaliczonych do portfela handlowego oraz ekspozycji zaliczonych do portfela niehandlowego.
- 5. Wartość ekspozycji wobec grup powiązanych klientów oblicza się poprzez zsumowanie wartości ekspozycji wobec pojedynczych klientów należących do danej grupy.
- 6. Ekspozycje nie obejmują żadnej z poniższych pozycji:
 - a) w przypadku transakcji walutowych – ekspozycji powstałych w normalnym toku rozliczeń w terminie dwóch dni roboczych po dokonaniu płatności;
 - b) w przypadku transakcji kupna lub sprzedaży papierów wartościowych – ekspozycji powstałych w normalnym toku rozliczeń w terminie pięciu dni roboczych po dokonaniu płatności lub dostawie papierów wartościowych, w zależności od tego, co nastąpi wcześniej;
 - c) w przypadku świadczenia klientom usług w zakresie transferu środków pieniężnych, w tym usług płatniczych, rozliczeniowych i rozrachunkowych we wszystkich walutach, usług w zakresie bankowości korespondenckiej lub usług w zakresie rozliczeń, rozrachunków i przechowywania instrumentów finansowych – opóźnionych wpływów środków finansowych i innych ekspozycji wynikających z działalności klienta, które trwają nie dłużej niż do następnego dnia roboczego;
 - d) w przypadku świadczenia usług w zakresie transferu środków pieniężnych, w tym usług płatniczych, rozliczeniowych i rozrachunkowych we wszystkich walutach oraz usług w

zakresie bankowości korespondenckiej – śróddziennych ekspozycji wobec instytucji świadczących te usługi;

- e) ekspozycji odejmowanych od funduszy własnych zgodnie z art. 33, 53 i 63.
7. Aby móc ustalić fakt występowania grupy powiązanych klientów w odniesieniu do ekspozycji, o których mowa w art. 107 lit. l) i n), jeżeli istnieje ekspozycja z tytułu aktywów bazowych, oraz w odniesieniu do ekspozycji, o których mowa w art. 107 lit. p), jeżeli istnieją program i ekspozycja z tytułu aktywów bazowych, instytucja ocenia ten program, jego ekspozycje bazowe lub oba te elementy. W tym celu instytucja ocenia istotę gospodarczą i ryzyko nieodłącznie związane ze strukturą transakcji.
8. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia:
- a) wobec których z ekspozycji wymienionych w art. 107 lit. p) stosuje się sposób postępowania określony w niniejszym ustępie;
 - b) warunki i metody stosowane w celu ustalenia faktu występowania grupy powiązanych klientów w odniesieniu do takich ekspozycji.

EUNB przedstawia Komisji powyższe projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 1 stycznia 2014 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Artykuł 380 *Definicja instytucji do celów dużych ekspozycji*

Do celów obliczania wartości ekspozycji zgodnie z niniejszą częścią termin „instytucja” oznacza również każde przedsiębiorstwo prywatne lub publiczne, w tym jego oddziały, które spełnia warunki określone w definicji instytucji i posiada zezwolenie przyznane w państwie trzecim.

Artykuł 381 *Definicja dużej ekspozycji*

Ekspozycję instytucji wobec klienta lub grupy powiązanych klientów uznaje się za dużą ekspozycję, jeżeli jej wartość jest równa lub wyższa niż 10 % wartości uznanego kapitału tej instytucji.

Artykuł 382 *Zdolność do identyfikacji dużych ekspozycji oraz zarządzania nimi*

Instytucja posiada należyte procedury administracyjne i rachunkowe oraz adekwatne mechanizmy kontroli wewnętrznej do celów identyfikacji, zarządzania, monitorowania, rejestracji i sprawozdawczości w zakresie wszystkich dużych ekspozycji i ich późniejszych zmian, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

Artykuł 383
Wymogi w zakresie sprawozdawczości

1. Instytucja przedstawia właściwym organom poniższe informacje dotyczące każdej dużej ekspozycji, w tym dużych ekspozycji wyłączonych z zakresu stosowania art. 384 ust. 1:
 - a) dane wskazujące klienta lub grupę powiązanych klientów, wobec których instytucja posiada dużą ekspozycję;
 - b) wartość ekspozycji przed uwzględnieniem skutku ograniczenia ryzyka kredytowego, w stosownych przypadkach;
 - c) w stosownych przypadkach rodzaj ochrony kredytowej rzeczywistej lub nierzeczywistej;
 - d) wartość ekspozycji po uwzględnieniu skutku ograniczenia ryzyka kredytowego obliczonego do celów art. 384 ust. 1.

Jeżeli instytucja podlega przepisom części trzeciej tytuł II rozdział 3, właściwym organom udostępnia się jej 20 największych ekspozycji na zasadzie skonsolidowanej, z wyjątkiem ekspozycji wyłączonych z zakresu stosowania art. 384 ust. 1.

2. Sprawozdania przedstawia się co najmniej dwa razy do roku.
3. EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia:
 - a) jednolitych wzorów sprawozdań określonych w ust. 2, które są proporcjonalne do charakteru, skali i złożoności działalności instytucji, oraz instrukcji dotyczących stosowania tych wzorów;
 - b) częstotliwości i terminów przedstawiania sprawozdań, o których mowa w ust. 2;
 - c) rozwiązań informatycznych stosowanych przy przedstawianiu sprawozdań, o których mowa w ust. 2.

EUNB przedstawia Komisji powyższe projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia 1 stycznia 2013 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Artykuł 384
Limit dużych ekspozycji

1. Instytucja nie przyjmuje na siebie ekspozycji wobec klienta lub grupy powiązanych klientów, której wartość po uwzględnieniu skutku ograniczenia ryzyka kredytowego zgodnie z art. 388–392 przekracza 25 % wartości jej uznanego kapitału. Jeżeli klient jest instytucją lub jeżeli do grupy powiązanych klientów należy co najmniej jedna instytucja, wartość ta nie może przekroczyć 25 % wartości uznanego kapitału instytucji lub kwoty 150 mln EUR, w zależności od tego, która z tych wartości jest wyższa, pod warunkiem że suma wartości

ekspozycji wobec wszystkich powiązanych klientów niebędących instytucjami, po uwzględnieniu skutku ograniczenia ryzyka kredytowego zgodnie z art. 388–392, nie przekracza 25 % wartości uznanego kapitału instytucji.

Jeżeli kwota 150 mln EUR jest wyższa niż 25 % wartości uznanego kapitału instytucji, wartość ekspozycji po uwzględnieniu skutku ograniczenia ryzyka kredytowego zgodnie z art. 388–392 nie może przekraczać limitu, który jest racjonalny w świetle uznanego kapitału instytucji. Instytucja określa ten limit zgodnie z zasadami i procedurami, o których mowa w art. 79 dyrektywy [do wstawienia przez OP], w celu uwzględnienia i kontroli ryzyka koncentracji. Limit nie przekracza 100 % wartości uznanego kapitału instytucji.

Właściwe organy mogą ustalić limit niższy niż 150 mln EUR, o czym informują EUNB i Komisję.

2. Z zastrzeżeniem art. 385 instytucja stale przestrzega odpowiedniego limitu ustanowionego w ust. 1.
3. Do aktywów stanowiących wierzytelności oraz innych ekspozycji wobec uznanych firm inwestycyjnych z państw trzecich można stosować taki sam sposób postępowania, jaki określono w ust. 1.
4. Limity określone w niniejszym artykule można przekraczać w przypadku ekspozycji zaliczonych do portfela handlowego instytucji, jeżeli są spełnione poniższe warunki:
 - a) wartość ekspozycji zaliczonej do portfela niehandlowego wobec danego klienta lub danej grupy klientów nie przekracza limitu określonego w ust. 1, przy czym limit ten oblicza się na podstawie wartości uznanego kapitału, w związku z czym nadwyżka jest w całości zaliczona do portfela handlowego;
 - b) instytucja spełnia dodatkowy wymóg w zakresie funduszy własnych dotyczący nadwyżki w stosunku do limitu, o którym mowa w ust. 1, i który oblicza się zgodnie z art. 386 i 387;
 - c) jeżeli upłynął okres maksymalnie 10 dni od dnia wystąpienia nadwyżki, wartość ekspozycji zaliczonej do portfela handlowego wobec danego klienta lub danej grupy powiązanych klientów nie może przekraczać 500 % wartości uznanego kapitału instytucji;
 - d) suma wartości wszystkich nadwyżek, które utrzymują się dłużej niż 10 dni, nie może przekraczać 600 % wartości uznanego kapitału instytucji.

Po każdym przypadku przekroczenia limitu instytucja niezwłocznie zgłasza właściwym organom wysokość nadwyżki i nazwę danego klienta.

Artykuł 385

Zgodność z wymogami w zakresie dużych ekspozycji

1. Jeżeli, w wyjątkowych przypadkach, wartość ekspozycji przekracza limit określony w art. 384 ust. 1, instytucja niezwłocznie zgłasza tę wartość ekspozycji właściwym organom, które w

uzasadnionych okolicznościach mogą przyznać instytucji kredytowej ograniczony czas na dostosowanie się do tego limitu.

Jeżeli kwota 150 mln EUR, o której mowa w art. 384 ust. 1, ma zastosowanie, właściwe organy mogą w poszczególnych przypadkach zezwolić na przekroczenie limitu 100 % ustalonego w odniesieniu do funduszy własnych instytucji kredytowej.

2. W przypadku odstępstwa od obowiązku wypełniania przez instytucję w ujęciu indywidualnym lub subskonsolidowanym zobowiązań nałożonych przepisami niniejszej części na mocy art. 6 ust. 1 lub jeżeli do instytucji dominujących z państwa członkowskiego stosują się przepisy art. 8, należy podjąć środki zapewniające zadowalającą alokację ryzyka w ramach grupy.

Artykuł 386

Obliczanie dodatkowych wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu dużych ekspozycji zaliczonych do portfela handlowego

1. Wartość nadwyżki, o której mowa w art. 384 ust. 4 lit. b), oblicza się poprzez wyodrębnienie tych składników łącznej ekspozycji z tytułu transakcji wobec danego klienta lub danej grupy klientów, którym przypisano najwyższe wymogi w zakresie ryzyka szczególnego określone w części trzeciej tytuł IV rozdział 2 lub wymogi określone w art. 293 oraz w części trzeciej tytuł V i których suma jest równa wysokości nadwyżki, o której mowa w art. 384 ust. 4 lit. a).
2. Jeżeli nadwyżka nie trwa dłużej niż 10 dni, dodatkowy wymóg kapitałowy w stosunku do tych składników wynosi 200 % wartości wymogów, o których mowa w ust. 1.
3. Po upływie dziesięciu dni od chwili wystąpienia nadwyżki należy przyporządkować składniki tej nadwyżki wyodrębnione zgodnie z ust. 1 do odpowiedniego wiersza kolumny 1 tabeli 1 w kolejności od najniższych do najwyższych wymogów w zakresie ryzyka szczególnego określonych w części trzeciej tytuł IV rozdział 2 lub wymogów określonych w art. 293 oraz w części trzeciej tytuł V. Dodatkowy wymóg w zakresie funduszy własnych równa się sumie wymogów w zakresie ryzyka szczególnego określonych w części trzeciej tytuł IV rozdział 2 lub wymogów określonych w art. 293 oraz w części trzeciej tytuł V w odniesieniu do tych składników, pomnożonych przez odpowiedni czynnik określony w kolumnie 2 tabeli 1.

Tabela 1	
Kolumna 1: nadwyżka w stosunku do limitów (na podstawie udziału ekspozycji w uznanym kapitale)	Kolumna 2: czynnik
Do 40 %	200 %
40 %–60 %	300 %
60 %–80 %	400 %
80 %–100 %	500 %
100 %–250 %	600 %

Powyżej 250 %	900 %
---------------	-------

Artykuł 387

Procedury zapobiegające unikaniu dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych

Instytucje nie mogą celowo unikać dodatkowych wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ekspozycji o wartości przekraczającej limit określony w art. 384 ust. 1, o których mowa w art. 386 i którym podlegałyby w innych przypadkach, jeżeli te ekspozycje trwałyby dłużej niż 10 dni, poprzez czasowe przeniesienie tych ekspozycji na inne przedsiębiorstwo, należące lub nienależące do tej samej grupy, lub poprzez przeprowadzanie sztucznych transakcji w celu likwidacji ekspozycji przed upływem 10 dni i utworzenia nowej ekspozycji.

Instytucje stosują systemy gwarantujące, że każde przeniesienie ekspozycji powodujące skutki określone w akapicie pierwszym zostanie niezwłocznie zgłoszone właściwym organom.

Artykuł 388

Uznane techniki ograniczania ryzyka

1. Do celów art. 389–392 termin „gwarancja” obejmuje kredytowe instrumenty pochodne uznane zgodnie z częścią trzecią tytuł II rozdział 4, inne niż obligacje powiązane z ryzykiem kredytowym.
2. Z zastrzeżeniem ust. 3 niniejszego artykułu, jeżeli na mocy art. 389–392 dozwolone jest uznawanie ochrony kredytowej rzeczywistej lub nierzeczywistej, ochrona taka musi spełniać wymogi dotyczące kwalifikowania się i inne wymogi określone w części trzeciej tytuł II rozdział 4.
3. Jeżeli instytucja stosuje przepisy art. 390 ust. 2, uznawanie ochrony kredytowej rzeczywistej podlega stosownym wymogom zgodnie z częścią trzecią tytuł II rozdział 3. Do celów niniejszej sekcji instytucja kredytowa nie bierze pod uwagę zabezpieczenia, o którym mowa w art. 195 ust. 3–5, chyba że jest to dozwolone na mocy art. 391.
4. Instytucje analizują w zakresie, w jakim jest to możliwe, swoje ekspozycje wobec wystawców zabezpieczenia, dostawców ochrony kredytowej nierzeczywistej i aktywów bazowych zgodnie z art. 379 ust. 7 pod względem ewentualnych koncentracji oraz w stosownych przypadkach podejmują działania i zgłaszają swojemu właściwemu organowi wszelkie istotne ustalenia.

Artykuł 389

Wyłączenia

1. Z zakresu stosowania art. 384 ust. 1 wyłącza się poniższe ekspozycje:
 - a) pozycje aktywów stanowiące należności od rządów lub banków centralnych, którym w postaci niezabezpieczonej przypisano by wagę ryzyka równą 0 % zgodnie z częścią trzecią tytuł II rozdział 2;

- b) pozycje aktywów stanowiące należności od organizacji międzynarodowych lub wielostronnych banków rozwoju, którym w postaci niezabezpieczonej przypisano by wagę ryzyka równą 0 % zgodnie z częścią trzecią tytuł II rozdział 2;
- c) pozycje aktywów stanowiące należności zabezpieczone wyraźnymi gwarancjami rządów, banków centralnych, organizacji międzynarodowych, wielostronnych banków rozwoju lub podmiotów sektora publicznego, gdy niezabezpieczonym należnościom od jednostki zapewniającej gwarancję przypisuje się wagę ryzyka równą 0 % zgodnie z częścią trzecią tytuł II rozdział 2;
- d) inne ekspozycje odnoszące się do rządów, banków centralnych, organizacji międzynarodowych, wielostronnych banków rozwoju lub podmiotów sektora publicznego lub gwarantowane przez nie, gdy niezabezpieczonym należnościom od jednostki, w stosunku do której istnieje ekspozycja lub która udziela gwarancji ekspozycji, przypisuje się wagę ryzyka równą 0 % zgodnie z częścią trzecią tytuł II rozdział 2;
- e) pozycje aktywów stanowiące należności od samorządów regionalnych lub władz lokalnych państw członkowskich, gdy tym należnościom przypisuje się wagę ryzyka równą 0 % zgodnie z częścią trzecią tytuł II rozdział 2, oraz inne ekspozycje wobec tych władz regionalnych lub lokalnych bądź gwarantowane przez nie stanowiące należności, którym przypisano by wagę ryzyka równą 0 % zgodnie z częścią trzecią tytuł II rozdział 2;
- f) ekspozycje wobec kontrahentów, o których mowa w art. 108 ust. 6 lub art. 108 ust. 7, jeżeli przypisuje się im wagę ryzyka równą 0 % zgodnie z częścią trzecią tytuł II rozdział 2. Ekspozycje niespełniające tych kryteriów, niezależnie od tego, czy są wyłączone z zakresu stosowania art. 384 ust. 1, traktuje się jako ekspozycje wobec osoby trzeciej;
- g) pozycje aktywów i inne ekspozycje zabezpieczone depozytami gotówkowymi złożonymi w instytucji kredytującej lub w instytucji będącej jednostką dominującą lub jednostką zależną instytucji kredytującej;
- h) pozycje aktywów i inne ekspozycje zabezpieczone certyfikatami depozytowymi wyemitowanymi przez instytucję kredytującą lub przez instytucję będącą jednostką dominującą lub jednostką zależną instytucji kredytującej i zdeponowanymi w jednej z nich;
- i) ekspozycje wynikające z niewykorzystanych zobowiązań kredytowych, które zostały sklasyfikowane jako pozabilansowe pozycje niskiego ryzyka w załączniku I, pod warunkiem że z klientem lub z grupą powiązanych klientów zawarto umowę, na mocy której zobowiązanie może być wykorzystane wyłącznie wtedy, gdy zagwarantowano, że nie spowoduje to przekroczenia limitu stosującego się na mocy art. 384 ust. 1;
- j) ekspozycje z tytułu transakcji wobec partnerów centralnych i wkłady do funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania wnoszone na rzecz partnerów centralnych;
- k) ekspozycje z tytułu systemów gwarantowania depozytów zgodnie z dyrektywą 94/19/WE wynikające z finansowania tych systemów, jeżeli na instytucjach

członkowskich tego systemu ciąży zobowiązanie prawne lub umowne dotyczące ich finansowania.

Środki pieniężne otrzymane z tytułu obligacji powiązanej z ryzykiem kredytowym wyemitowanej przez instytucję oraz kredyty udzielone i depozyty złożone przez kontrahenta na rzecz instytucji, objęte umową o kompensowaniu pozycji bilansowych zgodnie z częścią trzecią tytuł II rozdział 4, wchodzi w zakres stosowania przepisów lit. g).

2. Państwa członkowskie lub właściwe organy mogą całkowicie lub częściowo wyłączyć poniższe ekspozycje z zakresu stosowania art. 384 ust. 1:

- a) obligacje zabezpieczone wchodzące w zakres stosowania art. 124 ust. 1 i art. 124 ust. 2;
- b) pozycje aktywów stanowiące należności od samorządów regionalnych lub władz lokalnych państw członkowskich, gdy tym należnościom przypisuje się wagę ryzyka równą 20 % zgodnie z częścią trzecią tytuł II rozdział 2, oraz inne ekspozycje wobec tych władz regionalnych lub lokalnych bądź gwarantowane przez nie stanowiące należności, którym przypisano by wagę ryzyka równą 20 % zgodnie z częścią trzecią tytuł II rozdział 2;
- c) ekspozycje instytucji wobec jej jednostki dominującej, wobec innych jednostek zależnych tej jednostki dominującej lub wobec własnych jednostek zależnych, w tym udziały kapitałowe i innego rodzaju udziały, w zakresie, w jakim te jednostki są objęte nadzorem na zasadzie skonsolidowanej, któremu podlega sama instytucja, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem lub z równoważnymi przepisami obowiązującymi w państwie trzecim; ekspozycje niespełniające tych kryteriów, niezależnie od tego, czy są wyłączone z zakresu stosowania art. 384 ust. 1, traktuje się jako ekspozycje wobec osoby trzeciej;
- d) pozycje aktywów stanowiące należności od regionalnych lub centralnych instytucji kredytowych, z którymi dana instytucja kredytowa jest stowarzyszona w sieci zgodnie z przepisami prawnymi lub ustawowymi i które na mocy tych przepisów są odpowiedzialne za rozliczenia środków pieniężnych w ramach sieci oraz inne ekspozycje, w tym udziały kapitałowe lub innego rodzaju udziały, wobec tych instytucji;
- e) pozycje aktywów stanowiące należności od instytucji kredytowych i inne ekspozycje wobec instytucji kredytowych ustanowione przez instytucje kredytowe działające na zasadach niekonkurencyjnych i udzielające kredytów w ramach programów ustawodawczych lub swoich statutów, do celów wspierania określonych sektorów gospodarki przy pewnej formie nadzoru ze strony rządu lub ograniczeń w odniesieniu do wykorzystania tych kredytów, pod warunkiem że wynikają z nich odpowiednie ekspozycje, które są przekazywane beneficjentom za pośrednictwem innych instytucji kredytowych;
- f) pozycje aktywów stanowiące należności od instytucji i inne ekspozycje wobec instytucji, pod warunkiem że te ekspozycje nie stanowią funduszy własnych takich instytucji, ich termin zapadalności nie przekracza następnego dnia roboczego i nie są denominowane w jednej z głównych walut handlowych;

- g) pozycje aktywów stanowiące należności od banków centralnych w postaci rezerwy obowiązkowej przetrzymywanej w tych bankach centralnych, denominowane w ich walutach krajowych;
- h) pozycje aktywów stanowiące należności od rządów w postaci ustawowych wymogów w zakresie płynności, przetrzymywane w postaci rządowych papierów wartościowych, denominowane i finansowane w ich walutach krajowych, pod warunkiem że za zgodą właściwego organu ocena kredytowa tych rządów dokonana przez wyznaczoną ECAI jest ratingiem na poziomie inwestycyjnym;
- i) 50 % pozabilansowych akredytyw dokumentowych średniego/niskiego ryzyka i pozabilansowych niewykorzystanych zobowiązań kredytowych średniego/niskiego ryzyka, o których mowa w załączniku I i pod warunkiem uzyskania zgody właściwych organów, 80 % gwarancji innych niż gwarancje kredytowe, które wynikają z przepisów ustawowych lub wykonawczych, i które są udzielane ich członkom przez fundusze gwarancji wzajemnych posiadające status instytucji kredytowej;
- j) prawnie wymagane gwarancje stosowane przy wypłacaniu kredytobiorcy hipotecznemu kredytowi hipotecznego finansowanego poprzez emisję obligacji zabezpieczonych hipoteką przed prawomocnym wpisem hipoteki do księgi wieczystej, pod warunkiem że gwarancji nie wykorzystuje się do ograniczenia ryzyka przy obliczaniu wartości aktywów ważonych ryzykiem;
- k) aktywa stanowiące wierzytelności i inne ekspozycje wobec uznanych giełd.

Artykuł 390

Obliczanie skutku stosowania technik ograniczania ryzyka kredytowego

1. Aby obliczyć wartości ekspozycji do celów art. 384 ust. 1, instytucja może stosować „w pełni skorygowaną wartość ekspozycji” obliczoną zgodnie z częścią trzecią tytuł II rozdział 4, biorąc pod uwagę ograniczenie ryzyka kredytowego, korekty z tytułu zmienności oraz ewentualne niedopasowanie terminów zapadalności (E*).
2. Instytucja posiadająca zezwolenie na stosowanie własnych oszacowań LGD i współczynników konwersji w odniesieniu do kategorii ekspozycji zgodnie z częścią trzecią tytuł II rozdział 3 może – po uzyskaniu zezwolenia właściwych organów – uznawać skutki zabezpieczenia finansowego przy obliczaniu wartości ekspozycji do celów art. 384 ust. 1.

Właściwe organy udzielają zezwoleń, o którym mowa w poprzednim akapicie wyłącznie wtedy, gdy instytucja może oszacować skutki zabezpieczenia finansowego dla jej ekspozycji w oderwaniu od innych aspektów związanych z LGD.

Instytucja stosuje takie procedury, aby jej oszacowania w wystarczającym stopniu umożliwiały pomniejszenie wartości ekspozycji w celu zachowania zgodności z przepisami art. 384.

Jeżeli instytucja posiada zezwolenie na stosowanie własnych oszacowań skutków zabezpieczenia finansowego, robi to w sposób spójny z metodą przyjętą przy obliczaniu wymogów w zakresie funduszy własnych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

Instytucje posiadające zezwolenie na stosowanie własnych oszacowań LGD i współczynników konwersji w odniesieniu do kategorii ekspozycji zgodnie z częścią trzecią tytułu II rozdział 3, które nie obliczają wartości swoich ekspozycji według metody określonej w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, mogą stosować kompleksową metodę ujmowania zabezpieczeń finansowych lub metodę określoną w art. 392 ust. 1 lit. b) do obliczania wartości ekspozycji.

3. Instytucja, która stosuje kompleksową metodę ujmowania zabezpieczeń finansowych lub która posiada zezwolenie na stosowanie metody opisanej w ust. 2 niniejszego artykułu przy obliczaniu wartości ekspozycji do celów art. 384 ust. 1, prowadzi okresowe testy warunków skrajnych koncentracji ryzyka kredytowego obejmujące również możliwą do uzyskania wartość wszelkich ustanowionych zabezpieczeń.

Okresowe testy warunków skrajnych, o których mowa w akapicie pierwszym, dotyczą ryzyka związanego z potencjalnymi zmianami warunków rynkowych, które mogłyby niekorzystnie wpłynąć na adekwatność funduszy własnych instytucji, oraz ryzyka związanego z realizacją zabezpieczenia w sytuacjach skrajnych.

Prowadzone testy warunków skrajnych są adekwatne i odpowiednie z punktu widzenia oceny takiego ryzyka.

Jeżeli okresowy test warunków skrajnych wykaże niższą możliwą do uzyskania wartość ustanowionego zabezpieczenia niż wartość dopuszczalna przy stosowaniu kompleksowej metody ujmowania zabezpieczeń finansowych lub metody określonej w ust. 2, w zależności od przypadku, wartość zabezpieczenia uznawanego przy obliczaniu wartości ekspozycji do celów art. 384 ust. 1 jest odpowiednio zmniejszana.

Instytucje, o których mowa w akapicie pierwszym, w swoich strategiach przeciwdziałania ryzyku koncentracji uwzględniają:

- a) zasady i procedury przeciwdziałania ryzyku związanemu z niedopasowaniami terminów zapadalności ekspozycji i terminów rozliczenia ochrony kredytowej tych ekspozycji;
- b) zasady i procedury na wypadek, gdyby test warunków skrajnych wykazywał niższą możliwą do uzyskania wartość ustanowionego zabezpieczenia niż wartość uwzględniana przy stosowaniu kompleksowej metody ujmowania zabezpieczeń finansowych lub metody określonej w ust. 2;
- c) zasady i procedury dotyczące koncentracji ryzyka związanego ze stosowaniem technik ograniczania ryzyka kredytowego, w szczególności dużych pośrednich zaangażowań kredytowych, na przykład wobec jednego emitenta papierów wartościowych przyjętych jako zabezpieczenie.

Artykuł 391

Ekspozycje wynikające z udzielania kredytów hipotecznych

1. Do celów obliczania wartości ekspozycji lub jakiegokolwiek części ekspozycji zabezpieczonej hipoteką na nieruchomości mieszkalnej instytucja może pomniejszyć wartość ekspozycji o kwotę stanowiącą do 50 % wartości danej nieruchomości mieszkalnej, jeżeli jest spełniony jeden z poniższych warunków:

- a) ekspozycja jest zabezpieczona hipoteką na nieruchomości mieszkalnej lub udziałami w fińskich przedsiębiorstwach mieszkaniowych działających zgodnie z fińską ustawą o przedsiębiorstwach mieszkaniowych z 1991 r. lub z późniejszymi odpowiadającymi jej aktami prawnymi;
- b) ekspozycja dotyczy transakcji leasingowej, na mocy której leasingodawca zachowuje pełne prawo własności do nieruchomości mieszkalnej będącej przedmiotem leasingu dopóty, dopóki leasingobiorca nie skorzysta z prawa opcji zakupu.

Wartość nieruchomości oblicza się na podstawie norm rozważnej wyceny określonych w przepisach ustawowych, wykonawczych i administracyjnych. W odniesieniu do nieruchomości mieszkalnej wyceny dokonuje się co najmniej raz na trzy lata.

Wymogi zawarte w art. 203 i w art. 224 ust. 1 stosują się do celów niniejszego ustępu.

„Nieruchomość mieszkalna” oznacza miejsce zamieszkania przeznaczone do zamieszkiwania lub oddania w najem przez właściciela.

- 2. Do celów obliczania wartości ekspozycji lub jakiegokolwiek części ekspozycji zabezpieczonej hipoteką na nieruchomości komercyjnej instytucja kredytowa może pomniejszyć wartość ekspozycji o kwotę stanowiącą do 50 % wartości danej nieruchomości komercyjnej wyłącznie wtedy, gdy zainteresowane właściwe organy w państwie członkowskim, w którym znajduje się dana nieruchomość komercyjna, zezwolą na przypisanie poniższym rodzajom ekspozycji wagi ryzyka równej 50 % na podstawie tych samych warunków określonych w art. 121:

- a) ekspozycjom zabezpieczonym hipotekami na biurach lub innych nieruchomościach komercyjnych lub zabezpieczonym udziałami w fińskich przedsiębiorstwach mieszkaniowych działających zgodnie z fińską ustawą o przedsiębiorstwach mieszkaniowych z 1991 r. lub z późniejszymi odpowiednimi aktami prawnymi, w odniesieniu do biur lub innych nieruchomości komercyjnych;
- b) ekspozycjom związanym z transakcjami leasingu nieruchomości dotyczącymi biur lub innych nieruchomości komercyjnych.

Wartość nieruchomości oblicza się na podstawie norm rozważnej wyceny określonych w przepisach ustawowych, wykonawczych i administracyjnych.

Nieruchomość komercyjna jest w pełni wykończona, została oddana w leasing oraz przynosi odpowiedni przychód z czynszu.

Artykuł 392 *Metoda substytucyjna*

- 1. Jeżeli ekspozycja wobec klienta jest objęta gwarancją osoby trzeciej lub zabezpieczeniem wyemitowanym przez osobę trzecią, instytucja może:
 - a) traktować część ekspozycji objętą gwarancją jako ekspozycję ponoszoną w stosunku do gwaranta, a nie do klienta, pod warunkiem że niezabezpieczonej ekspozycji wobec gwaranta przypisana byłaby taka sama waga ryzyka jak waga ryzyka niezabezpieczonej ekspozycji wobec klienta zgodnie z częścią trzecią tytułu II rozdział 2 lub niższa waga;

- b) traktować część ekspozycji zabezpieczonej wartością rynkową uznanego zabezpieczenia jako ponoszoną w stosunku do osoby trzeciej, a nie do klienta, o ile taka ekspozycja jest objęta zabezpieczeniem i pod warunkiem że zabezpieczonej części ekspozycji zostałaby przypisana taka sama waga ryzyka jak waga ryzyka niezabezpieczonej ekspozycji wobec klienta zgodnie z częścią trzecią tytuł II rozdział 2 lub niższa waga.

Instytucja kredytowa nie stosuje podejścia, o którym mowa w lit. b) akapitu pierwszego, jeżeli zachodzi niedopasowanie pomiędzy terminem zapadalności ekspozycji a terminem rozliczenia ochrony.

Do celów niniejszej części instytucja może stosować kompleksową metodę ujmowania zabezpieczeń finansowych i sposób traktowania, o którym mowa w lit. b) akapitu pierwszego, wyłącznie wtedy, gdy do celów art. 87 dopuszcza się stosowanie zarówno kompleksowej metody ujmowania zabezpieczeń finansowych, jak i uproszczonej metody ujmowania zabezpieczeń finansowych.

2. W przypadkach, w których instytucja kredytowa stosuje przepisy ust. 1 lit. a):

- a) jeżeli gwarancja jest denominowana w walucie innej niż waluta, w której jest denominowana ekspozycja, wartość ekspozycji uznanej za zabezpieczoną oblicza się zgodnie z przepisami dotyczącymi ujmowania niedopasowań walutowych w odniesieniu do ochrony kredytowej nierzeczywistej zawartymi w części trzeciej tytuł II rozdział 4;
- b) niedopasowania między terminem zapadalności ekspozycji a terminem rozliczenia ochrony traktuje się zgodnie z przepisami dotyczącymi ujmowania niedopasowań terminów zapadalności zawartymi w części trzeciej tytuł II rozdział 4;
- c) ochrona częściowa może zostać uznana zgodnie z podejściem określonym w części trzeciej tytuł II rozdział 4.

CZĘŚĆ PIĄTA

EKSPOZYCJE Z TYTUŁU PRZENIESIONEGO RYZYKA KREDYTOWEGO

Tytuł I

Przepisy ogólne do celów niniejszej części

Artykuł 393

Zakres stosowania

Przepisy tytułów II i III stosuje się do nowych sekurytyzacji wyemitowanych w dniu 1 stycznia 2011 r. lub po tej dacie. Przepisy tytułów II i III stosuje się po dniu 31 grudnia 2014 r. do istniejących sekurytyzacji, jeżeli nowe ekspozycje bazowe są do nich dodawane lub zamieniane po tej dacie.

Tytuł II

Wymogi dla instytucji inwestujących

Artykuł 394 *Utrzymane udziały emitenta*

1. Instytucja inna niż jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca lub pierwotny kredytodawca jest eksponowana na ryzyko kredytowe z tytułu pozycji sekurytyzacyjnej w jej portfelu handlowym lub niehandlowym, tylko jeżeli jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca lub pierwotny kredytodawca wyraźnie ujawnili wobec danej instytucji, że będą stale utrzymywać istotny udział gospodarczy netto, który w żadnym przypadku nie będzie mniejszy niż 5 %.

Jako „utrzymywanie istotnego udziału gospodarczego netto nie mniejszego niż 5 %” uznaje się tylko jedną z poniższych pozycji:

- a) utrzymywanie nie mniej niż 5 % wartości nominalnej każdej transzy sprzedanej lub przekazanej inwestorom;
- b) w przypadku sekurytyzacji ekspozycji odnawialnych – utrzymywanie przez jednostkę inicjującą udziału wynoszącego co najmniej 5 % wartości nominalnej sekurytyzowanych ekspozycji;
- c) utrzymywanie losowo wybranych ekspozycji odpowiadających nie mniej niż 5 % kwoty nominalnej sekurytyzowanych ekspozycji, jeżeli w przeciwnym wypadku ekspozycje takie zostałyby poddane sekurytyzacji w ramach programu sekurytyzacji, pod warunkiem że liczba potencjalnych sekurytyzowanych ekspozycji jest pierwotnie nie mniejsza niż 100;
- d) utrzymywanie transzy pierwszej straty oraz w razie potrzeby innych transzy o takim samym lub wyższym profilu ryzyka niż transze przekazane lub sprzedane inwestorom i których termin zapadalności nie jest wcześniejszy niż transzy przekazanych lub sprzedanych inwestorom, tak aby utrzymana wartość wynosiła ogółem nie mniej niż 5 % wartości nominalnej sekurytyzowanych ekspozycji.

Udział gospodarczy netto oblicza się w momencie początkowym i stale utrzymuje. Wobec udziału gospodarczego netto, w tym utrzymanych pozycji, udziałów lub ekspozycji, nie stosuje się żadnych metod ograniczenia ryzyka kredytowego ani pozycji krótkich lub innych instrumentów zabezpieczających. Nie można go też sprzedać. Udział gospodarczy netto określa się na podstawie wartości referencyjnej pozycji pozabilansowych.

Do poszczególnych sekurytyzacji nie stosuje się wielokrotnie wymogów dotyczących utrzymania.

2. Jeżeli unijna dominująca instytucja kredytowa lub unijna finansowa spółka holdingowa bądź jedna z jej jednostek zależnych jako jednostka inicjująca lub jednostka sponsorująca sekurytyzuje ekspozycje z kilku instytucji kredytowych, firm inwestycyjnych lub innych instytucji finansowych objętych zakresem nadzoru na zasadzie skonsolidowanej, wymóg, o

którym mowa w ust. 1, może zostać spełniony na podstawie skonsolidowanej sytuacji powiązanej unijnej dominującej instytucji kredytowej lub unijnej finansowej spółki holdingowej.

Akapit pierwszy stosuje się tylko w przypadku, gdy instytucje kredytowe, firmy inwestycyjne lub instytucje finansowe, które utworzyły sekurytyzowane ekspozycje, zobowiązały się do przestrzegania wymogów określonych w art. 397 oraz do terminowego dostarczania jednostce inicjującej lub jednostce sponsorującej i unijnej dominującej instytucji kredytowej lub unijnej finansowej spółce holdingowej informacji potrzebnych do spełnienia wymogów, o których mowa w art. 398.

3. Ustęp 1 nie ma zastosowania w przypadkach, w których sekurytyzowane ekspozycje stanowią należności lub należności warunkowe od następujących podmiotów lub są przez te podmioty w pełni, bezwarunkowo i nieodwołalnie gwarantowane:
 - a) rządy lub banki centralne;
 - b) samorządy regionalne, władze lokalne lub podmioty sektora publicznego państw członkowskich;
 - c) instytucje, którym przypisuje się zgodnie z częścią trzecią tytuł II rozdział 2 wagę ryzyka równą 50 % lub mniej;
 - d) wielostronne banki rozwoju.
4. Ustęp 1 nie ma zastosowania do:
 - a) transakcji opartych na wyraźnym, przejrzystym i dostępnym indeksie, jeżeli bazowe podmioty referencyjne są identyczne z podmiotami tworzącymi indeks podmiotów, który jest szeroko wykorzystywany w obrocie, lub jeżeli stanowią one inne zbywalne papiery wartościowe niebędące pozycjami sekurytyzacyjnymi;
 - b) kredytów konsorcjalnych, nabytych wierzytelności lub swapów ryzyka kredytowego, jeżeli instrumenty te nie są używane do „przetwarzania” lub zabezpieczania sekurytyzacji objętej ust. 1.

Artykuł 395 *Należyta staranność*

1. Zarówno przed dokonaniem inwestycji, jak i w stosownych przypadkach po jej dokonaniu instytucje są w stanie wykazać przed właściwymi organami dla każdej ze swoich poszczególnych pozycji sekurytyzacyjnych, że mają wszechstronną i dogłębną wiedzę na temat formalnych zasad polityki i procedur oraz że wdrożyły takie formalne zasady polityki i procedury, które są odpowiednie dla posiadanych przez nie portfeli handlowych i niehandlowych oraz współmierne do profilu ryzyka ich inwestycji w pozycje sekurytyzowane, do celów analizowania i rejestrowania:
 - a) informacji ujawnianych na mocy art. 394 ust. 1 przez jednostki inicjujące lub jednostki sponsorujące w celu określenia udziału gospodarczego netto, który stale utrzymują w sekurytyzacji;

- b) charakterystyki ryzyka poszczególnych pozycji sekurytyzacyjnych;
- c) charakterystyki ryzyka ekspozycji stanowiących bazę pozycji sekurytyzacyjnej;
- d) reputacji jednostek inicjujących lub sponsorujących i danych dotyczących strat poniesionych w związku z wcześniejszymi sekurytyzacjami prowadzonymi przez te jednostki w odpowiednich kategoriach ekspozycji stanowiących bazę pozycji sekurytyzacyjnej;
- e) oświadczeń złożonych przez jednostki inicjujące lub sponsorujące bądź przez ich przedstawicieli lub doradców i ujawnionych przez nich informacji w kwestii dochowania przez nie należytej staranności w odniesieniu do sekurytyzowanych ekspozycji oraz, w stosownych przypadkach, w kwestii jakości zabezpieczenia sekurytyzowanych ekspozycji;
- f) w stosownych przypadkach – metodyk i koncepcji, na których opiera się wycena zabezpieczenia sekurytyzowanych ekspozycji, oraz zasad polityki przyjętych przez jednostki inicjujące lub sponsorujące w celu zapewnienia niezależności rzeczoznawcy;
- g) wszystkich cech strukturalnych sekurytyzacji, które mogą mieć istotny wpływ na wyniki pozycji sekurytyzacyjnych instytucji.

Instytucje regularnie przeprowadzają własne testy warunków skrajnych, które są odpowiednie dla ich pozycji sekurytyzacyjnych. W tym celu instytucje mogą opierać się na modelach finansowych opracowanych przez ECAI, pod warunkiem że instytucje mogą wykazać na żądanie, że przed dokonaniem inwestycji dołożyły należytych starań w celu potwierdzenia istotnych założeń modelu i jego struktury oraz poznania metodyki, założeń i wyników.

2. Instytucje niebędące jednostkami inicjującymi, jednostkami sponsorującymi ani pierwotnymi kredytodawcami ustalają formalne procedury, które są odpowiednie dla ich portfela handlowego i niehandlowego oraz współmierne do profilu ryzyka ich inwestycji w sekurytyzowane pozycje, w celu ciągłego i odpowiednio wczesnego monitorowania informacji na temat wyników ekspozycji stanowiących bazę ich pozycji sekurytyzacyjnych. W stosownych przypadkach procedury te obejmują typ ekspozycji, udział procentowy kredytów przeterminowanych o ponad 30, 60 i 90 dni, współczynnik niewykonania zobowiązań, częstość przedterminowych spłat, kredyty postawione w stan natychmiastowej wymagalności, rodzaj zabezpieczenia i w czym jest posiadaniu oraz rozkład częstości punktowych ocen zdolności kredytowej lub inne środki oceny wiarygodności kredytowej odnoszące się do wszystkich ekspozycji bazowych, dywersyfikację sektorową i geograficzną, rozkład częstości relacji zadłużenia do zabezpieczenia w przedziałach ułatwiających odpowiednią analizę wrażliwości. Jeżeli ekspozycje bazowe są same w sobie pozycjami sekurytyzacyjnymi, instytucje dysponują informacjami określonymi w niniejszym akapicie dotyczącymi nie tylko sekurytyzacyjnych transz bazowych, takimi jak nazwa emitenta i jakość kredytowa, ale również dotyczącymi cech i wyników puli stanowiących bazę tych transz sekurytyzacyjnych.

Instytucje dysponują dogłębną znajomością wszystkich cech strukturalnych transakcji sekurytyzacyjnej, które mogą mieć istotny wpływ na wyniki ich ekspozycji wobec danej transakcji, takich jak kaskadowe progi kontraktu i mechanizmy uruchamiające dany próg, wsparcie jakości kredytowej, wsparcie płynności, mechanizmy wyzwiania wartości rynkowej oraz odnoszące się do konkretnej transakcji definicje niewykonania zobowiązania.

Artykuł 396
Dodatkowa waga ryzyka

W przypadku niespełnienia, w wyniku zaniedbania lub zaniechania przez instytucję, wymogów określonych w art. 394 lub 395 w jakimkolwiek istotnym zakresie właściwe organy nakładają proporcjonalną dodatkową wagę ryzyka w wysokości co najmniej 250 % wagi ryzyka (maksymalnie do wysokości 1 250 %), którą zastosuje się do stosownych pozycji sekurytyzacyjnych w sposób określony w przepisach, odpowiednio, art. 240 ust. 6 lub art. 326 ust. 3. Dodatkowa waga ryzyka wzrasta stopniowo wraz z każdym kolejnym naruszeniem przepisów dotyczących należytej staranności.

Właściwe organy uwzględniają przewidziane w art. 394 ust. 3 wyłączenia dotyczące niektórych sekurytyzacji poprzez zmniejszenie wagi ryzyka, którą w przeciwnym wypadku nałożyłyby na mocy niniejszego artykułu w odniesieniu do sekurytyzacji, do której stosuje się art. 394 ust. 3.

Tytuł III

Wymogi dla instytucji sponsorujących i inicjujących

Artykuł 397

Kryteria przyznawania kredytu

Instytucje sponsorujące i inicjujące stosują w stosunku do ekspozycji, które mają zostać poddane sekurytyzacji, te same należyte i ściśle zdefiniowane kryteria przyznawania kredytu, zgodne z wymogami art. 77 dyrektywy [do wstawienia przez OP], jakie stosują do ekspozycji, które utrzymują w swoich portfelach. W tym celu instytucje inicjujące i sponsorujące stosują te same procedury zatwierdzania oraz w stosownych przypadkach zmiany, odnawiania i refinansowania kredytów. Instytucje stosują również te same standardy badania udziałów lub gwarantowania emisji w odniesieniu do emisji sekurytyzacyjnych nabytych od osób trzecich niezależnie od tego, czy te udziały lub gwarantowanie emisji są utrzymywane w ich portfelach handlowych, czy w portfelach niehandlowych.

W przypadku niespełnienia wymogów określonych w akapicie pierwszym niniejszego artykułu instytucja inicjująca nie stosuje art. 240 ust. 1 i nie uzyskuje ona zezwolenia na wyłączenie sekurytyzowanych ekspozycji z obliczeń dotyczących wymogów kapitałowych obowiązujących ją na mocy niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 398

Ujawnianie informacji inwestorom

Instytucje sponsorujące i inicjujące ujawniają wobec inwestorów poziom ich zobowiązań zgodnie z art. 394 dotyczących utrzymania udziału gospodarczego netto w sekurytyzacji. Instytucje sponsorujące i inicjujące dopilnowują, aby potencjalni inwestorzy mieli w każdej chwili łatwy dostęp do istotnych danych na temat jakości kredytowej i wyników poszczególnych ekspozycji bazowych, przepływów pieniężnych oraz zabezpieczeń wspierających ekspozycję sekurytyzacyjną, jak również informacji koniecznych do przeprowadzenia kompleksowych i świadomych testów warunków skrajnych w zakresie przepływów pieniężnych i wartości zabezpieczeń wspierających ekspozycje bazowe. W tym celu „faktycznie istotne dane” są określane w dniu sekurytyzacji, a w stosownych przypadkach z uwagi na charakter sekurytyzacji – po tym dniu.

Artykuł 399

Jednolite warunki stosowania

1. EUNB corocznie przedstawia Komisji sprawozdanie dotyczące środków podjętych przez właściwe organy w celu zapewnienia przestrzegania przez instytucje wymogów tytułu II i III.
2. EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu ułatwienia konwergencji praktyk nadzorczych w odniesieniu do art. 394–398, w tym środków podejmowanych w przypadku naruszenia obowiązków związanych z zachowaniem należytej staranności i z zarządzaniem ryzykiem.

EUNB przedstawia Komisji powyższe projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia 1 stycznia 2014 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

CZĘŚĆ SZÓSTA PŁYNNOŚĆ

Tytuł I Definicje i wymóg dotyczący pokrycia płynności

Artykuł 400 Definicje

Do celów niniejszej części stosują się poniższe definicje:

- 1) „klient finansowy” oznacza klienta, którego głównym przedmiotem działalności jest co najmniej jedna z działalności wymienionych w załączniku I do dyrektywy [do wstawienia przez OP] lub który jest jednym z następujących podmiotów:
 - a) instytucją kredytową;
 - b) firmą inwestycyjną;
 - c) jednostką specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji;
 - d) przedsiębiorstwem zbiorowego inwestowania;
 - e) funduszem inwestycyjnym zamkniętym;
 - f) zakładem ubezpieczeń;
 - g) finansową spółką holdingową lub spółką holdingową prowadzącą działalność mieszaną.
- 2) „depozyt detaliczny” oznacza zobowiązanie wobec osoby fizycznej bądź małego lub średniego przedsiębiorstwa, gdy łączna wartość zobowiązań wobec takich klientów lub grupy powiązanych klientów wynosi mniej niż 1 mln EUR.

Artykuł 401 Wymóg dotyczący pokrycia płynności

1. Instytucje zawsze utrzymują aktywa płynne, których łączna wartość jest co najmniej równa spadkom płynności pomniejszonym o napływy płynności w warunkach skrajnych, w celu zagwarantowania, że utrzymywania przez instytucje adekwatnego poziomu zabezpieczeń przed utratą płynności na wypadek potencjalnej nierównowagi między odpływami i napływami płynności, do której może dojść w krótkim okresie w warunkach skrajnych.

2. W obliczeniach instytucje nie mogą liczyć podwójnie napływów płynności i aktywów płynnych.
3. Instytucje mogą stosować aktywa płynne, o których mowa w ust. 1, w celu spełnienia swoich zobowiązań w warunkach skrajnych zgodnie z art. 402.
4. Przepisy zawarte w tytule II stosują się wyłącznie do celów określenia obowiązków sprawozdawczych zawartych w art. 403.

Artykuł 402

Przestrzeganie wymogów dotyczących płynności

Jeżeli instytucja kredytowa nie spełnia wymogów określonych w art. 401 ust. 1 lub oczekuje się, że ich nie spełni, niezwłocznie powiadamia ona o tym właściwe organy i bez zbędnej zwłoki przedstawia właściwemu organowi plan szybkiego przywrócenia zgodności z art. 401. Do czasu przywrócenia tej zgodności instytucja kredytowa codziennie zgłasza pozycje na koniec każdego dnia roboczego, chyba że właściwy organ zatwierdzi mniejszą częstotliwość lub dłuższe opóźnienie. Właściwe organy udzielają takiego zezwolenia jedynie na podstawie indywidualnej sytuacji danej instytucji kredytowej. Monitorują one realizację planu przywrócenia zgodności i w razie potrzeby wymagają wcześniejszego przywrócenia zgodności.

Tytuł II

Sprawozdawczość w zakresie płynności

Artykuł 403

Obowiązek sprawozdawczy i wzór sprawozdawczy

1. Instytucje zgłaszają właściwym organom pozycje, o których mowa w tytule II i III, oraz ich elementy składowe, w tym strukturę aktywów płynnych, zgodnie z art. 404 i załącznikiem III. Sprawozdania przedstawia się nie rzadziej niż raz w miesiącu w przypadku wymogu określonego w tytule II i załączniku III oraz nie rzadziej niż raz na kwartał w przypadku pozycji, o których mowa w tytule III.

Właściwe organy zezwalają na mniejszą częstotliwość sprawozdań lub na dłuższe terminy sprawozdawcze wyłącznie ze względu na indywidualną sytuację instytucji kredytowej. Monitorują też wdrażanie planu przywrócenia prawidłowej sytuacji finansowej, o którym mowa w przedmiotowym artykule, oraz w stosownych przypadkach wymagają wcześniejszego przywrócenia prawidłowej sytuacji niż zostało to określone w przedmiotowym planie.

2. Jeżeli właściwy organ stwierdzi, że instytucji grozi znaczne ryzyko utraty płynności w innej walucie lub że posiada ona istotny oddział, zdefiniowany w art. 52 dyrektywy [do wstawienia przez OP], w przyjmującym państwie członkowskim, w którym stosuje się inną walutę niż w państwie członkowskim pochodzenia, instytucja przedstawia właściwym organom państwa członkowskiego pochodzenia oddzielne sprawozdanie dotyczące pozycji denominowanych w tej innej walucie lub indeksowanych do niej.

3. EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia:

- a) jednolitych wzorów oraz instrukcji dotyczących ich stosowania, częstotliwości oraz terminów i przedłużonych terminów przekazywania sprawozdań. Wzory sprawozdań i częstotliwość ich przedstawiania są proporcjonalne do charakteru, skali i złożoności działalności różnych instytucji oraz obejmują sprawozdania wymagane zgodnie z ust. 1 i 2;
- b) wymaganych dodatkowych wskaźników monitorowania płynności, aby umożliwić właściwym organom uzyskanie całościowego obrazu profilu ryzyka utraty płynności, proporcjonalnie do charakteru, zakresu i stopnia złożoności działań instytucji;
- c) rozwiązań informatycznych stosowanych przy przedstawianiu sprawozdań, co pozwoli na uzyskanie bezpośredniego i natychmiastowego dostępu elektronicznego do sprawozdań instytucji, jeżeli jest to wymagane na mocy dyrektywy [do wstawienia przez OP] i niniejszego rozporządzenia.

n.

EUNB przedstawia Komisji powyższe projekty standardów technicznych do dnia 1 stycznia 2013 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania projektów wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

4. Właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia zapewniają właściwym organom i krajowemu bankowi centralnemu przyjmujących państw członkowskich oraz EUNB na ich wniosek bezpośredni i natychmiastowy dostęp elektroniczny do indywidualnych sprawozdań zgodnie z niniejszym artykułem.
5. Właściwe organy sprawujące nadzór na zasadzie skonsolidowanej zgodnie z art. 107 dyrektywy [do wstawienia przez OP] zapewniają następującym organom bezpośredni i natychmiastowy dostęp elektroniczny do wszystkich sprawozdań przedłożonych przez instytucję zgodnie z niniejszym artykułem:
 - a) właściwym organom i krajowemu bankowi centralnemu przyjmujących państw członkowskich, w których znajdują się istotne oddziały jednostek zależnych instytucji dominującej lub instytucji kontrolowanych przez tę samą dominującą finansową spółkę holdingową;
 - b) właściwym organom, które zatwierdziły jednostki zależne instytucji dominującej lub instytucji kontrolowanych przez tę samą dominującą finansową spółkę holdingową, oraz krajowemu bankowi centralnemu tego samego państwa członkowskiego;
 - c) EUNB;
 - d) EBC.
6. Właściwe organy, które zatwierdziły instytucję będącą jednostką zależną instytucji dominującej lub dominującej finansowej spółki holdingowej, na stosowny wniosek zapewniają właściwym organom sprawującym nadzór na zasadzie skonsolidowanej zgodnie z art. 106 dyrektywy [do wstawienia przez OP], bankowi centralnemu państwa członkowskiego, w którym instytucji jest zatwierdzona, oraz EUNB bezpośredni i natychmiastowy dostęp elektroniczny do wszystkich sprawozdań przedłożonych przez daną instytucję zgodnie z jednolitymi wzorami, o których mowa w ust. 3.

Artykuł 404

Sprawozdawczość dotycząca aktywów płynnych

1. Instytucje zgłaszają następujące pozycje jako aktywa płynne, chyba że zostały one wyłączone z zakresu stosowania ust. 2, oraz tylko wówczas, gdy aktywa płynne spełniają warunki określone w ust. 3:
 - a) środki pieniężne i depozyty przechowywane w bankach centralnych w zakresie, w jakim takie depozyty można wycofać w warunkach skrajnych;
 - b) aktywa zbywalne charakteryzujące się bardzo wysoką płynnością i jakością kredytową;
 - c) aktywa zbywalne stanowiące należności od rządu państwa członkowskiego lub państwa trzeciego bądź gwarantowane przez taki rząd, jeżeli instytucja ponosi ryzyko utraty

płynności w takim państwie członkowskim lub państwie trzecim, które pokrywa dzięki przechowywaniu tych aktywów płynnych;

- d) aktywa zbywalne charakteryzujące się wysoką płynnością i jakością kredytową;

Do czasu opracowania jednolitej definicji wysokiej i bardzo wysokiej płynności i jakości kredytowej zgodnie z art. 481 ust. 2 instytucje same określają w danej walucie aktywa zbywalne, charakteryzujące się odpowiednio wysoką lub bardzo wysoką płynnością i jakością kredytową. Do czasu opracowania jednolitej definicji właściwe organy mogą, przy uwzględnieniu kryteriów wymienionych w art. 481 ust. 2, zapewnić ogólne wytyczne, którymi instytucje powinny się kierować przy określaniu aktywów o wysokiej i bardzo wysokiej płynności i jakości kredytowej. W razie braku takich wytycznych instytucje stosują do tego celu przejrzyste i obiektywne kryteria, w tym niektóre lub wszystkie kryteria wymienione w art. 481 ust. 2.

2. Następujących aktywów nie uznaje się za aktywa płynne:

- a) aktywów emitowanych przez instytucję kredytową, chyba że spełniają one jeden z następujących warunków:
- (i) stanowią obligacje kwalifikujące się do sposobu ujmowania określonego w art. 124 ust. 3 lub 4;
 - (ii) stanowią obligacje, zgodnie z definicją zawartą w art. 52 ust. 4 dyrektywy 2009/65/WE, inne niż obligacje, o których mowa w ppkt (i);
 - (iii) instytucja kredytowa została ustanowiona i jest finansowana przez rząd centralny lub samorząd regionalny państwa członkowskiego, a składnik aktywów jest objęty gwarancją tego rządu i jest stosowany do finansowania kredytów preferencyjnych udzielanych w sposób niekonkurencyjny i nienastawiony na zysk, aby promować cele porządku publicznego;
- b) aktywów emitowanych przez którykolwiek z następujących podmiotów:
- (i) firmę inwestycyjną;
 - (ii) zakład ubezpieczeń;
 - (iii) finansową spółkę holdingową;
 - (iv) ubezpieczeniową spółkę holdingową prowadzącą działalność mieszaną;
 - (v) każdy inny podmiot prowadzący co najmniej jedno z działań wymienionych w załączniku I do dyrektywy [do wstawienia przez OP] w ramach swojej głównej działalności.

3. Instytucje zgłaszają jako aktywa płynne wyłącznie te aktywa, które spełniają wszystkie poniższe warunki:

- a) nie są emitowane przez samą instytucję lub instytucje wobec niej dominujące lub zależne bądź inną jednostkę zależną jej instytucji dominujących lub dominującej finansowej spółki holdingowej;
- b) stanowią uznane zabezpieczenie w normalnych okolicznościach na potrzeby śróddziennej płynności oraz jednodniowych instrumentów wsparcia płynności banku centralnego w państwie członkowskim lub – jeżeli aktywa płynne przechowuje się w celu pokrycia odpływów płynności w walucie państwa trzeciego – banku centralnego tego państwa trzeciego;
- c) ich cenę można określić za pomocą wzoru, który łatwo obliczyć na podstawie danych dostępnych publicznie, i nie zależy ona od mocnych założeń, co ma zazwyczaj miejsce w przypadku produktów strukturyzowanych lub egzotycznych;
- d) są notowane na uznanej giełdzie;
- e) są zbywalne na aktywnych rynkach umów zwykłej sprzedaży lub umów z udzielonym przyrzeczeniem odkupu charakteryzujących się dużą liczbą różnorodnych uczestników, wysokim wolumenem obrotu oraz znaczną szerokością i głębokością rynku.

Warunek określony w lit. b) nie ma zastosowania do aktywów płynnych przechowywanych w celu pokrycia odpływów płynności w walucie, w przypadku której definicja kwalifikowania się banku centralnego jest bardzo wąska. W przypadku walut państw trzecich wyjątek ten ma zastosowanie tylko i wyłącznie wówczas, gdy właściwe organy państwa trzeciego stosują taki sam wyjątek, a państwo trzecie ustanowiło porównywalne wymagania dotyczące sprawozdawczości.

4. EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych zawierające wykaz walut spełniających wymagania, o których mowa w ust. 3.

EUNB przedstawia Komisji powyższe projekty standardów technicznych do dnia 1 stycznia 2013 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Przed wejściem w życie standardów technicznych, o których mowa w poprzednim akapicie, instytucje mogą nadal stosować metodę ujmowania określoną w akapicie pierwszym, jeżeli właściwe organy stosowały ją przed dniem 1 stycznia 2013 r.

5. Jednostki lub udziały w przedsiębiorstwach zbiorowego inwestowania można traktować jako aktywa płynne do wysokości kwoty bezwzględnej wynoszącej 250 mln EUR, pod warunkiem że spełnione są wymagania określone w art. 127 ust. 3 i że przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania inwestuje wyłącznie w aktywa płynne, nie licząc instrumentów pochodnych mających na celu ograniczenie ryzyka stopy procentowej lub ryzyka kredytowego.
6. Jeżeli składnik aktywów płynnych przestaje się kwalifikować do celów ust. 1, instytucja może nadal go uznawać za składnik aktywów płynnych przez dodatkowy okres 30 dni kalendarzowych.

Artykuł 405
Wymogi operacyjne dotyczące posiadanych aktywów płynnych

Instytucja zgłasza jako aktywa płynne wyłącznie te posiadane aktywa płynne, które spełniają następujące warunki:

- a) są odpowiednio zdywersyfikowane;
- b) nie mniej niż 60 % aktywów płynnych, które instytucja przedstawia w sprawozdaniu, stanowią aktywa, o których mowa w art. 404 ust. 1 lit. a)–c). Takie aktywa należne i wymagalne lub z opcją kupna w ciągu 30 dni kalendarzowych nie są zaliczane na potrzeby obliczania progu 60 %, chyba że aktywa te otrzymano z zabezpieczeniem, które również kwalifikuje się do objęcia zakresem stosowania art. 404 ust. 1 lit. a)–c);
- c) można je w praktyce zlikwidować w łatwy i zgodny z prawem sposób w dowolnym momencie w ciągu 30 najbliższych dni w drodze umowy zwykłej sprzedaży lub umowy z udzielonym przyrzeczeniem odkupu, aby pokryć przyszłe należne zobowiązania. Aktywa płynne, o których mowa w art. 404 lit. c), przechowywane w państwach trzecich, w których występują ograniczenia transferu, lub denominowane w walutach niewymiennych uznaje się za dostępne jedynie w zakresie, w jakim odpowiadają one odpływom płynności w przedmiotowym państwie trzecim lub w przedmiotowej walucie;
- d) aktywa płynne są kontrolowane przez funkcję zarządzania płynnością;
- e) część aktywów płynnych jest okresowo i co najmniej raz do roku likwidowana za pomocą umów zwykłej sprzedaży lub umów z udzielonym przyrzeczeniem odkupu w następujących celach:
 - (i) badania dostępu do rynku w przypadku tych aktywów,
 - (ii) badania skuteczności procesów instytucji służących do likwidacji aktywów,
 - (iii) badania przydatności tych aktywów,
 - (iv) ograniczania do minimum ryzyka negatywnego sygnalizowania w okresie występowania warunków skrajnych;
- f) ryzyko zmiany cen związane z aktywami można zabezpieczyć, ale aktywa płynne podlegają odpowiednim ustaleniom wewnętrznym, które gwarantują, że nie zostaną one wykorzystane w innych bieżących operacjach, w tym:
 - (i) w strategiach hedgingowych lub innych strategiach tradingowych;
 - (ii) do zapewnienia wsparcia jakości kredytowej w transakcjach strukturyzowanych;
 - (iii) w celu pokrycia kosztów operacyjnych;
- g) denominacja aktywów płynnych jest zgodna z rozkładem odpływów płynności według walut po odjęciu napływów ograniczonych górnym pułapem.

Artykuł 406
Wycena aktywów płynnych

1. Wartość składnika aktywów płynnych, którą należy przedstawić w sprawozdaniu, stanowi wartość rynkową podlegającą odpowiedniej redukcji wartości, która odzwierciedla co najmniej czas trwania, ryzyko kredytowe i ryzyko utraty płynności oraz typową redukcję wartości transakcji repo w okresach ogólnego występowania warunków skrajnych na rynku. Redukcje wartości nie mogą być niższe niż 15 % w przypadku aktywów, o których mowa w art. 404 ust. 1 lit. d). Jeżeli instytucja kredytowa zabezpiecza się na wypadek ryzyka zmiany cen związanego z aktywami, uwzględnia przepływ pieniężny wynikający z potencjalnej likwidacji zabezpieczenia.
2. Jednostki lub udziały w przedsiębiorstwach zbiorowego inwestowania, o których mowa w art. 404 ust. 4, poddaje się redukcji wartości i analizie pod kątem aktywów bazowych w następujący sposób:
 - a) 0 % w przypadku aktywów określonych w art. 404 ust. 1 lit. a);
 - b) 5 % w przypadku aktywów określonych w art. 404 ust. 1 lit. b) i c);
 - c) 20 % w przypadku aktywów określonych w art. 404 ust. 1 lit. d);

Metodę pełnego przeglądu stosuje się w następujący sposób:

- a) jeżeli instytucja posiada wiedzę na temat ekspozycji bazowych przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania, może dokonać pełnego przeglądu tych ekspozycji bazowych celem przypisania ich do art. 404 ust. 1 lit. a)–d);
 - b) jeżeli instytucja nie posiada wiedzy na temat ekspozycji bazowych przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania, zakłada się, że przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania inwestuje w porządku malejącym w największym dozwolonym w ramach jego uprawnień zakresie w te klasy aktywów, o których mowa w art. 404 ust. 1 lit. a)–d), aż do osiągnięcia maksymalnego łącznego limitu inwestycyjnego.
3. Instytucje mogą oprzeć się na obliczeniach i sprawozdaniach następujących osób trzecich dotyczących redukcji wartości jednostek uczestnictwa lub udziałów w przedsiębiorstwach zbiorowego inwestowania zgodnie z metodami określonymi w ust. 2 akapit drugi lit. a) i b):
 - a) instytucji przyjmującej depozyty przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania, pod warunkiem że przedsiębiorstwo to inwestuje wyłącznie w papiery wartościowe i deponuje wszystkie papiery wartościowe w danej instytucji przyjmującej depozyty;
 - b) w przypadku innych przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania – przedsiębiorstwa zarządzającego przedsiębiorstwem zbiorowego inwestowania, pod warunkiem że spełnia ono kryteria określone w art. 127 ust. 3 lit. a).

Poprawność obliczeń przeprowadzonych przez instytucję przyjmującą depozyty lub przez spółkę zarządzającą przedsiębiorstwem zbiorowego inwestowania potwierdza audytor zewnętrzny.

Artykuł 407
Waluty z ograniczeniami dostępności aktywów płynnych

1. EUNB ocenia dostępność dla instytucji aktywów płynnych, o których mowa w art. 404 ust. 1 lit. b), w walutach właściwych dla instytucji UE.
2. Jeżeli uzasadnione zapotrzebowanie na aktywa płynne w świetle wymogu określonego w art. 401 przekracza dostępność tych aktywów płynnych w walucie, zastosowanie ma co najmniej jedno z następujących odstępstw:
 - a) na zasadzie odstępstwa od art. 405 lit. b) procentowy udział aktywów, o których mowa w art. 404 ust. 1 lit. a)–c), w aktywach płynnych, które zgłasza instytucja, może być niższy niż 60 %;
 - b) na zasadzie odstępstwa od art. 405 lit. h) denominacja aktywów płynnych może być niezgodna z rozkładem odpływów płynności według walut po odjęciu napływów ograniczonych górnym pułapem;
 - c) w przypadku walut państw trzecich wymagane aktywa płynne można zastąpić liniami kredytowymi od banku centralnego takiego państwa trzeciego, które zgodnie z umową są nieodwołalnie przyznane na kolejne 30 dni i są uczciwie wycenione, niezależnie od obecnie wykorzystywanej kwoty, pod warunkiem że właściwe organy państwa trzeciego postępują w taki sam sposób, a państwo trzecie ustanowiło porównywalne wymogi dotyczące sprawozdawczości.
3. Odstępstwa stosowane zgodnie z ust. 2 są odwrotnie proporcjonalne do dostępności właściwych aktywów. Uzasadnione potrzeby instytucji ocenia się uwzględniając zdolność tych instytucji do ograniczenia, za pomocą należytego zarządzania płynnością, zapotrzebowania na te aktywa płynne oraz ilość takich aktywów posiadanych przez innych uczestników rynku.
4. EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych zawierające wykaz walut, które spełniają wymogi określone w niniejszym artykule.

EUNB przedstawia Komisji powyższe projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia 1 stycznia 2013 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

5. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia wyjątków, o których mowa w ust. 2.

EUNB przedstawia Komisji powyższe projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 1 stycznia 2013 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

6. Do dnia 31 grudnia 2013 r. EUNB zapewnia Komisji doradztwo w zakresie odpowiednich redukcji wartości posiadanych aktywów w wyniku zastosowania odstępstwa, o którym mowa w ust. 2 lit. a).

Artykuł 408
Odpiwy pynności

1. Odpiwy pynności, które należy zgłaszać, oblicza się jako sumę następujących pozycji:
 - a) wielkości procentowych pozostających kwot należnych z tytułu depozytów detalicznych, zgodnie z art. 409;
 - b) wielkości procentowych pozostających kwot należnych z tytułu innych zobowiązań, które stają się wymagalne, mogą zostać wezwane do wypłaty lub mogą wiązać się z domniemanym oczekiwaniem dostawcy finansowania, że instytucja spłaci zobowiązanie w ciągu 30 najbliższych dni, zgodnie z art. 410;
 - c) dodatkowych odpiwów, o których mowa w art. 411;
 - d) wielkości procentowej maksymalnej kwoty, która może zostać wykorzystana w ciągu 30 najbliższych dni z dotychczas niewykorzystanych zobowiązań kredytowych i instrumentów wsparcia pynności, które kwalifikują się jako stanowiące średnie lub średnie/niskie ryzyko zgodnie z załącznikiem I, jak określono w art. 412;
 - e) dodatkowych odpiwów wskazanych w ocenie zgodnie z ust. 2.
2. Instytucje regularnie oceniają prawdopodobieństwo i potencjalną wielkość odpiwów pynności w ciągu 30 najbliższych dni w odniesieniu do produktów i usług, których nie objęto art. 410–412 i które te instytucje oferują lub sponsorują lub które potencjalni nabywcy mogliby uznać za związane z tymi instytucjami, z uwzględnieniem wszelkich ustaleń umownych, takich jak inne zobowiązania pozabilansowe i zobowiązania warunkowe w zakresie finansowania. Odpiwy takie ocenia się przy założeniu scenariusza łączącego idiosynkratyczne warunki skrajne i warunki skrajne obejmujące cały rynek.

W ramach tej oceny instytucje zwracają szczególną uwagę na poważne szkody dla reputacji, jakie mogłoby spowodować niedostarczenie wsparcia pynności takich produktów lub usług. Nie rzadziej niż raz do roku instytucje zgłaszają właściwym organom produkty i usługi, w przypadku których prawdopodobieństwo i wielkość wspomniane w akapicie pierwszym są istotne, zaś właściwe organy określają odpiwy, które należy im przypisać.

Właściwe organy co najmniej raz w roku zgłaszają EUNB rodzaje produktów lub usług, w odniesieniu do których określiły odpiwy na podstawie sprawozdań przedstawionych przez instytucje. W takim sprawozdaniu właściwe organy objaśniają również zastosowaną metodę określania odpiwów.
3. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określające sposób ujmowania produktów i usług, o których mowa w ust. 2, wskazujące produkty lub usługi, jakie należy uwzględnić do tych celów, oraz odpowiednie metody określania odpiwów, które należy przypisać.

EUNB przedstawia Komisji powyższe projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 30 czerwca 2014 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Artykuł 409
Odpiywy z tytułu depozytów detalicznych

1. Instytucje mnożą kwotę depozytów detalicznych objętych systemem gwarantowania depozytów zgodnie z dyrektywą 94/19/WE lub równoważnym systemem gwarantowania depozytów w państwie trzecim przez co najmniej 5 %, jeżeli depozyt:
 - a) jest jednym z elementów relacji ze stałym klientem, co sprawia, że wycofanie depozytu jest bardzo mało prawdopodobne; albo
 - b) jest przechowywany na rachunku transakcyjnym, w tym na rachunkach, na które regularnie wpływa wynagrodzenie.
2. Instytucje mnożą inne depozyty detaliczne, które nie są określone w ust. 1, przez co najmniej 10 %.
3. EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia warunków stosowania przepisów ust. 1 i 2 w odniesieniu do identyfikowania depozytów detalicznych podlegających wyższemu odpływowi niż określone w ust. 1 lub 2 oraz definicji tych produktów i właściwych odpływów do celów niniejszego tytułu. W standardach tych uwzględnia się prawdopodobieństwo, że wspomniane depozyty doprowadzą do odpływów płynności w ciągu 30 najbliższych dni. Odpływy takie ocenia się przy założeniu scenariusza łączącego idiosynkratyczne warunki skrajne i warunki skrajne obejmujące cały rynek.

EUNB przedstawia Komisji powyższe projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia 1 stycznia 2013 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

4. Instytucje mnożą depozyty detaliczne przyjęte przez nie w państwach trzecich przez wyższy współczynnik procentowy niż przewidziano w ust. 1 i 2, jeżeli taki współczynnik procentowy przewidziano w porównywalnych wymogach sprawozdawczości obowiązujących w państwie trzecim.
5. Instytucje mogą wyłączyć z obliczania odpływów pewne wyraźnie określone kategorie depozytów detalicznych, o ile w każdym przypadku instytucja rygorystycznie stosuje następujące warunki w odniesieniu do całej kategorii tych depozytów, z wyjątkiem trudnego położenia deponenta uzasadnionego oddzielnie dla każdego przypadku:
 - a) deponent nie może wycofać depozytu przed upływem 30 dni;

- b) w przypadku przedterminowych wycofań w terminie krótszym niż 30 dni deponent musi zapłacić karę za przedterminowe wycofanie, która jest znacznie większa niż utrata odsetek, które otrzymałby za rezydualny termin zapadalności w przypadku niewycofania depozytu przed terminem. Niezależnie od przepisów poprzedniego zdania kara nie musi przekraczać odsetek należnych za czas, który upłynął od uzgodnienia aktualnie obowiązującego okresu depozytu.

Artykuł 410
Odphwy z tytułu innych zobowiązań

1. Instytucje mnożą zobowiązania wynikające z własnych kosztów eksploatacyjnych instytucji przez 0 %.
2. Instytucje mnożą zobowiązania wynikające z zabezpieczonych transakcji kredytowych i transakcji opartych na rynku kapitałowym zdefiniowanych w art. 188, jeżeli są one zabezpieczone aktywami, które można zakwalifikować jako aktywa płynne zgodnie z art. 404, przez:
 - a) 0 % – do wartości aktywów płynnych zgodnie z art. 406;
 - b) 100 % – w przypadku pozostałych zobowiązań.
3. Instytucje mnożą zobowiązania wynikające z zabezpieczonych transakcji kredytowych i transakcji opartych na rynku kapitałowym zdefiniowanych w art. 188 przez 25 %, jeżeli aktywów nie można zakwalifikować jako aktywów płynnych zgodnie z art. 404, a kredytodawcą jest bank centralny lub inny podmiot sektora publicznego państwa członkowskiego, w którym dana instytucja kredytowa uzyskała zezwolenie na prowadzenie działalności.
4. Instytucje mnożą zobowiązania wynikające z depozytów, które muszą być utrzymywane:
 - a) przez deponenta w celu skorzystania z usług rozliczeniowych, powierniczych lub zarządzania płynnością świadczonych przez instytucję;
 - b) w kontekście podziału obowiązków w ramach instytucjonalnego systemu ochrony spełniającego wymogi określone w art. 108 ust. 7 lub jako minimalny depozyt wymagany na mocy przepisów prawnych lub ustawowych w innym podmiocie będącym członkiem tego samego instytucjonalnego systemu ochrony;

przez 5 % w przypadku lit. a) w zakresie, w jakim są one objęte systemem gwarantowania depozytów zgodnie z dyrektywą 94/19/WE lub równoważnym systemem gwarantowania depozytów w państwie trzecim, i przez 25 % w pozostałych przypadkach.

Usługi rozliczeniowe, powiernicze lub zarządzania płynnością, o których mowa w lit. a), obejmują takie usługi jedynie w zakresie, w jakim są one świadczone w kontekście relacji ze stałym klientem, od której deponent jest w znacznym stopniu zależny. Nie mogą one stanowić wyłącznie usług w zakresie bankowości korespondenckiej lub usług brokerskich, a instytucja musi posiadać obiektywne dowody na to, że klient nie jest w stanie wycofać tych kwot przed upływem 30 dni nie naruszając swoich zasad operacyjnych.

5. Instytucje mnożą zobowiązania wynikające z depozytów klientów, którzy nie są klientami finansowymi, przez 75 % w zakresie, w jakim nie są one objęte przepisami ust. 4.
6. Instytucje uwzględniają zobowiązania i należności oczekiwane w perspektywie 30 dni z tytułu umów wymienionych w załączniku II w kwocie netto w stosunku do wszystkich kontrahentów i mnożą je przez 100 %, jeżeli wynikiem jest kwota przypadająca do zapłaty netto. Wyrażenie „w kwocie netto” oznacza również, że należy odliczyć zabezpieczenie, które ma zostać otrzymane i które kwalifikuje się jako aktywa płynne zgodnie z art. 404.
7. Instytucje mnożą inne zobowiązania nieobjęte przepisami ust. 1-5 przez 100 %.
8. Na zasadzie odstępstwa od ust. 7 właściwe organy mogą udzielić zezwolenia na stosowanie niższego współczynnika procentowego w poszczególnych przypadkach, jeżeli spełnione są wszystkie następujące warunki:
 - a) deponent jest instytucją dominującą lub zależną instytucji bądź inną instytucją zależną tej samej instytucji dominującej lub jest powiązany z instytucją stosunkiem w rozumieniu art. 12 ust. 1 dyrektywy 83/349/EWG;
 - b) istnieją powody, by oczekiwać niższego odpływu w ciągu 30 najbliższych dni, nawet w przypadku scenariusza łączącego idiosynkratyczne warunki skrajne i warunki skrajne obejmujące cały rynek;
 - c) deponent stosuje symetryczny lub bardziej ostrożny napływ na zasadzie odstępstwa od art. 413;
 - d) instytucja i deponent mają siedzibę w tym samym państwie członkowskim, chyba że stosuje się art. 18 ust. 1 lit. b).

Jeżeli dopuszcza się stosowanie takiego niższego odpływu, właściwe organy powiadamiają EUNB o swojej decyzji i ją uzasadniają. Warunki takich niższych odpływów podlegają regularnemu przeglądowi przez właściwe organy.

Artykuł 411 *Dodatkowe odpływy*

1. Zabezpieczenie inne niż aktywa spełniające warunki określone w art. 404 ust. 1 lit. a)–c), składane przez instytucję w odniesieniu do umów wymienionych w załączniku II, podlega dodatkowemu odpływowi w wysokości 15 % wartości rynkowej aktywów spełniających warunek określony w art. 404 ust. 1 lit. d) i w wysokości 20 % wartości rynkowej innych aktywów.
2. Jeżeli właściwy organ uznaje operacje instytucji w ramach transakcji opartych na rynku kapitałowym zdefiniowanych w art. 188 lub w ramach umów wymienionych w załączniku II za istotne w kontekście potencjalnych odpływów płynności instytucji, instytucja dodaje dodatkowy odpływ na potrzeby dodatkowego zabezpieczenia wynikające – zgodnie z umowami zawartymi przez instytucję – z istotnego pogorszenia jakości kredytowej instytucji, takiego jak obniżenie zewnętrznej oceny kredytowej o trzy stopnie. Zakres takiego istotnego pogorszenia poddaje się regularnym przeglądom i podaje do wiadomości właściwych organów.

3. Instytucja dodaje dodatkowy odpływ odpowiadający potrzebom w zakresie zabezpieczenia, które wynikają z wpływu scenariusza niekorzystnych warunków rynkowych na operacje instytucji w ramach umów wymienionych w załączniku II, jeżeli są one istotne.

EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia warunków stosowania w odniesieniu do pojęcia istotności i metod pomiaru takiego dodatkowego odpływu.

EUNB przedstawia Komisji powyższe projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 1 stycznia 2013 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie drugim, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

4. Instytucja dodaje dodatkowy odpływ odpowiadający wartości rynkowej papierów wartościowych lub innych aktywów, które były przedmiotem krótkiej sprzedaży i mają zostać dostarczone w okresie 30 dni, chyba że instytucja posiada papiery wartościowe, które mają zostać dostarczone, lub pożyczyła je na warunkach wymagających ich zwrotu dopiero po upływie 30 dni, a papiery wartościowe nie stanowią części aktywów płynnych instytucji.

Artykuł 412

Odprawy z tytułu instrumentów kredytowych i instrumentów wsparcia płynności

1. Instytucje zgłaszają odpływy z tytułu instrumentów kredytowych i instrumentów wsparcia płynności, które określa się jako odsetek maksymalnej kwoty, jaką można wykorzystać. Maksymalną kwotę, jaką można wykorzystać, można obliczyć po odliczeniu wartości zabezpieczenia, zgodnie z art. 406, które należy zapewnić, jeżeli instytucja może ponownie wykorzystać zabezpieczenie oraz jeżeli zabezpieczenie jest w postaci aktywów płynnych zgodnie z art. 404. Zabezpieczeniem, które należy zapewnić, nie mogą być aktywa wyemitowane przez kontrahenta danego instrumentu lub przez jeden z jego podmiotów powiązanych. Jeżeli instytucja ma dostęp do niezbędnych informacji, maksymalną kwotę, jaką można wykorzystać na instrumenty kredytowe i na instrumenty wsparcia płynności zapewniane jednostkom specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji, określa się jako maksymalną kwotę, która może być wykorzystana, szacując na podstawie zobowiązań własnych tych jednostek, które stają się wymagalne w ciągu 30 najbliższych dni.
2. Maksymalną kwotę, którą można wykorzystać z niewykorzystanych zobowiązań kredytowych i instrumentów wsparcia płynności, mnoży się przez 5 %, jeżeli kwalifikują się one do kategorii ekspozycji detalicznych według metody standardowej lub metod IRB dotyczących ryzyka kredytowego.
3. Maksymalną kwotę, jaką można wykorzystać z niewykorzystanych zobowiązań kredytowych i instrumentów wsparcia płynności, mnoży się przez 10 %, jeżeli spełniają one następujące warunki:
 - a) nie kwalifikują się do kategorii ekspozycji detalicznych według metody standardowej lub metod IRB dotyczących ryzyka kredytowego;
 - b) zapewniono je klientom, którzy nie są klientami finansowymi;

- c) nie zapewniono ich w celu zastąpienia finansowania klientowi w sytuacjach, w których nie jest on w stanie spełnić wymogów w zakresie finansowania na rynkach finansowych.
4. Maksymalną kwotę, jaką można wykorzystać z innych niewykorzystanych zobowiązań kredytowych i instrumentów wsparcia płynności, mnoży się przez 100 %. Dotyczy to w szczególności:
- a) instrumentów wsparcia płynności, które instytucja przyznała jednostkom specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji;
 - b) ustaleń, w ramach których instytucja musi wykupić lub zamienić aktywa otrzymane od jednostki specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji.
5. Instytucje, które zostały ustanowione i są finansowane przez rząd centralny lub samorząd regionalny państwa członkowskiego, mogą stosować sposoby traktowania określone w ust. 2 i 3 na zasadzie odstępstwa od ust. 4 również w odniesieniu do instrumentów kredytowych i instrumentów wsparcia płynności zapewnianych instytucjom jedynie w celu bezpośredniego lub pośredniego finansowania kredytów preferencyjnych kwalifikujących się do kategorii ekspozycji, o których mowa w wymienionych ustępach. Wspomniane kredyty preferencyjne są dostępne jedynie dla osób niebędących klientami finansowymi i udzielane w sposób niekonkurencyjny i nienastawiony na zysk, aby promować cele porządku publicznego takiego rządu centralnego lub samorządu regionalnego państwa członkowskiego. Skorzystanie z tych instrumentów jest możliwe wyłącznie na podstawie wniosku o kredyt preferencyjny oraz do wysokości kwoty określonej w takim wniosku.

Artykuł 413 *Napływy*

1. Instytucje zgłaszają swoje ograniczone napływy płynności. Ograniczone napływy płynności stanowią napływy płynności ograniczone do 75 % odpływów płynności. Instytucje mogą wyłączyć z tego ograniczenia napływy płynności z depozytów składanych w innych instytucjach i kwalifikujących się do traktowania określonego w art. 108 ust. 6 lub w art. 108 ust. 7.
2. Napływy płynności mierzy się w ciągu 30 najbliższych dni. Obejmują one wyłącznie wpływy umowne z ekspozycji, które nie są przedawnione i w przypadku których bank nie ma powodu oczekiwać niewykonania w perspektywie 30 dni. Napływ uwzględnia się w całości, z następującymi wyjątkami:
- a) należne środki pieniężne od klientów, którzy nie są klientami finansowymi, pomniejsza się o 50 % ich wartości lub o zobowiązania umowne wobec tych klientów dotyczące udzielenia finansowania, w zależności od tego, która z tych wartości jest wyższa. Nie ma to zastosowania do środków pieniężnych należnych z tytułu zabezpieczonych transakcji kredytowych i transakcji opartych na rynku kapitałowym zdefiniowanych w art. 188, zabezpieczonych aktywami płynnymi zgodnie z art. 404;
 - b) środków pieniężnych należnych z tytułu zabezpieczonych transakcji kredytowych i transakcji opartych na rynku kapitałowym zdefiniowanych w art. 188, jeżeli są one zabezpieczone aktywami płynnymi, nie uwzględnia się dopóki nie przekraczają wartości

aktywów płynnych, po odliczeniu redukcji wartości, a w przypadku pozostałych należnych środków pieniężnych uwzględnia się je w pełnej wysokości;

- c) nie uwzględnia się środków pieniężnych należnych od instytucji, która traktuje te środki zgodnie z art. 410 ust. 4, ani niewykorzystanych zobowiązań kredytowych lub instrumentów wsparcia płynności lub innych otrzymanych zobowiązań.
3. Zobowiązania i należności oczekiwane w perspektywie 30 dni z tytułu umów wymienionych w załączniku II ujmują się w kwocie netto w stosunku do wszystkich kontrahentów i mnoży się przez 100 % kwoty przypadającej do zapłaty netto. Wyrażenie „w kwocie netto” oznacza również, że należy odliczyć zabezpieczenie, które ma zostać otrzymane i które kwalifikuje się jako aktywa płynne zgodnie z art. 404.
4. Właściwe organy mogą udzielić zezwolenia na stosowanie, na zasadzie odstępstwa od ust. 2 lit. c), wyższego napływu w poszczególnych przypadkach w odniesieniu do instrumentów kredytowych i instrumentów wsparcia płynności, jeżeli spełnione są wszystkie następujące warunki:
- a) istnieją powody, aby oczekiwać wyższego napływu, nawet w przypadku idiosynkratycznych warunków skrajnych;
 - b) dostawca jest instytucją dominującą lub zależną instytucji lub inną instytucją zależną tej samej instytucji dominującej lub jest powiązany z instytucją stosunkiem w rozumieniu art. 12 ust. 1 dyrektywy 83/349/EWG;
 - c) instytucja i dostawca mają siedzibę w tym samym państwie członkowskim, chyba że stosuje się art. 18 ust. 1 lit. b).
- Jeżeli dopuszcza się stosowanie takiego wyższego napływu, właściwe organy powiadamiają EUNB o swojej decyzji i ją uzasadniają. Właściwe organy dokonują regularnego przeglądu warunków stosowania wyższych napływów.
5. Instytucje nie zgłaszają napływów z tytułu aktywów płynnych zgłoszonych zgodnie z art. 404 innych niż należne z tytułu aktywów płatności nieujęte w wartości rynkowej tych aktywów.
6. Instytucje nie zgłaszają napływów z tytułu nowej emisji zobowiązań.
7. Instytucje uwzględniają napływy płynności, które mają zostać otrzymane w państwach trzecich, w których istnieją ograniczenia transferu, lub są denominowane w walutach niewymiennych, jedynie w zakresie, w jakim odpowiadają one odpływom w przedmiotowym państwie trzecim lub w przedmiotowej walucie.

Tytuł III

Sprawozdawczość dotycząca stabilnego finansowania

Artykuł 414 *Pozycje zapewniające stabilne finansowanie*

1. Następujące pozycje zgłasza się oddzielnie właściwym organom w celu umożliwienia oceny dostępności stabilnego finansowania:
 - a) fundusze własne;
 - b) następujące zobowiązania nieobjęte zakresem lit. a):
 - (i) depozyty detaliczne zdefiniowane w art. 409 ust. 1;
 - (ii) spośród depozytów wymienionych w ppkt (i) depozyty kwalifikujące się do traktowania w sposób określony w art. 409 ust. 2;
 - (iii) depozyty kwalifikujące się do traktowania w sposób określony w art. 410 ust. 3;
 - (iv) spośród depozytów wymienionych w ppkt (iii) depozyty objęte gwarancją depozytów zgodnie z dyrektywą 94/19/WE lub równoważnymi gwarancjami państw trzecich zgodnie z postanowieniami art. 409 ust. 2;
 - (v) spośród depozytów wymienionych w ppkt (iii) depozyty objęte zakresem art. 410 ust. 3 lit. b);
 - (vi) kwoty zdeponowane nieobjęte zakresem ppkt (i) lub (iii), jeżeli nie są deponowane przez klientów finansowych;
 - (vii) całość finansowania uzyskanego od klientów finansowych;
 - (viii) oddzielnie w przypadku kwot objętych zakresem, odpowiednio, ppkt (vi) i (vii) – finansowanie uzyskiwane z zabezpieczonych transakcji kredytowych i transakcji opartych na rynku kapitałowym zgodnie z art. 188:
 - zabezpieczone aktywami płynnymi zgodnie z art. 404;
 - zabezpieczone dowolnymi innymi aktywami;
 - (ix) zobowiązania wynikające z wyemitowanych papierów wartościowych kwalifikujących się do traktowania w sposób określony w art. 124;
 - (x) inne zobowiązania wynikające z wyemitowanych papierów wartościowych;
 - (xi) wszelkie inne zobowiązania.

2. W stosownych przypadkach wszystkie pozycje są przedstawiane w następujących pięciu koszykach według najwcześniejszego terminu zapadalności i najwcześniejszej daty, w której można je uruchomić zgodnie z umową:
- a) w ciągu trzech miesięcy;
 - b) w ciągu 3-6 miesięcy;
 - c) w ciągu 6-9 miesięcy;
 - d) w ciągu 9-12 miesięcy;
 - e) powyżej 12 miesięcy.

Artykuł 415

Pozycje wymagające stabilnego finansowania

1. Następujące pozycje zgłasza się oddzielnie właściwym organom w celu umożliwienia oceny zapotrzebowania na stabilne finansowanie:
- a) aktywa, o których mowa w art. 404, w podziale na rodzaj aktywów;
 - b) papiery wartościowe i instrumenty rynku pieniężnego nieobjęte lit. a);
 - c) udziałowe papiery wartościowe podmiotów niefinansowych notowane w ramach głównego indeksu uznanej giełdy;
 - d) inne udziałowe papiery wartościowe;
 - e) złoto;
 - f) inne metale szlachetne;
 - g) kredyty nieodnawialne i wierzytelności, oddzielnie te, których kredytobiorcy są:
 - (i) osobami fizycznymi innymi niż przedsiębiorca indywidualny i spółki cywilne oraz depozyty składane przez małe i średnie przedsiębiorstwa, o ile łączna wysokość depozytu złożonego przez tego klienta lub grupę powiązanych klientów jest mniejsza niż 1 mln EUR;
 - (ii) państwami, bankami centralnymi i pozarządowymi podmiotami sektora publicznego;
 - (iii) klientami, którzy nie są wymienieni w ppkt (i) oraz (ii), innymi niż klienci finansowi;
 - (iv) jakimkolwiek innymi kredytobiorcami;
 - h) należności z tytułu instrumentów pochodnych;
 - i) jakiegokolwiek inne aktywa;

- j) niewykorzystane zobowiązania kredytowe kwalifikujące się jako stanowiące „średnie ryzyko” lub „średnie/niskie ryzyko” zgodnie z załącznikiem I.
2. W stosownych przypadkach wszystkie pozycje przedstawia się w pięciu koszykach opisanych w art. 414 ust. 2.

CZĘŚĆ SIÓDMA

DŹWIGNIA FINANSOWA

Artykuł 416 *Obliczanie wskaźnika dźwigni*

1. Instytucje obliczają swój wskaźnik dźwigni zgodnie z metodyką określoną w ust. 2–10.
2. Wskaźnik dźwigni oblicza się jako miarę kapitału instytucji podzieloną przez miarę ekspozycji całkowitej tej instytucji i wyraża się jako wartość procentową.

Instytucje obliczają wskaźnik dźwigni jako średnią arytmetyczną prostą miesięcznych wskaźników dźwigni w ciągu kwartału.

3. Do celów ust. 2 miarą kapitału jest kapitał Tier I.
4. Miara ekspozycji całkowitej jest sumą wartości ekspozycji z tytułu wszystkich aktywów i pozycji pozabilansowych nieodliczonych przy wyznaczaniu miary kapitału, o której mowa w ust. 3.

Jeżeli instytucje uwzględniają właściwe jednostki, w których posiadają znaczne inwestycje, w swojej konsolidacji zgodnie z odpowiednimi standardami rachunkowości, ale nie w konsolidacji ostrożnościowej zgodnie z przepisami części pierwszej tytuł II rozdział 2, pomniejszają miarę ekspozycji o kwotę stanowiącą iloczyn kwoty określonej w lit. a) i współczynnika określonego w lit. b):

- a) suma wartości ekspozycji z tytułu wszystkich aktywów właściwych jednostek uwzględnionych w konsolidacji zgodnie z odpowiednimi standardami rachunkowości, ale nie w konsolidacji ostrożnościowej zgodnie z przepisami części pierwszej tytuł II rozdział 2;
- b) suma pozycji odliczonych od pozycji Tier I określonych w art. 33 ust. 1 lit. i) oraz w art. 53 lit. d) podzielona przez całkowitą sumę pozycji Tier I.

Instytucje przeprowadzają wycenę aktywów i pozycji pozabilansowych zgodnie z art. 94.

5. Instytucje określają wartość ekspozycji z tytułu aktywów zgodnie z następującymi zasadami:
 - a) wartości ekspozycji z tytułu aktywów, z wyjątkiem pozycji wymienionych w załączniku II i kredytowych instrumentów pochodnych, oznaczają wartości ekspozycji zdefiniowane w art. 106 ust. 1;
 - b) zabezpieczenia rzeczowego lub finansowego, gwarancji lub ograniczenia ryzyka kredytowego, które zostały nabyte, nie stosuje się do zmniejszenia wartości ekspozycji z tytułu aktywów;
 - c) nie zezwala się na kompensowanie kredytów i depozytów.

6. Instytucje określają wartość ekspozycji z tytułu pozycji wymienionych w załączniku II i kredytowych instrumentów pochodnych zgodnie z metodą wyceny według wartości rynkowej określonej w art. 269 albo z metodą wyceny pierwotnej wartości ekspozycji określonej w art. 270. Instytucje mogą stosować metodę wyceny pierwotnej wartości ekspozycji w celu określenia wartości ekspozycji z tytułu pozycji wymienionych w załączniku II i kredytowych instrumentów pochodnych wyłącznie wtedy, gdy stosują tę metodę również do określenia wartości ekspozycji z tytułu tych pozycji celem spełnienia wymogów w zakresie funduszy własnych określonych w art. 87.

Przy określaniu wartości ekspozycji z tytułu pozycji wymienionych w załączniku II i kredytowych instrumentów pochodnych instytucje uwzględniają skutki umów nowacji i innych umów o kompensowaniu zobowiązań, z wyjątkiem umów o kompensowaniu międzyproduktowym, zgodnie z art. 289.

7. Instytucje określają wartość ekspozycji z tytułu transakcji odkupu, transakcji pożyczek papierów wartościowych lub towarów, transakcji z długim terminem rozliczenia i transakcji z obowiązkiem uzupełnienia zabezpieczenia kredytowego zgodnie z art. 215 ust. 1–3 i uwzględniają skutki umów ramowych o kompensowaniu zobowiązań, z wyjątkiem umów o kompensowaniu międzyproduktowym, zgodnie z art. 201.
8. Instytucje określają wartość ekspozycji z tytułu pozycji pozabilansowych, z wyjątkiem pozycji wymienionych w załączniku II, kredytowych instrumentów pochodnych, transakcji odkupu, transakcji pożyczek papierów wartościowych lub towarów, transakcji z długim terminem rozliczenia i transakcji z obowiązkiem uzupełnienia zabezpieczenia kredytowego zgodnie z art. 106 ust. 1 pod warunkiem wprowadzenia następujących modyfikacji do korekt z tytułu szczególnego ryzyka kredytowego wymienionych w przedmiotowym artykule:
- a) korekta z tytułu szczególnego ryzyka kredytowego w przypadku niewykorzystanych zobowiązań kredytowych, które można w każdym momencie bezwarunkowo anulować bez wypowiedzenia i o których mowa w załączniku I ust. 4 tiret pierwsze, wynosi 10 %;
 - b) korekta z tytułu szczególnego ryzyka kredytowego w przypadku wszystkich innych pozycji pozabilansowych wymienionych w załączniku I wynosi 100 %.
9. Instytucje określają wartości ekspozycji z tytułu pozycji wymienionych w załączniku II i kredytowych instrumentów pochodnych, które stanowią pozycje pozabilansowe, zgodnie z metodą określoną w ust. 6.

Instytucje określają wartości ekspozycji z tytułu transakcji odkupu, transakcji pożyczek papierów wartościowych lub towarów, transakcji z długim terminem rozliczenia i transakcji z obowiązkiem uzupełnienia zabezpieczenia kredytowego, które stanowią pozycje pozabilansowe, zgodnie z metodą określoną w ust. 7.

10. Do celów obliczeń określonych w ust. 6, 7 i 9 instytucje mogą podjąć decyzję o niestosowaniu zasady określonej w ust. 5 lit. b).

Artykuł 417
Wymóg dotyczący sprawozdawczości

1. Instytucje przedkładają właściwym organom wszelkie niezbędne informacje dotyczące wskaźnika dźwigni i jego składników zgodnie z art. 416. Właściwe organy uwzględniają te informacje przy przeprowadzaniu przeglądu nadzorczego, o którym mowa w art. 92 dyrektywy [do wstawienia przez OP].

Na stosowny wniosek właściwe organy przedkładają EUNB informacje otrzymane od instytucji w celu ułatwienia przeglądu, o którym mowa w art. 482.

2. EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia treści i formatu jednolitego wzoru sprawozdawczego do celów wymogu dotyczącego sprawozdawczości, o którym mowa w ust. 1, instrukcji korzystania z takiego wzoru oraz częstotliwości i terminów przedstawiania sprawozdań.

EUNB przedstawia Komisji powyższe projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia 1 stycznia 2013 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

CZEŚĆ ÓSMA

UJAWNIANIE INFORMACJI PRZEZ INSTYTUCJE

Tytuł I

Zasady ogólne

Artykuł 418

Zakres wymogów dotyczących ujawniania informacji

1. Instytucje podają do wiadomości publicznej informacje określone w tytule II, z zastrzeżeniem przepisów art. 419.
2. Instytucje podają do wiadomości publicznej fakt uzyskania zezwolenia właściwych organów zgodnie z przepisami części trzeciej w odniesieniu do instrumentów i metod określonych w tytule III wraz z zawartymi w nim informacjami.
3. Instytucje przyjmują oficjalną strategię w celu spełnienia wymogów dotyczących ujawniania informacji, ustanowionych w niniejszej części, oraz dysponują strategiami w zakresie oceny adekwatności ujawnianych informacji, w tym ich weryfikacji i częstotliwości. Instytucje posiadają również strategie służące ocenie, czy dzięki ujawnianym informacjom uczestnicy rynku otrzymują kompleksowy obraz profilu ryzyka instytucji.

Jeżeli ujawniane informacje nie dostarczają uczestnikom rynku kompleksowego obrazu profilu ryzyka, poza informacjami wymaganymi na mocy przepisów ust. 1 instytucje podają do wiadomości publicznej inne niezbędne informacje. Instytucje są jednak zobowiązane do ujawnienia wyłącznie tych informacji, które są istotne i nie są zastrzeżone ani poufne, zgodnie z art. 419.

4. Na wniosek instytucje wyjaśniają małym i średnim przedsiębiorstwom oraz innym przedsiębiorstwom ubiegającym się o kredyt swoje decyzje ratingowe, dostarczając na żądanie wyjaśnienie pisemne. Koszty administracyjne przedstawienia wyjaśnienia muszą być proporcjonalne do wysokości kredytu.

Artykuł 419

Informacje nieistotne, zastrzeżone lub poufne

1. Instytucje mogą pominąć jedno lub więcej niż jedno ujawnienie spośród tych wymienionych w tytule II, jeżeli informacji podlegających takim ujawnieniom nie uznaje się za istotne, z wyjątkiem ujawnień określonych w art. 424.

Ujawniane informacje uznaje się za istotne, jeśli ich pominięcie lub nieprawidłowość może zmienić lub wpłynąć na ocenę lub decyzję użytkownika opierającego się na tych informacjach przy podejmowaniu decyzji ekonomicznych.

2. Instytucje mogą również pominąć jedną lub więcej niż jedną informację objętą ujawnieniami wymienionymi w tytułach II i III, jeżeli informacje te zawierają elementy, które uznaje się za zastrzeżone lub poufne zgodnie z akapitem drugim i trzecim, z wyjątkiem ujawnień określonych w art. 424.

Informacje danej instytucji uznaje się za zastrzeżone, jeżeli ich podanie do wiadomości publicznej osłabiłoby jej pozycję konkurencyjną. Mogą to być informacje dotyczące produktów lub systemów, których ujawnienie konkurencji obniżyłoby wartość inwestycji instytucji w te produkty lub systemy.

Informacje uznaje się za poufne, jeśli instytucja zobowiązała się wobec klienta lub innego kontrahenta do zachowania poufności.

3. W przypadkach określonych w ust. 2 zainteresowana instytucja oświadcza przy ujawnianiu informacji, że poszczególne ich elementy nie zostały ujawnione, podaje powód ich nieujawnienia oraz publikuje bardziej ogólną informację na temat kwestii objętej wymogiem dotyczącym ujawniania informacji, z wyjątkiem przypadków, w których informacje klasyfikuje się jako zastrzeżone lub poufne.

Artykuł 420 *Częstotliwość ujawniania*

Instytucje publikują informacje, których ujawnienie jest wymagane na mocy niniejszej części, co najmniej raz do roku.

Termin corocznej publikacji ujawnianych informacji pokrywa się z terminem publikacji sprawozdań finansowych.

Instytucje ustalają, czy konieczne jest ujawnianie niektórych lub wszystkich informacji częściej niż raz do roku, biorąc pod uwagę specyfikę ich działalności gospodarczej, tj. skalę działania, zakres działalności, obecność w różnych krajach, zaangażowanie w różne sektory finansowe, a także udział w międzynarodowych rynkach finansowych oraz w systemach płatniczych, rozrachunkowych i rozliczeniowych. Dokonując takiego ustalenia, uwzględnia się przede wszystkim ewentualną potrzebę częstszego ujawniania informacji określonych w art. 424 i w art. 425 lit. b)–e) oraz informacji na temat ekspozycji na ryzyko i innych pozycji narażonych na częste zmiany.

Artykuł 421 *Środki ujawniania informacji*

1. Instytucje mogą określić właściwy środek przekazu, miejsce publikacji i środki weryfikacji w celu skutecznego spełnienia wymogów dotyczących ujawniania informacji określonych w niniejszej części. W miarę możliwości wszystkie ujawnienia odbywają się za pośrednictwem jednego środka przekazu lub w jednym miejscu.
2. Równoważne ujawnienia, których instytucje dokonały w celu spełnienia wymogów na podstawie przepisów o rachunkowości, wymogów dotyczących spółek giełdowych lub innych, mogą zostać uznane za spełniające wymogi niniejszej części. Jeśli ujawnienia te nie są częścią sprawozdań finansowych, instytucje wskazują, gdzie można je znaleźć.

Tytuł II

Kryteria techniczne dotyczące przejrzystości i ujawniania

Artykuł 422

Cele i polityka w zakresie zarządzania ryzykiem

1. Instytucje ujawniają swoje cele w zakresie zarządzania ryzykiem oraz oddzielnie dla każdej kategorii ryzyka, w tym rodzaje ryzyka, o których mowa w niniejszym tytule. Ujawnione informacje dotyczą:
 - a) strategii i procesów zarządzania tymi rodzajami ryzyka;
 - b) struktury i organizacji odpowiedniej funkcji zarządzania ryzykiem, w tym informacji na temat jej uprawnień i statutu, lub innych odpowiednich rozwiązań w tym względzie;
 - c) zakresu i charakteru systemów raportowania i pomiaru ryzyka;
 - d) działań w zakresie zabezpieczenia i ograniczenia ryzyka, a także strategii i procesów monitorowania stałej skuteczności instrumentów zabezpieczających i czynników łagodzących ryzyko;
 - e) zatwierdzonego przez organ zarządzający oświadczenia na temat adekwatności ustaleń dotyczących zarządzania ryzykiem w instytucji, dającego pewność, że stosowane systemy zarządzania ryzykiem są odpowiednie z punktu widzenia profilu i strategii instytucji;
 - f) zatwierdzonego przez organ zabezpieczający zwięzłego oświadczenia na temat ryzyka, w którym pokrótce omówiono ogólny profil ryzyka instytucji związany ze strategią działalności. Przedmiotowe oświadczenie zawiera kluczowe wskaźniki i dane liczbowe, zapewniające zewnętrznym zainteresowanym stronom zwięzły, ale całościowy obraz interakcji między profilem ryzyka instytucji a tolerancją na ryzyko określoną przez organ zarządzający.
2. W odniesieniu do zasad zarządzania instytucje ujawniają następujące informacje wraz z regularnymi, przynajmniej corocznymi aktualizacjami:
 - a) liczbę stanowisk dyrektorskich zajmowanych przez członków organu zarządzającego;
 - b) politykę rekrutacji dotyczącą wyboru członków organu zarządzającego oraz faktycznego stanu ich wiedzy, umiejętności i wiedzy specjalistycznej;
 - c) politykę dotyczącą zróżnicowania w odniesieniu do wyboru członków organu zarządzającego, jego celów i wszelkich odpowiednich zadań określonych w tej polityce oraz zakresu, w jakim te cele i zadania zostały zrealizowane;
 - d) utworzenie (bądź nie) przez instytucję oddzielnego komitetu ds. ryzyka oraz liczby posiedzeń komitetu, które się odbyły;

- e) opis przepływu informacji na temat ryzyka kierowanych do organu zarządzającego pełniącego funkcję nadzorczą.

Artykuł 423
Zakres stosowania

Instytucja ujawnia następujące informacje dotyczące zakresu stosowania wymogów niniejszego rozporządzenia zgodnie z dyrektywą [do wstawienia przez OP]:

- a) nazwę instytucji, do której stosują się wymogi niniejszego rozporządzenia;
- b) zarys różnic w zakresie konsolidacji do celów rachunkowości i regulacji ostrożnościowych wraz z krótkim opisem odnośnych podmiotów i wyjaśnieniem, czy:
 - (i) są one w pełni skonsolidowane;
 - (ii) są skonsolidowane metodą proporcjonalną;
 - (iii) pomniejszają fundusze własne;
 - (iv) nie są skonsolidowane i nie pomniejszają funduszy własnych;
- c) wszelkie istniejące obecnie lub przewidywane w przyszłości istotne przeszkody praktyczne lub prawne dla szybkiego transferu funduszy własnych lub spłaty zobowiązań przez jednostkę dominującą i jej jednostki zależne;
- d) kwotę łączną, o którą rzeczywiste fundusze własne są mniejsze od wymaganego minimum we wszystkich jednostkach zależnych nieobjętych konsolidacją, oraz nazwę lub nazwy takich jednostek zależnych;
- e) w stosownych przypadkach okoliczności stosowania przepisów określonych w art. 6 i 8.

Artykuł 424
Fundusze własne

- 1. W odniesieniu do funduszy własnych instytucja ujawnia następujące informacje:
 - a) pełne uzgodnienie pozycji kapitału podstawowego Tier I, pozycji dodatkowych Tier I, pozycji Tier II, jak również filtrów i odliczeń stosowanych na mocy przepisów art. 29–32, 33, 53, 63 oraz 74 w odniesieniu do funduszy własnych instytucji oraz bilansu w zbadanym sprawozdaniu finansowym instytucji;
 - b) opis głównych cech instrumentów w kapitale podstawowym Tier I i instrumentów dodatkowych w Tier I oraz instrumentów w kapitale Tier II emitowanych przez instytucję;
 - c) pełne warunki dotyczące wszystkich instrumentów w kapitale podstawowym Tier I, instrumentów dodatkowych w Tier I oraz instrumentów w kapitale Tier II;
 - d) oddzielne informacje na temat charakteru i kwot następujących pozycji:

- (i) każdego filtru ostrożnościowego stosowanego zgodnie z art. 29–32;
 - (ii) każdego odliczenia dokonanego zgodnie z art. 33, 53 oraz 63;
 - (iii) pozycji nieodliczonych zgodnie z art. 44, 45, 53, 63 oraz 74;
- e) opis wszystkich ograniczeń zastosowanych do obliczania funduszy własnych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem oraz instrumentów, filtrów ostrożnościowych i odliczeń, do których te ograniczenia mają zastosowanie;
- f) w przypadku, gdy instytucje ujawniają współczynniki kapitałowe obliczone z wykorzystaniem elementów funduszy własnych ustalonych na podstawie innej niż podstawa określona w niniejszym rozporządzeniu – kompleksowe wyjaśnienie podstawy służącej do obliczania tych współczynników kapitałowych.
2. EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia jednolitych wzorów do celów ujawnień, o których mowa w ust. 1 lit. a), b), d) i e).

EUNB przedstawia Komisji powyższe projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia 31 grudnia 2013 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Artykuł 425 *Wymogi w zakresie funduszy własnych*

Instytucje ujawniają następujące informacje dotyczące przestrzegania przez instytucję wymogów określonych w art. 87 i 72 dyrektywy [do wstawienia przez OP]:

- a) skróty opis metody stosowanej przez instytucję do oceny adekwatności jej kapitału wewnętrznego w celu wsparcia bieżących i przyszłych działań;
- b) w przypadku instytucji obliczających kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem zgodnie z przepisami części trzeciej tytuł II rozdział 2 – 8 % kwot ekspozycji ważonych ryzykiem dla każdej kategorii ekspozycji określonej w art. 107;
- c) w przypadku instytucji obliczających kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem zgodnie z przepisami części trzeciej tytuł II rozdział 3 – 8 % kwot ekspozycji ważonych ryzykiem dla każdej kategorii ekspozycji określonej w art. 142. W przypadku kategorii ekspozycji detalicznych wymóg ten stosuje się do każdej kategorii ekspozycji, którym odpowiadają różne rodzaje korelacji wymienione w art. 149 ust. 1–4. W przypadku kategorii ekspozycji kapitałowych wymóg ten stosuje się do:
 - (i) każdej metody ustanowionej w art. 150;
 - (ii) ekspozycji z tytułu instrumentów będących przedmiotem obrotu giełdowego, ekspozycji w niepublicznych instrumentach kapitałowych w wystarczająco zróżnicowanych portfelach oraz innych ekspozycji;

- (iii) ekspozycji podlegających nadzorczemu okresowi przejściowemu pod względem wymogów w zakresie funduszy własnych;
- (iv) ekspozycji podlegających przepisom przewidującym zasadę praw nabytych dotyczących wymogów w zakresie funduszy własnych;
- d) wymogi w zakresie funduszy własnych obliczone zgodnie z art. 87 lit. b) i c);
- e) wymogi w zakresie funduszy własnych obliczone zgodnie z przepisami części trzeciej tytuł III sekcje 2–4 oraz ujawnione oddzielnie.

Instytucje obliczające kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem zgodnie z art. 148 ust. 5 lub art. 150 ust. 2 ujawniają ekspozycje przypisane do każdej kategorii w tabeli 1 w art. 148 ust. 5 akapit piąty lub do każdej wagi ryzyka, o której mowa w art. 150 ust. 2.

Artykuł 426 *Ekspozycja na ryzyko kredytowe kontrahenta*

Instytucje ujawniają następujące informacje dotyczące ich ekspozycji na ryzyko kredytowe kontrahenta, jak określono w tytule III rozdział 6:

- a) omówienie metod stosowanych do przypisywania kapitału wewnętrznego i limitów kredytowych do ekspozycji na ryzyko kredytowe kontrahenta;
- b) omówienie zasad ustanawiania zabezpieczenia i ustalania rezerw kredytowych;
- c) omówienie zasad dotyczących ekspozycji na ryzyko niekorzystnej korelacji;
- d) omówienie wpływu wartości zabezpieczenia, jakie musiałaby zapewnić instytucja przy obniżeniu oceny jej wiarygodności kredytowej;
- e) dodatnią godziwą wartość brutto umów, korzyści wynikające z kompensowania, skompensowaną bieżącą ekspozycją kredytową, ustanowione zabezpieczenie oraz wartość netto ekspozycji kredytowej z tytułu instrumentów pochodnych. Wartość netto ekspozycji kredytowej z tytułu instrumentów pochodnych stanowi zaangażowanie kredytowe z tytułu transakcji na instrumentach pochodnych po uwzględnieniu korzyści z obowiązujących prawnie umów o kompensowaniu zobowiązań i umów o zabezpieczenie;
- f) środki służące obliczaniu wartości ekspozycji według metod określonych w tytule III rozdział 6 sekcje 3–6, w zależności od tego, która z metod jest w danym przypadku właściwa;
- g) wartość referencyjną kredytowych instrumentów pochodnych pełniących funkcję zabezpieczenia oraz rozkład bieżącej ekspozycji kredytowej według typów ekspozycji kredytowej;
- h) wartości referencyjne kredytowych transakcji pochodnych, podzielonych na takie, które służą celom związanym z własnym portfelem kredytowym instytucji, oraz takie, które wykorzystuje się przy działalności pośredniczącej, w tym rozkład stosowanych kredytowych produktów pochodnych, w dalszym podziale według ochrony nabytej i sprzedanej w ramach każdej grupy produktów;

- i) oszacowanie współczynnika alfa pod warunkiem uzyskania przez instytucję stosownej zgody właściwych organów.

Artykuł 427
Bufora kapitałowe

1. Instytucja ujawnia następujące informacje dotyczące przestrzegania przez nią wymogu w zakresie bufora antycyklicznego, o którym mowa w tytule VII rozdział 4 dyrektywy [do wstawienia przez OP]:
 - a) rozkład geograficzny zaangażowania kredytowego instytucji mający znaczenie dla obliczania jej bufora antycyklicznego;
 - b) skład specyficznego dla instytucji bufora antycyklicznego.
2. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia wymogów dotyczących ujawniania informacji, określonych w ust. 1.

EUNB przedstawia Komisji powyższe projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 31 grudnia 2014 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Artykuł 428
Korekty z tytułu ryzyka kredytowego

Instytucje ujawniają następujące informacje dotyczące ekspozycji instytucji na ryzyko kredytowe i ryzyko rozmycia:

- a) stosowane w rachunkowości definicje pozycji przeterminowanych i o obniżonej jakości;
- b) opis metod przyjętych w celu określenia korekt z tytułu szczególnego i ogólnego ryzyka kredytowego;
- c) całkowitą kwotę ekspozycji po rozliczeniu równoważących się transakcji bez uwzględnienia skutków ograniczenia ryzyka kredytowego, a także średnią kwotę ekspozycji w danym okresie z podziałem na różne kategorie ekspozycji;
- d) rozkład geograficzny ekspozycji w podziale na obszary ważne pod względem istotnych kategorii ekspozycji wraz z dodatkowymi szczegółowymi podziałami w stosownych przypadkach;
- e) rozkład ekspozycji w zależności od branży lub typu kontrahenta z podziałem na kategorie ekspozycji wraz z dodatkowymi szczegółowymi podziałami w stosownych przypadkach;

- f) zestawienie rezydualnych terminów zapadalności dla wszystkich ekspozycji z podziałem na kategorie ekspozycji wraz z dodatkowymi szczegółowymi podziałami w stosownych przypadkach;
- g) w podziale na istotne branże lub typy kontrahenta – kwotę:
 - (i) ekspozycji o obniżonej jakości i ekspozycji przeterminowanych, przedstawione oddzielnie;
 - (ii) korekt z tytułu szczególnego i ogólnego ryzyka kredytowego;
 - (iii) narzutów związanych z korektami z tytułu szczególnego i ogólnego ryzyka kredytowego w danym okresie sprawozdawczym;
- h) kwotę ekspozycji o obniżonej jakości i ekspozycji przeterminowanych, podane oddzielnie, z podziałem na ważne obszary geograficzne, w tym w miarę możliwości kwoty korekty o szczególne i ogólne ryzyko kredytowe związane z każdym obszarem geograficznym;
- i) uzgodnienie zmian korekty o szczególne i ogólne ryzyko kredytowe dla ekspozycji o obniżonej wartości, przedstawione oddzielnie. Informacje te obejmują:
 - (i) opis rodzaju korekty o szczególne i ogólne ryzyko kredytowe;
 - (ii) salda początkowe;
 - (iii) kwoty spisane w ciężar korekt o ryzyko kredytowe w danym okresie sprawozdawczym;
 - (iv) kwoty odpisane lub rozwiązane z tytułu szacowanych możliwych strat na ekspozycjach w danym okresie sprawozdawczym, wszystkie inne korekty, w tym korekty wynikające z różnic kursowych, połączeń przedsiębiorstw, przejęć i zbyć jednostek zależnych oraz transfery między korektami o ryzyko kredytowe;
 - (v) salda końcowe.

Korekty o szczególne ryzyko kredytowe i kwoty odzyskane wykazywane bezpośrednio w sprawozdaniu finansowym ujawnia się oddzielnie.

Artykuł 429 *Korzystanie z ECAI*

W odniesieniu do instytucji obliczających kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem zgodnie z przepisami części trzeciej tytuł II rozdział 2 dla każdej kategorii ekspozycji określonej w art. 107 ujawnia się następujące informacje:

- a) nazwy wyznaczonych instytucji ECAI i agencji kredytów eksportowych oraz przyczyny ewentualnych zmian;
- b) kategorie ekspozycji, do których stosuje się oceny poszczególnych ECAI lub agencji kredytów eksportowych;

- c) opis procesu stosowanego do przenoszenia oceny kredytowej emitenta i oceny kredytowej emisji do pozycji nieuwzględnionych w portfelu handlowym;
- d) przyporządkowanie ratingu zewnętrznego każdej z wyznaczonych ECAI lub agencji kredytów eksportowych do stopni jakości kredytowej określonych w części trzeciej tytuł II rozdział 2, uwzględniając fakt, iż ujawnienie tych informacji nie jest konieczne, jeśli instytucja stosuje standardowy system przyporządkowywania ocen, opublikowany przez EUNB;
- e) wartości ekspozycji oraz wartości ekspozycji po ograniczeniu ryzyka kredytowego związane z każdym stopniem jakości kredytowej określonym w części trzeciej tytuł II rozdział 2, a także kwoty pomniejszające fundusze własne.

Artykuł 430 *Ekspozycja na ryzyko rynkowe*

Instytucje obliczające swoje wymogi w zakresie funduszy własnych zgodnie z przepisami art. 87 ust. 3 lit. b) i c) ujawniają te wymogi oddzielnie dla każdego rodzaju ryzyka, o którym mowa w tych przepisach. Ponadto ujawniają one oddzielnie wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu szczególnego ryzyka stopy procentowej związanego z pozycjami sekurytyzacyjnymi.

Artykuł 431 *Ryzyko operacyjne*

Instytucje ujawniają metody oceny wymogów w zakresie funduszy własnych dla ryzyka operacyjnego, do których kwalifikuje się dana instytucja; opis metod określonych w art. 301 ust. 2, jeśli są stosowane przez instytucję, w tym omówienie ważnych czynników wewnętrznych i zewnętrznych uwzględnionych w metodzie pomiaru tej instytucji, zaś w przypadku częściowego stosowania – zakres i zasięg poszczególnych zastosowanych metod.

Artykuł 432 *Ekspozycje w papierach kapitałowych nieuwzględnionych w portfelu handlowym*

W odniesieniu do ekspozycji w papierach kapitałowych nieuwzględnionych w portfelu handlowym instytucje ujawniają następujące informacje:

- a) różnicowanie między ekspozycjami pod względem ich celów, w tym w zakresie zysków kapitałowych oraz celów strategicznych, a także przegląd stosowanych technik rachunkowości oraz metod wyceny, w tym zasadnicze założenia i praktyki mające wpływ na wycenę oraz wszystkie znaczące zmiany tych praktyk;
- b) wartość księgową, wartość godziwą oraz – w przypadku ekspozycji z tytułu instrumentów będących przedmiotem obrotu giełdowego – porównanie z ceną rynkową, jeśli zasadniczo różni się ona od wartości godziwej;
- c) rodzaje, charakter oraz kwoty ekspozycji z tytułu instrumentów będących przedmiotem obrotu giełdowego, ekspozycji w niepublicznych instrumentach kapitałowych w wystarczająco zdywersyfikowanych portfelach oraz innych ekspozycji;

- d) zrealizowane zyski lub straty z tytułu sprzedaży i likwidacji w danym okresie w ujęciu skumulowanym;
- e) całkowitą wartość niezrealizowanych zysków i strat, łączne niezrealizowane zyski i straty z przeszacowania oraz wszelkie takie kwoty ujęte w funduszach własnych podstawowych lub uzupełniających.

Artykuł 433

Ekspozycja na ryzyko stopy procentowej przypisane pozycjom nieuwzględnionym w portfelu handlowym

W przypadku ekspozycji na ryzyko stopy procentowej przypisane pozycjom nieuwzględnionym w portfelu handlowym instytucje ujawniają następujące informacje:

- a) charakter ryzyka stopy procentowej i zasadnicze założenia (w tym założenia dotyczące przedterminowej spłaty kredytów i zachowania depozytów o nieustalonym terminie wymagalności) oraz częstotliwość pomiarów ryzyka stopy procentowej;
- b) wahania w zakresie zysku, wartości gospodarczej lub innego stosownego wskaźnika używanego przez kierownictwo instytucji do oceny skutków szokowych wzrostów lub spadków stóp procentowych zgodnie z metodą pomiaru ryzyka stopy procentowej stosowaną przez kierownictwo instytucji, z podziałem na poszczególne waluty.

Artykuł 434

Ekspozycja na pozycje sekurytyzacyjne

Instytucje obliczające kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem zgodnie z przepisami części trzeciej tytuł II rozdział 5 lub wymogi w zakresie funduszy własnych zgodnie z art. 326 lub 327 ujawniają w stosownych przypadkach następujące informacje oddzielnie dla portfela handlowego i niehandlowego:

- a) opis celów instytucji w związku z działalnością sekurytyzacyjną;
- b) charakter pozostałych rodzajów ryzyka, w tym ryzyka utraty płynności związanego z sekurytyzowanymi aktywami;
- c) rodzaje ryzyka ze względu na uprzywilejowanie bazowych pozycji sekurytyzacyjnych i ze względu na aktywa bazowe tych pozycji sekurytyzacyjnych, ustanawianych i utrzymywanych w posiadaniu w ramach działalności resekurytyzacyjnej;
- d) różne role odgrywane przez instytucję w procesie sekurytyzacji;
- e) wskazanie stopnia zaangażowania instytucji w każdą z ról, o których mowa w lit. d);
- f) opis istniejących procedur mających na celu monitorowanie zmian ryzyka kredytowego i rynkowego związanego z ekspozycjami sekurytyzacyjnymi, w tym wskazanie, w jaki sposób zachowanie aktywów bazowych wpływa na ekspozycje sekurytyzacyjne, oraz opis różnic w tych procedurach w odniesieniu do ekspozycji resekurytyzacyjnych;

- g) opis polityki instytucji dotyczącej stosowania zabezpieczenia i ochrony nierzeczywistej w celu ograniczania ryzyka związanego z utrzymanymi ekspozycjami sekurytyzacyjnymi i resekurytyzacyjnymi, w tym wskazanie istotnych kontrahentów hedgingowych z podziałem na odpowiednie rodzaje ekspozycji na ryzyko;
- h) stosowane przez instytucję metody obliczania kwot ekspozycji ważonych ryzykiem na potrzeby działalności sekurytyzacyjnej, w tym wyszczególnienie typów ekspozycji sekurytyzacyjnych, do których stosują się poszczególne metody;
- i) rodzaje jednostek specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji, które instytucja wykorzystuje, działając w charakterze jednostki sponsorującej, do celów sekurytyzacji ekspozycji osób trzecich, w tym wskazanie ewentualnych ekspozycji (odrębnie bilansowych i pozabilansowych) instytucji wobec takich jednostek wraz z określeniem ich formy i zakresu, a także wykaz podmiotów, którymi ta instytucja zarządza lub którym doradza i które inwestują albo w pozycje sekurytyzacyjne, które były poddane przez tę instytucję sekurytyzacji, albo w jednostki specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji, które ta instytucja sponsoruje;
- j) skrótowy opis zasad rachunkowości stosowanych przez instytucję w odniesieniu do działalności sekurytyzacyjnej, w tym:
 - (i) wskazanie, czy transakcje traktowane są jako sprzedaż czy też pozyskiwanie finansowania;
 - (ii) ujmowanie zysków ze sprzedaży;
 - (iii) metody wyceny pozycji sekurytyzacyjnych, główne założenia i parametry wejściowe tej wyceny oraz zmiany w porównaniu z poprzednim okresem;
 - (iv) sposób ujmowania syntetycznej sekurytyzacji, jeśli nie jest ona objęta innymi zasadami rachunkowości;
 - (v) sposób wyceny aktywów, które mają być sekurytyzowane, oraz wskazanie, czy są one księgowane w portfelu niehandlowym czy też handlowym instytucji;
 - (vi) zasady dotyczące ujmowania zobowiązań w bilansie w przypadku ustaleń, zgodnie z którymi instytucja może być zobowiązana do udzielenia wsparcia finansowego w związku z sekurytyzowanymi aktywami;
- k) nazwy instytucji ECAI, których oceny są stosowane na potrzeby sekurytyzacji, i typy ekspozycji, do których stosuje się oceny poszczególnych agencji;
- l) w stosownych przypadkach opis metody wewnętrznych oszacowań, określonej w przepisach części trzeciej tytuł II rozdział 5 sekcja 3, w tym struktury procesu oceny wewnętrznej oraz związku pomiędzy oceną wewnętrzną a ratingiem zewnętrznym, stosowania oceny wewnętrznej do celów innych niż cele kapitałowe metody wewnętrznych oszacowań, mechanizmów kontroli dotyczących procesu oceny wewnętrznej, w tym omówienia niezależności, odpowiedzialności oraz przeglądu procesu oceny wewnętrznej, typy ekspozycji, do których ma zastosowanie proces oceny wewnętrznej, oraz czynniki skrajne, które są wykorzystywane do określania poziomów wsparcia jakości kredytowej, według typów ekspozycji;

- m) objaśnienie znaczących zmian, które zaszły w ujawnionych danych ilościowych określonych w lit. n)–q) od ostatniego okresu sprawozdawczego;
- n) następujące informacje (odrębnie dla portfela handlowego i niehandlowego), z podziałem na typy ekspozycji:
 - (i) łączną kwotę należności z tytułu ekspozycji sekurytyzowanych przez instytucję, oddzielnie dla sekurytyzacji tradycyjnej i syntetycznej, oraz sekurytyzacji, w przypadku których instytucja działa wyłącznie jako jednostka sponsorująca;
 - (ii) łączną kwotę bilansowych pozycji sekurytyzacyjnych, które zostały utrzymane lub nabyte, oraz pozabilansowych ekspozycji sekurytyzacyjnych;
 - (iii) łączną wysokość aktywów, które mają być sekurytyzowane;
 - (iv) w przypadku sekurytyzowanych instrumentów podlegających przedterminowemu wykupowi – łączne wykorzystane ekspozycje przypisane udziałom odpowiednio jednostki inicjującej i inwestora, łączne wymogi kapitałowe spełniane przez instytucję z tytułu udziałów jednostki inicjującej oraz łączne wymogi kapitałowe spełniane przez instytucję z tytułu udziałów inwestora w wykorzystanych saldach i niewykorzystanych liniach kredytowych;
 - (v) wysokość pozycji sekurytyzacyjnych, które pomniejszają fundusze własne lub są wazone ryzykiem według wagi równej 1 250 %;
 - (vi) skrótowy opis działalności sekurytyzacyjnej w bieżącym okresie, w tym kwotę ekspozycji sekurytyzowanych oraz uznane zyski lub straty ze sprzedaży;
- o) następujące informacje oddzielnie dla portfela handlowego i niehandlowego:
 - (i) łączną kwotę utrzymanych lub nabytych pozycji sekurytyzacyjnych oraz związane z nimi wymogi kapitałowe, z podziałem na ekspozycje sekurytyzacyjne i resekurytyzacyjne oraz z dalszym podziałem na znaczącą liczbę przedziałów wag ryzyka lub wymogów kapitałowych dla każdego zastosowanego podejścia dotyczącego wymogów kapitałowych;
 - (ii) łączną kwotę utrzymanych lub nabytych pozycji resekurytyzacyjnych, z podziałem na ekspozycje przed zabezpieczeniem/ubezpieczeniem i po zabezpieczeniu/ubezpieczeniu, oraz ekspozycję wobec gwarantów finansowych, z podziałem na kategorie wiarygodności kredytowej gwaranta lub nazwy gwaranta;
- p) w przypadku portfela niehandlowego i ekspozycji sekurytyzowanych przez instytucję – wysokość sekurytyzowanych aktywów o obniżonej jakości i przeterminowanych oraz wysokość strat uznanych przez instytucję w bieżącym okresie, obie pozycje z podziałem na typy ekspozycji;
- q) w przypadku portfela handlowego – łączne należności z tytułu ekspozycji sekurytyzowanych przez instytucję i podlegających wymogowi kapitałowemu z tytułu ryzyka rynkowego, z podziałem na sekurytyzację tradycyjną i syntetyczną oraz według typów ekspozycji;

- r) w stosownych przypadkach – czy instytucja udzieliła wsparcia na warunkach przewidzianych w art. 243 ust. 1 oraz wpływ na fundusze własne.

Artykuł 435

Polityka w zakresie wynagrodzeń

1. W odniesieniu do polityki i praktyk instytucji w zakresie wynagrodzeń dla kategorii pracowników, których działalność zawodowa ma istotny wpływ na profil ryzyka, instytucje ujawniają następujące informacje:
 - a) informacje dotyczące procesu decyzyjnego stosowanego przy ustalaniu polityki w zakresie wynagrodzeń, w tym – w stosownych przypadkach – informacje na temat składu i zakresu zadań komisji ds. wynagrodzeń, konsultanta zewnętrznego, z którego usług skorzystano przy ustalaniu polityki w zakresie wynagrodzeń, oraz roli odpowiednich zainteresowanych stron;
 - b) informacje na temat powiązania między wynagrodzeniem a wynikami;
 - c) najważniejsze informacje na temat cech charakterystycznych systemu wynagrodzeń, w tym informacje na temat kryteriów stosowanych przy pomiarze wyników i korekcie o ryzyko, polityki odraczania płatności i kryteriów nabywania uprawnień;
 - d) informacje na temat kryteriów dotyczących osiągniętych wyników, stanowiących podstawę uprawnień do akcji, opcji na akcje lub zmiennych składników wynagrodzenia;
 - e) główne parametry oraz uzasadnienie wszelkiego rodzaju systemu składników zmiennych i wszelkich innych świadczeń niepieniężnych;
 - f) zagregowane informacje ilościowe dotyczące wynagrodzenia, z podziałem na obszary działalności przedsiębiorstwa;
 - g) zagregowane informacje ilościowe na temat wynagrodzeń, z podziałem na kadrę kierowniczą wyższego szczebla i pracowników, których działania mają istotny wpływ na profil ryzyka instytucji, zawierające następujące dane:
 - (i) wysokość wynagrodzeń za dany rok obrotowy z podziałem na wynagrodzenie stałe i zmienne oraz liczba osób je otrzymujących;
 - (ii) wysokość i forma wynagrodzenia zmiennego z podziałem na świadczenia pieniężne, akcje i instrumenty związane z akcjami oraz inne typy;
 - (iii) wysokość wynagrodzenia z odroczoną wypłatą z podziałem na części już przysługujące i jeszcze nieprzysługujące;
 - (iv) wysokość wynagrodzenia z odroczoną wypłatą przyznana w danym roku obrotowym, wypłacona i zmniejszona w ramach korekty o wyniki;
 - (v) płatności związane z przyjęciem do pracy i z rozwiązywaniem umów o pracę dokonane w danym roku obrotowym oraz liczba beneficjentów takich płatności;

- (vi) kwoty płatności związanych z odprawą dokonane w danym roku obrachunkowym, liczba beneficjentów takich płatności oraz wysokość najwyższej takiej płatności na rzecz jednej osoby;
 - h) liczba osób, które otrzymały wynagrodzenie w wysokości co najmniej 1 mln EUR w roku obrachunkowym, w podziale na przedziały wynagrodzeń w wysokości 500 000 EUR.
2. W odniesieniu do instytucji mających duże znaczenie ze względu na ich wielkość, organizacje wewnętrzne oraz charakter, zakres i złożoność działalności informacje ilościowe, o których mowa w niniejszym ustępie, są podawane do publicznej wiadomości na poziomie osób, które faktycznie zarządzają działalnością instytucji w rozumieniu art. 13 ust. 1 dyrektywy [do wstawienia przez OP].

Instytucje stosują się do wymogów określonych w niniejszym ustępie w sposób odpowiadający ich wielkości, organizacji wewnętrznej oraz charakterowi, zakresowi i złożoności działalności oraz nienaruszający przepisów dyrektywy 95/46/WE.

Artykuł 436 *Dźwignia finansowa*

1. Instytucje ujawniają następujące informacje na temat swojego wskaźnika dźwigni, jak określono w art. 416, oraz zarządzania ryzykiem nadmiernej dźwigi finansowej, jak określono w art. 4 ust. 2 lit. b) dyrektywy [do wstawienia przez OP]:
- a) wskaźnik dźwigni;
 - b) podział miary ekspozycji całkowitej;
 - c) opis procedur stosowanych w celu zarządzania ryzykiem nadmiernej dźwigni finansowej;
 - d) opis czynników, które miały wpływ na wskaźnik dźwigni w okresie, którego dotyczy ujawniony wskaźnik dźwigni.
2. EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia jednolitego wzoru do celów ujawniania informacji, o których mowa w ust. 1, oraz instrukcje dotyczące stosowania takiego wzoru.

EUNB przedstawia Komisji powyższe projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia 30 czerwca 2014 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Tytuł III

Wymogi kwalifikujące do stosowania poszczególnych instrumentów lub metod

Artykuł 437

Stosowanie metody IRB w odniesieniu do ryzyka kredytowego

Instytucje obliczające kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem według metody IRB ujawniają następujące informacje:

- a) zezwolenie właściwego organu na stosowanie tej metody lub zmianę metody już stosowanej;
- b) wyjaśnienie i przegląd:
 - (i) struktury systemów ratingu wewnętrznego oraz powiązań między ratingami wewnętrznymi i zewnętrznymi;
 - (ii) stosowania oszacowań wewnętrzných do innych celów niż obliczanie kwot ekspozycji ważonych ryzykiem zgodnie z przepisami części trzeciej tytuł II rozdział 3.
 - (iii) procesu zarządzania ograniczeniem ryzyka kredytowego oraz uznawania technik ograniczenia ryzyka kredytowego;
 - (iv) mechanizmów kontroli systemów ratingowych (w tym opis stopnia ich niezależności i zakresów odpowiedzialności) oraz przeglądu systemów ratingowych;
- c) opis procesu ratingów wewnętrzných dostarczany oddzielnie dla następujących kategorii ekspozycji:
 - (i) rządy i banki centralne;
 - (ii) instytucje;
 - (iii) przedsiębiorstwa, w tym MŚP, kredytowanie specjalistyczne i nabyte wierzytelności korporacyjne;
 - (iv) ekspozycje detaliczne dla każdej kategorii ekspozycji, którym odpowiadają różne rodzaje korelacji wymienione w art. 149 ust. 1–4;
 - (v) papiery kapitałowe;
- d) wartości ekspozycji w odniesieniu do każdej kategorii ekspozycji określonych w art. 142. Ekspozycje wobec rządów i banków centralnych, instytucji i przedsiębiorstw w przypadkach, w których do obliczenia kwot ekspozycji ważonych ryzykiem instytucje stosują własne oszacowania wartości LGD lub współczynniki konwersji, ujawnia się oddzielnie od ekspozycji, w odniesieniu do których instytucje nie stosują takich oszacowań;

- e) w celu umożliwienia miarodajnego zróżnicowania ryzyka kredytowego w odniesieniu do każdej kategorii ekspozycji (rządy i banki centralne, instytucje, przedsiębiorstwa i papiery kapitałowe) oraz w odniesieniu do wystarczającej liczby klas jakości dłużników (w tym dłużników, którzy nie wykonali zobowiązania) instytucje ujawniają następujące informacje:
- (i) ekspozycję całkowitą, w tym w odniesieniu do kategorii ekspozycji wobec rządów i banków centralnych, instytucji i przedsiębiorstw – sumę niespłaconych kredytów i wartości ekspozycji dla niewykorzystanych zobowiązań; w odniesieniu do papierów kapitałowych – pozostającą kwotę należną;
 - (ii) średnią wagę ryzyka ekspozycji ważonych ryzykiem;
 - (iii) w przypadku instytucji stosujących własne oszacowania współczynników konwersji do obliczania kwot ekspozycji ważonych ryzykiem – kwotę niewykorzystanych zobowiązań i średnią wartość ekspozycji ważonych ryzykiem dla każdej kategorii ekspozycji;
- f) w przypadku kategorii ekspozycji detalicznych oraz każdej z kategorii określonych w lit. c) ppkt (iv) – albo informacje określone w lit e) powyżej (w stosownych przypadkach przedstawione w sposób zbiorczy), albo analizę ekspozycji (niespłacone kredyty i wartości ekspozycji z tytułu niewykorzystanych zobowiązań) w odniesieniu do wystarczającej liczby klas oczekiwanych strat, aby umożliwić miarodajne zróżnicowanie ryzyka kredytowego (w stosownych przypadkach przedstawione w sposób zbiorczy);
- g) faktyczne korekty o szczególne ryzyko kredytowe za poprzedni okres dla każdej kategorii ekspozycji (w przypadku ekspozycji detalicznych, dla każdej z kategorii wymienionych w lit. c) ppkt (iv)) oraz różnicę w stosunku do wcześniejszych doświadczeń;
- h) opis czynników, które miały wpływ na poniesione straty w poprzednim okresie (na przykład, czy dana instytucja zaobserwowała wyższe niż średnie współczynniki niewykonania zobowiązań lub wyższe niż średnie wartości LGD i współczynników konwersji);
- i) oszacowania danej instytucji w zestawieniu z faktycznymi wynikami w dłuższej perspektywie czasowej. Informacje te obejmują co najmniej oszacowania strat w zestawieniu z faktycznymi stratami w każdej kategorii ekspozycji (w przypadku ekspozycji detalicznych – dla każdej z kategorii określonych w lit. c) ppkt (iv)) w okresie, który jest wystarczający do miarodajnej oceny funkcjonowania procesów ratingu wewnętrznego dla każdej kategorii ekspozycji (w przypadku ekspozycji detalicznych – dla każdej z kategorii określonych w lit. c) ppkt (iv)). W stosownych przypadkach instytucje dokonują dalszego podziału powyższych informacji w celu przeprowadzenia analizy wartości PD oraz – w przypadku instytucji stosujących własne oszacowania wartości LGD lub współczynników konwersji – w celu porównania wyników oszacowania wartości LGD i współczynnika konwersji z oszacowaniami przedstawionymi w ujawnieniach dotyczących ilościowej oceny ryzyka, o których mowa powyżej;
- j) w odniesieniu do wszystkich kategorii ekspozycji określonych w art. 142 i każdej kategorii ekspozycji, którym odpowiadają różne rodzaje korelacji wymienione w art. 149 ust. 1–4:
- (i) w przypadku instytucji stosujących własne oszacowania wartości LGD do obliczania kwot ekspozycji ważonych ryzykiem – średnie wartości LGD i PD ważone ryzykiem w

ujęciu procentowym dla każdej właściwej lokalizacji geograficznej zaangażowań kredytowych;

- (ii) w przypadku instytucji, które nie stosują własnych oszacowań wartości LGD – średnią wartość PD ważoną ryzykiem w ujęciu procentowym dla każdej właściwej lokalizacji geograficznej zaangażowań kredytowych.

Do celów lit. c) przedmiotowy opis zawiera informacje na temat typów ekspozycji w ramach danej kategorii ekspozycji, definicje, metody oraz dane służące do oszacowania i walidacji wartości PD, a także w stosownych przypadkach wartości LGD i współczynników konwersji, w tym założenia użyte przy obliczaniu tych zmiennych, oraz opisy istotnych odstępstw od definicji niewykonania zobowiązania określonej w art. 174, w tym szerokie segmenty portfela, których te odstępstwa dotyczą.

Do celów lit. j) „właściwa lokalizacja geograficzna zaangażowań kredytowych” oznacza zaangażowania w państwach członkowskich, w których instytucja uzyskała zezwolenie, oraz w państwach członkowskich lub państwach trzecich, w których instytucja prowadzi działalność za pośrednictwem oddziału lub jednostki zależnej.

Artykuł 438

Stosowanie technik ograniczenia ryzyka kredytowego

Instytucje wykorzystujące techniki ograniczenia ryzyka kredytowego ujawniają następujące informacje:

- a) zasady i procedury dotyczące kompensowania pozycji bilansowych i pozabilansowych oraz zakres, w jakim dana jednostka takie kompensowanie wykorzystuje;
- b) zasady i procedury dotyczące wyceny zabezpieczeń i zarządzania nimi;
- c) opis głównych rodzajów zabezpieczeń przyjętych przez daną instytucję;
- d) główne rodzaje gwarantów i kontrahentów kredytowych instrumentów pochodnych oraz ich wiarygodność kredytową;
- e) informacje na temat koncentracji ryzyka rynkowego lub kredytowego w ramach podjętych działań w zakresie ograniczenia ryzyka kredytowego;
- f) w przypadku instytucji obliczających kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem według metody standardowej lub metody IRB, ale niedokonujących własnych oszacowań wartości LGD lub współczynników konwersji w odniesieniu do danej kategorii ekspozycji – całkowitą wartość ekspozycji podaną oddzielnie dla każdej kategorii ekspozycji (w stosownych przypadkach po skompensowaniu pozycji bilansowych lub pozabilansowych), która jest objęta – po zastosowaniu korekt z tytułu zmienności – uznanym zabezpieczeniem finansowym lub innym uznanym zabezpieczeniem;
- g) w przypadku instytucji obliczających kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem według metody standardowej lub metody IRB – całkowitą wartość ekspozycji podaną oddzielnie dla każdej kategorii ekspozycji (w stosownych przypadkach po skompensowaniu pozycji bilansowych lub pozabilansowych), która jest objęta gwarancjami lub kredytowymi instrumentami

pochoďnymi. W przypadku kategorii ekspozycji kapitałowych wymóg ten stosuje się do kaŹdej metody określonej w art. 150.

Artykuł 439

Stosowanie metod zaawansowanego pomiaru w odniesieniu do ryzyka operacyjnego

Instytucje, które do obliczenia wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka operacyjnego stosują metody zaawansowanego pomiaru określone w art. 310–313, ujawniają opis zastosowania ubezpieczeń i innych mechanizmów transferu ryzyka w celu ograniczenia tego ryzyka.

Artykuł 440

Stosowanie wewnętrznych modeli pomiaru ryzyka rynkowego

Instytucje obliczające swoje wymogi kapitałowe zgodnie z art. 352 ujawniają następujące informacje:

- a) w odniesieniu do kaŹdego uwzględnionego subportfela:
 - (i) cechy zastosowanych modeli;
 - (ii) w stosownych przypadkach w odniesieniu do modeli wewnętrznych w zakresie dodatkowego ryzyka niewykonania zobowiązań i migracji oraz transakcji korelacyjnych – zastosowane metody i rodzaje ryzyka mierzone za pomocą modelu wewnętrznego, w tym opis metody zastosowanej przez daną instytucję w celu określenia horyzontów płynnościowych, metod zastosowanych w celu dokonania oceny kapitałowej, która jest spójna z wymaganą normą ostrożnościową, a także metod zastosowanych w celu walidacji modelu;
 - (iii) opis testu warunków skrajnych zastosowanego do subportfela;
 - (iv) opis metod zastosowanych w celu weryfikacji historycznej oraz weryfikacji dokładności i spójności modeli wewnętrznych i procesów modelowania;
- b) zakres zezwolenia wydane go przez właściwy organ;
- c) opis zakresu i metod zgodności z wymogami określonymi w art. 99 i 100;
- d) najwyższą, najniższą i średnią wartość następujących pozycji:
 - (i) codziennych miar wartości zagrożonej w okresie sprawozdawczym oraz na koniec tego okresu;
 - (ii) miar wartości zagrożonej w warunkach skrajnych w okresie sprawozdawczym oraz na koniec tego okresu;
 - (iii) miar ryzyka w zakresie dodatkowego ryzyka niewykonania zobowiązań i migracji oraz w zakresie ryzyka szczególnego związanego z korelacyjnym portfelem transakcyjnym w okresie sprawozdawczym oraz na koniec tego okresu;
- e) elementy wymogu w zakresie funduszy własnych określone w art. 353;

- f) średni ważony horyzont płynnościowy dla każdego subportfela objętego modelami wewnętrznymi w zakresie dodatkowego ryzyka niewykonania zobowiązań i migracji oraz w zakresie transakcji korelacyjnych;
- g) porównanie codziennych miar wartości zagrożonej na koniec dnia z jednodniowymi zmianami wartości portfela na koniec kolejnego dnia roboczego wraz z analizą wszelkich istotnych przekroczeń w okresie sprawozdawczym.

CZĘŚĆ DZIEWIĄTA

AKTY DELEGOWANE I WYKONAWCZE

Artykuł 441 *Akty delegowane*

Komisja posiada uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 445 w odniesieniu do następujących aspektów:

- a) wyjaśnienia definicji zawartych w art. 4, 22, 137, 148, 188, 237, 267, 294, 371 i 400 w celu zapewnienia jednolitego stosowania niniejszego rozporządzenia;
- b) wyjaśnienia definicji zawartych w art. 4, 22, 137, 148, 188, 237, 267, 294, 371 i 400 w celu uwzględnienia w ramach stosowania niniejszego rozporządzenia zmian na rynkach finansowych;
- c) zmiany wykazu kategorii ekspozycji zawartego w art. 107 i 142 w celu uwzględnienia zmian na rynkach finansowych;
- d) kwoty określonej w art. 118 lit. c), art. 142 ust. 5 lit. a), art. 148 ust. 4 i art. 158 ust. 4 w celu uwzględnienia skutków inflacji;
- e) wykazu i klasyfikacji pozycji pozabilansowych w załącznikach I i II;
- f) dostosowania kategorii firm inwestycyjnych zawartych w art. 90 ust. 1 i art. 91 ust. 1 w celu uwzględnienia zmian na rynkach finansowych;
- g) wyjaśnienia wymogu określonego w art. 92 w celu zapewnienia jednolitego stosowania niniejszego rozporządzenia;
- h) wyjaśnienia wyłączeń przewidzianych w art. 389;
- i) przedłużenia o 12 miesięcy czasu obowiązywania wymogu zapewnienia funduszy własnych, które są zawsze równe kwocie określonej w art. 476 lub większe od tej kwoty, wykraczającego poza okresy przewidziane w ust. 1 i 2 tego artykułu;
- j) wprowadzania zmian do miary kapitału i miary ekspozycji całkowitej składających się na wskaźnik dźwigni, o którym mowa w art. 416 ust. 2, w celu zlikwidowania wszelkich niedociągnięć wykrytych na podstawie sprawozdań, o których mowa w art. 417 ust. 1, przed wymaganą datą publikacji wskaźnika dźwigni przez instytucje, jak określono w art. 436 ust. 1 lit. a). Przedmiotowe przekazanie uprawnień podlega procedurze, o której mowa w art. 446.

Komisja może przyjąć środek, o którym mowa w ust. 1 lit. i), więcej niż raz, pod warunkiem że okres obowiązywania wymogu zapewnienia funduszy własnych, które są zawsze równe kwocie określonej w art. 476 lub większe od tej kwoty, jest przedłużony o kolejne okresy dwunastu miesięcy. Okres obowiązywania tego wymogu można jednak przedłużać maksymalnie do dnia 31 grudnia 2018 r. W przypadku nieprzedłużenia okresu obowiązywania wymogu przed upływem danego okresu dwunastu miesięcy Komisja nie może przyjąć żadnych dalszych środków zgodnie z ust. 1 lit. i).

Do dnia 30 czerwca 2015 r. EUNB powiadamia Komisję, czy zmieniająca się sytuacja gospodarcza i zmiany zachodzące we właściwych wymogach regulacyjnych uzasadniałyby przedłużenie okresu obowiązywania wymogów określonych w art. 476.

Artykuł 442

Dostosowania techniczne i korekty

Komisja posiada uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 445 w celu dokonania dostosowania technicznego i korekt elementów innych niż istotne następujących przepisów, aby uwzględnić zmiany na rynkach finansowych, w szczególności nowych produktów finansowych, w celu dostosowań do dokonanych po przyjęciu niniejszego rozporządzenia zmian w innych aktach prawodawczych UE dotyczących usług finansowych i rachunkowości, w tym standardów rachunkowości opartych na rozporządzeniu (UE) nr 1605/2002, lub w celu odzwierciedlenia konwergencji praktyki nadzorczej:

- a) wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka kredytowego określonych w art. 106–129 i w art. 138–187;
- b) skutków ograniczenia ryzyka kredytowego zgodnie z art. 189–236;
- c) wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu sekurytyzacji określonych w art. 238–261;
- d) wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka kredytowego kontrahenta określonych w art. 267–300;
- e) wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka operacyjnego określonych w art. 304–313;
- f) wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego określonych w art. 314–367;
- g) wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rozliczenia określonych w art. 368 i 369;
- h) wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka związanego z korektą wyceny kredytowej określonych w art. 373, 374 i 375;
- i) części drugiej i art. 95 w wyniku zmian w standardach lub wymogach rachunkowości z uwzględnieniem wymogów określonych w prawie unijnym lub ze względu na konwergencję praktyk nadzorczych.

Artykuł 443

Wymogi ostrożnościowe

Komisja posiada uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 445 w celu nakładania na czas ograniczony, w szczególności na podstawie zalecenia lub opinii Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego, bardziej rygorystycznych wymogów ostrożnościowych w odniesieniu do wszystkich ekspozycji lub ekspozycji wobec co najmniej jednego sektora, regionu lub państwa

członkowskiego, jeżeli jest to konieczne, aby zareagować na zmiany w natężeniu ryzyka mikroostrożnościowego i makroostrożnościowego wynikającego ze zmiany sytuacji na rynku, która nastąpi po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia, dotyczących:

- a) czasowego podwyższenia poziomu funduszy własnych określonego w art. 87;
- b) filtrów ostrożnościowych określonych w art. 29–32;
- c) odliczeń od elementów funduszy własnych określonych w art. 33, 53 i 63;
- d) wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka kredytowego określonych w art. 106–129 i w art. 138–187;
- e) skutków ograniczenia ryzyka kredytowego zgodnie z art. 189–236;
- f) wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu sekurytyzacji określonych w art. 238–261;
- g) wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka kredytowego zgodnie z art. 268–300;
- h) wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka operacyjnego określonych w art. 304–313;
- i) wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego określonych w art. 314–367;
- j) wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rozliczenia określonych w art. 368 i 369;
- k) wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka związanego z korektą wyceny kredytowej określonych w art. 373, 374 i 375.

Przedmiotowe przekazanie uprawnień podlega procedurze, o której mowa w art. 446.

Artykuł 444 *Płynność*

1. Komisja posiada uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 445 w celu szczegółowego określenia wymogów ogólnych ustanowionych w art. 401. Podstawę takiej specyfikacji stanowią pozycje, które należy uwzględnić w sprawozdaniach zgodnie z częścią szóstą tytuł II. W ramach aktu delegowanego określa się również okoliczności, w jakich właściwe organy muszą nałożyć na instytucje kredytowe szczególne poziomy napływów i odpływów w celu uwzględnienia ryzyka szczególnego, na które są one narażone.
2. Komisja posiada uprawnienia do zmiany pozycji, o których mowa w ust. 1, lub dodania dodatkowych pozycji wyłącznie w przypadku, gdy spełniony jest jeden z następujących warunków:

- a) wymóg dotyczący pokrycia płynności oparty na tych kryteriach, rozważany indywidualnie albo łącznie, miałby istotny szkodliwy wpływ na działalność i profil ryzyka instytucji europejskich lub na rynki finansowe lub gospodarkę; lub
- b) zmiana jest odpowiednia w celu dostosowania danych pozycji do uzgodnionych na szczelnie międzynarodowym standardów w zakresie nadzoru płynnościowego.

Do celów lit. a) przy obliczaniu skutków wymogu dotyczącego pokrycia płynności opartego na tych kryteriach Komisja uwzględnia sprawozdania, o których mowa w art. 481 ust. 1 i 2.

- 3. Komisja przyjmuje pierwszy akt delegowany, o którym mowa w ust. 1, najpóźniej do dnia 31 grudnia 2015 r. Akt delegowany przyjęty zgodnie z niniejszym artykułem nie stosuje się jednak przed dniem 1 stycznia 2015 r.

Artykuł 445

Wykonanie przekazania

- 1. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych powierzone Komisji podlegają warunkom określonym w niniejszym artykule.
- 2. Przekazania uprawnień, o których mowa w art. 441–444, dokonuje się na czas nieokreślony począwszy od dnia, o którym mowa w art. 488.
- 3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 441–444, może zostać odwołane w dowolnym momencie przez Parlament Europejski lub Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie uprawnień określonych w tej decyzji. Staje się ona skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub od późniejszej daty, która jest w niej określona. Nie wpływa ona na ważność aktów delegowanych już obowiązujących.
- 4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja powiadamia o tym równocześnie Parlament Europejski i Radę.
- 5. Akt delegowany przyjęty zgodnie z art. 441–444 wchodzi w życie wyłącznie jeśli ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od daty zawiadomienia lub jeżeli przed upływem tego terminu zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wyrażają sprzeciwu. Z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady termin ten jest przedłużany o dwa miesiące.

Artykuł 446

Tryb pilny

- 1. Akty delegowane przyjęte na podstawie niniejszego artykułu wchodzi w życie bezzwłocznie i mają zastosowanie, o ile nie został wyrażony sprzeciw zgodnie z ust. 2. W zawiadomieniu o akcie delegowanym skierowanym do Parlamentu Europejskiego i Rady podane zostają powody, dla których skorzystano z trybu pilnego.
- 2. Parlament Europejski lub Rada mogą wyrazić sprzeciw wobec aktu delegowanego zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 445 ust. 5. W takim przypadku Komisja uchyla dany akt

niezwłocznie po otrzymaniu zawiadomienia o decyzji o sprzeciwie zgłoszonym przez Parlament Europejski lub Radę.

Artykuł 447
Europejski Komitet Bankowy

1. W zakresie przyjmowania aktów wykonawczych Komisję wspomaga Europejski Komitet Bankowy ustanowiony na mocy decyzji Komisji 2004/10/WE. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu art. 3 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłań do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

CZĘŚĆ DZIESIĄTA PRZEPISY PRZEJŚCIOWE, SPRAWOZDANIA I PRZEGLĄDY

Tytuł I Przepisy przejściowe

Rozdział 1 Wymogi w zakresie funduszy własnych, niezrealizowane zyski i straty wyceniane według wartości godziwej oraz odliczenia

SEKCJA 1 WYMOGI W ZAKRESIE FUNDUSZY WŁASNYCH

Artykuł 448

Wymogi w zakresie funduszy własnych

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 87 ust. 1 lit. a) i b) instytucje spełniają następujące wymogi w zakresie funduszy własnych:
 - a) stale, w okresie od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2013 r.:
 - (i) utrzymują współczynnik kapitałowy kapitału podstawowego Tier I na poziomie mieszczącym się w przedziale, którego najniższa wartość wynosi 3,5 %, a najwyższa 4,5 %;
 - (ii) utrzymują współczynnik kapitałowy kapitału Tier I na poziomie mieszczącym się w przedziale, którego najniższa wartość wynosi 4,5 %, a najwyższa 6 %;
 - b) stale, w okresie od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2014 r.:
 - (i) utrzymują współczynnik kapitałowy kapitału podstawowego Tier I na poziomie, który mieści się w przedziale 4–4,5 %;
 - (ii) utrzymują współczynnik kapitałowy kapitału Tier I na poziomie, który mieści się w przedziale 4,5–6 %.
2. Właściwe organy:
 - a) ustalają poziomy współczynników kapitałowych kapitału podstawowego Tier I i kapitału Tier I w przedziałach określonych w ust. 1 lit. a) i b), które muszą zostać spełnione przez instytucje;

- b) publikują ustalenia dokonane zgodnie z lit. a).

SEKCJA 2

NIEZREALIZOWANE ZYSKI I STRATY WYCENIANE WEDŁUG WARTOŚCI GODZIWEJ

Artykuł 449

Niezrealizowane straty wyceniane według wartości godziwej

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 32 w okresie od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. instytucje uwzględniają w obliczeniach pozycji kapitału podstawowego Tier I wyłącznie mającą zastosowanie wielkość procentową niezrealizowanych strat wycenianych według wartości godziwej, z wyjątkiem pozycji, o których mowa w art. 30.
2. Do celów ust. 1 mająca zastosowanie wielkość procentowa mieści się w następujących przedziałach:
 - a) 0–100 % w okresie od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2013 r.;
 - b) 20–100 % w okresie od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2014 r.;
 - c) 40–100 % w okresie od dnia 1 stycznia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r.;
 - d) 60–100 % w okresie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.; oraz
 - e) 80–100 % w okresie od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r.
3. Właściwe organy:
 - a) ustalają mającą zastosowanie wielkość procentową mieszczącą się w przedziałach określonych w ust. 2 lit. a)–e);
 - b) publikują ustalenia dokonane zgodnie z lit. a).

Artykuł 450

Niezrealizowane zyski wyceniane według wartości godziwej

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 32 w okresie od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. instytucje nie usuwają z pozycji kapitału podstawowego Tier I mającej zastosowanie wielkości procentowej niezrealizowanych zysków wycenianych według wartości godziwej, z wyjątkiem pozycji, o których mowa w art. 30. Uzyskaną pozostałą kwotę usuwa się z pozycji kapitału podstawowego Tier I.
2. Do celów ust. 1 mająca zastosowanie wielkość procentowa wynosi 0 % w okresie od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2013 r., natomiast po tym terminie wielkość ta mieści się w następujących przedziałach:
 - a) 0–20 % w okresie od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2014 r.;
 - b) 0–40 % w okresie od dnia 1 stycznia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r.;

- c) 0–60 % w okresie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.;
 - d) 0–80 % w okresie od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r.
3. Na zasadzie odstępstwa od art. 59 instytucje uwzględniają mającą zastosowanie wielkość procentową pozostałej kwoty usuniętej z kapitału podstawowego Tier I zgodnie z ust. 1 w pozycjach w Tier II w zakresie, w jakim te niezrealizowane zyski wyceniane według wartości godziwej zostałyby uznane za dodatkowe fundusze własne zgodnie z krajowymi przepisami transponującymi dyrektywę 2006/48/WE. Mająca zastosowanie wielkość procentowa mieści się w następujących przedziałach:
- a) 100 % w okresie od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2013 r.;
 - b) 80 % w okresie od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2014 r.;
 - c) 60 % w okresie od dnia 1 stycznia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r.;
 - d) 40 % w okresie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.;
 - e) 20 % w okresie od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r.
4. Właściwe organy:
- a) ustalają mającą zastosowanie wielkość procentową niezrealizowanych zysków mieszczącą się w przedziałach określonych w ust. 2 lit. a)–d), która nie jest usuwana z kapitału podstawowego Tier I;
 - b) publikują ustalenia dokonane zgodnie z lit. a).

SEKCJA 3 ODLICZENIA

PODSEKCJA 1 ODLICZENIA OD POZYCJI KAPITAŁU PODSTAWOWEGO TIER I

Artykuł 451

Odliczenia od pozycji kapitału podstawowego Tier I

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 33 ust. 1 w okresie od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. stosują się następujące przepisy:
- a) instytucje odliczają od pozycji kapitału podstawowego Tier I określoną w art. 458 mającą zastosowanie wielkość procentową kwot, które zgodnie z art. 33 ust. 1 lit. a)–h) należy odliczyć, z wyjątkiem aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego uzależnionych od przyszłej rentowności oraz wynikających z różnic przejściowych;
 - b) instytucje stosują odpowiednie przepisy określone w art. 453 w odniesieniu do pozostałych kwot pozycji, które należy odliczyć zgodnie z art. 33 ust. 1 lit. a)–h), z wyjątkiem aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego uzależnionych od przyszłej rentowności oraz wynikających z różnic przejściowych;

- c) od pozycji kapitału podstawowego Tier I instytucje odliczają określoną w art. 458 mającą zastosowanie wielkość procentową łącznej kwoty, którą zgodnie z art. 33 ust. 1 lit. c) oraz i) należy odliczyć po zastosowaniu przepisów art. 452;
 - d) instytucje stosują wymogi określone odpowiednio w art. 453 ust. 4 lub art. 453 ust. 10 w odniesieniu do łącznej pozostałej kwoty pozycji, które zgodnie z art. 33 ust. 1 lit. c) oraz i) należy odliczyć po zastosowaniu przepisów art. 452.
2. Instytucje określają część łącznej pozostałej kwoty, o której mowa w ust. 1 lit. d), która podlega przepisom art. 453 ust. 4, jako iloraz kwoty określonej w lit. a) i kwoty określonej w lit. b):
- a) kwota aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego uzależnionych od przyszłej rentowności i wynikających z różnic przejściowych, o których mowa w art. 452 ust. 2 lit. a);
 - b) suma kwot, o których mowa w art. 452 ust. 2 lit. a) i b).
3. Instytucje określają część łącznej pozostałej kwoty, o której mowa w ust. 1 lit. d), która podlega przepisom art. 453 ust. 10, jako iloraz kwoty określonej w lit. a) i kwoty określonej w lit. b):
- a) kwota bezpośrednich i pośrednich udziałów kapitałowych w instrumentach w kapitale podstawowym Tier I, o której mowa w art. 452 ust. 2 lit. b);
 - b) suma kwot, o których mowa w art. 452 ust. 2 lit. a) i b).

Artykuł 452

Wyłączenia z odliczeń od pozycji kapitału podstawowego Tier I

1. Do celów niniejszego artykułu odpowiednie pozycje kapitału podstawowego Tier I obejmują pozycje kapitału podstawowego Tier I danej instytucji obliczane po zastosowaniu przepisów art. 3 i dokonaniu odliczeń zgodnie z art. 33 ust. 1 lit. a)–h) oraz j), k) i l), z wyjątkiem aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego uzależnionych od przyszłej rentowności oraz wynikających z różnic przejściowych.
2. Na zasadzie odstępstwa od art. 45 ust. 1 w okresie od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. instytucje nie odliczają pozycji wymienionych w lit. a) i b), których łączna wartość jest równa lub mniejsza niż 15 % wartości odpowiednich pozycji kapitału podstawowego Tier I danej instytucji:
- a) aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego uzależnionych od przyszłej rentowności i wynikających z różnic przejściowych, których łączna wartość jest równa lub mniejsza niż 10 % wartości odpowiednich pozycji kapitału podstawowego Tier I;
 - b) jeżeli instytucja dokonała znacznej inwestycji we właściwą jednostkę – łącznej wartości bezpośrednich i pośrednich udziałów kapitałowych w instrumentach w kapitale podstawowym Tier I danej jednostki, która jest równa lub mniejsza niż 10 % wartości odpowiednich pozycji kapitału podstawowego Tier I.

3. Na zasadzie odstępstwa od art. 45 ust. 2 pozycjom wyłączonym z odliczeń zgodnie z ust. 2 nadaje się wagę ryzyka równą 250 %. Pozycje, o których mowa w ust. 2 lit. b), podlegają w stosownych przypadkach wymogom części trzeciej tytuł IV.

Artykuł 453

Pozycje niepodlegające odliczeniu od kapitału podstawowego Tier I

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 33 ust. 1 lit. a)–i) w okresie od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. instytucje stosują niniejszy artykuł w odniesieniu do pozostałych kwot pozycji, o których mowa w art. 451 ust. 1 lit. b) i d).
2. W odniesieniu do pozostałej kwoty strat poniesionych w bieżącym roku obrachunkowym, o których mowa w art. 33 ust. 1 lit. a), instytucje stosują następujące podejście:
 - a) straty o istotnym znaczeniu odlicza się od pozycji w Tier I;
 - b) straty, które nie mają istotnego znaczenia, nie są odliczane.
3. Instytucje odliczają od pozycji w Tier I pozostałą kwotę wartości niematerialnych, o których mowa w art. 33 ust. 1 lit. b).
4. Nie odlicza się pozostałej kwoty aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego, o których mowa w art. 33 ust. 1 lit. c), i przypisuje się jej wagę ryzyka równą 0 %.
5. Pozostałą kwotę pozycji, o których mowa w art. 33 ust. 1 lit. d), odlicza się w połowie od pozycji w Tier I i w połowie od pozycji w Tier II.
6. Pozostałej kwoty aktywów z tytułu określonych świadczeń w ramach funduszu emerytalnego, o których mowa w art. 33 ust. 1 lit. e), nie odlicza się od żadnego elementu funduszy własnych i uwzględnia się ją w pozycji kapitału podstawowego Tier I w zakresie, w jakim kwota ta zostałaby uznana za fundusze własne podstawowe zgodnie z krajowymi środkami transpozycji art. 57 lit. a)–ca) dyrektywy 2006/48/WE.
7. W odniesieniu do pozostałej kwoty posiadanych instrumentów w kapitale podstawowym Tier I, o których mowa w art. 33 ust. 1 lit. f), instytucje stosują następujące podejście:
 - a) kwotę bezpośrednich udziałów kapitałowych odlicza się od pozycji w Tier I;
 - b) kwoty pośrednich udziałów kapitałowych, w tym instrumentów własnych w kapitale podstawowym Tier I, które dana instytucja może być zobowiązana nabyć na mocy istniejącego lub warunkowego zobowiązania umownego, nie odlicza się i nadaje się jej wagę ryzyka zgodnie z częścią trzecią tytuł II rozdział 2 lub 3 oraz w stosownych przypadkach stosuje się wobec niej wymogi określone w części trzeciej tytuł IV.
8. W odniesieniu do pozostałej kwoty posiadanych instrumentów w kapitale podstawowym Tier I właściwej jednostki, jeżeli dana instytucja ma z tą jednostką krzyżowe powiązania kapitałowe, o których mowa w art. 33 ust. 1 lit. g), instytucje stosują następujące podejście:

- a) jeżeli instytucja nie dokonała znacznej inwestycji w daną właściwą jednostkę, kwotę posiadanych przez nią instrumentów w kapitale podstawowym Tier I danej jednostki traktuje się jako pozycję wchodzącą w zakres art. 33 ust. 1 lit. h);
 - b) jeżeli instytucja dokonała znacznej inwestycji w daną właściwą jednostkę, kwotę posiadanych przez nią instrumentów w kapitale podstawowym Tier I danej jednostki traktuje się jako pozycję wchodzącą w zakres art. 33 ust. 1 lit. i).
9. W odniesieniu do pozostałych kwot pozycji, o których mowa w art. 33 ust. 1 lit. h), instytucje stosują następujące podejście:
- a) kwoty, które należy odliczyć, odnoszące się do bezpośrednich udziałów kapitałowych odlicza się w połowie od pozycji w Tier I i w połowie od pozycji w Tier II;
 - b) kwot odnoszących się do pośrednich udziałów kapitałowych nie odlicza się i nadaje się im wagę ryzyka zgodnie z częścią trzecią tytuł II rozdział 2 lub 3 oraz stosuje się wobec nich wymogi określone w części trzeciej tytuł IV, w stosownych przypadkach.
10. W odniesieniu do pozostałych kwot pozycji, o których mowa w art. 33 ust. 1 lit. i), instytucje stosują następujące podejście:
- a) kwoty, które należy odliczyć, odnoszące się do bezpośrednich udziałów kapitałowych odlicza się w połowie od pozycji w Tier I i w połowie od pozycji w Tier II;
 - b) kwot odnoszących się do pośrednich udziałów kapitałowych nie odlicza się i nadaje się im wagę ryzyka zgodnie z częścią trzecią tytuł II rozdział 2 lub 3 oraz stosuje się wobec nich wymogi określone w części trzeciej tytuł IV, w stosownych przypadkach.

PODSEKCJA 2

ODLICZENIA OD POZYCJI DODATKOWYCH W TIER I

Artykuł 454

Odliczenia od pozycji dodatkowych w Tier I

Na zasadzie odstępstwa od art. 53 w okresie od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. stosują się następujące przepisy:

- a) od pozycji dodatkowych w Tier I instytucje odliczają określoną w art. 458 mającą zastosowanie wielkość procentową kwot, które należy odliczyć zgodnie z art. 53;
- b) instytucje stosują wymogi określone w art. 455 w odniesieniu do pozostałych kwot pozycji, które należy odliczyć zgodnie z art. 53.

Artykuł 455

Pozycje niepodlegające odliczeniu od pozycji dodatkowych w Tier I

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 53 w okresie od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. w odniesieniu do pozostałych kwot, o których mowa w art. 454 lit. b), stosuje się wymogi określone w niniejszym artykule.
2. W odniesieniu do pozostałej kwoty pozycji, o których mowa w art. 53 lit. a), instytucje stosują następujące podejście:
 - a) bezpośrednie udziały kapitałowe we własnych instrumentach dodatkowych w Tier I będące akcjami odlicza się od pozycji w Tier I według wartości księgowej;
 - b) bezpośrednich udziałów kapitałowych we własnych instrumentach dodatkowych w Tier I niebędących akcjami nie odlicza się i nadaje się im wagę ryzyka zgodnie z częścią trzecią tytuł II rozdział 2 lub 3 oraz stosuje się wobec nich wymogi określone w części trzeciej tytuł IV, w stosownych przypadkach;
 - c) pośrednich udziałów kapitałowych we własnych instrumentach dodatkowych w Tier I, w tym własnych instrumentów dodatkowych w Tier I, które dana instytucja może być zobowiązana nabyć na mocy istniejącego lub warunkowego zobowiązania umownego, nie odlicza się i nadaje się im wagę ryzyka zgodnie z częścią trzecią tytuł II rozdział 2 lub 3 oraz stosuje się wobec nich wymogi określone w części trzeciej tytuł IV, w stosownych przypadkach.
3. W odniesieniu do pozostałej kwoty pozycji, o których mowa w art. 53 lit. b), instytucje stosują następujące podejście:
 - a) jeżeli instytucja nie dokonała znacznej inwestycji we właściwą jednostkę, z którą łączy ją krzyżowe powiązania kapitałowe, kwotę posiadanych przez nią bezpośrednich i pośrednich udziałów kapitałowych w przedmiotowych instrumentach dodatkowych w Tier I danej jednostki traktuje się jako pozycję wchodzącą w zakres art. 53 lit. c);
 - b) jeżeli instytucja dokonała znacznej inwestycji we właściwą jednostkę, z którą łączy ją krzyżowe powiązania kapitałowe, kwotę posiadanych przez nią bezpośrednich i pośrednich udziałów kapitałowych w przedmiotowych instrumentach dodatkowych w Tier I danej jednostki traktuje się jako pozycję wchodzącą w zakres art. 53 lit. d).
4. W odniesieniu do pozostałej kwoty pozycji, o których mowa w art. 53 lit. c) i d), instytucje stosują następujące podejście:
 - a) kwotę odnoszącą się do bezpośrednich udziałów kapitałowych, które należy odliczyć zgodnie z art. 53 lit. c) i d), odlicza się w połowie od pozycji w Tier I i w połowie od pozycji w Tier II;
 - b) kwoty odnoszącej się do pośrednich udziałów kapitałowych, które należy odliczyć zgodnie z art. 53 lit. c) i d), nie odlicza się i nadaje się jej wagę ryzyka zgodnie z częścią trzecią tytuł II rozdział 2 lub 3 oraz stosuje się wobec niej wymogi określone w części trzeciej tytuł IV, w stosownych przypadkach.

PODSEKCJA 3

ODLICZENIA OD POZYCJI W TIER II

Artykuł 456

Odliczenia od pozycji w Tier II

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 63 w okresie od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. stosuje się następujące przepisy:
 - a) od pozycji w Tier II instytucje odliczają określoną w art. 458 mającą zastosowanie wielkość procentową kwot, które należy odliczyć zgodnie z art. 63;
 - b) instytucje stosują wymogi określone w art. 457 w odniesieniu do pozostałych kwot, które należy odliczyć zgodnie z art. 63.

Artykuł 457

Odliczenia od pozycji w Tier II

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 63 w okresie od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. w odniesieniu do pozostałych kwot, o których mowa w art. 456 lit. b), stosuje się wymogi określone w niniejszym artykule.
2. W odniesieniu do pozostałej kwoty pozycji, o których mowa w art. 63 lit. a), instytucje stosują następujące podejście:
 - a) bezpośrednie udziały kapitałowe w instrumentach własnych w Tier II będące akcjami odlicza się od pozycji w Tier II według wartości księgowej;
 - b) bezpośrednich udziałów kapitałowych w instrumentach własnych w Tier II niebędących akcjami nie odlicza się i nadaje się im wagę ryzyka zgodnie z częścią trzecią tytuł II rozdział 2 lub 3 oraz stosuje się wobec nich wymogi określone w części trzeciej tytuł IV, w stosownych przypadkach;
 - c) pośrednich udziałów kapitałowych w instrumentach własnych w Tier II, w tym instrumentów własnych w Tier II, które dana instytucja może być zobowiązana nabyć na mocy istniejącego lub warunkowego zobowiązania umownego, nie odlicza się i nadaje się im wagę ryzyka zgodnie z częścią trzecią tytuł II rozdział 2 lub 3 oraz stosuje się wobec nich wymogi określone w części trzeciej tytuł IV, w stosownych przypadkach.
3. W odniesieniu do pozostałej kwoty pozycji, o których mowa w art. 63 lit. b), instytucje stosują następujące podejście:
 - a) jeżeli instytucja nie dokonała znacznej inwestycji we właściwą jednostkę, z którą łączą ją krzyżowe powiązania kapitałowe, kwotę jej bezpośrednich i pośrednich udziałów kapitałowych w instrumentach Tier II danej jednostki traktuje się jako pozycję wchodzącą w zakres art. 63 lit. c);

- b) jeżeli instytucja dokonała znacznej inwestycji we właściwą jednostkę, z którą łączą ją krzyżowe powiązania kapitałowe, kwotę jej bezpośrednich i pośrednich udziałów kapitałowych w instrumentach w Tier II danej jednostki traktuje się jako pozycję wchodzącą w zakres art. 63 lit. d).
4. W odniesieniu do pozostałej kwoty pozycji, o których mowa w art. 63 lit. c) i d), instytucje stosują następujące podejście:
- a) kwotę odnoszącą się do bezpośrednich udziałów kapitałowych, które należy odliczyć zgodnie z art. 63 lit. c) i d), odlicza się w połowie od pozycji w Tier I i w połowie od pozycji w Tier II;
 - b) kwoty odnoszącej się do pośrednich udziałów kapitałowych, które należy odliczyć zgodnie z art. 63 lit. c) i d), nie odlicza się i nadaje się jej wagę ryzyka zgodnie z częścią trzecią tytuł II rozdział 2 lub 3 oraz stosuje się wobec niej wymogi określone w części trzeciej tytuł IV, w stosownych przypadkach.

PODSEKCJA 4

WIELKOŚCI PROCENTOWE MAJĄCE ZASTOSOWANIE PRZY DOKONYWANIU ODLICZEŃ

Artykuł 458

Wielkości procentowe mające zastosowanie przy dokonywaniu odliczeń od pozycji kapitału podstawowego Tier I, pozycji dodatkowych w Tier I i Tier II

1. Do celów art. 451 ust. 1 lit. a) i c), art. 454 lit. a) i art. 456 lit. a) mająca zastosowanie wielkość procentowa mieści się w następujących przedziałach:
- a) 0–100 % w okresie od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2013 r.;
 - b) 20–100 % w okresie od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2014 r.;
 - c) 40–100 % w okresie od dnia 1 stycznia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r.;
 - d) 60–100 % w okresie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.;
 - e) 80–100 % w okresie od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r.
2. Właściwe organy:
- a) określają mającą zastosowanie wielkość procentową mieszczącą się w przedziałach określonych w ust. 1 w odniesieniu do wszystkich następujących pozycji:
 - (i) pozycji, o których mowa w art. 33 ust. 1 lit. a)–h), z wyjątkiem aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego uzależnionych od przyszłej rentowności i wynikających z różnic przejściowych;

- (ii) aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego uzależnionych od przyszłej rentowności i wynikających z różnic przejściowych oraz pozycji, o których mowa w art. 33 ust. 1 lit. i);
 - (iii) pozycji, o których mowa w art. 53 lit. a)–d);
 - (iv) pozycji, o których mowa w art. 63 lit. a)–d);
- b) publikują ustalenia dokonane zgodnie z lit. a).

SEKCJA 4

UDZIAŁY MNIEJSZOŚCI I INSTRUMENTY DODATKOWE W TIER I I TIER II EMITOWANE PRZEZ JEDNOSTKI ZALEŻNE

Artykuł 459

Uznanie w ramach skonsolidowanego kapitału podstawowego Tier I instrumentów i pozycji niekwalifikujących się jako udziały mniejszości

1. Na zasadzie odstępstwa od przepisów części drugiej tytuł III w okresie od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. właściwe organy ustalają zgodnie z ust. 2 i 3, czy można uznać w ramach skonsolidowanych funduszy własnych pozycje, które kwalifikowałyby się jako rezerwy skonsolidowane zgodnie z krajowymi środkami transpozycji art. 65 dyrektywy 2006/48/WE, które nie kwalifikują się jako skonsolidowany kapitał podstawowy Tier I z któregokolwiek z poniższych powodów:
 - a) instrument nie kwalifikuje się jako instrument w kapitale podstawowym Tier I, a związane z nim zyski zatrzymane i azio emisyjne nie kwalifikują się jako pozycje kapitału podstawowego Tier I;
 - b) w związku z art. 76 ust. 2;
 - c) ponieważ jednostka zależna nie jest instytucją ani jednostką, która ze względu na mające zastosowanie prawo krajowe podlega wymogom niniejszego rozporządzenia i dyrektywy [do wstawienia przez OP];
 - d) ponieważ jednostka zależna nie jest całkowicie objęta konsolidacją na podstawie przepisów części pierwszej tytuł II rozdział 2.
2. Mająca zastosowanie wielkość procentowa pozycji, o których mowa w ust. 1, które kwalifikowałyby się jako rezerwy skonsolidowane zgodnie z krajowymi środkami transpozycji art. 65 dyrektywy 2006/48/WE, kwalifikuje się jako skonsolidowany kapitał podstawowy Tier I.
3. Do celów ust. 2 mające zastosowanie wielkości procentowe mieszczą się w następujących przedziałach:
 - a) 0–100 % w okresie od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2013 r.;
 - b) 0–80 % w okresie od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2014 r.;

- c) 0–60 % w okresie od dnia 1 stycznia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r.;
- d) 0–40 % w okresie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.;
- e) 0–20 % w okresie od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r.

4. Właściwe organy:

- a) ustalają mającą zastosowanie wielkość procentową mieszczącą się w przedziałach określonych w ust. 3;
- b) publikują ustalenia dokonane zgodnie z lit. a).

Artykuł 460

Uznanie w ramach skonsolidowanych funduszy własnych udziałów mniejszości i kwalifikującego się kapitału dodatkowego Tier I i Tier II

- 1. Na zasadzie odstępstwa od art. 79 lit. b), art. 80 lit. b) i art. 82 lit. b) w okresie od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. wielkości procentowe, o których mowa w tych literach, mnoży się przez mający zastosowanie współczynnik.
- 2. Do celów ust. 1 mający zastosowanie współczynnik mieści się w następujących przedziałach:
 - a) 0–1 w okresie od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2013 r.;
 - b) 0,2–1 w okresie od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2014 r.;
 - c) 0,4–1 w okresie od dnia 1 stycznia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r.;
 - d) 0,6–1 w okresie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.; oraz
 - e) 0,8–1 w okresie od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017.
- 3. Właściwe organy:
 - a) ustalają wartość mającego zastosowanie współczynnika mieszczącego się w przedziałach określonych w ust. 2;
 - b) publikują ustalenia dokonane zgodnie z lit. a).

SEKCJA 5

DODATKOWE FILTRY I ODLICZENIA

Artykuł 461

Dodatkowe filtry i odliczenia

- 1. Na zasadzie odstępstwa od art. 29–33, 53 i 63 w okresie od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. instytucje dokonują korekt w celu uwzględnienia w pozycjach kapitału podstawowego Tier I, pozycjach Tier I, pozycjach Tier II lub pozycjach funduszy własnych

lub w celu odliczenia od tych pozycji mającej zastosowanie wielkości procentowej filtrów lub odliczeń wymaganych na mocy krajowych środków transpozycji art. 57 i 66 dyrektywy 2006/48/WE oraz art. 13 i 16 dyrektywy 2006/49/WE, które nie są wymagane zgodnie z przepisami części drugiej.

2. Do celów ust. 1 mająca zastosowanie wielkość procentowa mieści się w następujących przedziałach:
 - a) 0–100 % w okresie od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2013 r.;
 - b) 0–80 % w okresie od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2014 r.;
 - c) 0–60 % w okresie od dnia 1 stycznia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r.;
 - d) 0–40 % w okresie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.; oraz
 - e) 0–20 % w okresie od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r.
3. W odniesieniu do każdego filtra lub odliczenia, o którym mowa w ust. 1, właściwe organy:
 - a) ustalają mające zastosowanie wielkości procentowe mieszczące się w przedziałach określonych w ust. 2;
 - b) publikują ustalenia dokonane zgodnie z lit. a).
4. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia warunków, zgodnie z którymi właściwe organy ustalają, czy do celów niniejszego artykułu względem pozycji kapitału podstawowego Tier I, pozycji dodatkowych w Tier I, pozycji w Tier I, pozycji w Tier II lub funduszy własnych należy dokonać korekt w zakresie funduszy własnych lub ich elementów zgodnie z krajowymi środkami transpozycji dyrektywy 2006/48/WE lub 2006/49/WE, które nie są uwzględnione w części drugiej.

EUNB przedstawia Komisji powyższe projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 1 stycznia 2013 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurami określonymi w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Rozdział 2

Stosowanie zasady praw nabytych w odniesieniu do instrumentów kapitałowych

SEKCJA 1

INSTRUMENTY STANOWIĄCE POMOC PAŃSTWA

Artykuł 462

Stosowanie zasady praw nabytych w odniesieniu do instrumentów stanowiących pomoc państwa

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 24–27, 48, 49, 59 i 60 w okresie od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. niniejszy artykuł ma zastosowanie do instrumentów kapitałowych, jeżeli spełnione są następujące warunki:
 - a) instrumenty te wyemitowano przed dniem 20 lipca 2011 r.;
 - b) przedmiotowe instrumenty stanowią pomoc państwa;
 - c) na mocy art. 107 TFUE Komisja uznała przedmiotowe instrumenty za zgodne z rynkiem wewnętrznym.
2. Instrumenty, które kwalifikowały się zgodnie z krajowymi środkami transpozycji art. 57 lit. a) dyrektywy 2006/48/WE, kwalifikują się jako instrumenty w kapitale podstawowym Tier I niezależnie od tego, czy:
 - a) warunki określone w art. 26 nie są spełnione;
 - b) instrumenty wyemitowało przedsiębiorstwo wymienione w art. 25 oraz nie są spełnione warunki określone odpowiednio w art. 26 lub 27.
3. Instrumenty, które kwalifikowały się zgodnie z krajowymi środkami transpozycji art. 57 lit. ca) i art. 66 ust. 1 dyrektywy 2006/48/WE, kwalifikują się jako instrumenty w kapitale dodatkowym Tier I niezależnie od niespełnienia warunków określonych w art. 49 ust. 1.
4. Pozycje, które kwalifikowały się zgodnie z krajowymi środkami transpozycji art. 57 lit. f), g) lub h) i art. 66 ust. 1 dyrektywy 2006/48/WE, kwalifikują się jako instrumenty w Tier II niezależnie od nieuwzględnienia tych pozycji w art. 59 lub niespełnienia warunków określonych w art. 60.

SEKCJA 2

INSTRUMENTY NIESTANOWIĄCE POMOCY PAŃSTWA

PODSEKCJA 1

KWALIFIKOWANIE SIĘ I LIMITY W ZAKRESIE ZASADY PRAW NABYTYCH

Artykuł 463

Kwalifikowanie się do zastosowania zasady praw nabytych wobec pozycji, które kwalifikowały się jako fundusze własne na mocy krajowych środków transpozycji dyrektywy 2006/48/WE

1. Niniejszy artykuł stosuje się wyłącznie do instrumentów wyemitowanych przed dniem 20 lipca 2011 r., niebędących instrumentami określonymi w art. 462 ust. 1.
2. Na zasadzie odstępstwa od art. 24–27, 48, 49, 59 i 60 niniejszy artykuł stosuje się w okresie od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2021 r.
3. Z zastrzeżeniem limitu określonego w art. 464 ust. 2 kapitał w rozumieniu art. 22 dyrektywy 86/365/WE i związane z nim azio emisyjne, które kwalifikowały się jako fundusze własne podstawowe na mocy krajowych środków transpozycji art. 57 lit. a) dyrektywy 2006/48/WE, kwalifikują się jako pozycje kapitału podstawowego Tier I niezależnie od niespełnienia przez dany kapitał warunków określonych odpowiednio w art. 262 lub 27.
4. Z zastrzeżeniem limitu określonego w art. 464 ust. 3 instrumenty i związane z nimi azio emisyjne, które kwalifikowały się jako fundusze własne podstawowe na mocy krajowych środków transpozycji art. 57 lit. ca) oraz art. 154 ust. 8 i 9 dyrektywy 2006/48/WE, kwalifikują się jako pozycje dodatkowe w Tier I niezależnie od niespełnienia warunków określonych w art. 49.
5. Z zastrzeżeniem limitów określonych w art. 464 ust. 4 pozycje i związane z nimi azio emisyjne, które kwalifikowały się na mocy krajowych środków transpozycji art. 57 lit. f), g) lub h) dyrektywy 2006/48/WE, kwalifikują się jako pozycje w Tier II niezależnie od nieuwzględnienia tych pozycji w przepisach art. 59 lub niespełnienia warunków określonych w art. 60.

Artykuł 464

Limity w zakresie stosowania zasady praw nabytych wobec pozycji zaliczających się do pozycji kapitału podstawowego Tier I, pozycji dodatkowych w Tier I i pozycji w Tier II

1. W okresie od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2021 r. zakres, w jakim instrumenty, o których mowa w art. 463, kwalifikują się jako fundusze własne zostaje ograniczony zgodnie z niniejszym artykułem.
2. Wartość pozycji, o których mowa w art. 463 ust. 3 i które kwalifikują się jako pozycje kapitału podstawowego Tier I, jest ograniczona do mającej zastosowanie wielkości procentowej sumy wartości określonych w lit. a) i b):

- a) kwoty nominalnej kapitału, o którym mowa w art. 463 ust. 3, który był wyemitowany na dzień 31 grudnia 2012 r.;
 - b) ażio emisyjne związane z pozycjami, o których mowa w lit. a).
3. Wartość pozycji, o których mowa w art. 463 ust. 4, które kwalifikują się jako pozycje dodatkowe w Tier I, jest ograniczona do mającej zastosowanie wielkości procentowej pomnożonej przez wynik odejmowania sumy wartości określonych w lit. c)–f) od sumy wartości określonych w lit. a) i b):
- a) kwota nominalna instrumentów, o których mowa w art. 463 ust. 4, które pozostawały w obiegu w dniu 31 grudnia 2012 r.;
 - b) ażio emisyjne związane z instrumentami, o których mowa w lit. a);
 - c) wartość instrumentów, o których mowa w art. 463 ust. 4, która w dniu 31 grudnia 2012 r. przekraczała limity określone w krajowych środkach transpozycji art. 66 ust. 1 lit. a) i art. 66 ust. 1a dyrektywy 2006/48/WE;
 - d) ażio emisyjne związane z instrumentami, o których mowa w lit. c);
 - e) kwota nominalna instrumentów, o których mowa w art. 463 ust. 4, które znajdowały się w obiegu w dniu 31 grudnia 2012 r., ale które nie kwalifikują się jako instrumenty dodatkowe w Tier I zgodnie z art. 467 ust. 4;
 - f) ażio emisyjne związane z instrumentami, o których mowa w lit. e).
4. Kwota pozycji, o których mowa w art. 463 ust. 5, które kwalifikują się jako pozycje w Tier II, jest ograniczona do mającej zastosowanie wielkości procentowej wyniku odejmowania sumy wartości określonych w lit. e)–h) od sumy wartości określonych w lit. a)–d):
- a) kwota nominalna instrumentów, o których mowa w art. 463 ust. 5, które pozostawały w obiegu w dniu 31 grudnia 2012 r.;
 - b) ażio emisyjne związane z instrumentami, o których mowa w lit. a);
 - c) kwota nominalna podporządkowanego kapitału pożyczkowego, który był wyemitowany na dzień 31 grudnia, pomniejszona o kwotę wymaganą zgodnie z krajowymi środkami transpozycji art. 64 ust. 3 lit. c) dyrektywy 2006/48/WE;
 - d) kwota nominalna pozycji, o których mowa w art. 463 ust. 5, innych niż instrumenty i podporządkowany kapitał pożyczkowy, o których mowa w lit. a) i c) niniejszego ustępu, które znajdowały się w obiegu w dniu 31 grudnia 2012 r.;
 - e) kwota nominalna instrumentów i pozycji, o których mowa w art. 463 ust. 5, które znajdowały się w obiegu w dniu 31 grudnia 2012 r. i przekraczały limity określone w krajowych środkach transpozycji art. 66 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2006/48/WE;
 - f) ażio emisyjne związane z instrumentami, o których mowa w lit. e);

- g) kwota nominalna instrumentów, o których mowa w art. 463 ust. 5, które znajdowały się w obiegu w dniu 31 grudnia 2012 r. i które nie kwalifikują się jako pozycje w Tier II zgodnie z art. 468 ust. 4;
 - h) ažio emisyjne związane z instrumentami, o których mowa w lit. g).
5. Do celów niniejszego artykułu mające zastosowanie wielkości procentowe, o których mowa w ust. 2–4, mieszczą się w następujących przedziałach:
- a) 0–90 % w okresie od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2013 r.;
 - b) 0–80 % w okresie od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2014 r.;
 - c) 0–70 % w okresie od dnia 1 stycznia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r.;
 - d) 0–60 % w okresie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.;
 - e) 0–50 % w okresie od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r.;
 - f) 0–40 % w okresie od dnia 1 stycznia 2018 r. do dnia 31 grudnia 2018 r.;
 - g) 0–30 % w okresie od dnia 1 stycznia 2019 r. do dnia 31 grudnia 2019 r.;
 - h) 0–20 % w okresie od dnia 1 stycznia 2020 r. do dnia 31 grudnia 2020 r.;
 - i) 0–10 % w okresie od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2021 r.
6. Właściwe organy:
- a) ustalają mające zastosowanie wielkości procentowe mieszczące się w przedziałach określonych w ust. 5;
 - b) publikują ustalenia dokonane zgodnie z lit. a).

Artykuł 465

Pozycje wyłączone ze stosowania zasady praw nabytych w odniesieniu do pozycji kapitału podstawowego Tier I lub pozycji dodatkowych w Tier I zaliczane do innych elementów funduszy własnych

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 48, 49, 59 i 60 w okresie od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2021 r. jako pozycje, o których mowa w art. 463 ust. 4, instytucje mogą traktować kapitał oraz związane z nim ažio emisyjne, o których mowa w art. 463 ust. 3, które są wyłączone z pozycji kapitału podstawowego Tier I, ponieważ ich wartość przekracza mającą zastosowanie wielkość procentową określoną w art. 464 ust. 2, w zakresie, w jakim włączenie tego kapitału i związanego z nim ažia emisyjnego nie przekracza mającego zastosowanie limitu procentowego, o którym mowa w art. 464 ust. 3.
2. Na zasadzie odstępstwa od art. 48, 49, 59 i 60 w okresie od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2021 r. instytucje mogą traktować następujące elementy jako pozycje, o których mowa w art. 463 ust. 5, w zakresie, w jakim ich włączenie nie przekracza mającego zastosowanie limitu procentowego, o którym mowa w art. 464 ust. 4:

- a) kapitał oraz związane z nim azio emisyjne, o których mowa w art. 463 ust. 3, które są wyłączone z pozycji kapitału podstawowego Tier I, ponieważ ich wartość przekracza mającą zastosowanie wielkość procentową określoną w art. 464 ust. 2;
 - b) instrumenty i związane z nimi azio emisyjne, o których mowa w art. 463 ust. 4, których wartość przekracza mającą zastosowanie wielkość procentową, o której mowa w art. 464 ust. 3.
3. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia warunków, zgodnie z którymi instrumenty funduszy własnych, o których mowa w ust. 1 i 2, traktuje się jako objęte przepisami art. 464 ust. 4 lub 5 w okresie od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2021 r.

EUNB przedstawia Komisji powyższe projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 1 stycznia 2013 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Artykuł 466

Amortyzacja pozycji traktowanych zgodnie z zasadą praw nabytych jako pozycje w Tier II

Pozycje, o których mowa w art. 463 ust. 5, które kwalifikują się jako pozycje w Tier II na podstawie art. 463 ust. 5 lub art. 464 ust. 2, podlegają wymogom określonym w art. 61.

PODSEKCJA 2

WŁĄCZENIE INSTRUMENTÓW Z OPCJĄ KUPNA I ZACHĘTĄ DO UMORZENIA DO POZYCJI DODATKOWYCH W TIER I I TIER II

Artykuł 467

Instrumenty hybrydowe z opcją kupna i zachętą do umorzenia

- 1. Na zasadzie odstępstwa od art. 48 i 49 w okresie od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2021 r. instrumenty, o których mowa w art. 463 ust. 4, które kwalifikowały się na mocy krajowych środków transpozycji art. 57 lit. ca) dyrektywy 2006/48/WE i które w swoich warunkach zawierają opcję kupna z zachętą do ich umorzenia przez daną instytucję, podlegają wymogom określonym w ust. 2–7.
- 2. Przedmiotowe instrumenty kwalifikują się jako instrumenty dodatkowe w Tier I, pod warunkiem że spełnione są następujące warunki:
 - a) instytucja zdołała wykonać opcję kupna z zachętą do umorzenia dopiero przed dniem 1 stycznia 2013 r.
 - b) instytucja nie wykonała opcji kupna;
 - c) warunki określone w art. 49 są spełnione od dnia 1 stycznia 2013 r.

3. Przedmiotowe instrumenty kwalifikują się jako instrumenty dodatkowe w Tier I zgodnie z art. 463 ust. 4 w okresie od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia ich efektywnego terminu zapadalności, a po upływie tego okresu kwalifikują się bez ograniczeń jako pozycje dodatkowe w Tier I, pod warunkiem że:
 - a) instytucja zdołała wykonać opcję kupna z zachętą do umorzenia nie wcześniej niż w dniu 1 stycznia 2013 r.;
 - b) instytucja nie wykonała przedmiotowej opcji kupna w dniu efektywnego terminu zapadalności danych instrumentów;
 - c) warunki określone w art. 49 są spełnione od dnia efektywnego terminu zapadalności danych instrumentów.
4. Od dnia 1 stycznia 2013 r. przedmiotowe instrumenty nie kwalifikują się jako instrumenty dodatkowe w Tier I i nie podlegają przepisom art. 463 ust. 4, jeżeli spełnione są następujące warunki:
 - a) instytucja zdołała wykonać opcję kupna z zachętą do umorzenia w okresie od dnia 20 lipca 2011 r. do dnia 1 stycznia 2013 r.;
 - b) instytucja nie wykonała przedmiotowej opcji kupna w dniu efektywnego terminu zapadalności danych instrumentów;
 - c) warunki określone w art. 49 nie są spełnione od dnia efektywnego terminu zapadalności danych instrumentów.
5. Przedmiotowe instrumenty kwalifikują się jako instrumenty dodatkowe w Tier I zgodnie z art. 463 ust. 4 w okresie od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia ich efektywnego terminu zapadalności, a po upływie tego okresu nie kwalifikują się jako instrumenty dodatkowe w Tier I, jeżeli spełnione są następujące warunki:
 - a) instytucja zdołała wykonać opcję kupna z zachętą do umorzenia w dniu 1 stycznia 2013 r. lub po tej dacie;
 - b) instytucja nie wykonała przedmiotowej opcji kupna w dniu efektywnego terminu zapadalności danych instrumentów;
 - c) warunki określone w art. 49 nie są spełnione od dnia efektywnego terminu zapadalności danych instrumentów.
6. Przedmiotowe instrumenty kwalifikują się jako instrumenty dodatkowe w Tier I zgodnie z art. 463 ust. 4, jeżeli spełnione są następujące warunki:
 - a) instytucja zdołała wykonać opcję kupna z zachętą do umorzenia najpóźniej w dniu 20 lipca 2011 r.;
 - b) instytucja nie wykonała przedmiotowej opcji kupna w dniu efektywnego terminu zapadalności danych instrumentów;

- c) warunki określone w art. 49 nie były spełnione od dnia efektywnego terminu zapadalności danych instrumentów.

Artykuł 468

Pozycje w Tier II z zachętą do umorzenia

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 59 i 60 w okresie od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2021 r. pozycje, o których mowa w art. 463 ust. 5, które kwalifikowały się na mocy krajowych środków transpozycji art. 57 lit. f), g) lub h) dyrektywy 2006/48/WE i które w swoich warunkach zawierają opcję kupna z zachętą do ich umorzenia przez daną instytucję, podlegają wymogom określonym w ust. 2–7.
2. Przedmiotowe pozycje kwalifikują się jako instrumenty w Tier II, pod warunkiem że:
 - a) instytucja zdołała wykonać opcję kupna z zachętą do umorzenia dopiero przed dniem 1 stycznia 2013 r.
 - b) instytucja nie wykonała opcji kupna;
 - c) od dnia 1 stycznia 2013 r. spełnione są warunki określone w art. 60.
3. Przedmiotowe pozycje kwalifikują się jako pozycje w Tier II zgodnie z art. 463 ust. 5 w okresie od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia ich efektywnego terminu zapadalności, a po upływie tego okresu kwalifikują się bez ograniczeń jako pozycje w Tier II, pod warunkiem że spełnione są następujące warunki:
 - a) instytucja zdołała wykonać opcję kupna z zachętą do umorzenia nie wcześniej niż w dniu 1 stycznia 2013 r.;
 - b) instytucja nie wykonała opcji kupna w dniu efektywnego terminu zapadalności przedmiotowych pozycji;
 - c) warunki określone w art. 60 są spełnione od dnia efektywnego terminu zapadalności danych pozycji.
4. Od dnia 1 stycznia 2013 r. przedmiotowe pozycje nie kwalifikują się jako pozycje w Tier II, jeżeli są spełnione następujące warunki:
 - a) instytucja zdołała wykonać opcję kupna z zachętą do umorzenia wyłącznie w okresie od dnia 20 lipca 2011 r. do dnia 1 stycznia 2013 r.;
 - b) instytucja nie wykonała opcji kupna w dniu efektywnego terminu zapadalności przedmiotowych pozycji;
 - c) warunki określone w art. 60 nie są spełnione od dnia efektywnego terminu zapadalności przedmiotowych pozycji.
5. Przedmiotowe pozycje kwalifikują się jako pozycje w Tier II zgodnie z art. 463 ust. 5 w okresie od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia ich efektywnego terminu zapadalności, a po upływie tego okresu nie kwalifikują się jako pozycje w Tier II, jeżeli:

- a) instytucja zdołała wykonać opcję kupna z zachętą do umorzenia w dniu 1 stycznia 2013 r. lub po tej dacie;
 - b) instytucja nie wykonała przedmiotowej opcji kupna w dniu efektywnego terminu zapadalności;
 - c) warunki określone w art. 60 nie są spełnione od dnia efektywnego terminu zapadalności przedmiotowych pozycji.
6. Przedmiotowe pozycje kwalifikują się jako pozycje w Tier II zgodnie z art. 463 ust. 5, jeżeli:
- a) instytucja zdołała wykonać opcję kupna z zachętą do umorzenia najpóźniej w dniu 20 lipca 2011 r.;
 - b) instytucja nie wykonała opcji kupna w dniu efektywnego terminu zapadalności przedmiotowych pozycji;
 - c) warunki określone w art. 60 nie są spełnione od dnia efektywnego terminu zapadalności przedmiotowych pozycji.

Artykuł 469
Efektywny termin zapadalności

Do celów art. 467 i 468 efektywny termin zapadalności określa się w następujący sposób:

- a) w przypadku pozycji, o których mowa w ust. 3 i 5 tych artykułów, stanowi on datę wykonania pierwszej opcji kupna z zachętą do umorzenia przypadającą w dniu 1 stycznia 2013 r. lub po tej dacie;
- b) w przypadku pozycji, o których mowa w ust. 4 tych artykułów, stanowi on datę wykonania pierwszej opcji kupna z zachętą do umorzenia przypadającą w okresie od dnia 20 lipca 2011 r. do dnia 1 stycznia 2013 r.;
- c) w przypadku pozycji, o których mowa w ust. 6 tych artykułów, stanowi on datę wykonania pierwszej opcji kupna z zachętą do umorzenia przypadającą przed dniem 20 lipca 2011 r.

Rozdział 3
Przepisy przejściowe w zakresie ujawniania informacji dotyczących funduszy własnych

Artykuł 470
Ujawnianie informacji dotyczących funduszy własnych

- 1. W okresie od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2021 r. instytucje stosują niniejszy artykuł.

2. W okresie od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. instytucje ujawniają zakres, w jakim poziom kapitału podstawowego Tier I i kapitału Tier I przekracza wymogi określone w art. 448.
3. W okresie od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. instytucje ujawniają następujące informacje dodatkowe na temat swoich funduszy własnych:
 - a) charakter poszczególnych filtrów i odliczeń stosowanych zgodnie z art. 449–452, 454, 456 i 459 oraz ich wpływ na kapitał podstawowy Tier I, kapitał dodatkowy Tier I, kapitał Tier II oraz fundusze własne;
 - b) wartość udziałów mniejszości i instrumentów dodatkowych Tier I i Tier II oraz związanych z nimi zysków zatrzymanych i azio emisyjnego, wyemitowanych przez jednostki zależne i włączonych do skonsolidowanego kapitału podstawowego Tier I, kapitału dodatkowego Tier I, kapitału Tier II oraz funduszy własnych zgodnie z rozdziałem 1 sekcja 4;
 - c) wpływ poszczególnych filtrów i odliczeń stosowanych zgodnie z art. 461 na kapitał podstawowy Tier I, kapitał dodatkowy Tier I, kapitał Tier II oraz fundusze własne;
 - d) charakter i wartość pozycji, które kwalifikują się jako pozycje kapitału podstawowego Tier I, pozycje w Tier I i pozycje w Tier II ze względu na stosowanie odstępstw określonych w rozdziale 2 sekcja 2.
4. W okresie od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2021 r. instytucje ujawniają wartość instrumentów, które kwalifikują się jako instrumenty w kapitale podstawowym Tier I, instrumenty dodatkowe w Tier I i instrumenty w Tier II ze względu na stosowanie art. 463.

Rozdział 4

Duże ekspozycje, wymogi w zakresie funduszy własnych, dźwignia finansowa i dolna granica określona w regulacjach Bazylea I

Artykuł 471

Przepisy przejściowe w zakresie dużych ekspozycji

1. Przepisy dotyczące dużych ekspozycji ustanowione w art. 376–392 nie mają zastosowania do firm inwestycyjnych, których głównym przedmiotem działalności jest wyłącznie świadczenie usług inwestycyjnych lub prowadzenie innych działań inwestycyjnych, związanych z instrumentami finansowymi określonymi w sekcji C pkt 5, 6, 7, 9 i 10 załącznika I do dyrektywy 2004/39/WE i które na dzień 31 grudnia 2006 r. nie podlegały dyrektywie 93/22/EWG. Wyłączenie to obowiązuje do dnia 31 grudnia 2014 r. lub do daty wejścia w życie jakichkolwiek zmian na podstawie ust. 2, w zależności od tego, która z tych dat przypada wcześniej.
2. Do dnia 31 grudnia 2014 r. na podstawie konsultacji społecznych i w świetle rozmów przeprowadzonych z właściwymi organami Komisja przedstawia Parlamentowi i Radzie sprawozdanie dotyczące:

- a) odpowiedniego systemu nadzoru ostrożnościowego nad firmami inwestycyjnymi, których głównym przedmiotem działalności jest wyłącznie świadczenie usług inwestycyjnych lub prowadzenie innych działań inwestycyjnych, związanych z towarowymi instrumentami pochodnymi lub kontraktami na instrumenty pochodne określonymi w sekcji C pkt 5, 6, 7, 9 i 10 załącznika I do dyrektywy 2004/39/WE;
- b) potrzeby zmiany dyrektywy 2004/39/WE w celu utworzenia kolejnej kategorii firm inwestycyjnych, których głównym przedmiotem działalności jest wyłącznie świadczenie usług inwestycyjnych lub prowadzenie innych działań inwestycyjnych, związanych z instrumentami finansowymi określonymi w sekcji C pkt 5, 6, 7, 9 i 10 załącznika I do dyrektywy 2004/39/WE w odniesieniu do dostawców energii.

Na podstawie tego sprawozdania Komisja może przedstawić wnioski w sprawie zmian niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 472

Wymogi w zakresie funduszy własnych według metody IRB

1. Na zasadzie odstępstwa od części trzeciej rozdział 3 do dnia 31 grudnia 2017 r. właściwe organy mogą znieść obowiązek stosowania metody IRB w stosunku do niektórych kategorii ekspozycji kapitałowych utrzymywanych przez instytucje i unijne jednostki zależne instytucji w danym państwie członkowskim na dzień 31 grudnia 2007 r. Właściwy organ publikuje kategorie ekspozycji kapitałowych objęte tym traktowaniem zgodnie z art. 133 dyrektywy [do wstawienia przez OP].

Pozycję zwolnioną ze stosowania tej metody mierzy się jako liczbę akcji przypadającą na dzień 31 grudnia 2007 r., powiększoną o wszelkie dodatkowe udziały, których własność wynika bezpośrednio z posiadania tego udziału kapitałowego, pod warunkiem że nie powoduje to wzrostu proporcjonalnego udziału własnościowego w spółce portfelowej.

Jeżeli nabycie powoduje wzrost proporcjonalnego udziału własnościowego w danym pakiecie akcji, część pakietu stanowiąca nadwyżkę nie podlega wspomnianemu wyżej zwolnieniu. Zwolnienie to nie obejmuje również pakietów, które pierwotnie podlegały zwolnieniu, ale zostały sprzedane, a następnie odkupione.

Ekspozycje kapitałowe objęte niniejszym przepisem podlegają wymogom kapitałowym obliczanym zgodnie z metodą standardową odpowiednio zgodnie z częścią trzecią tytuł 2 rozdział II oraz wymogami określonymi w części trzeciej tytuł IV.

Właściwe organy powiadamiają Komisję i EUNB o wdrożeniu niniejszego ustępu.

2. Do dnia 31 grudnia 2015 r. przy obliczaniu kwot ekspozycji ważonych ryzykiem do celów art. 109 ust. 4 w odniesieniu do ekspozycji wobec rządów lub banków centralnych państw członkowskich denominowanych i finansowanych w walucie krajowej państwa członkowskiego stosowana jest ta sama waga ryzyka, która byłaby przypisana do takich ekspozycji denominowanych i finansowanych w ich walucie krajowej.
3. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia warunków, zgodnie z którymi państwa członkowskie zapewniają zwolnienie, o którym mowa w ust. 1.

EUNB przedstawia Komisji powyższe projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 1 stycznia 2013 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Artykuł 473

Wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu obligacji zabezpieczonych

1. Do dnia 31 grudnia 2014 r. limit 10 % nie ma zastosowania do jednostek priorytetowych, emitowanych zgodnie z art. 124 ust. 1 lit. d) i e) przez francuskie *Fonds Communs de Créances* lub równorzędną instytucję sekurytyzacyjną, jeżeli:
 - a) inicjatorem ekspozycji objętych sekurytyzacją dotyczących nieruchomości mieszkalnych lub komercyjnych był członek tej samej skonsolidowanej grupy, do której należy również emitent obligacji zabezpieczonych, lub przez jednostkę powiązaną z tym samym organem centralnym, z którym powiązany jest również emitent obligacji zabezpieczonych, jeżeli członkostwo w tej samej grupie lub powiązanie z tym samym organem określa się w momencie wykorzystania jednostek priorytetowych jako zabezpieczenia obligacji zabezpieczonych;
 - b) członek tej samej skonsolidowanej grupy, do której należy również emitent obligacji zabezpieczonych, lub jednostka powiązana z tym samym organem centralnym, z którym powiązany jest również emitent obligacji zabezpieczonych, zatrzymuje całość transzy pierwszej straty zabezpieczającej te jednostki priorytetowe.
2. Do dnia 1 stycznia 2013 r. Komisja dokonuje przeglądu zasadności odstępstwa określonego w ust. 1 i w razie potrzeby zasadności rozszerzenia podobnego podejścia na inne formy obligacji zabezpieczonych. W świetle tego przeglądu Komisja może w razie potrzeby przyjąć akty delegowane zgodnie z art. 445, aby uczynić to odstępstwo stałym, lub przedstawić wnioski ustawodawcze dotyczące rozszerzenia stosowania tego odstępstwa na inne formy obligacji zabezpieczonych.
3. Do dnia 31 grudnia 2014 r. do celów art. 124 ust. 1 lit. c) uprzywilejowane niezabezpieczone ekspozycje instytucji, które przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia kwalifikowały się na mocy prawa krajowego do przypisania wagi ryzyka równej 20 %, uznaje się za kwalifikujące się do stosowania wobec nich stopnia jakości kredytowej równego 1.
4. Do dnia 31 grudnia 2014 r. do celów art. 124 ust. 3 uprzywilejowane niezabezpieczone ekspozycje instytucji, które przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia kwalifikowały się na mocy prawa krajowego do przypisania wagi ryzyka równej 20 %, uznaje się za kwalifikujące się do stosowania wobec nich wagi ryzyka równej 20 %.

Artykuł 474

Wylączenia w odniesieniu do podmiotów prowadzących handel towarami

1. Przepisy dotyczące wymogów kapitałowych zawarte w niniejszym rozporządzeniu nie mają zastosowania do firm inwestycyjnych, których głównym przedmiotem działalności jest

wyłącznie świadczenie usług inwestycyjnych lub prowadzenie innych działań inwestycyjnych, związanych z instrumentami finansowymi określonymi w sekcji C pkt 5, 6, 7, 9 i 10 załącznika I do dyrektywy 2004/39/WE i które w dniu 31 grudnia 2006 r. nie podlegały dyrektywie 93/22/EWG.

Wyłączenie to obowiązuje do dnia 31 grudnia 2014 r. lub do dnia wejścia w życie jakichkolwiek zmian na podstawie ust. 2 i 3, w zależności od tego, która z tych dat przypada wcześniej.

2. Do dnia 31 grudnia 2014 r. na podstawie konsultacji społecznych i w świetle rozmów przeprowadzonych z właściwymi organami Komisja przedstawia Parlamentowi i Radzie sprawozdanie dotyczące:
 - a) odpowiedniego systemu nadzoru ostrożnościowego nad firmami inwestycyjnymi, których głównym przedmiotem działalności jest wyłącznie świadczenie usług inwestycyjnych lub prowadzenie innych działań inwestycyjnych, związanych z towarowymi instrumentami pochodnymi lub kontraktami na instrumenty pochodne określonymi w sekcji C pkt 5, 6, 7, 9 i 10 załącznika I do dyrektywy 2004/39/WE;
 - b) potrzeby zmiany dyrektywy 2004/39/WE w celu utworzenia kolejnej kategorii firm inwestycyjnych, których głównym przedmiotem działalności jest wyłącznie świadczenie usług inwestycyjnych lub prowadzenie innych działań inwestycyjnych, związanych z instrumentami finansowymi określonymi w sekcji C pkt 5, 6, 7, 9 i 10 załącznika I do dyrektywy 2004/39/WE w odniesieniu do dostawców energii, w tym energii elektrycznej, węgla, gazu i ropy.
3. Na podstawie sprawozdania, o którym mowa w ust. 2, Komisja może przedstawić wnioski w sprawie zmian niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 475 *Dźwignia finansowa*

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 416 i 417 w okresie od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2021 r. instytucje obliczają i przedstawiają w sprawozdaniu wskaźnik dźwigni, stosując oba poniższe elementy jako miarę kapitału:
 - a) kapitał Tier I;
 - b) kapitał Tier I, z zastrzeżeniem odstępstw określonych w rozdziale 2 i 3 niniejszego tytułu.
2. Na zasadzie odstępstwa od art. 436 ust. 1 instytucje mogą podjąć decyzję w sprawie ujawnienia informacji dotyczących wskaźnika dźwigni na podstawie jednej lub obu definicji miary kapitału określonych w ust. 1 lit. a) i b). Jeżeli instytucje zmieniają swoją decyzję w kwestii ujawnianego wskaźnika dźwigni, przy ujawnianiu informacji po raz pierwszy po takiej zmianie podaje się uzgodnienie informacji dotyczących wszystkich wskaźników dźwigni ujawnionych do momentu wprowadzenia zmiany.
3. Na zasadzie odstępstwa od art. 416 ust. 2 w okresie od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. właściwe organy mogą zezwolić instytucjom na obliczanie wskaźników

dźwigni na koniec kwartału, jeżeli uznają, że instytucje mogą nie posiadać danych o wystarczająco dobrej jakości do celów obliczenia wskaźnika dźwigni będącego średnią arytmetyczną miesięcznych wskaźników dźwigni z kwartału.

Artykuł 476

Przepisy przejściowe – dolna granica określona w regulacjach Bazylea I

1. Do dnia 31 grudnia 2015 r. instytucje obliczające kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem zgodnie z przepisami części trzeciej tytuł II rozdział 3 oraz instytucje stosujące metody zaawansowanego pomiaru, jak określono w części trzeciej tytuł III rozdział 4, w celu obliczenia swoich wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka operacyjnego spełniają oba poniższe wymogi:
 - a) utrzymują fundusze własne zgodnie z wymogami określonymi w części trzeciej tytuł II rozdział 1;
 - b) utrzymują tymczasowy współczynnik kapitałowy na poziomie nie mniejszym niż 6,4 %. Tymczasowy współczynnik kapitałowy stanowią fundusze własne danej instytucji wyrażone jako odsetek aktywów i pozycji pozabilansowych ważonych ryzykiem, jak określono w załączniku IV.
2. Po odbyciu konsultacji z EUNB właściwe organy mogą odstąpić od stosowania ust. 1 lit. b) w odniesieniu do instytucji, pod warunkiem że spełnione są wszystkie wymogi w zakresie metody wewnętrznych ratingów określone w części trzeciej tytuł II rozdział 3 sekcja 6 oraz kryteria kwalifikujące dla stosowania metody zaawansowanego pomiaru określone w części trzeciej tytuł III rozdział 4.

Tytuł II

Sprawozdania i przeglądy

Artykuł 477

Cykliczność wymogów kapitałowych

Komisja, działając we współpracy z EUNB, ERRS i państwami członkowskimi oraz uwzględniając wkład Europejskiego Banku Centralnego, okresowo monitoruje, czy niniejsze rozporządzenie jako całość, wraz z dyrektywą [do wstawienia przez OP], ma znaczący wpływ na cykl gospodarczy i w świetle tej analizy rozważa, czy uzasadnione byłoby podjęcie działań naprawczych. Do dnia 31 grudnia 2013 r. EUNB przedstawia Komisji sprawozdanie, w którym stwierdza, czy i w jaki sposób metodyki instytucji według metody IRB powinny się zbiegać w celu uzyskania porównywalnych wymogów kapitałowych przy jednoczesnym ograniczeniu procykliczności.

Na podstawie tej analizy i przy uwzględnieniu wkładu Europejskiego Banku Centralnego Komisja sporządza co dwa lata sprawozdanie i przedstawia je Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wraz z wszelkimi odpowiednimi wnioskami. Przy sporządzaniu sprawozdania brany jest odpowiednio pod uwagę wkład kredytobiorców i kredytodawców.

Artykuł 478

Wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu ekspozycji w postaci obligacji zabezpieczonych

Do dnia 31 grudnia 2015 r. i po przeprowadzeniu konsultacji z EUNB Komisja przedstawia Parlamentowi i Radzie sprawozdanie wraz z odpowiednimi wnioskami, dotyczące kwestii, czy wagi ryzyka określone w art. 124 i wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka szczególnego określone w art. 325 ust. 5 są odpowiednie dla wszystkich instrumentów, które kwalifikują się do takiego traktowania, oraz czy należy zaostriżyć kryteria określone w art. 124.

Artykuł 479

Duże ekspozycje

Do dnia 31 grudnia 2013 r. Komisja dokonuje przeglądu stosowania przepisów art. 389 ust. 1 lit. j) i art. 389 ust. 2, w tym kwestii, czy wyłączenia przewidziane w art. 389 ust. 2 powinny mieć charakter dobrowolny, oraz sporządza na ten temat sprawozdanie, które przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie i do którego dołącza w stosownych przypadkach wnioski ustawodawczy.

W odniesieniu do ewentualnego zniesienia kompetencji krajowych na mocy art. 389 ust. 2 lit. c) i możliwości ich stosowania na poziomie UE w przeglądzie uwzględnia się w szczególności skuteczność zarządzania ryzykiem grupy przy jednoczesnym zapewnieniu wystarczających zabezpieczeń gwarantujących stabilność finansową we wszystkich państwach członkowskich, w których podmioty grupy są zarejestrowane.

Artykuł 480
Poziom stosowania

1. Do dnia 31 grudnia 2013 r. Komisja dokonuje przeglądu stosowania przepisów części pierwszej tytuł II oraz art. 108 ust. 6 i art. 108 ust. 7, a także sporządza sprawozdanie w tej kwestii, które przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie i do którego dołącza w stosownych przypadkach wnioski ustawodawczy.
2. Do dnia 31 grudnia 2014 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące kwestii, czy i w jakim stopniu należy stosować wobec firm inwestycyjnych określony w art. 401 wymóg pokrycia płynności, a po przeprowadzeniu konsultacji z EUNB przedstawia Parlamentowi i Radzie przedmiotowe sprawozdanie, do którego dołącza w stosownych przypadkach wnioski ustawodawczy.

Artykuł 481
Wymogi w zakresie płynności

1. EUNB monitoruje i ocenia sprawozdania sporządzone zgodnie z art. 403 ust. 1 w odniesieniu do różnych walut i modeli biznesowych. Po przeprowadzeniu konsultacji z ERRS EUNB po raz pierwszy do dnia 31 grudnia 2013 r., a następnie corocznie przedstawia Komisji sprawozdanie dotyczące kwestii, czy jest prawdopodobne, że specyfikacja ogólnego wymogu pokrycia płynności zawarta w art. 401 na podstawie kryterium sprawozdawczości na temat płynności zawartego w części szóstej tytuł II, dla poszczególnych przypadków albo łącznie, będzie miała znaczny szkodliwy wpływ na działalność i profil ryzyka instytucji unijnych lub na rynki finansowe bądź na gospodarkę i kredyty bankowe, ze szczególnym uwzględnieniem udzielania kredytów małym i średnim przedsiębiorstwom oraz finansowania handlu, w tym udzielania kredytów w ramach urzędowych programów ubezpieczenia kredytów eksportowych.

EUNB w ramach składanego przez siebie sprawozdania w szczególności dokonuje przeglądu adekwatności kalibracji następujących elementów:

- a) mechanizmów ograniczających wartość napływów płynności;
 - b) odpływów zgodnie z art. 410 ust. 5;
 - c) do celów art. 406 odpowiednich redukcji wartości aktywów utrzymywanych zgodnie z odstępstwami przewidzianymi w art. 407.
2. Do dnia 31 grudnia 2013 r. EUNB przedstawia Komisji sprawozdanie dotyczące odpowiednich jednolitych definicji wysokiej i bardzo wysokiej płynności oraz jakości kredytowej zbywalnych aktywów do celów art. 404. EUNB w szczególności sprawdza adekwatność następujących kryteriów i odpowiednie poziomy dla takich definicji:
 - a) minimalnego wolumenu obrotu aktywami;
 - b) minimalnego pozostającego wolumenu aktywów;
 - c) przejrzystego ustalania cen i informacji potransakcyjnych;

- d) stopni jakości kredytowej, o których mowa w załączniku VI podsekcja 2;
 - e) dowodów potwierdzających stabilność cen;
 - f) średniego obrotu transakcji i średniej wielkości transakcji;
 - g) maksymalnej różnicy pomiędzy ceną kupna a ceną sprzedaży;
 - h) pozostałego czasu do terminu zapadalności;
 - i) minimalnego wskaźnika obrotów.
3. Do dnia 31 grudnia 2015 r. EUNB przedstawia Komisji sprawozdanie dotyczące kwestii, czy i w jakim stopniu byłoby właściwe dopilnowanie, aby instytucje stosowały stabilne źródła finansowania, w tym ocenę skutków dla działalności i profilu ryzyka instytucji unijnych lub dla rynków finansowych bądź gospodarki i kredytów bankowych, ze szczególnym uwzględnieniem udzielania kredytów małym i średnim przedsiębiorstwom oraz finansowania handlu, w tym udzielaniu kredytów w ramach urzędowych programów ubezpieczenia kredytów eksportowych.

Do dnia 31 grudnia 2016 r. na podstawie tych sprawozdań Komisja przedstawia sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, do którego dołącza w stosownych przypadkach wnioski ustawodawczy.

Artykuł 482 *Dźwignia finansowa*

1. Do dnia 31 grudnia 2016 r. Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące wpływu i skuteczności wskaźnika dźwigni. W stosownych przypadkach przedmiotowemu sprawozdaniu towarzyszy wniosek ustawodawczy dotyczący wprowadzenia co najmniej jednego poziomu wskaźnika dźwigni, który instytucje byłyby zobowiązane osiągnąć, w którym to wniosku sugeruje się stosowną kalibrację tych poziomów i wszelkie odpowiednie korekty określonych w art. 416 miar kapitału i ekspozycji całkowitej.
2. Do celów ust. 1 do dnia 31 października 2016 r. EUNB przedstawia Komisji sprawozdanie dotyczące przynajmniej następujących kwestii:
 - a) czy w ramach wymogów określonych w art. 75 i 85 dyrektywy [do wstawienia przez OP] zgodnie z art. 72 i 92 dyrektywy [do wstawienia przez OP] dotyczących sposobu traktowania ryzyka nadmiernej dźwigni finansowej zapewnia się prawidłowe zarządzanie tym ryzykiem przez instytucje oraz, w przypadku odpowiedzi negatywnej, jakie udoskonalenia są wymagane, aby zapewnić osiągnięcie tych celów;
 - b) czy metody obliczania określone w art. 416 wymagają wprowadzenia zmian – a jeżeli tak, to jakich – w celu zapewnienia możliwości stosowania wskaźnika dźwigni jako odpowiedniego wskaźnika ryzyka nadmiernej dźwigni w instytucji;
 - c) czy w kontekście obliczania miary ekspozycji całkowitej składającej się na wskaźnik dźwigni wartość ekspozycji z tytułu pozycji wymienionych w załączniku II i kredytowych instrumentów pochodnych określana z zastosowaniem metody wyceny

pierwotnej wartości ekspozycji różni się w znacznym stopniu od wartości ekspozycji określonej z zastosowaniem metody wyceny według wartości rynkowej;

- d) czy stosowanie funduszy własnych albo kapitału podstawowego Tier I jako miary kapitału składającej się na wskaźnik dźwigni może być bardziej właściwe z punktu widzenia zamierzonego celu śledzenia ryzyka nadmiernej dźwigni finansowej, a jeżeli tak, to jaka kalibracja wskaźnika dźwigni byłaby odpowiednia;
 - e) czy na podstawie dowodów zgromadzonych w okresie obserwacji można uznać za wystarczająco ostrożny współczynnik konwersji równy 10 % w odniesieniu do zobowiązań, które są bezwarunkowo odwoływalne;
 - f) czy częstotliwość i format ujawnianych pozycji, o których mowa w art. 436, są odpowiednie;
 - g) czy w odniesieniu do wskaźnika dźwigni opartego na kapitale Tier I właściwym poziomem byłby poziom równy 3 %, a jeżeli nie, to jaki poziom byłby odpowiedni;
 - h) czy wprowadzenie wymogu obliczania wskaźnika dźwigni dla instytucji wymagałoby wprowadzenia jakichkolwiek zmian do ram wskaźnika dźwigni przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, a jeżeli zmiany są konieczne, to jakie byłyby to zmiany;
 - i) czy wprowadzenie wymogu obliczania wskaźnika dźwigni dla instytucji skutecznie ograniczyłoby ryzyko nadmiernej dźwigni finansowej po stronie tych instytucji, a jeżeli tak, czy należy przyjąć taki sam poziom wskaźnika dźwigni dla wszystkich instytucji, czy raczej powinien on być różny dla poszczególnych rodzajów instytucji, a jeżeli byłby on różny, jakie dodatkowe kalibracje byłyby wymagane.
3. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 2, obejmuje przynajmniej okres od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 30 czerwca 2016 r. i uwzględnia się w nim przynajmniej następujące kwestie:
- a) wpływ wprowadzenia obowiązującego instytucje wymogu posiadania wskaźnika dźwigni obliczanego zgodnie z art. 416 na:
 - (i) rynki finansowe ogółem, a w szczególności rynki transakcji odkupu, instrumentów pochodnych i obligacji zabezpieczonych;
 - (ii) stabilność instytucji;
 - (iii) modele biznesowe i struktury bilansu instytucji;
 - (iv) migrację ekspozycji do jednostek, które nie są objęte nadzorem ostrożnościowym;
 - (v) innowacje finansowe, w szczególności rozwój instrumentów z wbudowaną dźwignią;
 - (vi) podejmowanie ryzyka przez instytucje;
 - (vii) podejmowane działania w zakresie rozliczania, rozrachunku i powiernictwa;

- (viii) cykliczność obliczania miary kapitału i miary ekspozycji całkowitej składających się na wskaźnik dźwigni;
- (ix) akcję kredytową banków, ze szczególnym uwzględnieniem udzielania kredytów małym i średnim przedsiębiorstwom oraz finansowania handlu, w tym udzielania kredytów w ramach urzędowych programów ubezpieczania kredytów eksportowych;
- b) współzależność wskaźnika dźwigni i opartych na analizie ryzyka wymogów w zakresie funduszy własnych oraz wymogów w zakresie płynności, jak określono w niniejszym rozporządzeniu;
- c) skutki występowania różnic księgowych między standardami rachunkowości mającymi zastosowanie na mocy rozporządzenia (WE) nr 1606/2002, standardami rachunkowości mającymi zastosowanie na mocy dyrektywy 86/635/WE oraz innymi standardami rachunkowości właściwymi w zakresie porównywalności wskaźnika dźwigni.

Artykuł 483

Ekspozycje na przeniesione ryzyko kredytowe

Do dnia 31 grudnia 2013 r. Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące stosowania i skuteczności przepisów części piątej w świetle zmian na rynkach międzynarodowych.

Artykuł 484

Ryzyko kredytowe kontrahenta i metoda wyceny pierwotnej wartości ekspozycji

Do dnia 31 grudnia 2016 r. Komisja dokonuje przeglądu stosowania przepisów art. 270 i sporządza sprawozdanie w tej kwestii, które przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie i do którego w stosownych przypadkach dołącza wnioski ustawodawczy.

Artykuł 485

Ekspozycje detaliczne

W terminie 24 miesięcy od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia Komisja przedstawia sprawozdanie na temat wpływu wymogów w zakresie funduszy własnych określonych w niniejszym rozporządzeniu na udzielanie kredytów małym i średnim przedsiębiorstwom oraz osobom fizycznym, a następnie przedstawia to sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, w stosownych przypadkach wraz z wnioskiem ustawodawczym.

Do tych celów EUNB przedstawia Komisji sprawozdanie dotyczące art. 118 obejmujące następujące elementy:

- a) porównanie faktycznych nieoczekiwanych strat kredytowych z tytułu kredytów udzielonych małym i średnim przedsiębiorstwom i osobom fizycznym w Unii Europejskiej w czasie pełnego cyklu gospodarczego z nieoczekiwanymi stratami kredytowymi opartymi na wagach ryzyka kredytowego mających zastosowanie do udzielania kredytów małym i średnim przedsiębiorstwom;

- b) analizę kwestii, czy limit 1 mln EUR ogranicza odpowiednie stosowanie ważenia ryzyka.

Artykuł 486

Definicja uznanego kapitału

Do dnia 31 grudnia 2013 r. Komisja dokonuje przeglądu adekwatności stosowania definicji uznanego kapitału do celów tytułu IV części drugiej i części czwartej oraz sporządza w tej kwestii sprawozdanie, które przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie w stosownych przypadkach wraz z wnioskiem ustawodawczym.

CZĘŚĆ JEDENASTA PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 487

1. Z zastrzeżeniem przepisów ust. 2, niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2013 r.
2. Przepisy art. 436 ust. 1 stosują się od dnia 1 stycznia 2015 r.

Artykuł 488

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący*

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

Załącznik I
Klasyfikacja pozycji pozabilansowych

1. Pozycje pełnego ryzyka:
 - gwarancje mające charakter substytutu kredytu;
 - kredytowe instrumenty pochodne;
 - akcepty;
 - poręczenia wekslowe, gdy na wekslu nie jest podpisana inna instytucja;
 - transakcje z prawem regresu;
 - nieodwołalne akredytywy „standby” mające charakter substytutu kredytu;
 - aktywa nabyte w ramach bezwarunkowych transakcji terminowych;
 - depozyty terminowe typu *forward*;
 - niespłacona część częściowo opłaconych akcji i papierów wartościowych;
 - umowy sprzedaży aktywów z przyrzeczeniem odkupu w rozumieniu art. 12 ust. 3 i 5 dyrektywy 86/635/EWG;
 - inne pozycje również obciążone pełnym ryzykiem.
2. Pozycje średniego ryzyka:
 - akredytywy dokumentowe otwarte i potwierdzone (zob. także: „pozycje średniego/niskiego ryzyka”);
 - gwarancje i zabezpieczenia (w tym gwarancje przetargowe, zabezpieczenia należytego wykonania umowy, zapłaty długu celnego lub należności podatkowych) oraz gwarancje niemające charakteru substytutu kredytu;
 - nieodwołalne akredytywy „standy” niemające charakteru substytutu kredytu;
 - niewykorzystane zobowiązania kredytowe (zobowiązania udzielenia kredytu, zakupu papierów wartościowych, udzielenia gwarancji lub udzielenia akceptu) z pierwotnym terminem zapadalności powyżej jednego roku;
 - programy gwarancji emisji krótkoterminowych (NIF) i odnawialne gwarancje emisji (RUF);
 - inne pozycje również obciążone średnim ryzykiem, zgodnie ze zgłoszeniem do EUNB.
3. Pozycje średniego/niskiego ryzyka:
 - akredytywy dokumentowe, w przypadku których podstawowa wysyłka towaru stanowi zabezpieczenie akredytywy, oraz inne transakcje na warunkach samospłaty;

- niewykorzystane zobowiązania kredytowe obejmujące zobowiązania udzielenia kredytu, zakupu papierów wartościowych, udzielenia gwarancji lub udzielenia akceptu, z pierwotnym terminem zapadalności do jednego roku włącznie, których nie można bezwarunkowo anulować w każdej chwili bez wypowiedzenia lub które nie umożliwiają w sposób rzeczywisty automatycznego anulowania wskutek pogorszenia wiarygodności kredytowej kredytobiorcy;
 - inne pozycje również obciążone średnim/niskim ryzykiem, zgodnie ze zgłoszeniem do EUNB.
4. Pozycje niskiego ryzyka:
- niewykorzystane zobowiązania kredytowe obejmujące zobowiązania udzielenia kredytu, zakupu papierów wartościowych, udzielenia gwarancji lub udzielenia akceptu, które można bezwarunkowo anulować w każdej chwili bez wypowiedzenia lub które umożliwiają w sposób rzeczywisty automatyczne anulowanie wskutek pogorszenia wiarygodności kredytowej kredytobiorcy. Detaliczne linie kredytowe można uznać za bezwarunkowo odwoływalne, jeżeli warunki umowy pozwalają instytucji anulować je w pełnym zakresie dopuszczalnym w przepisach dotyczących ochrony konsumentów i powiązanych kwestii; oraz
 - inne pozycje również obciążone niskim ryzykiem, zgodnie ze zgłoszeniem do EUNB.

Załącznik II
Rodzaje instrumentów pochodnych

1. Kontrakty na stopę procentową:
 - a) jednowalutowe swapy stopy procentowej
 - b) swapy bazowe;
 - c) kontrakty terminowe na stopę procentową;
 - d) kontrakty terminowe typu *future* na stopę procentową;
 - e) nabyte opcje na stopy procentowe;
 - f) inne umowy o podobnym charakterze.
2. Kontrakty walutowe i kontrakty na złoto:
 - a) swapy walutowo-procentowe;
 - b) kontrakty walutowe typu *forward*;
 - c) kontrakty walutowe typu *future*;
 - d) nabyte opcje walutowe;
 - e) inne umowy o podobnym charakterze;
 - f) kontrakty na złoto o charakterze podobnym do umów wymienionych w lit. a)–e).
3. Umowy o charakterze podobnym do umów wymienionych w pkt 1 lit. a)–e) i w pkt 2 lit. a)–d) dotyczące innych pozycji lub indeksów referencyjnych. Należą do nich co najmniej wszystkie instrumenty określone w sekcji C pkt 4–7, 9 i 10 załącznika I do dyrektywy 2004/39/WE niewymienione w pkt 1 lub 2.

Załącznik III

Pozycje podlegające dodatkowym wymogom sprawozdawczym dotyczącym aktywów płynnych:

1. Środki pieniężne;
2. rezerwy banków centralnych w zakresie, w jakim można je wykorzystać w okresach występowania warunków skrajnych;
3. zbywalne papiery wartościowe stanowiące należności od państw, banków centralnych, podmiotów sektora publicznego, samorządów regionalnych i władz lokalnych, Banku Rozrachunków Międzynarodowych, Międzynarodowego Funduszu Walutowego, Komisji Europejskiej lub wielostronnych banków rozwoju bądź należności zabezpieczone gwarancjami tych podmiotów i spełniające wszystkie następujące warunki:
 - a) przypisano im wagę ryzyka równą 0 % na podstawie przepisów tytułu III rozdział 2 sekcja 2,
 - b) są przedmiotem obrotu w ramach dużych, głębokich i aktywnych rynków umów z udzielonym przyrzeczeniem odkupu lub rynków kasowych, charakteryzujących się niskim poziomem koncentracji,
 - c) istnieją dowody potwierdzające, że stanowią niezawodne źródło płynności dzięki umowie z udzielonym przyrzeczeniem odkupu lub sprzedaży nawet w skrajnych warunkach rynkowych,
 - d) nie są zobowiązaniem instytucji ani żadnej z jej jednostek powiązanych;
4. zbywalne papiery wartościowe inne niż te, o których mowa w pkt 3, stanowiące należności od państw lub banków centralnych lub należności zabezpieczone gwarancjami tych podmiotów, wyemitowane w walutach krajowych przez państwo lub bank centralny w walucie i w kraju, w którym ponoszone jest ryzyko utraty płynności, bądź wyemitowane w walutach obcych, w zakresie, w jakim utrzymywanie takiego długu jest zgodne z potrzebami płynnościowymi w odniesieniu do działalności banku w takim państwie trzecim;
5. zbywalne papiery wartościowe stanowiące należności od państw, banków centralnych, podmiotów sektora publicznego, samorządów regionalnych i władz lokalnych lub wielostronnych banków rozwoju bądź należności zabezpieczone gwarancjami tych podmiotów oraz spełniające wszystkie następujące warunki:
 - a) przypisano im wagę ryzyka równą 20 % na podstawie przepisów tytułu III rozdział 2 sekcja 2,
 - b) są przedmiotem obrotu w ramach dużych, głębokich i aktywnych rynków umów z udzielonym przyrzeczeniem odkupu lub rynków kasowych, charakteryzujących się niskim poziomem koncentracji,
 - c) istnieją dowody potwierdzające, że stanowią niezawodne źródło płynności dzięki umowie z udzielonym przyrzeczeniem odkupu lub sprzedaży nawet w skrajnych warunkach rynkowych,

- d) nie są zobowiązaniem instytucji ani żadnej z jej jednostek powiązanych;
6. zbywalne papiery wartościowe inne niż te, o których mowa w pkt 3–5, kwalifikujące się do wagi ryzyka równej 20 % lub lepszej na podstawie przepisów tytułu III rozdział 2 sekcja 2 lub posiadające równoważną jakość kredytową zgodnie z ratingiem wewnętrznym, a także spełniające którykolwiek z następujących warunków:
- a) nie stanowią wierzytelności wobec jednostki specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji, instytucji ani żadnej z jej jednostek powiązanych,
 - b) są obligacjami zgodnie z definicją podaną w art. 22 ust. 4 dyrektywy 85/611/EWG i kwalifikują się do traktowania określonego w art. 124.

Załącznik IV
Aktywa i pozycje pozabilansowe ważne ryzykiem na potrzeby tymczasowego współczynnika
kapitałowego

Część 1 – Definicje

1. „Strefa A” obejmuje wszystkie państwa członkowskie i wszystkie pozostałe kraje, które są pełnoprawnymi członkami Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD), oraz kraje, które zawarły specjalne porozumienia kredytowe z Międzynarodowym Funduszem Walutowym (MFW), związane z ogólnymi porozumieniami pożyczkowymi Funduszu. Każdy kraj, który zmienia harmonogram spłat swojego zewnętrznego długu państwowego, zostaje jednak wyłączony ze strefy A na okres pięciu lat.
2. „Strefa B” obejmuje wszystkie kraje nienależące do strefy A.
3. „Instytucje kredytowe ze strefy A” oznaczają wszystkie instytucje kredytowe działające na podstawie zezwolenia udzielonego w państwach członkowskich, w tym ich oddziały w państwach trzecich, oraz wszystkie instytucje kredytowe działające na podstawie zezwolenia udzielonego w innych krajach strefy A, w tym ich oddziały.
4. „Instytucje kredytowe ze strefy B” oznaczają wszystkie instytucje kredytowe działające na podstawie zezwolenia udzielonego poza strefą A, w tym ich oddziały na terytorium Unii.
5. „Sektor instytucji niebędących bankami” oznacza wszystkich kredytobiorców innych niż instytucje kredytowe, rządy i banki centralne, samorządy regionalne i władze lokalne, Unia Europejska, Europejski Bank Inwestycyjny (EBI) oraz wielostronne banki rozwoju.
6. Wielostronne banki rozwoju, o których mowa w art. 112.

Część 2 – Aktywa i pozycje pozabilansowe ważne ryzykiem

7. Poszczególnym pozycjom aktywów przypisuje się stopnie ryzyka kredytowego, wyrażone jako wagi procentowe, zgodnie z częścią 3 i 4, a w wyjątkowych przypadkach zgodnie z częścią 5. Wartość bilansową każdej pozycji aktywów mnoży się następnie przez stosowną wagę ryzyka, aby obliczyć wartość ważoną ryzykiem.
8. W przypadku pozycji pozabilansowych wymienionych w załączniku I stosuje się obliczanie dwustopniowe zgodnie z zaleceniem zawartym w pkt 17.
9. W odniesieniu do pozycji pozabilansowych, o których mowa w pkt 17, potencjalne koszty zastąpienia umów w przypadku niewykonania zobowiązania przez kontrahenta oblicza się za pomocą jednej z dwóch metod określonych w załączniku II. Aby uzyskać wartości ważne ryzykiem, koszty te mnoży się przez odpowiednie wagi ryzyka kontrahenta określone w pkt 11–15, przy czym przewidziane w tych punktach wagi 100 % zastępuje się wagami 50 %.
10. Suma wartości ważonych ryzykiem aktywów i pozycji pozabilansowych określonych w pkt 8 i 9 stanowi mianownik wskaźnika wypłacalności.

Część 3 – Wagi ryzyka

11. Poszczególnym kategoriom pozycji aktywów nadaje się następujące wagi ryzyka, chociaż właściwe organy mogą ustalić wyższe wagi, jeśli uznają to za stosowne:
12. Waga zerowa:
 - a) gotówka w kasie i równoważne pozycje;
 - b) pozycje aktywów stanowiące należności od rządów i banków centralnych strefy A;
 - c) pozycje aktywów stanowiące należności od Unii Europejskiej;
 - d) pozycje aktywów stanowiące należności zabezpieczone wyraźnymi gwarancjami rządów i banków centralnych strefy A lub Unii Europejskiej;
 - e) pozycje aktywów stanowiące należności od rządów i banków centralnych strefy B, denominowane i finansowane w walutach krajowych kredytobiorców;
 - f) pozycje aktywów stanowiące należności zabezpieczone wyraźnymi gwarancjami rządów i banków centralnych strefy B, denominowane i finansowane w walucie krajowej wspólnej dla gwaranta i kredytobiorcy;
 - g) pozycje aktywów zabezpieczone w sposób zadowalający dla właściwych organów papierami wartościowymi rządów lub banków centralnych Strefy A lub papierami wartościowymi wyemitowanymi przez Unię Europejską bądź depozytami gotówkowymi na rachunku prowadzonym w instytucji kredytującej lub certyfikatami depozytowymi, bądź też podobnymi instrumentami wyemitowanymi przez tę instytucję i złożonymi w niej.
13. Waga równa 20 %:
 - a) pozycje aktywów stanowiące należności od EBI;
 - b) pozycje aktywów stanowiące należności od wielostronnych banków rozwoju;
 - c) pozycje aktywów stanowiące należności zabezpieczone wyraźną gwarancją EBI;
 - d) pozycje aktywów stanowiące należności zabezpieczone wyraźnymi gwarancjami wielostronnych banków rozwoju;
 - e) pozycje aktywów stanowiące należności od samorządów regionalnych lub władz lokalnych strefy A, zgodnie z częścią 4;
 - f) pozycje aktywów stanowiące należności zabezpieczone wyraźnymi gwarancjami samorządów regionalnych lub władz lokalnych strefy A, zgodnie z częścią 4;
 - g) pozycje aktywów stanowiące należności od instytucji kredytowych ze strefy A, ale niestanowiące funduszy własnych tych instytucji;
 - h) pozycje aktywów stanowiące należności od instytucji kredytowych ze strefy B o terminie zapadalności do jednego roku włącznie, inne niż wyemitowane przez te instytucje papiery wartościowe, które uznaje się za składniki ich funduszy własnych;

- i) pozycje aktywów zabezpieczone wyraźnymi gwarancjami instytucji kredytowych ze strefy A;
- j) pozycje aktywów stanowiące należności o terminie zapadalności do jednego roku włącznie, zabezpieczone wyraźnymi gwarancjami instytucji kredytowych ze strefy B;
- k) pozycje aktywów zabezpieczone w sposób zadowalający dla właściwych organów papierami wartościowymi wyemitowanymi przez EBI lub przez wielostronne banki rozwoju;
- l) pozycje pieniężne objęte procesem ściągania należności.

14. Waga równa 50 %:

- a) kredyty w pełni zabezpieczone w sposób zadowalający dla właściwych organów hipotekami na nieruchomości mieszkalnej, która jest lub będzie zamieszkana lub przeznaczona pod wynajem przez kredytobiorcę, oraz kredyty w pełni zabezpieczone w sposób zadowalający dla właściwych organów udziałami w fińskich przedsiębiorstwach mieszkaniowych, działających zgodnie z fińską ustawą o przedsiębiorstwach mieszkaniowych z 1991 r. lub późniejszymi równoważnymi aktami prawnymi, w odniesieniu do nieruchomości mieszkalnej, która jest lub będzie zamieszkana lub przeznaczona pod wynajem przez kredytobiorcę;
- b) „papiery wartościowe zabezpieczone spłatami kredytów hipotecznych”, które mogą być traktowane jak kredyty, o których mowa w lit. a), jeżeli właściwe organy uznają, uwzględniając ramy prawne obowiązujące w każdym państwie członkowskim, że są one równoważne pod względem ryzyka kredytowego. Bez uszczerbku dla rodzajów papierów wartościowych, które mogą zostać uwzględnione i mogą spełnić warunki tego pkt 1, „papiery wartościowe zabezpieczone spłatami kredytów hipotecznych” mogą obejmować instrumenty w rozumieniu sekcji C pkt 1 i 3 załącznika I do dyrektywy 2004/39/WE. Właściwe organy muszą mieć przede wszystkim pewność, że:
 - (i) takie papiery wartościowe są w pełni i bezpośrednio zabezpieczone pulą kredytów hipotecznych, które mają taki sam charakter, jak kredyty określone w lit. a), i które są spłacane terminowo w momencie utworzenia papierów wartościowych zabezpieczonych spłatami kredytów hipotecznych;
 - (ii) prawo zastawu na nieruchomości z pierwszeństwem przed innymi wierzytelnościami, obciążające w akceptowalnym stopniu bazowe pozycje aktywów zabezpieczone kredytami hipotecznymi, mają bezpośrednio inwestorzy inwestujący w papiery wartościowe zabezpieczone spłatami kredytów hipotecznych bądź powiernik lub pełnomocnik działający w ich imieniu, proporcjonalnie do posiadanych papierów wartościowych;
- c) rozliczenia międzyokresowe czynne: aktywa te podlegają wagom ryzyka odpowiadającym danemu kontrahentowi w przypadku, gdy instytucja kredytowa jest w stanie to ustalić, zgodnie z dyrektywą 86/635/EWG. W innych przypadkach, jeżeli tożsamości kontrahenta nie można ustalić, stosuje się zryczałtowaną wagę 50 %.

15. Waga równa 100 %:

- a) pozycje aktywów stanowiące należności od rządów i banków centralnych strefy B, z wyjątkiem należności denominowanych i finansowanych w walucie krajowej kredytobiorcy;
 - b) pozycje aktywów stanowiące należności od samorządów regionalnych lub władz lokalnych strefy B;
 - c) pozycje aktywów stanowiące należności od instytucji kredytowych ze strefy B o terminie zapadalności powyżej jednego roku ;
 - d) pozycje aktywów stanowiące należności od sektora instytucji niebędących bankami ze strefy A lub strefy B;
 - e) rzeczowe aktywa trwałe w rozumieniu art. 4 ust. 10 dyrektywy 86/635/EWG;
 - f) pakiety akcji, udziały kapitałowe i inne składniki funduszy własnych innych instytucji kredytowych, które nie pomniejszają funduszy własnych instytucji kredytujących;
 - g) wszystkie pozostałe aktywa, z wyjątkiem aktywów pomniejszających fundusze własne.
16. Z pozycjami pozabilansowymi innymi niż te, których dotyczy pkt 17, postępuje się w następujący sposób. Najpierw klasyfikuje się je według grup ryzyka określonych w załączniku II. Uwzględnia się pełną wartość pozycji pełnego ryzyka, 50 % wartości pozycji średniego ryzyka i 20 % wartości pozycji średniego/niskiego ryzyka, natomiast wartość pozycji niskiego ryzyka przyjmuje się jako zerową. Drugi etap polega na pomnożeniu wartości pozabilansowych, skorygowanych w wyżej opisany sposób, przez wagi ryzyka przypisane odpowiednim kontrahentom, zgodnie z zasadami traktowania pozycji aktywów przedstawionymi w pkt 11–15 i części 4. W przypadku umów sprzedaży aktywów z udzielonym przyrzeczeniem odkupu oraz bezwarunkowych transakcji terminowych stosuje się wagi ryzyka przypisane przedmiotowym aktywom, a nie kontrahentom transakcji. Wpłatom należnym na poczet kapitału Europejskiego Banku Inwestycyjnego można przypisać wagę ryzyka wynoszącą 20 %.
17. Metody przedstawione w załączniku II mają zastosowanie do pozycji pozabilansowych wymienionych w załączniku I, z wyjątkiem:
- a) umów znajdujących się w obrocie na uznanej giełdzie;
 - b) kontraktów walutowych (z wyjątkiem kontraktów na złoto) o pierwotnym terminie zapadalności do 14 dni kalendarzowych.
18. W przypadku, gdy pozycje pozabilansowe są zabezpieczone wyraźnymi gwarancjami, przypisuje się im wagi ryzyka odpowiadające zobowiązaniom powziętym w imieniu gwaranta, a nie kontrahenta. Jeżeli potencjalna ekspozycja związana z transakcjami pozabilansowymi jest w pełni zabezpieczona w sposób zadowalający dla właściwych organów dowolną pozycją aktywów uznaną za zabezpieczenie w pkt 12 lit. g) i pkt 13 lit. k), stosuje się wagi ryzyka równe zero lub 20 % w zależności od konkretnego rodzaju zabezpieczenia.
19. Państwa członkowskie mogą stosować wagę równą 50 % do pozycji pozabilansowych stanowiących poręczenia lub gwarancje o charakterze substytutu kredytu, które są w pełni zabezpieczone w sposób zadowalający dla właściwych organów hipotekami spełniającymi

warunki określone w pkt 14 lit. a), pod warunkiem że gwarant posiada bezpośrednie prawo do takiego zabezpieczenia.

20. W przypadku, gdy składnikom aktywów i pozycjom pozabilansowym przypisuje się niższe wagi ryzyka ze względu na istnienie wyraźnych gwarancji lub innych zabezpieczeń uznawanych przez właściwe organy, niższa waga ryzyka dotyczy tylko tej części, która stanowi przedmiot gwarancji lub jest w pełni objęta danym zabezpieczeniem.

Część 4 – Nadawanie wagi ryzyka wierzytelnościom wobec samorządów regionalnych lub władz lokalnych państw członkowskich

21. Niezależnie od wymogów zawartych w pkt 13 państwa członkowskie mogą ustalić wagę równą zero dla własnych samorządów regionalnych i władz lokalnych, jeżeli nie ma różnicy między ryzykiem obciążającym należności od tych samorządów i władz oraz należności od rządów centralnych tych państw z uwagi na uprawnienia samorządów regionalnych i władz lokalnych w zakresie zasilania swoich budżetów oraz istnienie szczególnych uregulowań instytucjonalnych, które mają na celu ograniczanie możliwości niewykonania zobowiązań przez te władze. Zerowa waga ryzyka ustalona zgodnie z powyższymi kryteriami ma zastosowanie do należności od danych samorządów regionalnych i władz lokalnych oraz pozycji pozabilansowych ustanowionych w imieniu tych samorządów i władz, a także do należności od innych podmiotów i pozycji pozabilansowych ustanowionych w imieniu tych podmiotów i zabezpieczonych gwarancjami danych samorządów regionalnych i władz lokalnych bądź zabezpieczonych, w sposób zadowalający dla właściwych organów, papierami wartościowymi wyemitowanymi przez te samorzady regionalne i władze lokalne.
22. Państwa członkowskie powiadamiają EUNB, jeżeli uważają, że waga zerowa jest uzasadniona na podstawie kryteriów ustanowionych w pkt 21. Pozostałe państwa członkowskie mogą zapewnić instytucjom kredytowym, nadzorowanym przez ich właściwe organy, możliwość stosowania wagi zerowej do transakcji prowadzonych z przedmiotowymi samorządami regionalnymi lub władzami lokalnymi lub do wierzytelności zabezpieczonych gwarancjami tych samorządów lub władz, w tym zabezpieczeń w formie papierów wartościowych.

Część 5 – Pozostałe wagi ryzyka

23. Bez uszczerbku dla przepisów pkt 21 państwa członkowskie mogą stosować wagę ryzyka równą 20 % do pozycji aktywów zabezpieczonych, w sposób zadowalający dla właściwych organów, papierami wartościowymi wyemitowanymi przez samorzady regionalne lub władze lokalne strefy A, depozytami złożonymi w instytucjach kredytowych ze strefy A innych niż instytucje kredytujące bądź certyfikatami depozytowymi lub podobnymi instrumentami wyemitowanymi przez te instytucje kredytowe.
24. Państwa członkowskie mogą stosować wagę ryzyka równą 10 % do należności od instytucji specjalizujących się w działalności na rynku międzybankowym i rynku instrumentów długu publicznego w ich państwach członkowskich pochodzenia, przy ścisłym nadzorze prowadzonym przez właściwe organy, jeżeli przedmiotowe pozycje aktywów są w pełni zabezpieczone, w sposób zadowalający dla właściwych organów państw członkowskich pochodzenia, kombinacją pozycji aktywów wymienionych w pkt 12 i 13, uznanych przez te organy za adekwatne zabezpieczenie.

25. Państwa członkowskie powiadamiają EUNB o wszelkich przepisach przyjętych na podstawie pkt 23 i 24 oraz przedstawiają uzasadnienie ich przyjęcia.

Część 6 – Organy administracji i jednostki niekomercyjne

26. Do celów pkt 13 właściwe organy mogą objąć pojęciem „samorządów regionalnych i władz lokalnych” niekomercyjne organy administracji podlegające takim samorządom i władzom bądź organom, które w opinii właściwych organów sprawują takie same funkcje, jak samorządy regionalne i władze lokalne.
27. Właściwe organy mogą również zaliczyć do samorządów regionalnych i władz lokalnych Kościoły i wspólnoty religijne posiadające osobowość prawną według prawa publicznego, o ile pobierają podatki na mocy ustawodawstwa przyznającego im takie prawo. W tym przypadku opcje określone w części 4 nie mają jednak zastosowania.

Załącznik V

Tabela korelacji

Niniejsze rozporządzenie	Dyrektywa 2006/48/WE	Dyrektywa 2006/49/WE
Artykuł 1		
Artykuł 2		
Artykuł 3		
Artykuł 4 pkt 1, 3–5, 10, 16–22, 24–38, 42, 47, 60, 61, 63, 66, 67, 71, 72	Artykuł 4	
Artykuł 4 pkt 6, 7, 56, 81		Artykuł 3
Artykuł 4 pkt 2, 9, 11–15, 23, 40, 41, 48, 55, 57, 59, 62, 64, 65, 68, 69, 70, 73–80, 82–86		
Artykuł 4 pkt 50	Artykuł 77	
Artykuł 4		Artykuł 3 ust. 1 lit. m)
Artykuł 4		Artykuł 3 ust. 1 lit. o)
Artykuł 4		Artykuł 3 ust. 1 lit. e)
Artykuł 4	Artykuł 4 pkt 14	
Artykuł 4	Artykuł 4 pkt 16	
Artykuł 4	Artykuł 4 pkt 4	Artykuł 3 ust. 3 lit. c)
Artykuł 4	Artykuł 4 pkt 5	
Artykuł 5 ust. 1	Artykuł 68 ust. 1	
Artykuł 5 ust. 2	Artykuł 68 ust. 2	
Artykuł 5 ust. 3	Artykuł 68 ust. 3	
Artykuł 5 ust. 4		
Artykuł 5 ust. 5		
Artykuł 6 ust. 1	Artykuł 69 ust. 1	

Artykuł 6 ust. 2	Artykuł 69 ust. 2	
Artykuł 6 ust. 3	Artykuł 69 ust. 3	
Artykuł 7 ust. 1		
Artykuł 7 ust. 2		
Artykuł 7 ust. 3		
Artykuł 8 ust. 1	Artykuł 70 ust. 1	
Artykuł 8 ust. 2	Artykuł 70 ust. 2	
Artykuł 8 ust. 3	Artykuł 70 ust. 3	
Artykuł 9	Artykuł 3 ust. 1	
Artykuł 10 ust. 1	Artykuł 71 ust. 1	
Artykuł 10 ust. 2	Artykuł 71 ust. 2	
Artykuł 10 ust. 3		
Artykuł 10 ust. 4		
Artykuł 11		
Artykuł 12 ust. 1	Artykuł 72 ust. 1	
Artykuł 12 ust. 2	Artykuł 72 ust. 2	
Artykuł 12 ust. 3	Artykuł 72 ust. 3	
Artykuł 12 ust. 4		
Artykuł 13 ust. 1	Artykuł 73 ust. 3	
Artykuł 13 ust. 2		
Artykuł 13 ust. 3		
Artykuł 14		Artykuł 22 ust. 1
Artykuł 15 akapit pierwszy		Artykuł 23
Artykuł 15 akapit drugi		
Artykuł 15 akapit trzeci		
Artykuł 16 ust. 1–3	Artykuł 133 ust. 1	

Artykuł 16 ust. 4	Artykuł 133 ust. 2	
Artykuł 16 ust. 5	Artykuł 133 ust. 3	
Artykuł 16 ust. 6	Artykuł 134 ust. 1	
Artykuł 16 ust. 7		
Artykuł 16 ust. 8	Artykuł 134 ust. 2	
Artykuł 17 ust. 1	Artykuł 73 ust. 1	
Artykuł 17 ust. 2		
Artykuł 17 ust. 3		
Artykuł 18 ust. 1		
Artykuł 18 ust. 2		
Artykuł 18 ust. 3		
Artykuł 18 ust. 4		
Artykuł 18 ust. 5		
Artykuł 18 ust. 6		
Artykuł 18 ust. 7		
Artykuł 19 ust. 1		
Artykuł 19 ust. 2		
Artykuł 19 ust. 3		
Artykuł 19 ust. 4		
Artykuł 20	Artykuł 73 ust. 2	
Artykuł 21		Artykuł 3 ust. 1 akapit drugi
Artykuł 22		
Artykuł 23		
Artykuł 24		
Artykuł 25		
Artykuł 26		

Artykuł 27		
Artykuł 28		
Artykuł 29		
Artykuł 30		
Artykuł 31		
Artykuł 32		
Artykuł 33		
Artykuł 34		
Artykuł 35		
Artykuł 36		
Artykuł 37		
Artykuł 38		
Artykuł 39		
Artykuł 40		
Artykuł 41		
Artykuł 42		
Artykuł 43		
Artykuł 44		
Artykuł 45		
Artykuł 46		
Artykuł 47		
Artykuł 48		
Artykuł 49		
Artykuł 50		
Artykuł 51		
Artykuł 52		

Artykuł 53		
Artykuł 54		
Artykuł 55		
Artykuł 56		
Artykuł 57		
Artykuł 58		
Artykuł 59		
Artykuł 60		
Artykuł 61		
Artykuł 62		
Artykuł 63		
Artykuł 64		
Artykuł 65		
Artykuł 66		
Artykuł 67		
Artykuł 68		
Artykuł 69		
Artykuł 70		
Artykuł 71		
Artykuł 72		
Artykuł 73		
Artykuł 74		
Artykuł 75		
Artykuł 76		
Artykuł 77		
Artykuł 78		

Artykuł 79		
Artykuł 80		
Artykuł 81		
Artykuł 82		
Artykuł 83		
Artykuł 84 ust. 1 i 2	Artykuł 120	
Artykuł 84 ust. 3		
Artykuł 84 ust. 4		
Artykuł 85		
Artykuł 86		
Artykuł 87		
Artykuł 88 ust. 1–4	Artykuł 10 ust. 1–4	
Artykuł 88 ust. 5		
Artykuł 89		Artykuł 18 ust. 2–4
Artykuł 90		
Artykuł 91		
Artykuł 92		
Artykuł 93		Artykuł 24
Artykuł 94	Artykuł 74 ust. 1	
Artykuł 95 ust. 1	Artykuł 74 ust. 2	
Artykuł 95 ust. 2		
Artykuł 96 ust. 1		
Artykuł 96 ust. 2		
Artykuł 96 ust. 3		
Artykuł 97 ust. 1		Artykuł 11 ust. 1
Artykuł 97 ust. 2		Artykuł 11 ust. 3

Artykuł 97 ust. 3		Artykuł 11 ust. 4
Artykuł 97 ust. 4		Załącznik VII część C pkt 1
Artykuł 98		Załącznik VII część A pkt 1
Artykuł 99 ust. 1		Załącznik VII część D pkt 1
Artykuł 99 ust. 2		Załącznik VII część D pkt 2
Artykuł 100 ust. 1		Artykuł 33 ust. 1
Artykuł 100 ust. 2–10		Załącznik VII część B pkt 1–9
Artykuł 100 ust. 11–13		Załącznik VII część B pkt 11–13
Artykuł 101		Załącznik VII część C pkt 1–3
Artykuł 102	Artykuł 76	
Artykuł 103 ust. 1	Artykuł 91	
Artykuł 103 ust. 2		
Artykuł 104	Artykuł 94	
Artykuł 105		
Artykuł 106	Artykuł 78 ust. 1–3	
Artykuł 107	Artykuł 79 ust. 1	
Artykuł 108 ust. 1	Artykuł 80 ust. 1	
Artykuł 108 ust. 2	Artykuł 80 ust. 2	
Artykuł 108 ust. 3	Artykuł 80 ust. 4	
Artykuł 108 ust. 4	Artykuł 80 ust. 5	
Artykuł 108 ust. 5	Artykuł 80 ust. 6	
Artykuł 108 ust. 6	Artykuł 80 ust. 7	
Artykuł 108 ust. 7	Artykuł 80 ust. 8	
Artykuł 108 ust. 8		
Artykuł 109	Załącznik VI część 1 pkt 1–5	

Artykuł 110 ust. 1		
Artykuł 110 ust. 2–5	Załącznik VI część 1 pkt 8–11	
Artykuł 111 ust. 1		
Artykuł 111 ust. 2		
Artykuł 111 ust. 3		
Artykuł 111 ust. 4		
Artykuł 111 ust. 5	Załącznik VI część 1 pkt 15	
Artykuł 111 ust. 6	Załącznik VI część 1 pkt 17	
Artykuł 112 ust. 1	Załącznik VI część 1 pkt 18 i 19	
Artykuł 112 ust. 2	Załącznik VI część 1 pkt 20	
Artykuł 112 ust. 3	Załącznik VI część 1 pkt 21	
Artykuł 113	Załącznik VI część 1 pkt 22	
Artykuł 114 ust. 1		
Artykuł 114 ust. 2	Załącznik VI część 1 pkt 37 i 38	
Artykuł 114 ust. 3	Załącznik VI część 1 pkt 40	
Artykuł 114 ust. 4		
Artykuł 114 ust. 5		
Artykuł 115 ust. 1	Załącznik VI część 1 pkt 29	
Artykuł 115 ust. 2	Załącznik VI część 1 pkt 31	
Artykuł 115 ust. 3	Załącznik VI część 1 pkt 33–36	
Artykuł 116 ust. 1	Załącznik VI część 1 pkt 26	
Artykuł 116 ust. 2	Załącznik VI część 1 pkt 25	
Artykuł 116 ust. 3	Załącznik VI część 1 pkt 27	
Artykuł 117	Załącznik VI część 1 pkt 41 i 42	
Artykuł 118	Artykuł 79 ust. 2 i 3 oraz załącznik VI część 1 pkt 43	

Artykuł 119 ust. 1	Załącznik VI część 1 pkt 44	
Artykuł 119 ust. 2		
Artykuł 119 ust. 3		
Artykuł 120 ust. 1–3	Załącznik VI część 1 pkt 45–49	
Artykuł 120 ust. 4		
Artykuł 121 ust. 1 i 2	Załącznik VI część 1 pkt 51–55	
Artykuł 121 ust. 3 i 4	Załącznik VI część 1 pkt 58 i 59	
Artykuł 122 ust. 1 i 2	Załącznik VI część 1 pkt 61 i 62	
Artykuł 122 ust. 3 i 4	Załącznik VI część 1 pkt 64 i 65	
Artykuł 123 ust. 1	Załącznik VI część 1 pkt 66 i 76	
Artykuł 123 ust. 2	Załącznik VI część 1 pkt 66	
Artykuł 123 ust. 3		
Artykuł 124 ust. 1	Załącznik VI część 1 pkt 68 akapit pierwszy i drugi	
Artykuł 124 ust. 2	Załącznik VI część 1 pkt 69	
Artykuł 124 ust. 3	Załącznik VI część 1 pkt 71	
Artykuł 124 ust. 4	Załącznik VI część 1 pkt 70	
Artykuł 124 ust. 5		
Artykuł 125	Załącznik VI część 1 pkt 72	
Artykuł 126	Załącznik VI część 1 pkt 73	
Artykuł 127 ust. 1	Załącznik VI część 1 pkt 74	
Artykuł 127 ust. 2	Załącznik VI część 1 pkt 75	
Artykuł 127 ust. 3	Załącznik VI część 1 pkt 77 i 78	
Artykuł 127 ust. 4	Załącznik VI część 1 pkt 79	
Artykuł 127 ust. 5	Załącznik VI część 1 pkt 80 i 81	
Artykuł 128 ust. 1	Załącznik VI część 1 pkt 86	

Artykuł 128 ust. 2		
Artykuł 128 ust. 3		
Artykuł 129 ust. 1–3	Załącznik VI część 1 pkt 82–84	
Artykuł 129 ust. 4–7	Załącznik VI część 1 pkt 87–90	
Artykuł 130	Artykuł 81 ust. 1, 2 i 4	
Artykuł 131 ust. 1	Artykuł 82 ust. 1	
Artykuł 131 ust. 2	Załącznik VI część 2 pkt 12–16	
Artykuł 131 ust. 3	Artykuł 150 ust. 3	
Artykuł 132 ust. 1	Załącznik VI część 1 pkt 6	
Artykuł 132 ust. 2	Załącznik VI część 1 pkt 7	
Artykuł 132 ust. 3		
Artykuł 133	Załącznik VI część 3 pkt 1–7	
Artykuł 134	Załącznik VI część 3 pkt 8–17	
Artykuł 135 ust. 1		
Artykuł 135 ust. 2		
Artykuł 136		
Artykuł 137 ust. 1		
Artykuł 137 ust. 2		
Artykuł 138 ust. 1	Artykuł 84 ust. 1 oraz załącznik VII część 4 pkt 1	
Artykuł 138 ust. 1	Artykuł 84 ust. 2	
Artykuł 138 ust. 1	Artykuł 84 ust. 3	
Artykuł 138 ust. 1	Artykuł 84 ust. 4	
Artykuł 138 ust. 1		
Artykuł 139		
Artykuł 140		

Artykuł 141		
Artykuł 142 ust. 1	Artykuł 86 ust. 9	
Artykuł 142 ust. 2–9	Artykuł 86 ust. 1–8	
Artykuł 143 ust. 1	Artykuł 85 ust. 1	
Artykuł 143 ust. 2	Artykuł 85 ust. 2	
Artykuł 143 ust. 3		
Artykuł 143 ust. 4	Artykuł 85 ust. 3	
Artykuł 143 ust. 5		
Artykuł 143 ust. 1		
Artykuł 144	Artykuł 85 ust. 4 i 5	
Artykuł 145 ust. 1	Artykuł 89 ust. 1	
Artykuł 145 ust. 2	Artykuł 89 ust. 2	
Artykuł 145 ust. 3		
Artykuł 145 ust. 4		
Artykuł 146	Artykuł 87 ust. 1–10	
Artykuł 147 ust. 1 i 2	Artykuł 87 ust. 11	
Artykuł 147 ust. 3 i 4	Artykuł 87 ust. 12	
Artykuł 147 ust. 5		
Artykuł 148 ust. 1	Załącznik VII część 1 pkt 3	
Artykuł 148 ust. 2		
Artykuł 148 ust. 3–8	Załącznik VII część 1 pkt 4–9	
Artykuł 148 ust. 9		
Artykuł 149	Załącznik VII część 1 pkt 10–16	
Artykuł 150 ust. 1	Załącznik VII część 1 pkt 17 i 18	
Artykuł 150 ust. 2	Załącznik VII część 1 pkt 19–21	

Artykuł 150 ust. 3	Załącznik VII część 1 pkt 22–24	
Artykuł 150 ust. 4	Załącznik VII część 1 pkt 25–26	
Artykuł 151		
Artykuł 152	Załącznik VII część 1 pkt 27	
Artykuł 153 ust. 1	Załącznik VII część 1 pkt 28	
Artykuł 153 ust. 2–5		
Artykuł 154 ust. 1	Artykuł 88 ust. 2	
Artykuł 154 ust. 2	Artykuł 88 ust. 3	
Artykuł 154 ust. 3	Artykuł 88 ust. 4	
Artykuł 154 ust. 4	Artykuł 88 ust. 6	
Artykuł 154 ust. 5	Załącznik VII część 1 pkt 30	
Artykuł 154 ust. 6	Załącznik VII część 1 pkt 31	
Artykuł 154 ust. 7	Załącznik VII część 1 pkt 32	
Artykuł 154 ust. 8	Załącznik VII część 1 pkt 33	
Artykuł 154 ust. 9	Załącznik VII część 1 pkt 34	
Artykuł 154 ust. 10	Załącznik VII część 1 pkt 35	
Artykuł 154 ust. 11		
Artykuł 155	Załącznik VII część 1 pkt 36	
Artykuł 156 ust. 1	Załącznik VII część 2 pkt 2	
Artykuł 156 ust. 2	Załącznik VII część 2 pkt 3	
Artykuł 156 ust. 3	Załącznik VII część 2 pkt 4	
Artykuł 156 ust. 4	Załącznik VII część 2 pkt 5	
Artykuł 156 ust. 5	Załącznik VII część 2 pkt 6	
Artykuł 156 ust. 6	Załącznik VII część 2 pkt 7	
Artykuł 156 ust. 7	Załącznik VII część 2 pkt 7	
Artykuł 157 ust. 1	Załącznik VII część 2 pkt 8	

Artykuł 157 ust. 2	Załącznik VII część 2 pkt 9	
Artykuł 157 ust. 3	Załącznik VII część 2 pkt 10	
Artykuł 157 ust. 4	Załącznik VII część 2 pkt 11	
Artykuł 158 ust. 1	Załącznik VII część 2 pkt 12	
Artykuł 158 ust. 2	Załącznik VII część 2 pkt 13	
Artykuł 158 ust. 3	Załącznik VII część 2 pkt 14	
Artykuł 158 ust. 4	Załącznik VII część 2 pkt 15	
Artykuł 158 ust. 5	Załącznik VII część 2 pkt 16	
Artykuł 159 ust. 1	Załącznik VII część 2 pkt 17	
Artykuł 159 ust. 2	Załącznik VII część 2 pkt 18	
Artykuł 159 ust. 3	Załącznik VII część 2 pkt 19	
Artykuł 159 ust. 4	Załącznik VII część 2 pkt 20	
Artykuł 160 ust. 1	Załącznik VII część 2 pkt 21	
Artykuł 160 ust. 2	Załącznik VII część 2 pkt 22	
Artykuł 160 ust. 3	Załącznik VII część 2 pkt 23	
Artykuł 160 ust. 4		
Artykuł 161 ust. 1	Załącznik VII część 2 pkt 24	
Artykuł 161 ust. 2	Załącznik VII część 2 pkt 25 i 26	
Artykuł 161 ust. 3	Załącznik VII część 2 pkt 27	
Artykuł 162 ust. 1	Załącznik VII część 3 pkt 1	
Artykuł 162 ust. 2	Załącznik VII część 3 pkt 2	
Artykuł 162 ust. 3	Załącznik VII część 3 pkt 3	
Artykuł 162 ust. 4	Załącznik VII część 3 pkt 4	
Artykuł 162 ust. 5	Załącznik VII część 3 pkt 5	
Artykuł 162 ust. 6	Załącznik VII część 3 pkt 6	

Artykuł 162 ust. 7	Załącznik VII część 3 pkt 7	
Artykuł 162 ust. 8	Załącznik VII część 3 pkt 9	
Artykuł 162 ust. 9	Załącznik VII część 3 pkt 10	
Artykuł 162 ust. 10	Załącznik VII część 3 pkt 11	
Artykuł 163 ust. 1	Załącznik VII część 3 pkt 12	
Artykuł 163 ust. 2		
Artykuł 164	Załącznik VII część 3 pkt 13	
Artykuł 165 ust. 1	Załącznik VII część 4 pkt 1	
Artykuł 165 ust. 2	Załącznik VII część 4 pkt 2	
Artykuł 165 ust. 3	Załącznik VII część 4 pkt 3	
Artykuł 166 ust. 1	Załącznik VII część 4 pkt 5	
Artykuł 166 ust. 2	Załącznik VII część 4 pkt 12	
Artykuł 166 ust. 3	Załącznik VII część 4 pkt 13–15	
Artykuł 166 ust. 4	Załącznik VII część 4 pkt 16	
Artykuł 167 ust. 1	Załącznik VII część 4 pkt 17	
Artykuł 167 ust. 2	Załącznik VII część 4 pkt 18	
Artykuł 168 ust. 1	Załącznik VII część 4 pkt 19-23	
Artykuł 168 ust. 2	Załącznik VII część 4 pkt 24	
Artykuł 168 ust. 3	Załącznik VII część 4 pkt 25	
Artykuł 169 ust. 1	Załącznik VII część 4 pkt 26–28	
Artykuł 169 ust. 2	Załącznik VII część 4 pkt 29	
Artykuł 169 ust. 3		
Artykuł 170	Załącznik VII część 4 pkt 30	
Artykuł 171 ust. 1	Załącznik VII część 4 pkt 31	
Artykuł 171 ust. 2	Załącznik VII część 4 pkt 32	
Artykuł 171 ust. 3	Załącznik VII część 4 pkt 33	

Artykuł 171 ust. 4	Załącznik VII część 4 pkt 34	
Artykuł 171 ust. 5	Załącznik VII część 4 pkt 35	
Artykuł 172 ust. 1	Załącznik VII część 4 pkt 36	
Artykuł 172 ust. 2	Załącznik VII część 4 pkt 37 akapit pierwszy	
Artykuł 172 ust. 3	Załącznik VII część 4 pkt 37 akapit drugi	
Artykuł 172 ust. 4	Załącznik VII część 4 pkt 38	
Artykuł 172 ust. 5	Załącznik VII część 4 pkt 39	
Artykuł 173 ust. 1	Załącznik VII część 4 pkt 40	
Artykuł 173 ust. 2	Załącznik VII część 4 pkt 41	
Artykuł 173 ust. 3	Załącznik VII część 4 pkt 42	
Artykuł 174 ust. 1	Załącznik VII część 4 pkt 44	
Artykuł 174 ust. 2	Załącznik VII część 4 pkt 45	
Artykuł 174 ust. 3	Załącznik VII część 4 pkt 46	
Artykuł 174 ust. 4	Załącznik VII część 4 pkt 47	
Artykuł 174 ust. 5		
Artykuł 174 ust. 6		
Artykuł 175 ust. 1	Załącznik VII część 4 pkt 43 i 49–56	
Artykuł 175 ust. 2	Załącznik VII część 4 pkt 57	
Artykuł 176 ust. 1	Załącznik VII część 4 pkt 59–66	
Artykuł 176 ust. 2	Załącznik VII część 4 pkt 67–72	
Artykuł 176 ust. 3		
Artykuł 177 ust. 1	Załącznik VII część 4 pkt 73–81	
Artykuł 177 ust. 2	Załącznik VII część 4 pkt 82	
Artykuł 177 ust. 3	Załącznik VII część 4 pkt 83–86	

Artykuł 178 ust. 1	Załącznik VII część 4 pkt 87–92	
Artykuł 178 ust. 2	Załącznik VII część 4 pkt 93	
Artykuł 178 ust. 3	Załącznik VII część 4 pkt 94 i 95	
Artykuł 178 ust. 4		
Artykuł 179 ust. 1	Załącznik VII część 4 pkt 98–100	
Artykuł 179 ust. 2	Załącznik VII część 4 pkt 101 i 102	
Artykuł 179 ust. 3	Załącznik VII część 4 pkt 103 i 104	
Artykuł 179 ust. 4	Załącznik VII część 4 pkt 96	
Artykuł 179 ust. 5	Załącznik VII część 4 pkt 97	
Artykuł 179 ust. 6		
Artykuł 180 ust. 1		
Artykuł 180 ust. 2	Załącznik VII część 4 pkt 105	
Artykuł 180 ust. 3	Załącznik VII część 4 pkt 106	
Artykuł 180 ust. 4	Załącznik VII część 4 pkt 107	
Artykuł 180 ust. 5	Załącznik VII część 4 pkt 108	
Artykuł 180 ust. 6	Załącznik VII część 4 pkt 109	
Artykuł 181	Załącznik VII część 4 pkt 110–114	
Artykuł 182	Załącznik VII część 4 pkt 115	
Artykuł 183	Załącznik VII część 4 pkt 116	
Artykuł 184	Załącznik VII część 4 pkt 117–123	
Artykuł 185 ust. 1	Załącznik VII część 4 pkt 124	
Artykuł 185 ust. 2	Załącznik VII część 4 pkt 125 i 126	

Artykuł 185 ust. 3	Załącznik VII część 4 pkt 127	
Artykuł 185 ust. 4		
Artykuł 186 ust. 1	Załącznik VII część 4 pkt 128	
Artykuł 186 ust. 2	Załącznik VII część 4 pkt 129	
Artykuł 187	Załącznik VII część 4 pkt 131	
Artykuł 188	Artykuł 90 oraz załącznik VIII część 1 pkt 2	
Artykuł 189 ust. 1	Artykuł 93 ust. 2	
Artykuł 189 ust. 2	Artykuł 93 ust. 3	
Artykuł 189 ust. 3	Załącznik VIII część 3 pkt 1	
Artykuł 189 ust. 4	Załącznik VIII część 3 pkt 2	
Artykuł 189 ust. 5	Załącznik VIII część 5 pkt 1 i 2	
Artykuł 189 ust. 6		
Artykuł 190 ust. 1	Artykuł 92 ust. 1	
Artykuł 190 ust. 2	Artykuł 92 ust. 2	
Artykuł 190 ust. 3	Artykuł 92 ust. 3	
Artykuł 190 ust. 4	Artykuł 92 ust. 4	
Artykuł 190 ust. 5	Artykuł 92 ust. 5	
Artykuł 190 ust. 6	Artykuł 92 ust. 6	
Artykuł 190 ust. 7	Załącznik VIII część 2 pkt 1	
Artykuł 190 ust. 8	Załącznik VIII część 2 pkt 2	
Artykuł 190 ust. 9		
Artykuł 190 ust. 10		
Artykuł 191	Załącznik VIII część 1 pkt 3 i 4	
Artykuł 192	Załącznik VIII część 1 pkt 5	
Artykuł 193 ust. 1	Załącznik VIII część 1 pkt 7	

Artykuł 193 ust. 2	Załącznik VIII część 1 pkt 8	
Artykuł 193 ust. 3	Załącznik VIII część 1 pkt 9	
Artykuł 193 ust. 4	Załącznik VIII część 1 pkt 10	
Artykuł 193 ust. 5–9		
Artykuł 194 ust. 1	Załącznik VIII część 1 pkt 11	
Artykuł 194 ust. 2		
Artykuł 195 ust. 1	Załącznik VIII część 1 pkt 12	
Artykuł 195 ust. 2	Załącznik VIII część 1 pkt 13–17	
Artykuł 195 ust. 3	Załącznik VIII część 1 pkt 20	
Artykuł 195 ust. 4	Załącznik VIII część 1 pkt 21	
Artykuł 195 ust. 5	Załącznik VIII część 1 pkt 22	
Artykuł 195 ust. 6–10		
Artykuł 196	Załącznik VIII część 1 pkt 23–25	
Artykuł 197 ust. 1	Załącznik VIII część 1 pkt 26	
Artykuł 197 ust. 2	Załącznik VIII część 1 pkt 27	
Artykuł 198	Załącznik VIII część 1 pkt 29	
Artykuł 199 ust. 1	Załącznik VIII część 1 pkt 30 i 31	
Artykuł 199 ust. 2	Załącznik VIII część 1 pkt 32	
Artykuł 200	Załącznik VIII część 2 pkt 3	
Artykuł 201	Załącznik VIII część 2 pkt 4–5	
Artykuł 202 ust. 1	Załącznik VIII część 2 pkt 6	
Artykuł 202 ust. 2	Załącznik VIII część 2 pkt 6 lit. a)	
Artykuł 202 ust. 3	Załącznik VIII część 2 pkt 6 lit. b)	

Artykuł 202 ust. 4	Załącznik VIII część 2 pkt 6 lit. c)	
Artykuł 202 ust. 5	Załącznik VIII część 2 pkt 7	
Artykuł 203 ust. 1	Załącznik VIII część 2 pkt 8	
Artykuł 203 ust. 2	Załącznik VIII część 2 pkt 8 lit. a)	
Artykuł 203 ust. 3	Załącznik VIII część 2 pkt 8 lit. b)	
Artykuł 203 ust. 4	Załącznik VIII część 2 pkt 8 lit. c)	
Artykuł 203 ust. 5	Załącznik VIII część 2 pkt 8 lit. d)	
Artykuł 204 ust. 1		
Artykuł 204 ust. 2	Załącznik VIII część 2 pkt 9 lit. a)	
Artykuł 204 ust. 3	Załącznik VIII część 2 pkt 9 lit. b)	
Artykuł 205	Załącznik VIII część 2 pkt 10	
Artykuł 206	Załącznik VIII część 2 pkt 11	
Artykuł 207 ust. 1	Załącznik VIII część 2 pkt 12	
Artykuł 207 ust. 2	Załącznik VIII część 2 pkt 13	
Artykuł 208 ust. 1	Załącznik VIII część 2 pkt 14	
Artykuł 208 ust. 2	Załącznik VIII część 2 pkt 15	
Artykuł 208 ust. 3		
Artykuł 209 ust. 1	Załącznik VIII część 2 pkt 16	
Artykuł 209 ust. 2	Załącznik VIII część 2 pkt 17	
Artykuł 209 ust. 3		
Artykuł 210 ust. 1	Załącznik VIII część 2 pkt 18	
Artykuł 210 ust. 2	Załącznik VIII część 2 pkt 19	

Artykuł 211 ust. 1	Załącznik VIII część 2 pkt 20	
Artykuł 211 ust. 2	Załącznik VIII część 2 pkt 21	
Artykuł 212 ust. 1	Załącznik VIII część 2 pkt 22	
Artykuł 212 ust. 2		
Artykuł 212 ust. 3		
Artykuł 213	Załącznik VIII część 3 pkt 3	
Artykuł 214	Załącznik VIII część 3 pkt 4	
Artykuł 215 ust. 1	Załącznik VIII część 3 pkt 5	
Artykuł 215 ust. 2	Załącznik VIII część 3 pkt 6–10	
Artykuł 215 ust. 3	Załącznik VIII część 3 pkt 11	
Artykuł 215 ust. 4	Załącznik VIII część 3 pkt 22 i 23	
Artykuł 215 ust. 5		
Artykuł 216 ust. 1	Załącznik VIII część 3 pkt 12–15	
Artykuł 216 ust. 2	Załącznik VIII część 3 pkt 16	
Artykuł 216 ust. 3	Załącznik VIII część 3 pkt 17	
Artykuł 216 ust. 4	Załącznik VIII część 3 pkt 18 i 19	
Artykuł 216 ust. 5	Załącznik VIII część 3 pkt 20 i 21	
Artykuł 216 ust. 6	Załącznik VIII część 3 pkt 22 i 23	
Artykuł 216 ust. 7–9		
Artykuł 217 ust. 1	Załącznik VIII część 3 pkt 24	
Artykuł 217 ust. 2	Załącznik VIII część 3 pkt 25	
Artykuł 217 ust. 3	Załącznik VIII część 3 pkt 26	
Artykuł 217 ust. 4	Załącznik VIII część 3 pkt 27	

Artykuł 217 ust. 5	Załącznik VIII część 3 pkt 28	
Artykuł 217 ust. 6	Załącznik VIII część 3 pkt 29	
Artykuł 217 ust. 7		
Artykuł 218 ust. 1	Załącznik VIII część 3 pkt 30–32	
Artykuł 218 ust. 2	Załącznik VIII część 3 pkt 33	
Artykuł 218 ust. 3	Załącznik VIII część 3 pkt 34–35	
Artykuł 218 ust. 4–7		
Artykuł 219 ust. 1	Załącznik VIII część 3 pkt 36	
Artykuł 219 ust. 2	Załącznik VIII część 3 pkt 37–40	
Artykuł 219 ust. 3–6		
Artykuł 220 ust. 1	Załącznik VIII część 3 pkt 42–46	
Artykuł 220 ust. 2	Załącznik VIII część 3 pkt 47–52	
Artykuł 220 ust. 3	Załącznik VIII część 3 pkt 53–56	
Artykuł 221	Załącznik VIII część 3 pkt 57	
Artykuł 222 ust. 1	Załącznik VIII część 3 pkt 58	
Artykuł 222 ust. 2		
Artykuł 222 ust. 3		
Artykuł 223 ust. 1	Załącznik VIII część 3 pkt 60	
Artykuł 223 ust. 2	Załącznik VIII część 3 pkt 61	
Artykuł 224 ust. 1	Załącznik VIII część 3 pkt 62–65	
Artykuł 224 ust. 2	Załącznik VIII część 3 pkt 66	
Artykuł 224 ust. 3	Załącznik VIII część 3 pkt 67	

Artykuł 225 ust. 1	Załącznik VIII część 3 pkt 68–71	
Artykuł 225 ust. 2	Załącznik VIII część 3 pkt 72	
Artykuł 225 ust. 3	Załącznik VIII część 3 pkt 73 i 74	
Artykuł 226 ust. 1	Załącznik VIII część 3 pkt 76	
Artykuł 226 ust. 2	Załącznik VIII część 3 pkt 77	
Artykuł 226 ust. 3	Załącznik VIII część 3 pkt 78	
Artykuł 227 ust. 1	Załącznik VIII część 3 pkt 79	
Artykuł 227 ust. 2	Załącznik VIII część 3 pkt 80	
Artykuł 227 ust. 3	Załącznik VIII część 3 pkt 80a	
Artykuł 227 ust. 4	Załącznik VIII część 3 pkt 81–82	
Artykuł 228 ust. 1	Załącznik VIII część 3 pkt 83	
Artykuł 228 ust. 2	Załącznik VIII część 3 pkt 83	
Artykuł 228 ust. 3	Załącznik VIII część 3 pkt 84	
Artykuł 228 ust. 4	Załącznik VIII część 3 pkt 85	
Artykuł 229	Załącznik VIII część 3 pkt 86	
Artykuł 230 ust. 1	Załącznik VIII część 3 pkt 87	
Artykuł 230 ust. 2	Załącznik VIII część 3 pkt 88	
Artykuł 230 ust. 3	Załącznik VIII część 3 pkt 89	
Artykuł 231 ust. 1	Załącznik VIII część 3 pkt 90	
Artykuł 231 ust. 2	Załącznik VIII część 3 pkt 91	
Artykuł 231 ust. 3	Załącznik VIII część 3 pkt 92	
Artykuł 232 ust. 1	Załącznik VIII część 4 pkt 1	
Artykuł 232 ust. 2	Załącznik VIII część 4 pkt 2	
Artykuł 233 ust. 1	Załącznik VIII część 4 pkt 3	

Artykuł 233 ust. 2	Załącznik VIII część 4 pkt 4	
Artykuł 233 ust. 3	Załącznik VIII część 4 pkt 5	
Artykuł 234 ust. 1	Załącznik VIII część 4 pkt 6	
Artykuł 234 ust. 2	Załącznik VIII część 4 pkt 7	
Artykuł 234 ust. 3	Załącznik VIII część 4 pkt 8	
Artykuł 235	Załącznik VIII część 6 pkt 1	
Artykuł 236	Załącznik VIII część 6 pkt 2	
Artykuł 237 pkt 1–9	Załącznik IX część 1 pkt 1	
Artykuł 237 pkt 10	Artykuł 4 pkt 37	
Artykuł 237 pkt 11	Artykuł 4 pkt 38	
Artykuł 237 pkt 12	Artykuł 4 pkt 41	
Artykuł 237 pkt 13		
Artykuł 237 pkt 14		
Artykuł 238 ust. 1	Załącznik IX część 2 pkt 1	
Artykuł 238 ust. 2	Załącznik IX część 2 pkt 1a	
Artykuł 238 ust. 3	Załącznik IX część 2 pkt 1b	
Artykuł 238 ust. 4	Załącznik IX część 2 pkt 1c	
Artykuł 238 ust. 5	Załącznik IX część 2 pkt 1d	
Artykuł 238 ust. 6		
Artykuł 239 ust. 1	Załącznik IX część 2 pkt 2	
Artykuł 239 ust. 2	Załącznik IX część 2 pkt 2a	
Artykuł 239 ust. 3	Załącznik IX część 2 pkt 2b	
Artykuł 239 ust. 4	Załącznik IX część 2 pkt 2c	
Artykuł 239 ust. 5	Załącznik IX część 2 pkt 2d	
Artykuł 239 ust. 6		
Artykuł 240 ust. 1	Artykuł 95 ust. 1	

Artykuł 240 ust. 2	Artykuł 95 ust. 2	
Artykuł 240 ust. 3	Artykuł 96 ust. 2	
Artykuł 240 ust. 4	Artykuł 96 ust. 3	
Artykuł 240 ust. 5	Artykuł 96 ust. 4	
Artykuł 240 ust. 6		
Artykuł 241 ust. 1	Załącznik IX część 4 pkt 2 i 3	
Artykuł 241 ust. 2	Załącznik IX część 4 pkt 5	
Artykuł 241 ust. 3	Załącznik IX część 4 pkt 5	
Artykuł 242 ust. 1	Załącznik IX część 4 pkt 60	
Artykuł 242 ust. 2	Załącznik IX część 4 pkt 61	
Artykuł 242 ust. 3		
Artykuł 242 ust. 4		
Artykuł 243 ust. 1	Artykuł 101 ust. 1	
Artykuł 243 ust. 2	Artykuł 101 ust. 2	
Artykuł 243 ust. 3		
Artykuł 244	Załącznik IX część 2 pkt 3 i 4	
Artykuł 245	Załącznik IX część 2 pkt 5–7	
Artykuł 246	Załącznik IX część 4 pkt 6–7	
Artykuł 247	Załącznik IX część 4 pkt 8	
Artykuł 248 ust. 1	Załącznik IX część 4 pkt 9–10	
Artykuł 248 ust. 2	Załącznik IX część 4 pkt 10 (zmiana)	
Artykuł 249	Załącznik IX część 4 pkt 11–12	
Artykuł 250 ust. 1	Załącznik IX część 4 pkt 13	
Artykuł 250 ust. 2	Załącznik IX część 4 pkt 15	
Artykuł 251 ust. 1	Artykuł 100	

Artykuł 251 ust. 2	Załącznik IX część 4 pkt 17–20	
Artykuł 251 ust. 3	Załącznik IX część 4 pkt 21	
Artykuł 251 ust. 4	Załącznik IX część 4 pkt 22–23	
Artykuł 251 ust. 5	Załącznik IX część 4 pkt 24–25	
Artykuł 251 ust. 6	Załącznik IX część 4 pkt 26–29	
Artykuł 251 ust. 7	Załącznik IX część 4 pkt 30	
Artykuł 251 ust. 8	Załącznik IX część 4 pkt 32	
Artykuł 251 ust. 9	Załącznik IX część 4 pkt 33	
Artykuł 252	Załącznik IX część 4 pkt 34	
Artykuł 253	Załącznik IX część 4 pkt 35–36	
Artykuł 254 ust. 1	Załącznik IX część 4 pkt 38, 39 i 41	
Artykuł 254 ust. 2	Załącznik IX część 4 pkt 42	
Artykuł 254 ust. 3	Załącznik IX część 4 pkt 43	
Artykuł 254 ust. 4	Załącznik IX część 4 pkt 44	
Artykuł 254 ust. 5		
Artykuł 255	Załącznik IX część 4 pkt 45	
Artykuł 256 ust. 1	Załącznik IX część 4 pkt 46–47, 49	
Artykuł 256 ust. 2	Załącznik IX część 4 pkt 51	
Artykuł 257 ust. 1	Załącznik IX część 4 pkt 52	
Artykuł 257 ust. 2	Załącznik IX część 4 pkt 53	
Artykuł 257 ust. 3	Załącznik IX część 4 pkt 54	
Artykuł 257 ust. 4		
Artykuł 258 ust. 1	Załącznik IX część 4 pkt 55, 57	
Artykuł 258 ust. 2	Załącznik IX część 4 pkt 58	
Artykuł 258 ust. 3	Załącznik IX część 4 pkt 59	

Artykuł 259 ust. 1	Załącznik IX część 4 pkt 62	
Artykuł 259 ust. 2	Załącznik IX część 4 pkt 63–65	
Artykuł 259 ust. 3	Załącznik IX część 4 pkt 66 i 67	
Artykuł 259 ust. 4		
Artykuł 260 ust. 1	Załącznik IX część 4 pkt 68	
Artykuł 260 ust. 2	Załącznik IX część 4 pkt 70	
Artykuł 260 ust. 3	Załącznik IX część 4 pkt 71 (zmiana)	
Artykuł 261 ust. 1	Załącznik IX część 4 pkt 72	
Artykuł 261 ust. 2	Załącznik IX część 4 pkt 73	
Artykuł 261 ust. 3	Załącznik IX część 4 pkt 74–75	
Artykuł 261 ust. 4	Załącznik IX część 4 pkt 76	
Artykuł 262 ust. 1	Artykuł 97 ust. 1	
Artykuł 262 ust. 2	Artykuł 97 ust. 2	
Artykuł 262 ust. 3	Artykuł 97 ust. 3	
Artykuł 263	Załącznik IX część 3 pkt 1	
Artykuł 264	Załącznik IX część 3 pkt 2–7	
Artykuł 265	Artykuł 98 ust. 1 oraz załącznik IX część 3 pkt 8 i 9	
Artykuł 266 ust. 1		Dyrektywa w sprawie adekwatności kapitałowej – załącznik II pkt 5
Artykuł 266 ust. 2		
Artykuł 267 pkt 1	Załącznik III część 1 pkt 2	
Artykuł 267 pkt 2	Załącznik III część 1 pkt 3	
Artykuł 267 pkt 3	Załącznik III część 1 pkt 4	
Artykuł 267 pkt 4	Załącznik III część 1 pkt 5	

Artykuł 267 pkt 5	Załącznik III część 1 pkt 6	
Artykuł 267 pkt 6	Załącznik III część 1 pkt 7	
Artykuł 267 pkt 7	Załącznik III część 1 pkt 8	
Artykuł 267 pkt 8	Załącznik III część 1 pkt 9	
Artykuł 267 pkt 9	Załącznik III część 1 pkt 10	
Artykuł 267 pkt 10	Załącznik III część 1 pkt 11	
Artykuł 267 pkt 11	Załącznik III część 1 pkt 12	
Artykuł 267 pkt 12	Załącznik III część 1 pkt 13	
Artykuł 267 pkt 13	Załącznik III część 1 pkt 14	
Artykuł 267 pkt 14	Załącznik III część 1 pkt 15	
Artykuł 267 pkt 15	Załącznik III część 1 pkt 16	
Artykuł 267 pkt 16	Załącznik III część 1 pkt 17	
Artykuł 267 pkt 17	Załącznik III część 1 pkt 18	
Artykuł 267 pkt 18	Załącznik III część 1 pkt 19	
Artykuł 267 pkt 19	Załącznik III część 1 pkt 20	
Artykuł 267 pkt 20	Załącznik III część 1 pkt 21	
Artykuł 267 pkt 21	Załącznik III część 1 pkt 22	
Artykuł 267 pkt 22	Załącznik III część 1 pkt 23	
Artykuł 267 pkt 23	Załącznik III część 1 pkt 26	
Artykuł 267 pkt 24	Załącznik III część 1 pkt 27	
Artykuł 267 pkt 25	Załącznik III część 1 pkt 28	
Artykuł 267 pkt 26	Załącznik III część 7 lit. a)	
Artykuł 267 pkt 27	Załącznik III część 7 lit. a)	
Artykuł 267 pkt 28-31		
Artykuł 268 ust. 1	Załącznik III część 2 pkt 1	
Artykuł 268 ust. 2	Załącznik III część 2 pkt 2	

Artykuł 268 ust. 3	Załącznik III część 2 pkt 3 akapit pierwszy i drugi	
Artykuł 268 ust. 4	Załącznik III część 2 pkt 3 akapit trzeci	
Artykuł 268 ust. 5	Załącznik III część 2 pkt 4	
Artykuł 268 ust. 6	Załącznik III część 2 pkt 5	
Artykuł 268 ust. 7	Załącznik III część 2 pkt 7	
Artykuł 268 ust. 8	Załącznik III część 2 pkt 8	
Artykuł 269 ust. 1	Załącznik III część 3	
Artykuł 269 ust. 2	Załącznik III część 3	
Artykuł 269 ust. 3	Załącznik III część 3	
Artykuł 270 ust. 1	Załącznik III część 4	
Artykuł 270 ust. 2	Załącznik III część 4 przypis 4	
Artykuł 271 ust. 1	Załącznik III część 5 pkt 1	
Artykuł 271 ust. 2	Załącznik III część 5 pkt 2	
Artykuł 272 ust. 1	Załącznik III część 5 pkt 3–4	
Artykuł 272 ust. 2	Załącznik III część 5 pkt 5	
Artykuł 272 ust. 3		
Artykuł 272 ust. 4		
Artykuł 273 ust. 1		
Artykuł 273 ust. 2	Załącznik III część 5 pkt 6	
Artykuł 273 ust. 3	Załącznik III część 5 pkt 7	
Artykuł 273 ust. 4	Załącznik III część 5 pkt 8	
Artykuł 274 ust. 1	Załącznik III część 5 pkt 11	
Artykuł 274 ust. 2	Załącznik III część 5 pkt 12	
Artykuł 275 ust. 1		
Artykuł 275 ust. 2	Załącznik III część 5 pkt 13	

Artykuł 275 ust. 3	Załącznik III część 5 pkt 14	
Artykuł 276 ust. 1		
Artykuł 276 ust. 2	Załącznik III część 5 pkt 15	
Artykuł 276 ust. 3	Załącznik III część 5 pkt 16	
Artykuł 276 ust. 4	Załącznik III część 5 pkt 17	
Artykuł 276 ust. 5	Załącznik III część 5 pkt 18	
Artykuł 276 ust. 6	Załącznik III część 5 pkt 19	
Artykuł 276 ust. 7	Załącznik III część 5 pkt 20	
Artykuł 276 ust. 8	Załącznik III część 5 pkt 21	
Artykuł 277 ust. 1	Załącznik III część 6 pkt 1	
Artykuł 277 ust. 2	Załącznik III część 6 pkt 2	
Artykuł 277 ust. 3	Załącznik III część 6 pkt 3	
Artykuł 277 ust. 4	Załącznik III część 6 pkt 4	
Artykuł 277 ust. 5		
Artykuł 277 ust. 6		
Artykuł 278 ust. 1	Załącznik III część 6 pkt 5	
Artykuł 278 ust. 2	Załącznik III część 6 pkt 6	
Artykuł 278 ust. 3	Załącznik III część 6 pkt 6	
Artykuł 278 ust. 4	Załącznik III część 6 pkt 7	
Artykuł 278 ust. 5	Załącznik III część 6 pkt 8	
Artykuł 278 ust. 6	Załącznik III część 6 pkt 9	
Artykuł 278 ust. 7	Załącznik III część 6 pkt 10	
Artykuł 278 ust. 8	Załącznik III część 6 pkt 11 (zmiana)	
Artykuł 278 ust. 9	Załącznik III część 6 pkt 12	
Artykuł 278 ust. 10	Załącznik III część 6 pkt 13	

Artykuł 278 ust. 11	Załącznik III część 6 pkt 14	
Artykuł 278 ust. 12	Załącznik III część 6 pkt 15	
Artykuł 278 ust. 13		
Artykuł 279 ust. 1	Załącznik III część 6 pkt 16	
Artykuł 279 ust. 2–7		
Artykuł 280 ust. 1	Załącznik III część 6 pkt 18 i 25	
Artykuł 280 ust. 2	Załącznik III część 6 pkt 19	
Artykuł 280 ust. 3		
Artykuł 280 ust. 4	Załącznik III część 6 pkt 20	
Artykuł 280 ust. 5	Załącznik III część 6 pkt 21	
Artykuł 280 ust. 6	Załącznik III część 6 pkt 22	
Artykuł 280 ust. 7	Załącznik III część 6 pkt 23	
Artykuł 280 ust. 8	Załącznik III część 6 pkt 24	
Artykuł 281 ust. 1	Załącznik III część 6 pkt 17	
Artykuł 281 ust. 2		
Artykuł 281 ust. 3		
Artykuł 281 ust. 4		
Artykuł 282	Załącznik III część 6 pkt 26	
Artykuł 283 ust. 1	Załącznik III część 6 pkt 27	
Artykuł 283 ust. 2	Załącznik III część 6 pkt 28	
Artykuł 283 ust. 3		
Artykuł 283 ust. 4	Załącznik III część 6 pkt 29	
Artykuł 283 ust. 5	Załącznik III część 6 pkt 30	
Artykuł 283 ust. 6	Załącznik III część 6 pkt 31	
Artykuł 284 ust. 1	Załącznik III część 6 pkt 32	
Artykuł 284 ust. 2	Załącznik III część 6 pkt 33	

Artykuł 284 ust. 3–10		
Artykuł 285 ust. 1	Załącznik III część 6 pkt 34	
Artykuł 285 ust. 2	Załącznik III część 6 pkt 35	
Artykuł 285 ust. 3		
Artykuł 285 ust. 4		
Artykuł 285 ust. 5		
Artykuł 285 ust. 6		
Artykuł 286 ust. 1	Załącznik III część 6 pkt 36	
Artykuł 286 ust. 2		
Artykuł 286 ust. 3	Załącznik III część 6 pkt 38	
Artykuł 286 ust. 4	Załącznik III część 6 pkt 39	
Artykuł 286 ust. 5	Załącznik III część 6 pkt 40	
Artykuł 286 ust. 6	Załącznik III część 6 pkt 41	
Artykuł 286 ust. 7		
Artykuł 286 ust. 8		
Artykuł 286 ust. 9		
Artykuł 286 ust. 10		
Artykuł 287 ust. 1	Załącznik III część 6 pkt 42	
Artykuł 287 ust. 2–5		
Artykuł 287 ust. 6	Załącznik III część 6 pkt 42	
Artykuł 288 ust. 1		
Artykuł 288 ust. 2		
Artykuł 288 ust. 3		
Artykuł 289	Załącznik III część 7 lit. a)	
Artykuł 290 ust. 1		
Artykuł 290 ust. 2	Załącznik III część 7 lit. b)	

	akapit piąty	
Artykuł 290 ust. 3		
Artykuł 291 ust. 1	Załącznik III część 7 lit. b) ppkt (iii)	
Artykuł 291 ust. 2	Załącznik III część 7 lit. b) ppkt (iv)	
Artykuł 291 ust. 3	Załącznik III część 7 lit. b) ppkt (v)	
Artykuł 291 ust. 4	Załącznik III część 7 lit. b) akapit piąty lit. c)–d)	
Artykuł 292 ust. 1	Załącznik III część 7 lit. c)	
Artykuł 292 ust. 2	Załącznik III część 7 lit. c)	
Artykuł 292 ust. 3	Załącznik III część 7 lit. c)	
Artykuł 292 ust. 4		
Artykuł 293 ust. 1		
Artykuł 293 ust. 2		Załącznik II pkt 7–11
Artykuł 294 pkt 1		
Artykuł 295		
Artykuł 296		
Artykuł 297		
Artykuł 298		
Artykuł 299		
Artykuł 300		
Artykuł 301 ust. 1	Artykuł 104 ust. 6	
Artykuł 301 ust. 2	Artykuł 105 ust 1 i 2	
Artykuł 301 ust. 3		
Artykuł 302 ust. 1	Artykuł 102 ust 2 i 3	

Artykuł 302 ust. 2		
Artykuł 303 ust. 3	Artykuł 102 ust. 4	
Artykuł 303 ust. 3	Załącznik X część 4 pkt 1	
Artykuł 303 ust. 3	Załącznik X część 4 pkt 2	
Artykuł 303 ust. 4		
Artykuł 303 ust. 5		
Artykuł 304 akapit pierwszy	Załącznik X część 1 pkt 1	
Artykuł 305 ust. 2	Załącznik X część 1 pkt 2–4	
Artykuł 305 ust. 3	Załącznik X część 1 pkt 5–6	
Artykuł 305 ust. 3		
Artykuł 306 ust. 1	Artykuł 104 ust. 1	
Artykuł 306 ust. 2	Załącznik X część 2 pkt 1 zdanie pierwsze	
Artykuł 306 ust. 3	Załącznik X część 2 pkt 1 zdanie drugie	
Artykuł 306 ust. 4	Załącznik X część 2 pkt 2	
Artykuł 307 ust. 1	Załącznik X część 2 pkt 4	
Artykuł 307 ust. 2		
Artykuł 307 ust. 3		
Artykuł 308 ust. 1	Załącznik X część 2 pkt 5–7	
Artykuł 308 ust. 2	Załącznik X część 2 pkt 10 i 11	
Artykuł 309	Załącznik X część 2 pkt 12	
Artykuł 310	Załącznik X część 3 pkt 1-7	
Artykuł 311 ust. 1	Załącznik X część 3 pkt 1	
Artykuł 311 ust. 2	Załącznik X część 3 pkt 8–12	
Artykuł 311 ust. 3	Załącznik X część 3 pkt 13–18	
Artykuł 311 ust. 4	Załącznik X część 3 pkt 19	

Artykuł 311 ust. 5	Załącznik X część 3 pkt 20	
Artykuł 311 ust. 6	Załącznik X część 3 pkt 21–24	
Artykuł 311 ust. 7		
Artykuł 312 ust. 1	Załącznik X część 3 pkt 25	
Artykuł 312 ust. 2	Załącznik X część 3 pkt 26	
Artykuł 312 ust. 3	Załącznik X część 3 pkt 27	
Artykuł 312 ust. 4	Załącznik X część 3 pkt 28	
Artykuł 312 ust. 5	Załącznik X część 3 pkt 29	
Artykuł 313	Załącznik X część 5	
Artykuł 314 ust. 1		Artykuł 26
Artykuł 314 ust. 2		Artykuł 26
Artykuł 314 ust. 3		
Artykuł 315		
Artykuł 316 ust. 1		Załącznik I pkt 1
Artykuł 316 ust. 2		Załącznik I pkt 2
Artykuł 316 ust. 3		Załącznik I pkt 3
Artykuł 317 ust. 1		Załącznik I pkt 4
Artykuł 317 ust. 2		
Artykuł 318 ust. 1		Załącznik I pkt 5
Artykuł 318 ust. 2		
Artykuł 319		Załącznik I pkt 7
Artykuł 320 ust. 1		Załącznik I pkt 9
Artykuł 320 ust. 2		Załącznik I pkt 10
Artykuł 321 ust. 1		Załącznik I pkt 8
Artykuł 321 ust. 2		Załącznik I pkt 8
Artykuł 322		Załącznik I pkt 11

Artykuł 323		Załącznik I pkt 13
Artykuł 324		Załącznik I pkt 14
Artykuł 325 ust. 1		Załącznik I pkt 14
Artykuł 325 ust. 2		Załącznik I pkt 14
Artykuł 325 ust. 3		Załącznik I pkt 14
Artykuł 325 ust. 4		Artykuł 19 ust. 1
Artykuł 326 ust. 1		Załącznik I pkt 16a
Artykuł 326 ust. 2		Załącznik I pkt 16a
Artykuł 326 ust. 3		Załącznik I pkt 16a
Artykuł 326 ust. 4		Załącznik I pkt 16a
Artykuł 326 ust. 4		Załącznik I pkt 16a
Artykuł 327 ust. 1		Załącznik I pkt 14a
Artykuł 327 ust. 2		Załącznik I pkt 14b
Artykuł 327 ust. 3		Załącznik I pkt 14c
Artykuł 327 ust. 4		Załącznik I pkt 14a
Artykuł 328 ust. 1		Załącznik I pkt 17
Artykuł 328 ust. 2		Załącznik I pkt 18
Artykuł 328 ust. 3		Załącznik I pkt 19
Artykuł 328 ust. 4		Załącznik I pkt 20
Artykuł 328 ust. 5		Załącznik I pkt 21
Artykuł 328 ust. 6		Załącznik I pkt 22
Artykuł 328 ust. 7		Załącznik I pkt 23
Artykuł 328 ust. 8		Załącznik I pkt 24
Artykuł 328 ust. 9		Załącznik I pkt 25
Artykuł 329 ust. 1		Załącznik I pkt 26

Artykuł 329 ust. 2		Załącznik I pkt 27
Artykuł 329 ust. 3		Załącznik I pkt 28
Artykuł 329 ust. 4		Załącznik I pkt 29
Artykuł 329 ust. 5		Załącznik I pkt 30
Artykuł 329 ust. 6		Załącznik I pkt 31
Artykuł 329 ust. 7		Załącznik I pkt 32
Artykuł 330 ust. 1		Załącznik I pkt 33
Artykuł 330 ust. 2		Załącznik I pkt 33
Artykuł 330 ust. 3		
Artykuł 331		Załącznik I pkt 34
Artykuł 332		Załącznik I pkt 36
Artykuł 333 ust. 1		
Artykuł 333 ust. 2		Załącznik I pkt 37
Artykuł 333 ust. 3		Załącznik I pkt 38
Artykuł 334 ust. 1		Załącznik I pkt 41
Artykuł 334 ust. 2		Załącznik I pkt 41
Artykuł 335 ust. 1		Załącznik I pkt 42
Artykuł 335 ust. 2		
Artykuł 335 ust. 3		Załącznik I pkt 43
Artykuł 335 ust. 4		Załącznik I pkt 44
Artykuł 335 ust. 5		Załącznik I pkt 45
Artykuł 335 ust. 6		Załącznik I pkt 46
Artykuł 336		Załącznik I pkt 8
Artykuł 337 ust. 1		Załącznik I pkt 48–49
Artykuł 337 ust. 2		Załącznik I pkt 50
Artykuł 338		Załącznik I pkt 51

Artykuł 339 ust. 1		Załącznik I pkt 53
Artykuł 339 ust. 2		Załącznik I pkt 54
Artykuł 339 ust. 3		Załącznik I pkt 55
Artykuł 339 ust. 4		Załącznik I pkt 56
Artykuł 340		Załącznik III pkt 1
Artykuł 341 ust. 1		Załącznik III pkt 2 i pkt 2.4
Artykuł 341 ust. 2		Załącznik III pkt 2.2
Artykuł 341 ust. 3		Załącznik III pkt 2.1
Artykuł 341 ust. 4		Załącznik III pkt 2.2
Artykuł 341 ust. 5		
Artykuł 342 ust. 1		Załącznik III pkt 2.1
Artykuł 342 ust. 2		Załącznik III pkt 2.1
Artykuł 342 ust. 3		Załącznik III pkt 2.1
Artykuł 343 ust. 1		Załącznik III pkt 3.1
Artykuł 343 ust. 2		Załącznik III pkt 3.2
Artykuł 343 ust. 3		Załącznik III pkt 3.2
Artykuł 343 ust. 4		
Artykuł 344		
Artykuł 345		
Artykuł 346 ust. 1		Załącznik IV pkt 1
Artykuł 346 ust. 2		Załącznik IV pkt 2
Artykuł 346 ust. 3		Załącznik IV pkt 3
Artykuł 346 ust. 4		Załącznik IV pkt 4
Artykuł 346 ust. 5		Załącznik IV pkt 6
Artykuł 347 ust. 1		Załącznik IV pkt 8
Artykuł 347 ust. 2		Załącznik IV pkt 9

Artykuł 347 ust. 3		Załącznik IV pkt 10
Artykuł 347 ust. 4		Załącznik IV pkt 12
Artykuł 348 ust. 1		Załącznik IV pkt 13
Artykuł 348 ust. 2		Załącznik IV pkt 14
Artykuł 348 ust. 3		Załącznik IV pkt 15
Artykuł 348 ust. 4		Załącznik IV pkt 16
Artykuł 348 ust. 5		Załącznik IV pkt 17
Artykuł 348 ust. 6		Załącznik IV pkt 18
Artykuł 349 ust. 1		Załącznik IV pkt 19
Artykuł 349 ust. 2		Załącznik IV pkt 20
Artykuł 350		Załącznik IV pkt 21
Artykuł 351		
Artykuł 352 ust. 1		Załącznik V pkt 1
Artykuł 352 ust. 2		
Artykuł 352 ust. 3		
Artykuł 353 ust. 1		Załącznik V pkt 10b
Artykuł 353 ust. 2		
Artykuł 353 ust. 3		
Artykuł 354 ust. 1		Załącznik V pkt 10
Artykuł 354 ust. 2		Załącznik V pkt 10a
Artykuł 355 ust. 1		Załącznik V pkt 7
Artykuł 355 ust. 2		Załącznik V pkt 8
Artykuł 355 ust. 3		Załącznik V pkt 9
Artykuł 355 ust. 4		Załącznik V pkt 10
Artykuł 355 ust. 5		Załącznik V pkt 8

Artykuł 356 ust. 1		Załącznik V pkt 11
Artykuł 356 ust. 2		Załącznik V pkt 12
Artykuł 356 ust. 3		Załącznik V pkt 12
Artykuł 357 ust. 1		Załącznik V pkt 2
Artykuł 357 ust. 2		Załącznik V pkt 2
Artykuł 357 ust. 3		Załącznik V pkt 5
Artykuł 357 ust. 4		
Artykuł 358 ust. 1		Załącznik V pkt 3
Artykuł 358 ust. 2		
Artykuł 359 akapit pierwszy		Załącznik V pkt 5
Artykuł 360 ust. 1		Załącznik V pkt 5
Artykuł 360 ust. 2		
Artykuł 361		Załącznik V pkt 5a
Artykuł 362		Załącznik V pkt 5b
Artykuł 363 ust. 1		Załącznik V pkt 5c
Artykuł 363 ust. 2		Załącznik V pkt 5d
Artykuł 363 ust. 3		Załącznik V pkt 5d
Artykuł 363 ust. 4		Załącznik V pkt 5d
Artykuł 363 ust. 5		Załącznik V pkt 5d
Artykuł 363 ust. 6		Załącznik V pkt 5d
Artykuł 363 ust. 7		
Artykuł 364 ust. 1		Załącznik V pkt 5a
Artykuł 364 ust. 2		Załącznik V pkt 5e
Artykuł 365 ust. 1		Załącznik V pkt 5f
Artykuł 365 ust. 2		Załącznik V pkt 5g
Artykuł 365 ust. 3		Załącznik V pkt 5h

Artykuł 365 ust. 4		Załącznik V pkt 5h
Artykuł 365 ust. 5		Załącznik V pkt 5i
Artykuł 365 ust. 6		Załącznik V pkt 5
Artykuł 366		Załącznik V pkt 5j
Artykuł 367		
Artykuł 367 ust. 4		Załącznik V pkt 5l
Artykuł 367 ust. 5		Załącznik V pkt 5l
Artykuł 367 ust. 6		Załącznik V pkt 5l
Artykuł 368		Załącznik II pkt 1
Artykuł 369 ust. 1		Załącznik II pkt 2
Artykuł 369 ust. 2		Załącznik II pkt 3
Artykuł 369 ust. 3		
Artykuł 370		Załącznik II pkt 4
Artykuł 371		
Artykuł 372		
Artykuł 373		
Artykuł 374		
Artykuł 375		
Artykuł 376		Artykuł 28 ust. 1
Artykuł 377		
Artykuł 378		
Artykuł 379 ust. 1	Artykuł 106 ust. 1	
Artykuł 379 ust. 2	Artykuł 106 ust. 1	
Artykuł 379 ust. 3		Artykuł 29 ust. 1
Artykuł 379 ust. 4		Artykuł 30 ust. 1
Artykuł 379 ust. 5		Artykuł 29 ust. 2

Artykuł 379 ust. 6	Artykuł 106 ust. 2	
Artykuł 379 ust. 7	Artykuł 106 ust. 3	
Artykuł 379 ust. 8		
Artykuł 380	Artykuł 107	
Artykuł 381	Artykuł 108	
Artykuł 382	Artykuł 109	
Artykuł 383 ust. 1	Artykuł 110 ust. 1	
Artykuł 383 ust. 2	Artykuł 110 ust. 2	
Artykuł 384 ust. 1	Artykuł 111 ust. 1	
Artykuł 384 ust. 2	Artykuł 111 ust. 4	
Artykuł 384 ust. 3	Artykuł 30 ust. 4	
Artykuł 384 ust. 4		Artykuł 31
Artykuł 385		
Artykuł 386 ust. 1		Załącznik VI pkt 1
Artykuł 386 ust. 2		Załącznik VI pkt 2
Artykuł 386 ust. 3		Załącznik VI pkt 3
Artykuł 387		Artykuł 32 ust. 1
Artykuł 388 ust. 1	Artykuł 112 ust. 1	
Artykuł 388 ust. 2	Artykuł 112 ust. 2	
Artykuł 388 ust. 3	Artykuł 112 ust. 3	
Artykuł 388 ust. 4		
Artykuł 389 ust. 1	Artykuł 113 ust. 3	
Artykuł 389 ust. 2	Artykuł 113 ust. 4	
Artykuł 390 ust. 1	Artykuł 114 ust. 1	
Artykuł 390 ust. 2	Artykuł 114 ust. 2	
Artykuł 390 ust. 3	Artykuł 114 ust. 3	

Artykuł 391 ust. 1	Artykuł 115 ust. 1	
Artykuł 391 ust. 2	Artykuł 115 ust. 2	
Artykuł 392 ust. 1	Artykuł 117 ust. 1	
Artykuł 392 ust. 2	Artykuł 117 ust. 2	
Artykuł 393		
Artykuł 394 ust. 1	Artykuł 122a ust. 1	
Artykuł 394 ust. 2	Artykuł 122a ust. 2	
Artykuł 394 ust. 3	Artykuł 122a ust. 3	
Artykuł 394 ust. 4	Artykuł 122a ust. 4	
Artykuł 395		
Artykuł 396		
Artykuł 397		
Artykuł 398		
Artykuł 399		
Artykuł 400		
Artykuł 401		
Artykuł 402		
Artykuł 403		
Artykuł 404		
Artykuł 405		
Artykuł 406		
Artykuł 407		
Artykuł 408		
Artykuł 409		
Artykuł 410		
Artykuł 411		

Artykuł 412		
Artykuł 413		
Artykuł 414		
Artykuł 415		
Artykuł 416		
Artykuł 417		
Artykuł 418 ust. 1	Artykuł 145 ust. 1	
Artykuł 418 ust. 2	Artykuł 145 ust. 2	
Artykuł 418 ust. 3	Artykuł 145 ust. 3	
Artykuł 418 ust. 4	Artykuł 145 ust. 4	
Artykuł 419 ust. 1	Załącznik XII część 1 pkt 1 oraz artykuł 146 ust. 1	
Artykuł 419 ust. 2	Artykuł 146 ust. 2 oraz załącznik XII część 1 pkt 2 i 3	
Artykuł 419 ust. 3	Artykuł 146 ust. 3	
Artykuł 420	Artykuł 147 oraz załącznik XII część 1 pkt 4	
Artykuł 421 ust. 1	Artykuł 148	
Artykuł 421 ust. 2		
Artykuł 422 ust. 1	Załącznik XII część 2 pkt 1	
Artykuł 422 ust. 2		
Artykuł 423	Załącznik XII część 2 pkt 2	
Artykuł 424		
Artykuł 425	Załącznik XII część 2 pkt 4 i 8	
Artykuł 426	Załącznik XII część 2 pkt 5	
Artykuł 427		
Artykuł 428	Załącznik XII część 2 pkt 6	

Artykuł 429	Załącznik XII część 2 pkt 7	
Artykuł 430	Załącznik XII część 2 pkt 9	
Artykuł 431	Załącznik XII część 2 pkt 11	
Artykuł 432	Załącznik XII część 2 pkt 12	
Artykuł 433	Załącznik XII część 2 pkt 13	
Artykuł 434	Załącznik XII część 2 pkt 14	
Artykuł 435 ust. 1	Załącznik XII część 2 pkt 15	
Artykuł 435 ust. 2		
Artykuł 436		
Artykuł 437	Załącznik XII część 3 pkt 1	
Artykuł 438	Załącznik XII część 3 pkt 2	
Artykuł 439	Załącznik XII część 3 pkt 3	
Artykuł 440		
Artykuł 441 akapit pierwszy	Artykuł 150 ust. 1	Artykuł 41
Artykuł 441 akapit drugi		
Artykuł 442		
Artykuł 443		
Artykuł 444		
Artykuł 445 ust. 1	Artykuł 151a	
Artykuł 445 ust. 2	Artykuł 151a	
Artykuł 445 ust. 3	Artykuł 151a	
Artykuł 445 ust. 4		
Artykuł 445 ust. 5		
Artykuł 446		
Artykuł 447		
Artykuł 448		

Artykuł 459		
Artykuł 450		
Artykuł 451		
Artykuł 452		
Artykuł 453		
Artykuł 454		
Artykuł 455		
Artykuł 456		
Artykuł 457		
Artykuł 458		
Artykuł 459		
Artykuł 460		
Artykuł 461		
Artykuł 462		
Artykuł 463		
Artykuł 464		
Artykuł 465		
Artykuł 466		
Artykuł 467		
Artykuł 468		
Artykuł 469		
Artykuł 470		
Artykuł 471		
Artykuł 472		
Artykuł 473		
Artykuł 474		

Artykuł 475		
Artykuł 476	Artykuł 152 ust. 5	
Artykuł 477		
Artykuł 478		
Artykuł 479		
Artykuł 480		
Artykuł 481		
Artykuł 482		
Artykuł 483		
Artykuł 484		
Artykuł 485		
Artykuł 486		
Artykuł 487		
Artykuł 488		
Załącznik I	Załącznik II	
Załącznik II	Załącznik IV	
Załącznik III		
Załącznik IV część 1	Artykuł 152 ust. 5 oraz artykuł 1 pkt 14–19 dyrektywy 2000/12/WE	
Załącznik IV część 2	Artykuł 152 ust. 5 oraz artykuł 42 dyrektywy 2000/12/WE	
Załącznik IV część 3	Artykuł 152 ust. 5 oraz artykuł 43 dyrektywy 2000/12/WE	
Załącznik IV część 4	Artykuł 152 ust. 5 oraz artykuł 44 dyrektywy 2000/12/WE	
Załącznik IV część 5	Artykuł 152 ust. 5 oraz artykuł 45 dyrektywy 2000/12/WE	

Załącznik IV część 6	Artykuł 152 ust. 5 oraz artykuł 46 dyrektywy 2000/12/WE	
----------------------	---	--

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI DLA WNIOSKÓW

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

- 1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy
- 1.2. Dziedzina(-y) polityki w strukturze ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa
- 1.3. Charakter wniosku/inicjatywy
- 1.4. Cel/cele
- 1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy
- 1.6. Czas trwania działania i jego wpływu finansowego
- 1.7. Przewidywany(-e) tryb(-y) zarządzania

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

- 2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości
- 2.2. System zarządzania i kontroli
- 2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

3. SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

- 3.1. Dział(-y) wieloletnich ram finansowych i pozycja(-e) wydatków w budżecie, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ
- 3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki
 - 3.2.1. *Synteza szacunkowego wpływu na wydatki*
 - 3.2.2. *Szacunkowy wpływ na środki operacyjne*
 - 3.2.3. *Szacunkowy wpływ na środki administracyjne*
 - 3.2.4. *Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi*
 - 3.2.5. *Udział osób trzecich w finansowaniu*
- 3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI DLA WNIOSKÓW

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych

1.2. Dziedzina(-y) polityki w strukturze ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa¹

Rynek wewnętrzny – rynki finansowe

Rynek wewnętrzny – instytucje finansowe

1.3. Charakter wniosku/inicjatywy

☒ Wniosek/inicjatywa dotyczy **nowego działania**

☐ Wniosek/inicjatywa dotyczy **nowego działania** będącego następstwem projektu pilotażowego/działania przygotowawczego²

☐ Wniosek/inicjatywa wiąże się z **przedłużeniem bieżącego działania**

☐ Wniosek/inicjatywa dotyczy **działania, które zostało przekształcone pod kątem nowego działania**

1.4. Cele

1.4.1. Wieloletni(-e) cel(-e) strategiczny(-e) Komisji wskazany(-e) we wniosku/inicjatywie

Niniejsza inicjatywa jest przede wszystkim związana ze strategicznym celem poprawy regulacji dotyczących rynków finansowych i nadzoru nad tymi rynkami. Bezprecedensowemu poziomowi wsparcia budżetowego udzielonego bankom musi towarzyszyć zdecydowana reforma służąca wyeliminowaniu niedociągnięć regulacyjnych ujawnionych podczas kryzysu finansowego. Przedmiotowa reforma unijnych regulacji bankowych odzwierciedla wynik koordynowanych na szczeblu międzynarodowym prac nad pakietem Bazylea III dotyczącym kapitału i płynności banków oraz jest powiązana z innym celem strategicznym polegającym na ustanowieniu standardów międzynarodowych poprzez współpracę i porozumienie z międzynarodowymi partnerami.

1.4.2. Cel(-e) szczegółowy(-e) i działanie(-a) ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa

Cel szczegółowy nr 1 (rynek wewnętrzny – instytucje finansowe)

¹ ABM: Activity Based Management: zarządzanie kosztami działań - ABB: Activity Based Budgeting: budżet zadaniowy.

² O którym mowa w art. 49 ust. 6 lit. a) lub b) rozporządzenia finansowego.

Udoskonalenie systemu wymogów kapitałowych w sektorze bankowym, sektorze ubezpieczeń i sektorze emerytalno-rentowym.

Cel szczegółowy nr 2 (rynek wewnętrzny – rynki finansowe)

Promowanie stabilności i integralności rynków finansowych poprzez właściwy nadzór, rozbudowaną infrastrukturę rynkową oraz wysoki poziom przejrzystości.

Oprócz dwóch wymienionych powyżej celów szczegółowych określonych w planie zarządzania MARKT na 2011 r. inicjatywa ma przyczynić się do osiągnięcia następujących celów szczegółowych, które zostały wyodrębnione w towarzyszących wnioskach ocenach skutków:

- ulepszenie zarządzania ryzykiem przez banki;
- ograniczenie zapobieżenie okazjom do odwoływania się do arbitrażu regulacyjnego;
- zwiększenie jasności prawa;
- ograniczenie obciążenia związanego z zapewnianiem zgodności;
- lepsze zapewnienie równych warunków działania;
- zacieśnienie współpracy w zakresie nadzoru i zwiększenie zbieżności praktyk nadzorczych;
- ograniczenie cykliczności akcji kredytowej banków;

Działanie(-a) ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa

Rynki finansowe, instytucje finansowe

1.4.3. *Oczekiwany(-e) wynik(-i) i wpływ*

Należy wskazać, jakie efekty przyniesie wniosek/inicjatywa beneficjentom/grupie docelowej.

Wnioski powinny przyczynić się do zwiększenia kapitalizacji i poprawy zarządzania ryzykiem utraty płynności w ramach sektora bankowego UE, co z kolei powinno spowodować zmniejszenie częstotliwości występowania systemowych kryzysów bankowych w przyszłości. Oczekuje się, że zwiększona stabilność finansowa zapewni odpowiednie korzyści gospodarcze netto w postaci rocznego wzrostu PKB UE rzędu 0,3 %-2 %. Korzyści te przypadną szerokiej grupie zainteresowanych stron, w tym osobom fizycznym, MŚP i dużym przedsiębiorstwom będącym kredytobiorcami i wierzycielami banków, rządowi i ogólnie obywatelom UE.

Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (EUNB) odegra ważną rolę w osiąganiu powyższych wyników, ponieważ we wnioskach wzywa się go do opracowania ponad 50 wiążących standardów technicznych dotyczących różnych spraw politycznych. Wiążące standardy techniczne, które zostaną ostatecznie zatwierdzone przez Komisję, będą stanowiły kluczowy element zapewniający jednolite w całej UE wdrażanie przepisów o wysoce technicznym charakterze oraz właściwe funkcjonowanie zaproponowanych strategii. W związku z tym działania EUNB powinny przyczynić się do rzeczywistego osiągnięcia odpowiednich celów strategicznych i celów szczegółowych przedstawionych w sekcjach 1.4.1 i 1.4.2.

1.4.4. *Wskaźniki wyników i wpływu*

Należy określić wskaźniki, które umożliwią monitorowanie realizacji wniosku/inicjatywy.

1. Oczekiwane wyniki:

- zwiększenie stabilności finansowej poprzez ulepszenie regulacji i nadzoru w sektorze bankowym;
- zwiększenie kapitalizacji banków UE i poprawa zarządzania ryzykiem utraty płynności.

Wskaźniki:

- dynamika kosztów ochrony przed niewykonaniem zobowiązań przez instytucje finansowe;
- odsetek banków, które uzyskały pozytywny wynik testów warunków skrajnych UE;
- współczynniki kapitałowe i bufony kapitałowe powyżej wymogu kapitałowego utrzymywane przez banki UE.

2. Oczekiwany wynik:

- zwiększona skuteczność regulacji i nadzoru w sektorze bankowym UE.

Wskaźnik:

- liczba wiążących standardów technicznych opracowanych przez EUNB w odpowiednim terminie.

1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy

1.5.1. *Potrzeba(-y), która(-e) ma(-ją) zostać zaspokojona(-e) w perspektywie krótko- lub długoterminowej*

Zgodnie z oboma wnioskami, w 2013 r. EUNB ma przedstawić około 60 % wiążących standardów technicznych, których przygotowanie mu zlecono, co wymaga zwiększenia jego EPC, aby mógł sprostać obciążeniu pracą. Konieczne będzie utrzymanie wyższego poziomu EPC w kolejnych latach, aby wprowadzać zmiany w już opracowanych wiążących standardach technicznych oraz przygotować pozostałe 40 % tych standardów. W perspektywie długoterminowej konieczne będzie również prowadzenie dodatkowych prac nad przygotowaniem wiążących standardów technicznych w związku z przyszłymi wnioskami ustawodawczymi w obszarze regulacji bankowych UE.

1.5.2. *Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej*

Istnieje szereg istotnych aspektów uzasadniających wartość dodaną z tytułu zaangażowania UE w ramach niniejszej inicjatywy. Aspekty te obejmują konieczność:

- zwiększenia integracji rynku wewnętrznego UE w obszarze bankowości;
- zajęcia się szeregiem elementów świadczących o niewydolności rynku i nieprawidłowościach regulacyjnych, które zostały ujawnione w wyniku kryzysu finansowego;
- zniesienia okazji odwoływania się do arbitrażu regulacyjnego, które są dopuszczalne na mocy obowiązujących przepisów; oraz
- zapewnienia spójnego podejścia UE do różnych kwestii objętych zakresem inicjatywy, która zakłada wyeliminowanie potrzeby stosowania odrębnych metod przez państwa członkowskie, co powoduje ryzyko fragmentaryzacji rynku wewnętrznego.

Przede wszystkim można oczekiwać, że tylko wspólne podejście przyjęte na poziomie UE skutecznie zapewni stabilność finansową oraz zahamuje nadmierną procykliczność finansową, ponieważ obecnie strategie polityczne ukierunkowane na te kluczowe aspekty systemowe są albo skoncentrowane na potrzebach krajowych, albo w ogóle nie istnieją.

1.5.3. *Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań*

Jeżeli chodzi o wiążące standardy techniczne, rok 2011 jest pierwszym rokiem działalności EUNB. W związku z powyższym pierwsze zestawy wiążących standardów technicznych, które są związane z istniejącymi ramami prawnymi, mają dopiero zostać przedstawione Komisji.

1.5.4. *Spójność z ewentualnymi innymi instrumentami finansowymi oraz możliwa synergia*

Wniosek jest spójny z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego).

1.6. Czas trwania działania i jego wpływu finansowego

☐ Wniosek/inicjatywa o **określonym czasie trwania**

- ☐ Czas trwania wniosku/inicjatywy: od [DD/MM]RRRR r. do [DD/MM]RRRR r.
- ☐ Czas trwania wpływu finansowego: od RRRR r. do RRRR r.

☒ Wniosek/inicjatywa o **nieokreślonym czasie trwania**

- Wprowadzenie w życie z okresem rozruchu od RRRR r. do RRRR r.,
- po którym następuje faza operacyjna.

1.7. Przewidywany(-e) tryb(-y) zarządzania³

☐ **Bezpośrednie zarządzanie scentralizowane** przez Komisję

☐ **Pośrednie zarządzanie scentralizowane** poprzez przekazanie zadań wykonawczych:

- ☐ agencjom wykonawczym
- ☒ organom utworzonym przez Wspólnoty⁴
- ☐ krajowym organom publicznym/organom mającym obowiązek świadczenia usługi publicznej
- ☐ osobom odpowiedzialnym za wykonanie określonych działań na mocy tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej, określonym we właściwym prawnym akcie podstawowym w rozumieniu art. 49 rozporządzenia finansowego

☐ **Zarządzanie dzielone** z państwami członkowskimi

☐ **Zarządzanie zdecentralizowane** z państwami trzecimi

☐ **Zarządzanie wspólne** z organizacjami międzynarodowymi (*należy wyszczególnić*)

W przypadku wskazania więcej niż jednego trybu, należy podać dodatkowe informacje w części „Uwagi”.

Uwagi

--

³ Wyjaśnienia dotyczące trybów zarządzania oraz odniesienia do rozporządzenia finansowego znajdują się na następującej stronie: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html.

⁴ O którym mowa w art. 185 rozporządzenia finansowego.

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

Należy określić częstotliwość i warunki.

Zgodnie z art. 81 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 do dnia 2 stycznia 2014 r., a następnie co trzy lata Komisja publikuje ogólne sprawozdanie dotyczące doświadczeń zgromadzonych w związku z działalnością EUNB oraz stosowaniem procedur ustanowionych w rozporządzeniu. Sprawozdanie to zawiera między innymi ocenę stopnia konwergencji w zakresie standardowych praktyk nadzorczych osiągniętej przez krajowe organy nadzoru oraz adekwatności środków EUNB do jego zadań. Sprawozdanie podlega przekazaniu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

2.2. System zarządzania i kontroli

2.2.1. Zidentyfikowane ryzyko

Oba wnioski były przedmiotem trzech ocen skutków, w których określono koszty i korzyści różnych wariantów strategicznych mających na celu zaradzenie zidentyfikowanym problemom.

W odniesieniu do zadań EUNB istnieje ryzyko, że skuteczność proponowanych przepisów będzie ograniczona ze względu na fakt, że Urząd – z powodu braku zasobów ludzkich – nie będzie w stanie przygotować wiążących standardów technicznych wysokiej jakości i w terminach określonych we wniosku Komisji.

2.2.2. Przewidywane metody kontroli

System zarządzania i kontroli EUNB został przedstawiony w rozdziale III rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Ponadto, jak wspomniano w sekcji 2.1, zgodnie z art. 81 powyższego rozporządzenia, Komisja będzie miała obowiązek publikować co trzy lata sprawozdanie dotyczące doświadczeń zgromadzonych w związku z działalnością EUNB oraz stosowaniem procedur ustanowionych w rozporządzeniu.

2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

Należy określić istniejące lub przewidywane środki zapobiegania i ochrony.

Zgodnie z art. 66 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 w celu zwalczania nadużyć finansowych, korupcji i wszelkiej innej nielegalnej działalności, wobec EUNB stosują się bez żadnych ograniczeń przepisy rozporządzenia (WE) nr 1073/1999. EUNB przystępuje do Porozumienia międzyinstytucjonalnego dotyczącego wewnętrznych dochodzeń prowadzonych przez OLAF oraz niezwłocznie przyjmuje stosowne przepisy odnoszące się do całego personelu EUNB.

Decyzje dotyczące finansowania oraz wynikające z nich umowy oraz instrumenty wykonawcze muszą wyraźnie stwierdzać, że Trybunał Obrachunkowy i OLAF mogą, w razie

potrzeby, przeprowadzać kontrole na miejscu wobec beneficjentów środków finansowych wydatkowanych przez EUNB oraz pracowników odpowiedzialnych za przydzielenie tych środków.

3. SZACUNKOWY WPLYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

3.1. Dział(-y) wieloletnich ram finansowych i pozycja(pozycje) wydatków w budżecie, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ

- Istniejące pozycje wydatków w budżecie

Według działów wieloletnich ram finansowych i pozycji w budżecie.

Dział wieloletnich ram finansowych	Pozycja w budżecie	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer Konkurencyjność na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia 1A	ZRÓŻNICOWANE/NIEZRÓŻNICOWANE ⁽⁵⁾	państw EFTA ⁶	krajów kandydujących ⁷	państw trzecich	w rozumieniu art. 18 ust. 1 lit. aa) rozporządzenia finansowego
	12.04.02.01 EUNB – dotacje na podstawie tytułów 1 i 2 (Wydatki związane z personelem i wydatki administracyjne)	Zróżnicowane	TAK	NIE	NIE	NIE

- Nowe pozycje w budżecie, o których utworzenie się wnioskuje

Według działów wieloletnich ram finansowych i pozycji w budżecie.

Dział wieloletnich ram finansowych	Pozycja w budżecie	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer [treść.....]	Zróżnicowane/niezróżnicowane	państw EFTA	krajów kandydujących	państw trzecich	w rozumieniu art. 18 ust. 1 lit. aa) rozporządzenia finansowego
	[XX.YY.YY.YY]		TAK/NIE	TAK/NIE	TAK/NIE	TAK/NIE

⁵ Środki zróżnicowane/środki niezróżnicowane.

⁶ EFTA: Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu.

⁷ Kraje kandydujące oraz w stosownych przypadkach potencjalne kraje kandydujące Bałkanów Zachodnich.

3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki

3.2.1. Synteza szacunkowego wpływu na wydatki

w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

Dział wieloletnich ram finansowych:	Numer 1A	Konkurencyjność na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia
--	-------------	---

Dyrekcja Generalna: MARKT			Rok 2013 ⁸	Rok 2014	Rok 2015	OGÓŁEM
• Środki operacyjne						
12.04.02.01	Środki na zobowiązania	(1)	0,690	0,590	0,590	1,870
	Środki na płatności	(2)	0,690	0,590	0,590	1,870
Środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy operacyjne ⁹						
Numer pozycji w budżecie		(3)				
OGÓŁEM środki dla Dyrekcji Generalnej MARKT	Środki na zobowiązania	=1+1a +3	0,690	0,590	0,590	1,870
	Środki na płatności	=2+2a +3	0,690	0,590	0,590	1,870

⁸ Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się wprowadzanie w życie wniosku/inicjatywy.

⁹ Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie w zakresie wprowadzania w życie programów lub działań UE (dawne pozycje „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

• OGÓŁEM środki operacyjne	Środki na zobowiązania	(4)	0,690	0,590	0,590	1,870
	Środki na płatności	(5)	0,690	0,590	0,590	1,870
• OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy operacyjne		(6)				
OGÓŁEM środki na DZIAŁ <1A> wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	=4+ 6	0,690	0,590	0,590	1,870
	Środki na płatności	=5+ 6	0,690	0,590	0,590	1,870

Jeżeli wpływ wniosku/inicjatywy nie ogranicza się do jednej pozycji w budżecie:

• OGÓŁEM środki operacyjne	Środki na zobowiązania	(4)				
	Środki na płatności	(5)				
• OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy operacyjne		(6)				
OGÓŁEM środki na DZIAŁY 1 do 4 wieloletnich ram finansowych (kwota referencyjna)	Środki na zobowiązania	=4+ 6				
	Środki na płatności	=5+ 6				

Dział wieloletnich ram finansowych	5	„Wydatki administracyjne”
---	----------	---------------------------

w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

		Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	... wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)			OGÓŁEM
DG: <.....>									
• Zasoby ludzkie									
• Pozostałe wydatki administracyjne									
OGÓŁEM Dyrekcja Generalna <.....>	Środki								

OGÓŁEM środki na DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych	(Środki na zobowiązania ogółem = środki na płatności ogółem)								
---	--	--	--	--	--	--	--	--	--

w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

		Rok 2013 ¹⁰	Rok 2014	Rok 2015	OGÓŁEM
OGÓŁEM środki na DZIAŁY 1 do 5 wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	0,690	0,590	0,590	1,870
	Środki na płatności	0,690	0,590	0,590	1,870

¹⁰ Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się wprowadzanie w życie wniosku/inicjatywy.

3.2.2. Szacunkowy wpływ na środki operacyjne

- ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych
- ☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych, jak określono poniżej:

Cele szczegółowe wniosku zostały przedstawione w sekcji 1.4.2. Głównym rodzajem realizacji, jakie EUNB ma zapewnić, korzystając z wnioskowanych zasobów, są wiążące standardy techniczne. **We wnioskach zobowiązuje się EUNB do opracowania około 55 wiążących standardów technicznych, z czego 60 % ma być gotowe w 2013 r.** Ze względu na charakter inicjatywy nie można jednak wypełnić poniższej tabeli, ponieważ nie jest możliwe przypisanie wiążących standardów technicznych pojedynczemu celowi szczegółowemu, gdyż z zasady jeden wiążący standard techniczny przyczynia się do osiągnięcia wielu celów szczegółowych jednocześnie. Na przykład wiążący standard techniczny dotyczący spójnego stosowania odliczeń od kapitału regulacyjnego przyczyni się do: (i) ulepszenia zarządzania ryzykiem przez banki; (ii) zapobieżenia okazjom do odwoływania się do arbitrażu regulacyjnego; (iii) zwiększenia jasności prawa; (iv) lepszego zapewnienia równych warunków działania; (v) zacieśnienia współpracy w zakresie nadzoru i zwiększenie zbieżności praktyk nadzorczych.

Środki na zobowiązania w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

Określić cele i realizacje			Rok N		Rok N+1		Rok N+2		Rok N+3		... wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)						OGÓŁEM	
	REALIZACJA																	
	Rodzaj ¹¹	Średni koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba całkowita	Koszt całkowity
↓																		
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 1 ¹² ...																		
- Realizacja																		
- Realizacja																		

¹¹ Realizacje odnoszą się do produktów i usług, które zostaną zapewnione (np. liczba sfinansowanych wymian studentów, liczba kilometrów zbudowanych dróg itp.).
¹² Zgodnie z opisem w pkt 1.4.2 „Cel(-e) szczegółowy(-e)...”.

- Realizacja																		
Cel szczegółowy nr 1 – suma częstkowa																		
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 2...																		
- Realizacja																		
Cel szczegółowy nr 2 – suma częstkowa																		
KOSZT OGÓŁEM																		

3.2.3. Szacunkowy wpływ na środki administracyjne – nie dotyczy

3.2.3.1. Streszczenie

- ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych
- ☐ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej:

w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

	Rok N ¹³	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	... wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)	OGÓŁEM
--	------------------------	------------	------------	------------	--	--------

DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych								
Zasoby ludzkie								
Pozostałe wydatki administracyjne								
DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych – suma częstkowa								

Poza DZIAŁEM 5¹⁴ wieloletnich ram finansowych:								
Zasoby ludzkie								
Pozostałe wydatki administracyjne								
Poza DZIAŁEM 5 wieloletnich ram finansowych – suma częstkowa								

OGÓŁEM								
---------------	--	--	--	--	--	--	--	--

¹³ Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się wprowadzanie w życie wniosku/inicjatywy.

¹⁴ Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie w zakresie wprowadzania w życie programów lub działań UE (dawne pozycje „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

3.2.3.2. Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie

- ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich
- ☐ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej:

Wartości szacunkowe należy wyrazić w pełnych kwotach (lub przynajmniej z dokładnością do jednego miejsca po przecinku)

	Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	... wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)
--	----------	------------	------------	------------	---

• Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony)

XX 01 01 01 (w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji)								
XX 01 01 02 (w delegaturach)								
XX 01 05 01 (pośrednie badania naukowe)								
10 01 05 01 (bezpośrednie badania naukowe)								

• Personel zewnętrzny (w ekwiwalentach pełnego czasu pracy: EPC)¹⁵

XX 01 02 01 (AC, END, INT z globalnej koperty finansowej)								
XX 01 02 02 (AC, AL, END, INT i JED w delegaturach)								
XX 01 04 yy ¹⁶	-- w centrali ¹⁷							
	-- w delegaturach							
XX 01 05 02 (AC, END, INT – pośrednie badania naukowe)								
10 01 05 02 (AC, END, INT – bezpośrednie badania naukowe)								
Inna pozycja w budżecie (określić)								
OGÓŁEM								

XX oznacza odpowiednią dziedzinę polityki lub odpowiedni tytuł w budżecie.

Potrzeby w zakresie zasobów ludzkich zostaną pokryte z zasobów DG już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone

¹⁵ AC= pracownik kontraktowy; AL = członek personelu miejscowego; END = oddelegowany ekspert krajowy; INT= pracownik tymczasowy; JED= młodszy oddelegowany ekspert.

¹⁶ Poniżej pułapu na personel zewnętrzny ze środków operacyjnych (dawne pozycje „BA”).

¹⁷ Przede wszystkim fundusze strukturalne, Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) oraz Europejski Fundusz Rybacki.

zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

Opis zadań do wykonania:

Urzednicy i pracownicy zatrudnieni na czas okreslony	
Personel zewnetrzny	

3.2.4. Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi

- ☐ Wniosek/inicjatywa jest zgodny(-a) z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi.
- ☒ Wniosek/inicjatywa wymaga przeprogramowania odpowiedniego działu w wieloletnich ramach finansowych.

Należy wyjaśnić, na czym ma polegać przeprogramowanie, określając pozycje w budżecie, których ma ono dotyczyć, oraz podając odpowiednie kwoty.

Nowa inicjatywa Komisji.

- ☐ Wniosek/inicjatywa wymaga zastosowania instrumentu elastyczności lub zmiany wieloletnich ram finansowych¹⁸.

Należy wyjaśnić, który wariant jest konieczny, określając pozycje w budżecie, których ma on dotyczyć, oraz podając odpowiednie kwoty.

3.2.5. Udział osób trzecich w finansowaniu

- Wniosek/inicjatywa przewiduje współfinansowanie szacowane zgodnie z poniższym:

Środki w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

	Rok 2013	Rok 2014	Rok 2015	Ogółem
<i>Określić organ współfinansujący</i>	60 % łącznego zapotrzebowania państw członkowskich poprzez EUNB			
OGÓŁEM środki objęte współfinansowaniem	1,035	0,885	0,885	2,805

¹⁸

Zob. pkt 19 i 24 porozumienia międzyinstytucjonalnego.

3.3. Szacunkowy wpływ finansowy na dochody

- ☒ Wniosek/inicjatywa nie ma wpływu finansowego na dochody.
- ☐ Wniosek/inicjatywa ma wpływ finansowy określony poniżej:
 - ☐ wpływ na zasoby własne
 - ☐ wpływ na dochody różne

w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

Pozycja w budżecie dotycząca dochodów:	Kwoty wpisane w budżecie na bieżący rok	Wpływ wniosku/inicjatywy ¹⁹						
		Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)		
Artykuł								

W przypadku wpływu na dochody różne, należy wskazać pozycję(-e) wydatków w budżecie, którą(-e) ten wpływ obejmuje.

--

Należy określić metodę obliczania wpływu na dochody.

--

¹⁹

W przypadku tradycyjnych zasobów własnych (opłaty celne, opłaty wyrównawcze od cukru) należy wskazać kwoty netto, tzn. kwoty brutto po odliczeniu 25 % na poczet kosztów poboru.

Załącznik do oceny skutków finansowych regulacji dla wniosku dotyczącego rozporządzenia w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz dla wniosku dotyczącego dyrektywy w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi

Zastosowana metodyka oraz główne założenia

Koszty związane z zadaniami, które ma wykonać EUNB i które wynikają z obu wniosków, zostały oszacowane w odniesieniu do wydatków związanych z personelem (tytuł 1), zgodnie z klasyfikacją kosztów zawartą w projekcie budżetu EUNB na 2012 r. przedstawionym Komisji.

Oba wnioski Komisji zawierają przepisy, zgodnie z którymi EUNB ma opracować około 55 zestawów nowych wiążących standardów technicznych, które powinny zapewnić jednolite wdrażanie przepisów o charakterze wysoce technicznym w całej UE²⁰. Zgodnie z wnioskami oczekuje się, że EUNB przedstawi około 60 % nowych wiążących standardów technicznych w 2013 r. Aby osiągnąć ten cel, konieczne jest zwiększenie liczby pracowników począwszy od 2013 r. Jeżeli chodzi o charakter stanowisk, skuteczne opracowanie nowych wiążących standardów technicznych w odpowiednim terminie będzie wymagało w szczególności zatrudnienia dodatkowych pracowników ds. strategicznych, prawnych oraz oceny skutków.

Na podstawie szacunków służb Komisji i EUNB zastosowano następujące założenia, aby ocenić wpływ na liczbę EPC niezbędnych do opracowania wiążących standardów technicznych w związku z obydwoma wnioskami:

- jeden pracownik ds. strategicznych opracowuje 2 wiążące standardy techniczne o średnim poziomie trudności w ciągu roku, co oznacza, że w 2013 r. potrzebnych będzie 17 pracowników ds. strategicznych;
- jeden pracownik ds. oceny skutków jest potrzebny do realizacji 8 procesów opracowywania wiążących standardów technicznych, co oznacza, że w 2013 r. potrzebnych będzie 4 pracowników ds. oceny skutków;
- jeden pracownik ds. prawnych jest potrzebny do opracowania pięciu wiążących standardów technicznych, co oznacza, że w 2013 r. potrzebnych będzie 7 pracowników ds. prawnych;
- dwa dodatkowe EPC są potrzebne, aby zapewnić codzienne wsparcie pracownikom zajmującym wymienione wyżej stanowiska.

²⁰ Ponieważ EUNB jest organem dysponującym wysokospecjalistyczną wiedzą, został upoważniony do opracowania wiążących standardów technicznych w związku z koniecznością wprowadzenia skutecznego instrumentu ustanawiającego zharmonizowane regulacyjne standardy techniczne w ramach przepisów w zakresie bankowości UE, tak aby zapewnić, również poprzez jednolity zbiór przepisów, równe warunki działania oraz należytą ochronę deponentów, inwestorów i konsumentów w całej Unii. W tym celu EUNB przygotowuje w obszarach określonych w prawie Unii projekty regulacyjnych standardów technicznych, które nie przewidują wariantów polityki i które Komisja zatwierdzi następnie w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 290 TFUE, aby nadać im wiążący skutek prawny. Przed przedstawieniem projektów wiążących standardów technicznych Komisji EUNB musi przeprowadzić szeroko zakrojone prace przygotowawcze obejmujące konsultacje w sprawie przygotowywanego projektu z zainteresowanymi stronami oraz zapewnienie tym stronom uzasadnionej możliwości przedstawienia uwag na temat zaproponowanych środków; przeprowadzenie regulacyjnej oceny skutków; technikę prawodawczą; oraz inne zadania.

Podsumowując, przygotowanie wiążących standardów technicznych, które mają zostać przedstawione w 2013 r., wymaga 30 EPC. Według EUNB do końca 2011 r. nad wiążącymi standardami technicznymi będzie pracowało 14 ekspertów. W związku z oczekiwanym zwiększeniem obciążenia pracą wynikającym z opracowywania wiążących standardów technicznych EUNB w swoim projekcie budżetu na 2012 r. przedstawionym Komisji zwrócił się o dodatkowe 22 EPC, z których 7 przydzielono do prac nad tymi standardami²¹. W przedstawionym projekcie budżetu na 2012 r. EUNB nie uwzględnił wniosku w sprawie pozostałych 9 EPC, które są niezbędne, ponieważ nie znał dokładnej liczby wiążących standardów technicznych, które będzie zobowiązany opracować na podstawie obu wniosków. Stanowiska te zostaną jednak uwzględnione w najbliższych wnioskach dotyczących budżetu rocznego EUNB.

Pozostałe założenia:

- w oparciu o rozdział EPC w projekcie budżetu na 2012 r. zakłada się, że dodatkowe 9 EPC obejmie 7 pracowników zatrudnionych na czas określony (79 %), 1 oddelegowanego eksperta krajowego (14 %) oraz 1 pracownika kontraktowego (7 %);
- koszty średniego wynagrodzenia rocznego dla różnych kategorii pracowników są oparte na wytycznych DG BUDG;
- współczynnik korygujący mający zastosowanie do wynagrodzeń dla Londynu wynosi 1,344;
- koszty szkoleń oszacowane na 1 000 EUR w przeliczeniu na EPC na jeden rok;
- koszty misji w wysokości 9 700 EUR oszacowane na podstawie projektu budżetu na 2012 r. w odniesieniu do misji na średni EPC;
- koszty związane z rekrutacją (koszty dojazdu, zakwaterowania, badań lekarskich, dodatek na zagospodarowanie i inne świadczenia, koszty przeniesienia itp.) w wysokości 27 700 EUR, oszacowane na podstawie projektu budżetu na 2012 r. w odniesieniu do rekrutacji na jedno stanowisko, które ma zostać obsadzone.

Założono, że obciążenie pracą wynikające z powyższego zwiększenia liczby EPC zostanie utrzymane począwszy od 2014 r. i będzie związane po części ze zmianą już opracowanych wiążących standardów technicznych, a po części z przygotowaniem pozostałych 40 % tych standardów na podstawie obu wniosków ustawodawczych i innych wniosków ustawodawczych, które zostaną przyjęte w przyszłości w obszarze regulacji bankowych.

Metoda obliczania zwiększenia niezbędnych środków w budżecie na kolejne trzy lata została przedstawiona w bardziej szczegółowy sposób w poniższej tabeli. Z obliczeń wynika, że 40 % kosztów jest finansowane z budżetu Wspólnoty.

²¹ Inne stanowiska, o które wnioskuje EUNB w projekcie budżetu na 2012 r., są związane z oczekiwanym zwiększeniem obciążenia pracą w wydziale ds. nadzoru i wydziale operacyjnym. Wniosek o zwiększenie liczby innych stanowisk wynika z pojawiających się w ciągu pierwszego roku działalności EUNB danych dotyczących wykorzystania zasobów oraz ma na celu zapewnienie skutecznego wykonywania zadań EUNB w odniesieniu do naruszeń prawa, zasiadania w kolegiach organów nadzoru, spraw konsumentów, kwestii międzynarodowych i innych obszarów.

Cost type	Calculation	Amount (in thousands)			
		2013	2014	2015	Total
Title 1: Staff expenditure					
<i>11 Salaries and allowances</i>					
- of which temporary agents	=7*127*1,344	1.195	1.195	1.195	3.584
- of which SNEs	=1*73*1,344	98	98	98	294
- of which contract agents	=1*64*1,344	86	86	86	258
<i>12 Expenditure related to recruitment</i>					
	=9*27,7	249			249
<i>13 Mission expenses</i>					
	=9*9,7	87	87	87	262
<i>15 Training</i>					
	=9*1	9	9	9	27
Total Title 1: Staff expenditure		1.725	1.475	1.475	4.675
Of which Community contribution (40%)		690	590	590	1.870
Of which Member State contribution (60%)		1.035	885	885	2.805

W poniższej tabeli przedstawiono proponowany plan zatrudnienia dotyczący siedmiu stanowisk dla pracowników zatrudnionych na czas określony.

Function group and grade	Temporary posts
AD 16	
AD 15	
AD 14	
AD 13	
AD 12	
AD 11	
AD 10	
AD 9	2
AD 8	3
AD 7	2
AD 6	
AD 5	
AD total	7